

การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบล
หนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0
วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

สุชาติ จินดาแจ้ง

วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่อง : การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ชื่อผู้ประเมิน : สุชาติ จินดาแจ้ง

ปีที่ประเมิน : ปีการศึกษา 2562

บทคัดย่อ

การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ประเมินบริบทของโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี 2) ประเมินปัจจัยเบื้องต้นของโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี 3) ประเมินกระบวนการของโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี 4) ประเมินผลผลิตของโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี 4.1) ความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการสู่ SME 4.0 4.2) จำนวนผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ประสบผลสำเร็จเข้าสู่ SME 4.0 4.3) ความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต่อการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 4.4) ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี 4.5) จำนวนผลิตภัณฑ์และสินค้า ที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 4.6) จำนวนเครือข่ายกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น หลังดำเนินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 ใช้รูปแบบการประเมินแบบซีพี (CIPP Model) ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน ครูผู้สอน จำนวน 31 คน กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จำนวน 265 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษา 2 คน ครูผู้สอน 29 คน กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จำนวน 158 คน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินเป็นแบบสอบถาม จำนวน 6 ฉบับ และแบบรายงาน จำนวน 2 ฉบับ การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานีสรุปได้ ดังนี้

1. ผลการประเมินบริบท โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้
2. ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้น โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้
3. ผลการประเมินกระบวนการ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้
4. ผลการประเมินผลผลิตของโครงการ ประกอบด้วย
  - 4.1 ความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการสู่ SME 4.0 ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก
  - 4.2 จำนวนผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ประสบผลสำเร็จเข้าสู่ SME 4.0 มีจำนวน 12 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้
  - 4.3 ความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต่อการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก
  - 4.4 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก
  - 4.5 จำนวนผลิตภัณฑ์และสินค้า ที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 มีจำนวน 14 รายการ ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้
  - 4.6 จำนวนเครือข่ายกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น หลังดำเนินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 มีจำนวนเพิ่มขึ้น 18 กลุ่ม ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

กิตติกรรมประกาศ

การประเมินโครงการครั้งนี้ได้รับความอนุเคราะห์ในการให้คำปรึกษา คำแนะนำจาก ผู้อำนวยการ มนุษย์ ไยบัวเทศ และผู้อำนวยการ สมชาย เจนพานิช อดีตผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้ประเมินขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อัศรัตน์ พูลกระจ่าง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร สุรินทร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิเชษฐ พิณิจ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรพจน์ แนบเนียน และ ดร.อภิชาติ เนินพรหม ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือประเมินโครงการและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์ต่อการประเมินโครงการในครั้งนี้ ขอขอบคุณคณะผู้บริหารสถานศึกษา คณะครูผู้สอน และผู้เรียนของวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการประเมินโครงการครั้งนี้ รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่ให้ความสนใจ ให้ความช่วยเหลืองานทุกด้านจนผลงานประเมินโครงการประสบความสำเร็จด้วยดี

นายสุชาติ จินดาแจ้ง

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการประเมิน.....	1
วัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ.....	5
ขอบเขตของการประเมินโครงการ.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	12
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น.....	14
สาระสำคัญของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์และการเพิ่มประสิทธิภาพ แรงงานสู่ SME 4.0.....	21
โครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี.....	46
แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับโครงการและการประเมินโครงการ.....	53
รูปแบบการประเมินโครงการและรูปแบบการประเมินแบบซิป (CIPP Model).....	75
บริบทของวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี.....	102
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	113
กรอบแนวคิดการประเมินโครงการ.....	123

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3 วิธีดำเนินการประเมิน.....	125
รูปแบบการประเมินโครงการและขั้นตอนการประเมินโครงการ.....	125
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	130
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	131
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	136
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	137
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	139
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	141
ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	142
ตอนที่ 2 ผลการประเมินด้านบริบท.....	143
ตอนที่ 3 ผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น.....	147
ตอนที่ 4 ผลการประเมินด้านกระบวนการ.....	150
ตอนที่ 5 ผลการประเมินด้านผลผลิต.....	153
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	165
สรุปผลการประเมิน.....	166
อภิปรายผล.....	167
ข้อเสนอแนะ.....	174
บรรณานุกรม.....	176
ภาคผนวก.....	183
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ.....	184
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการและการหาคุณภาพของ เครื่องมือ.....	198
ภาคผนวก ค ภาพประกอบการดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ.....	231
ภาคผนวก ง การเผยแพร่ผลงานการประเมินโครงการ.....	239
ประวัติผู้ประเมินโครงการ.....	295

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงความต้องการช่วยเหลือและส่งเสริมด้านความรู้และทักษะอาชีพ และระดับความต้องการ ของกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์.....	4
2	การกำหนดมูลค่าขั้นสูงของสินทรัพย์ถาวรรวมค่าที่ดินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สำหรับกิจการแต่ละประเภท.....	37
3	กิจการหรือธุรกิจ ที่มีขนาดไม่เกิน 200 ล้านบาท.....	38
4	คำนิยามหรือความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สำหรับกิจการแต่ละประเภท.....	39
5	แผนการดำเนินงาน.....	50
6	การติดตามและประเมินผลโครงการ.....	52
7	ข้อมูลผู้เรียนระดับชั้น ปวช. และ ระดับชั้น ปวส. ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี.....	103
8	อัตรากำลัง ปี 2562 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี.....	105
9	กรอบแนวทางการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี....	126
10	แสดงประชากรและจำนวนที่ใช้ในการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี.....	130
11	แสดงกลุ่มตัวอย่างและจำนวนที่ใช้ในการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี.....	131
12	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ด้วยแบบสอบถาม.....	131
13	แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	142
14	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านบริบทของโครงการ (n = 31).....	144
15	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ (n = 31).....	148

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
16	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านกระบวนการของโครงการ (n = 31).....	150
17	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการสู่ SME 4.0 (n = 158).....	153
18	จำนวนผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ประสบผลสำเร็จเข้าสู่ SME 4.0 (n = 12).....	155
19	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต่อการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 (n = 158).....	156
20	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อโครงการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี (n = 31)	158
21	แสดงจำนวนผลิตภัณฑ์และสินค้า ที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0.....	160
22	แสดงจำนวนเครือข่ายกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มขึ้น หลังดำเนินโครงการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0.....	161
23	แสดงสรุปผลการประเมินโครงการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0.....	162
24	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษาและปฏิบัติหน้าที่ (n = 13).....	243
25	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อผลงานวิชาการ เรื่องการประเมินโครงการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี (n = 13).....	244

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
26	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษาและปฏิบัติหน้าที่ (n = 64).....	247
27	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อผลงานวิชาการ เรื่องการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี (n = 64).....	248
28	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา และปฏิบัติหน้าที่ (n = 48).....	251
29	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลงานวิชาการ เรื่องการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี (n = 48).....	252
30	จำนวนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามต่อ ผลงานวิชาการ เรื่องการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี (n = 15).....	255
31	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อ ผลงานวิชาการ เรื่องการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี (n = 15).....	256
32	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา และปฏิบัติหน้าที่ (n = 53).....	259
33	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อผลงานวิชาการ เรื่องการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี (n = 53).....	260
34	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา และปฏิบัติหน้าที่ (n = 60).....	263

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
35	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อผลงานวิชาการ เรื่องการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี (n = 60).....	264

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	รูปแบบการประเมินโครงการของอัลคิน.....	78
2	รูปแบบการประเมินความไม่สอดคล้องของโพรวัวส.....	79
3	แบบจำลองการประเมิน “CPO” (CPO’S Evaluation Model).....	91
4	แสดงประเภทของการประเมินและการตัดสินใจของสตัฟเฟิลบีม.....	97
5	กรอบแนวคิดการประเมินโครงการ.....	124

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการประเมิน

ในภาวะการณ์ปัจจุบัน ความเจริญก้าวหน้าด้านเศรษฐกิจ และเทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว การดำเนินชีวิต การประกอบอาชีพมีการแข่งขันค่อนข้างสูง มีการใช้จ่ายในชีวิตประจำวันเพิ่มขึ้น อีกทั้งสภาพบ้านเมืองในปัจจุบันที่ประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจ ราคาสินค้าโดยทั่วไปปรับตัวสูง ประชาชนทั่วไปจึงต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น ดังนั้น การประกอบอาชีพในปัจจุบันจึงไม่ได้มุ่งเน้นเพียงรายได้หลักเพียงอย่างเดียว มีการสนับสนุนให้ประชาชนโดยทั่วไปมีอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มพูนรายได้ ตลอดจนการพึ่งพาตนเอง โดยการฝึกอบรมอาชีพระยะสั้นให้กับ เยาวชน สตรี ประชาชนในหมู่บ้าน ซึ่งสอดคล้องกับ สมเกียรติ วันทะนะ (2558: 16) นโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มุ่งพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตที่มุ่งเน้นส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษา อบรม และฝึกอาชีพ ตามความเหมาะสมและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น และฝึกอาชีพให้เยาวชนให้มีความสามารถในการพัฒนาตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ สร้างความชำนาญและประสบการณ์ด้านการประกอบอาชีพ ยกกระดับสินค้าอุตสาหกรรมพื้นบ้านให้มีคุณภาพและสามารถเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค รวมถึงเพื่อสร้างรายได้และสร้างประสบการณ์ด้านทักษะการฝึกอาชีพ

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) มีกรอบแนวคิดด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ที่มุ่งเน้นการพัฒนาภาคการผลิตและบริการให้สามารถแข่งขันได้ เกิดความยั่งยืน ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและมีรายได้ที่ดีขึ้น รวมทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน มีแนวทางเสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 บัญญัติไว้ในมาตรา 8 การจัดการศึกษาให้ยึดหลัก ดังนี้ 1) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน 2) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา 3) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง และมาตรา 29 ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนาระหว่างชุมชน สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี (2557: 14-15) และนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ด้านการขยายโอกาสในการเรียนอาชีวศึกษาและการ

ฝึกอบรมวิชาชีพ 1) จัดอาชีวศึกษาครอบคลุมทุกพื้นที่ สาขาอาชีพ การขยายกลุ่มเป้าหมาย 2) มุ่งผลิตและพัฒนากำลังคนในสาขาที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาที่เป็นนโยบายรัฐบาล อาชีวะวัยแรงงาน อาชีวะสูงวัย อาชีวะเพื่อสตรี อบรมระยะสั้น/ตลาดนัดอาชีพ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน เป็นต้น จะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพสามารถพัฒนากำลังคนให้มีอาชีพได้อย่างหลากหลายตามความต้องการของตลาดแรงงาน โดยเฉพาะการศึกษาตามหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2560) กล่าวว่า ในด้านการจัดการศึกษาวิชาชีพพระยะสั้นของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นการฝึกอบรมวิชาชีพตามหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น เพื่อเพิ่มพูนความรู้และการฝึกทักษะอาชีพพระยะสั้นทั้งในและนอกสถานศึกษา ซึ่งจัดขึ้นเป็นโครงการสำหรับบุคคลทั่วไปหรือสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ โดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ ได้รับมอบหมายจาก กระทรวงศึกษาธิการให้ดำเนินงานตามนโยบายส่งเสริมและพัฒนาคนทุกช่วงวัย สร้างโอกาสทางการศึกษาให้ประชาชนทุกกลุ่มได้เข้าถึงองค์ความรู้ได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นในรายวิชาชีพที่ขาดแคลนกำลังคน มีการจัดทำโครงการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นฐานสมรรถนะ “Education to Employment: Vocational Boot Camp” เปิดสอนในประเภทวิชาที่หลากหลาย เป็นการเสริมสร้างศักยภาพกำลังคนอาชีวศึกษา ยกระดับทักษะฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการและสอดคล้องกับกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหรือ New Engine of Growth ในยุคไทยแลนด์ 4.0 และยังสอดคล้องกับโครงการสานพลังประชารัฐ โดยภาคเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่าย ตั้งแต่การพัฒนาหลักสูตรและการฝึกอบรม เน้นพัฒนา “สมรรถนะหลัก” ควบคู่กับ “คุณธรรม” โดยเรียกว่า “SEE: Skills, English, Ethics” นอกจากนี้รัฐบาลโดยกรมพัฒนาฝีมือแรงงานยังได้ดำเนินโครงการเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 ซึ่ง SME ถือเป็นหนึ่งในฐานสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยให้สามารถก้าวไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ว่าด้วย “การพัฒนาประเทศมุ่งสู่ Thailand 4.0” โดยจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริม SME กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) และวิสาหกิจชุมชน ดังที่ รุจน์จิณี สุภวิริย์ (2561: 33) กล่าวถึง กิจกรรมคลินิกประสิทธิภาพแรงงาน สัจจร กิจกรรมประชุมเครือข่ายเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน กิจกรรมให้คำปรึกษาเชิงลึกแก่ SME กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์และวิสาหกิจชุมชน และกิจกรรมพัฒนาศักยภาพแรงงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน

โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นโครงการหนึ่งที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อสนับสนุนนโยบายการแก้ปัญหาการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศชาติและประชาชนในระดับฐานราก เพื่อให้ประชาชน

สามารถประกอบอาชีพและสามารถพึ่งตนเองได้ ซึ่งส่งผลให้ชุมชนหรือตำบลนั้น ๆ มีความเข้มแข็ง ดำรงตนอยู่ได้ด้วยความสุข มุ่งที่จะสร้างความเจริญแก่ชุมชนให้สามารถยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้น โดยการผลิตหรือการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้กลายเป็นสินค้าที่มีคุณภาพมีจุดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของตนเองที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม ในแต่ละท้องถิ่น สามารถจำหน่ายในตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ กรมพัฒนาชุมชน (2553: 12) ปัจจุบันปัญหาและอุปสรรคของกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ สรุปรจากงานวิจัยของ นิภา ทองก้อน (2558: 4-5); อัญชัญ จงเจริญ (2558: 10); สุภาพร พรหมมะเริง (2561: 7-9) พบว่า ส่วนใหญ่ปัญหาด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การพัฒนาแปรรูปผลิตภัณฑ์และเอกลักษณ์ของสินค้า ด้านตลาดเพื่อจำหน่ายและเงินทุน มีการแข่งขันทางด้านราคามากขึ้น ขาดช่องทางการจัดจำหน่ายในต่างประเทศ ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ และไม่มีกลยุทธ์ที่สามารถดึงดูดลูกค้า ผู้ประกอบการไม่มีความรู้ในด้านการตลาด หรือการวางแผนการจัดการผลิตภัณฑ์เท่าที่ควร สอดคล้องกับ คลาอุส และ เฟรเดอริก (Krauss & Federich, 2000: 104-130) ที่ได้ศึกษาผู้ประกอบการขนาดย่อมในประเทศซิมบับเว พบว่า การวางแผนและการปฏิบัติเชิงรุก (Reactiveness) เป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ กลยุทธ์การวางแผนอย่างสมบูรณ์ และวางแผนเฉพาะสิ่งสำคัญ รวมถึงการแสวงหาโอกาส มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จ ดังนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจำเป็นต้องร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว

วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เป็นสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาโดยให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และมีทักษะด้านวิชาชีพ เมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถประกอบอาชีพได้ โดยเฉพาะการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยาศรีให้กับผู้เรียนหรือผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมอาชีพสาขาต่าง ๆ ตามความต้องการของชุมชนที่เป็นผู้เรียนและความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งปัจจุบันปัญหาการจัดการเรียนการสอนและการฝึกอบรมด้านการดำเนินงานตามนโยบายส่งเสริมและพัฒนานคนในการสร้างโอกาสทางการศึกษาให้เข้าถึงองค์ความรู้อย่างเท่าเทียมกัน โดยได้จัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยาศรีในรายวิชาชีพที่ขาดแคลนกำลังคน รวมทั้งยกระดับทักษะฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) และวิสาหกิจชุมชน เพื่อให้สอดคล้องกับกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในยุคไทยแลนด์ 4.0 การดำเนินงานวิทยาลัยมีปัญหาคลายกับปัญหาระดับประเทศดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจของงานหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี (2561) ที่ได้สำรวจความต้องการช่วยเหลือและส่งเสริมด้านความรู้และทักษะอาชีพของกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ปี พ.ศ. 2561 พบว่า กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่มีความต้องการช่วยเหลือและส่งเสริมแหล่งฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยาศรีของกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นการ

พัฒนาและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ OTOP และการส่งเสริมและสนับสนุนโครงการเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงความต้องการช่วยเหลือและส่งเสริมด้านความรู้และทักษะอาชีพ และระดับความต้องการ ของกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

ความต้องการช่วยเหลือและส่งเสริม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความต้องการ
1. แหล่งฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ของกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์	4.77	0.94	มากที่สุด
2. การฝึกอบรมความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นใน ชุมชนที่สามารถนำไปต่อยอดในงานอาชีพได้	4.48	0.89	มาก
3. การพัฒนาและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ OTOP	4.76	0.93	มากที่สุด
4. ความรู้ด้านกลยุทธ์การตลาดเพื่อจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ OTOP	4.67	0.87	มากที่สุด
5. ความรู้ด้านการวางแผนและกลยุทธ์ที่สามารถ ดึงดูดลูกค้า	4.44	0.84	มาก
6. การเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์จาก OTOP	4.72	0.88	มากที่สุด
7. การส่งเสริมและสนับสนุนโครงการเพิ่ม ประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0	4.74	0.92	มากที่สุด
8. แหล่งเงินทุนและช่องทางการจัดจำหน่าย ในต่างประเทศ	4.67	0.91	มากที่สุด
รวม	4.66	0.53	มากที่สุด

ที่มา : งานหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี, 2561

จากสภาพ ปัญหา และความต้องการดังกล่าว วิทยาลัยจึงจำเป็นต้องร่วมกันแก้ปัญหาและพัฒนาส่งเสริมกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อให้สามารถมีแหล่งเรียนรู้และฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้นและดำเนินการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งให้เพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิทยาลัยจึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานีขึ้น ซึ่งเป็นโครงการที่ตอบสนองนโยบายของรัฐบาล สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นแก่กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และในการดำเนินงานตามโครงการเพื่อให้ได้ข้อมูลที่

บ่งบอกถึงประสิทธิภาพของการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวอย่างเป็นระบบ ผู้ประเมินซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและรับผิดชอบโครงการ จึงจำเป็นต้องจัดให้มีการประเมินโครงการดังกล่าว โดยผู้ประเมินใช้รูปแบบการประเมินเชิงระบบตามรูปแบบชิป (CIPP Model) ด้วยเหตุผลคือ เพื่อให้ได้รับรู้ถึงข้อมูลต่าง ๆ ในการดำเนินโครงการอย่างเป็นระบบ คือ สภาพบริบทของโครงการ (Context) ปัจจัยเบื้องต้น (Input) กระบวนการดำเนินงาน (Process) และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากโครงการ (Product) ซึ่งผลที่ได้จากการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศน์กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี จะทำให้ได้ข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้หลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์ และจะมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์ โดยเฉพาะผู้เรียนหรือผู้รับการฝึกอบรมวิชาชีพพระยาศน์กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศน์กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เป็นการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินโครงการอย่างเป็นระบบ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อประเมินบริบทของโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศน์กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
2. เพื่อประเมินปัจจัยเบื้องต้นของโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศน์กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
3. เพื่อประเมินกระบวนการของโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศน์กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
4. เพื่อประเมินผลผลิตของโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศน์กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ขอบเขตของการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศน์กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี มีขอบเขตของการประเมิน ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหาของการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศน์กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ซึ่งดำเนินการใน

ปีการศึกษา 2562 ตามกิจกรรมภายใต้โครงการ ได้แก่ 1) กิจกรรมฝึกอบรมวิชาพัฒนาผลิตภัณฑ์ ผักตบชวาสู่ SME 4.0 2) กิจกรรมฝึกอบรมวิชางานดอกไม้ประดิษฐ์จากธรรมชาติและงานประดิษฐ์ ตามสมัยนิยมสู่ SME 4.0 3) กิจกรรมฝึกอบรมวิชาเครื่องตีสมุนไพรรและขนมไทยยอดนิยม 4) กิจกรรมฝึกอบรมทำขนมปังนวดมือสไตล์ญี่ปุ่น และ 5) กิจกรรมฝึกอบรมงานบายศรีวิจิตรปากชาม

รูปแบบการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ในครั้งนี้ ผู้ประเมินใช้รูปแบบการประเมินแบบซิป (CIPP Model) ของ สต๊ฟเฟิลบีม (Strufflebeam, D.L., 1983: 123) ดังนี้

1. การประเมินด้านบริบท (Context) เป็นการตรวจสอบประเมินความเหมาะสม ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับนโยบายขององค์กรหรือนโยบายหน่วยเหนือ ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ และความเหมาะสมกับความต้องการจำเป็นของการจัดทำโครงการ

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input) เป็นการประเมินปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี อันจะทำให้โครงการนี้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ สำหรับการประเมินโครงการครั้งนี้ ได้แก่ ปัจจัยความเหมาะสมด้านบุคลากร งบประมาณ อาคาร/สถานที่ และวัสดุ/อุปกรณ์

3. การประเมินกระบวนการดำเนินโครงการ (Process) เป็นการตรวจสอบประเมินผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงาน สำหรับการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ครั้งนี้ ประเมินในด้านการวางแผน การดำเนินการ การประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไข

4. การประเมินผลผลิต (Product) เป็นการตรวจสอบผลประเมินเกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ ประกอบด้วย

4.1 ความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการสู่ SME 4.0

4.2 จำนวนผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ประสบผลสำเร็จเข้าสู่ SME 4.0

4.3 ความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต่อการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0

4.4 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

4.5 จำนวนผลิตภัณฑ์และสินค้า ที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0

4.6 จำนวนเครือข่ายกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ที่เพิ่มขึ้นหลังดำเนินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ประกอบด้วย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการประเมินครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรของวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ในปีการศึกษา 2562 ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน ครูผู้สอน จำนวน 31 รวม 33 คน และกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จำนวน 265 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 298 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรของวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ในปีการศึกษา 2562 ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน ครูผู้สอน จำนวน 29 รวม 31 คน และกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จำนวน 158 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 189 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ของบุญชม ศรีสะอาด (2554: 42-43) ดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. ขอบเขตด้านระยะเวลาในการประเมินโครงการ

ในการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ได้กำหนดระยะเวลาในการประเมินระหว่าง ตุลาคม 2561 – กันยายน 2562 แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ

1. การประเมินโครงการก่อนดำเนินงาน (Pre-valuation) เป็นการตรวจสอบประเมินความเหมาะสม ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับนโยบายขององค์กรหรือนโยบายหน่วยเหนือ ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ และความเหมาะสมกับความต้องการจำเป็นของการจัดทำโครงการ และประเมินปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี อันจะทำให้โครงการนี้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ หรือที่เรียกว่า การศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility Study) ระยะเวลาประเมิน ตั้งแต่ ตุลาคม – พฤศจิกายน 2561

2. การประเมินผลโครงการระหว่างดำเนินงาน (On-going Evaluation) เป็นการประเมินโครงการเพื่อติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงาน และการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ การตรวจสอบประเมินผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงาน สำหรับการประเมินโครงการส่งเสริม

วิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ครั้งนี้ ประเมินในด้านการวางแผน การดำเนินการ การประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไข ประเมินระหว่าง ธันวาคม 2561 – กรกฎาคม 2562

3. ประเมินผลโครงการเมื่อสิ้นสุดการดำเนินงาน (Post-evaluation) เป็นการประเมินว่าผลของการดำเนินงานนั้น เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการที่วางไว้หรือไม่ และประเมินผลกระทบของโครงการ ระยะเวลาประเมินระหว่าง สิงหาคม – กันยายน 2562

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **การประเมินแบบซิป (CIPP Model)** หมายถึง การประเมินที่แบ่งมิติการประเมินออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยเบื้องต้นหรือปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) และด้านผลผลิต (Product) เป็นการประเมินที่ดำเนินการตามกระบวนการอย่างต่อเนื่อง เพื่อหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ วัตถุประสงค์ของการประเมิน คือการได้สารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ

2. **การประเมินโครงการ** หมายถึง กระบวนการที่มุ่งแสวงหาคำตอบว่า นโยบาย/แผนงาน/โครงการบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ เพียงใด ในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลของการดำเนินโครงการ โดยนำผลจากการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อหาคำตอบถึงผลหรือประสิทธิผลการจัดทำโครงการ และพิจารณาบ่งชี้ให้ทราบถึงจุดเด่นหรือจุดด้อยของโครงการนั้นอย่างเป็นระบบ เพื่อตัดสินใจว่าจะดำเนินงานต่อไปหรือจะยุติการดำเนินงานโครงการ

3. **ประสิทธิภาพแรงงาน** หมายถึง สัดส่วนระหว่างผลผลิตกับแรงงาน เป็นการวัดความสำเร็จของแรงงาน สามารถวัดประสิทธิภาพการผลิตโดยรวม ประสิทธิภาพแรงงานช่วยให้เข้าใจถึงแรงผลักดันที่อยู่เบื้องหลังการเปลี่ยนแปลงค่าจ้างและช่วยให้สามารถหาระดับความต้องการกำลังคนได้ นอกจากนี้ การเพิ่มขึ้นในประสิทธิภาพแรงงานทำให้เกิดผลหลายประการ เช่น ทำให้สินค้าราคาถูกลง มีการจ้างงานมากขึ้น เป็นเครื่องมือในการต่อรองขอเพิ่มค่าแรงงาน เป็นต้น

4. **SME 4.0** หมายถึง ธุรกิจที่เข้าสู่รูปแบบดิจิทัลครบวงจร มีการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นการพัฒนาจนถึงเครื่องจักรสามารถสื่อสารกันเองได้ ส่งข้อมูลระหว่างกันได้ ซึ่งจะนำมาสู่การผลิตที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่อิงกับงานวิจัยและพัฒนา เป็นธุรกิจที่ทำน้อยได้มาก ผลิตสินค้าเชิงนวัตกรรม เป็นธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ และความรู้ อย่างแท้จริง สามารถแข่งขันได้ในระดับโลก

5. การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี หมายถึง การตรวจสอบการดำเนินงานของโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี โดยประเมินด้วยการยึดวิธีเชิงระบบ (System Approach) ตามรูปแบบการประเมินแบบชิป (CIPP Model) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นผู้ร่วมประเมิน ดำเนินการร่วมกันตั้งแต่ 1) ร่วมกันประเมินก่อนดำเนินโครงการในด้านบริบทและปัจจัยเบื้องต้น 2) ร่วมกันประเมินระหว่างดำเนินการในด้านกระบวนการดำเนินโครงการ 3) ร่วมกันประเมินหลังดำเนินโครงการในด้านผลผลิต โดยการสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ การประเมินประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

5.1 การประเมินด้านบริบท (Context) หมายถึง การตรวจสอบประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เกี่ยวกับความเหมาะสมของความต้องการที่จำเป็นของการทำโครงการ ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ ตามตัวชี้วัดดังนี้

5.1.1 ความต้องการจำเป็นของโครงการ หมายถึง ความต้องการของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ที่เห็นความจำเป็นของการจัดทำโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

5.1.2 ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ หมายถึง ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ที่กำหนดกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

5.1.3 ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ หมายถึง ความเข้ากันได้หรือความถูกต้องพอเหมาะของวัตถุประสงค์ของโครงการแต่ละข้อ เพื่อให้โครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ประสบผลสำเร็จ

5.2 การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input) หมายถึง การประเมินเกี่ยวกับปัจจัยที่ใช้ในการดำเนินงานโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงของปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ซึ่งจะทำให้โครงการนั้นบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ได้แก่ บุคลากรงบประมาณ อาคาร/สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือตามตัวชี้วัด ดังนี้

5.2.1 ความเหมาะสมของบุคลากร หมายถึง ความเหมาะสมในการปฏิบัติงานของผู้รับผิดชอบหรือผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการ ทั้งบุคลากรภายในสถานศึกษาและภายนอกสถานศึกษา รวมทั้งความพร้อมของผู้เรียนที่ร่วมโครงการ ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ มีความเหมาะสมของจำนวนผู้ร่วมโครงการ และการเตรียมความพร้อมของบุคลากรก่อนเริ่มโครงการ

5.2.2 ความเหมาะสมเพียงพอของงบประมาณ หมายถึง ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับจัดสรร เพื่อดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ว่ามีความเหมาะสมและเพียงพอสำหรับการบริหารโครงการ และมีงบประมาณเหมาะสมเพื่อการดำเนินการกิจกรรมภายใต้โครงการ

5.2.3 ความเหมาะสมของอาคาร/สถานที่ หมายถึง ความพร้อมของอาคาร และสถานที่ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อการจัดกิจกรรมของโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

5.2.4 ความเหมาะสมเพียงพอของวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือ หมายถึง ความเหมาะสมเพียงพอ และความสอดคล้องของวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือ ที่ต้องใช้ในการจัดกิจกรรมภายใต้โครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

5.3 การประเมินกระบวนการ (Process) หมายถึง การตรวจสอบประเมินเกี่ยวกับความพร้อมในการวางแผน การดำเนินงาน การติดตามและประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไขโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี มีตัวชี้วัด ดังนี้

5.3.1 การวางแผน (Plan) หมายถึง การตรวจสอบการวางแผนการดำเนินงาน การกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้รับผิดชอบ ผู้เกี่ยวข้อง และการจัดทำแผนการดำเนินงานในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นระบบในการจัดกิจกรรมภายใต้โครงการ โดยการประชุมคณะกรรมการเพื่อการวางแผนการดำเนินงาน การกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้รับผิดชอบ และการจัดทำแผนการดำเนินงานในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ

5.3.2 การดำเนินการ (Do) หมายถึง การตรวจสอบการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมให้ เป็นไปตามปฏิทินปฏิบัติงาน การประสานงานและขอความร่วมมือระหว่างผู้รับผิดชอบ การสนับสนุน และจูงใจให้บุคลากรเกิดความมุ่งมั่นในการดำเนินงาน รวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำเนินงานจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ภายใต้โครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

5.3.3 การติดตามและประเมินผล (Check) หมายถึง การตรวจสอบผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการประเมินผลโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศักดิ์สิทธิ์กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ในด้านการแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลตามกิจกรรมของโครงการ การประชุมวางแผนติดตามและประเมินผล ทั้งการประเมินระหว่างดำเนินกิจกรรม การประเมินผลหลังการจัดกิจกรรม การสรุปและรายงานการจัดกิจกรรม

5.3.4 การปรับปรุงแก้ไข (Act) หมายถึง การตรวจสอบผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรม ได้นำผลการประเมินกิจกรรมในโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศักดิ์สิทธิ์กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ที่ประเมินผลแล้วมาพัฒนาหรือแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น โดยการนำปัญหาและอุปสรรคจากการติดตามผลการดำเนินโครงการเข้าที่ประชุมเพื่อหาทางแก้ไข การระดมความคิดจากทุกฝ่ายเพื่อหาทางแก้ปัญหา และการรายงานผลการดำเนินการแก้ปัญหาและอุปสรรคให้ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบ

5.4 การประเมินผลผลิต (Product) หมายถึง การตรวจสอบประเมินเกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดโครงการว่า บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ มีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานในระดับใด โดยประเมินจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประเมินตามตัวชี้วัดดังนี้

5.4.1 ความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการสู่ SME 4.0

5.4.2 จำนวนผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ประสบผลสำเร็จเข้าสู่ SME 4.0

5.4.3 ความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต่อการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศักดิ์สิทธิ์กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0

5.4.4 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศักดิ์สิทธิ์กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

5.4.5 จำนวนผลิตภัณฑ์และสินค้า ที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศักดิ์สิทธิ์กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0

5.4.6 จำนวนเครือข่ายกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ที่เพิ่มขึ้นหลังดำเนินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศักดิ์สิทธิ์กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0

6. โครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศักดิ์สิทธิ์กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี หมายถึง โครงการที่วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ได้ส่งเสริมและดำเนินการ เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาล สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

พันธกิจของสถานศึกษา และเป็นการเน้นการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 มีกิจกรรมภายใต้โครงการ ได้แก่ 1) กิจกรรมฝึกอบรมวิชา พัฒนาผลิตภัณฑ์ผักตบชวาสู่ SME 4.0 2) กิจกรรมฝึกอบรมวิชางานดอกไม้ประดิษฐ์จากธรรมชาติ และงานประดิษฐ์ตามสมัยนิยมสู่ SME 4.0 3) กิจกรรมฝึกอบรมวิชาเครื่องตีสมุนไพรมะขามและขนมไทย ยอดนิยม 4) กิจกรรมฝึกอบรมทำขนมปังนวดมือสโตร์ญี่ปุ่น และ 5) กิจกรรมฝึกอบรมงานบายศรี วิจิตรปากชาม

7. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง รองผู้อำนวยการที่ปฏิบัติหน้าที่ในวิทยาลัยสารพัดช่าง อุทัยธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2562

8. ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครู พนักงานราชการที่ทำหน้าที่สอน และลูกจ้างชั่วคราวที่ทำหน้าที่สอน ของวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ปีการศึกษา 2562 ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพ ระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่าง อุทัยธานี

9. ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ หมายถึง กลุ่มผู้ผลิต/ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ OTOP ในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และขึ้นทะเบียนเป็นผู้เรียนหรือผู้เข้ารับการฝึกอบรม วิชาชีพระยะสั้น ในปีการศึกษา 2562 ของวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างและพัฒนาวิชาชีพ ระยะสั้น
2. กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์มีความรู้และทักษะวิชาชีพตามความต้องการ เป็นการเพิ่ม ประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0
3. กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ได้รับการฝึกอาชีพเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันใน ตลาดผ่านกระบวนการเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน รองรับการพัฒนาสู่ SME 4.0
4. สารสนเทศที่ได้รับจากการประเมิน จะช่วยให้ครูผู้สอน/บุคลากรทางการศึกษา นำไปปรับใช้ สำหรับการพัฒนาผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ แรงงานสู่ SME 4.0
5. ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำข้อมูลสารสนเทศที่ได้จากการประเมินไปประกอบการ ตัดสินใจเพื่อปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานของโครงการ
6. เป็นแนวทางให้กับหน่วยงานการศึกษาหรือสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษาซึ่งมีบริบทคล้ายคลึงกัน ได้นำข้อมูล/สารสนเทศจากผลการประเมินไปประยุกต์ใช้ใน

การพัฒนาผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ
แรงงานสู่ SME 4.0

7. สถานศึกษามีจำนวนเครือข่ายกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มขึ้น

8. สถานศึกษามีจำนวนสมาชิกกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการฝึกอบรมและไปต่อ
ยอดประกอบอาชีพประสบความสำเร็จ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ผู้ประเมินได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน
2. สาระสำคัญของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์และการเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0
3. โครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
4. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับโครงการและการประเมินโครงการ
5. รูปแบบการประเมินโครงการและรูปแบบการประเมินแบบซิป (CIPP Model)
6. บริบทของวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. กรอบแนวคิดการประเมินโครงการ

แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน

การจัดการศึกษาวิชาชีพพระยะสันของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นการฝึกอบรมวิชาชีพตามหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน เพื่อเพิ่มพูนความรู้และการฝึกทักษะอาชีพพระยะสันทั้งในและนอกสถานศึกษา ซึ่งจัดขึ้นเป็นโครงการสำหรับบุคคลทั่วไปหรือสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลมีภารกิจเกี่ยวกับการจัดและส่งเสริมการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ โดยคำนึงถึงคุณภาพและความ เป็นเลิศทางวิชาชีพ ได้รับมอบหมายจากกระทรวงศึกษาธิการให้ดำเนินงานตามนโยบายส่งเสริมและ พัฒนาค้นทุกช่วงวัย สร้างโอกาสทางการศึกษาให้ประชาชนทุกกลุ่มได้เข้าถึงองค์ความรู้ได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันในรายวิชาชีพที่ขาดแคลนกำลังคน มีการจัดทำโครงการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันฐานสมรรถนะ “Education to Employment: Vocational Boot Camp” เปิดสอนในประเภทวิชาที่หลากหลาย เป็นการเสริมสร้างศักยภาพกำลังคนอาชีวศึกษา ยกระดับทักษะฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการและสอดคล้องกับกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหรือ New Engine of Growth ในยุคไทยแลนด์ 4.0 และยังสอดคล้องกับโครงการสานพลังประชารัฐ โดยภาคเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่าย ตั้งแต่การพัฒนาหลักสูตรและการ

ฝึกอบรม เน้นพัฒนา “สมรรถนะหลัก” ควบคู่กับ “คุณธรรม” โดยเรียกว่า “SEE: Skills, English, Ethics” สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2560)

1. หลักการจัดการศึกษาวิชาชีพพระยะสั้น

การจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น เป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเลือกแผนการเรียนและวิธีการศึกษาตามศักยภาพ ความสนใจ และความถนัดของตนเอง ทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้ด้อยทางการศึกษามีโอกาสเข้ามาศึกษาหาความรู้ตลอดชีวิตตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดและนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อพัฒนาตนเอง พัฒนาทักษะวิชาชีพ หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นนั้น มีความแตกต่างไปจากการพัฒนาหลักสูตรทั่วไป จะต้องมีกำหนดแนวทางการพัฒนาหลักสูตร 7 ขั้นตอน ดังที่ สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ (2551: 6-25) ขั้นแรกคือ สำรวจความต้องการอาชีพในท้องถิ่น ขั้นที่สอง กำหนดคุณลักษณะอาชีพที่ต้องการ ขั้นที่สาม วิเคราะห์อาชีพและเขียนรายการงานเฉพาะด้านทักษะ ขั้นที่สี่ วิเคราะห์งานเฉพาะและเขียนรายการงานเฉพาะด้านความรู้ ขั้นที่ห้า เขียนพฤติกรรมปลายทางและพฤติกรรมย่อย ขั้นที่หก กำหนดคำอธิบายและมาตรฐานรายวิชา ขั้นที่เจ็ด กำหนดมาตรฐานสมรรถนะ และขั้นสุดท้ายขั้นที่แปดคือ ขออนุมัติหลักสูตร

สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ (2551: 3-4) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นตามกรอบมาตรฐานหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นหรือหลักสูตรฐานสมรรถนะให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกรอบมาตรฐานหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น สอดคล้องกับระบบคุณวุฒิวิชาชีพไทย และการกระจายอำนาจให้สถานศึกษาสามารถพัฒนาหลักสูตรในระดับสถานศึกษา ซึ่งปัจจุบันแนวทางการพัฒนาหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จะเป็นการพัฒนาหลักสูตรแบบฐานสมรรถนะ ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพ โดยเฉพาะหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น เนื่องจากเป็นงานอาชีพเฉพาะทาง ซึ่งต้องวิเคราะห์งานที่ทำกันจริง ๆ ในแต่ละอาชีพ ระบุสมรรถนะที่ผู้เรียนจะต้องฝึกปฏิบัติตามมาตรฐานสมรรถนะหรือมาตรฐานอาชีพ เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับชุมชน ท้องถิ่นและระดับชาติ

การจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในปี 2560 ได้ดำเนินงานตอบสนองนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนากำลังคนสู่การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ New Engine of Growth (S-Curve, New S-curve), Super Cluster และ Thailand 4.0 เน้นพัฒนา “สมรรถนะหลัก” ควบคู่กับ “คุณธรรม” โดยเรียกว่า “SEE” ทั้งในหลักสูตร Growth Engine (First S-Curve, New S-Curve, Thailand 4.0 Super Cluster) และหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น ได้แก่ Skills: ทักษะการทำงาน เกิดจากการที่ผู้เข้า

ฝึกรวมได้รับการพัฒนาและลงมือปฏิบัติจริงด้วยอุปกรณ์เครื่องมือที่ทันสมัยในสถานประกอบการ ภายใต้การดูแลของครูและวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญ ที่จะช่วยผลิตคนให้มีศักยภาพตรงกับความต้องการของสถานประกอบการอย่างแท้จริง English: ภาษาอังกฤษ จะเน้นฝึกภาษาอังกฤษสำหรับอาชีพต่าง ๆ เช่น ภาษาอังกฤษสำหรับอากาศยาน ภาษาอังกฤษสำหรับการเดินเรือ ภาษาอังกฤษในเรื่องของหุ่นยนต์ รวมทั้งจะมีการพัฒนาแอปพลิเคชัน Echo Vocational สำหรับเด็กอาชีวะได้ฝึกภาษาอังกฤษด้วยตนเอง Ethics: คุณธรรม จะเน้นให้มีการปลูกฝังด้านคุณธรรมตลอดช่วงเวลาของการฝึกรวม ตามแนวคิด “Work Hard be Nice” เพื่อให้ได้กำลังคนที่มีความขยัน ใฝ่เรียนรู้ ตรงเวลา และมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม โดยเปิดสอนให้กับนักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และประชาชนที่ต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งอาชีพอิสระ ซึ่งเปิดสอนกว่า 2,000 หลักสูตร ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทุกแห่ง โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มวิชาชีพ ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรม First S-Curve อาชีพหลักสูตรงานบำรุงรักษาจักรยานยนต์ขนาดใหญ่ (big bike) หลักสูตรเทคโนโลยีปรับฉีดพลาสติก หลักสูตรเทคโนโลยีระบบลิฟต์และการซ่อมบำรุง หลักสูตรอาหารแห่งอนาคต เป็นต้น และกลุ่มอุตสาหกรรมใหม่ New S-Curve อาชีพ หลักสูตรหุ่นยนต์สำหรับกระบวนการผลิต หลักสูตรการตรวจซ่อมใหญ่วงล้อและระบบเบรกอากาศยาน หลักสูตรงานควบคุมหลอดไฟบ้านผู้สูงวัยด้วยคอมพิวเตอร์ ระบบสมองกลฝังตัว

กล่าวโดยสรุป หลักการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น เป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเลือกแผนการเรียนและวิธีการศึกษาตามศักยภาพ ความสนใจ และความถนัดของตนเอง ทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้ด้อยทางการศึกษามีโอกาสเข้ามาศึกษาหาความรู้ตลอดชีวิตตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดและนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อพัฒนาตนเอง พัฒนาทักษะวิชาชีพ ซึ่งปัจจุบันแนวทางการพัฒนาหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จะเป็นการพัฒนาหลักสูตรแบบฐานสมรรถนะ ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพ โดยเฉพาะหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น

2. มาตรฐานการอาชีวศึกษา สำหรับการฝึกรวมวิชาชีพพระยะสั้น พ.ศ. 2560

กระทรวงศึกษาธิการประกาศให้ใช้มาตรฐานการอาชีวศึกษา สำหรับการฝึกรวมวิชาชีพพระยะสั้น พ.ศ. 2560 เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาที่จัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

มาตรฐานการอาชีวศึกษา หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ และมาตรฐานในการจัดการอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา

การฝึกอบรมวิชาชีพพระยະສັ້ນ หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้และการฝึกทักษะ อาชีพพระยະສັ້ນ ทั้งในและนอกสถานศึกษา ซึ่งจัดขึ้นเป็นโครงการสำหรับบุคคลทั่วไปหรือสำหรับ กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

การจัดการศึกษา หมายความว่า การฝึกอบรมวิชาชีพตามหลักสูตรวิชาชีพพระยະສັ້ນ

สถานศึกษา หมายความว่า สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ เพื่อจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยະສັ້ນ

มาตรฐานการอาชีวศึกษา สำหรับการฝึกอบรมวิชาชีพพระยະສັ້ນ พ.ศ. 2560 เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรวิชาชีพพระยະສັ້น ประกอบด้วย มาตรฐาน 4 ด้าน จำนวน 12 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ คือ

มาตรฐานที่ 1 ด้านผลการจัดการศึกษา

ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นคนดี มีคุณธรรมจริยธรรมตามอัตลักษณ์ของสถานศึกษา คุณธรรม มีความรู้ความสามารถตามสมรรถนะของหลักสูตร ผู้สำเร็จการศึกษามีความพึงพอใจและสามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์ตามความต้องการ และมีสัดส่วนผู้สำเร็จการศึกษา เทียบกับผู้เข้ารับการศึกษาคือเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 2 ตัวบ่งชี้คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ระดับความพึงพอใจของหน่วยงานต้นสังกัดของผู้สำเร็จการศึกษาและหรือผู้สำเร็จการศึกษาในการนำความรู้ ความสามารถไปใช้ประโยชน์ตามความต้องการ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาเทียบกับจำนวนผู้เข้ารับการศึกษาคือ

มาตรฐานที่ 2 ด้านการบริหารจัดการศึกษา

สถานศึกษามีการบริหารจัดการศึกษาตามแนวทางสถานศึกษาคุณธรรม และนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด มีการบริหารจัดการทรัพยากรของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการประสานความร่วมมือกับบุคคล ชุมชน สมาคม ชมรม สถานประกอบการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของการจัดการศึกษาตามหลักสูตรวิชาชีพพระยະສັ້ນ จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระดับคุณภาพในการดำเนินการบริหารจัดการศึกษาตามแนวทางสถานศึกษาคุณธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 ระดับคุณภาพในการดำเนินการตามนโยบายสำคัญของหน่วยงานต้นสังกัด

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ร้อยละของครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นที่ได้รับการพัฒนา

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการด้านการเงิน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการด้านอาคารสถานที่ ด้านครุภัณฑ์ และด้านฐานข้อมูลสารสนเทศ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ระดับคุณภาพในการประสานความร่วมมือเพื่อการจัดการศึกษาตาม หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

มาตรฐานที่ 3 ด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นของสถานศึกษาและ ตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการ เรียนตามหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น พ.ศ. 2558 ส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแลให้ครูจัดการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ตามหลักสูตร มีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันต่อ การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ความต้องการของตลาดแรงงานและของกลุ่มบุคคลผู้ประสงค์จะเข้า รับการศึกษา จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ระดับคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ระดับคุณภาพในการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

มาตรฐานที่ 4 ด้านการประกันคุณภาพภายใน

สถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน ของการจัดการศึกษาตามหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ประกอบด้วย การประเมินคุณภาพภายใน การติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาคุณภาพการศึกษา จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระดับคุณภาพในการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ร้อยละของตัวบ่งชี้ที่มีการพัฒนา

ทั้งนี้ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษาตามมาตรฐานการ อาชีวศึกษา สำหรับการฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้น พ.ศ. 2560 ที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายใน การอาชีวศึกษากำหนด

กล่าวโดยสรุป มาตรฐานการอาชีวศึกษา สำหรับการฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้น พ.ศ. 2560 เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาที่จัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นใช้เป็นเกณฑ์ ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพการจัดการ อาชีวศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐาน 4 ด้าน จำนวน 12 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ คือ มาตรฐานที่ 1 ด้านผลการ

จัดการศึกษามาตรฐานที่ 2 ด้านการบริหารจัดการศึกษา มาตราฐานที่ 3 ด้านการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมาตราฐานที่ 4 ด้านการประกันคุณภาพภายใน

3. แนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น

แนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นตามกรอบมาตรฐาน จัดทำขึ้นโดยสำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาใช้เป็นคู่มือหรือแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกรอบมาตรฐานหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น สอดคล้องกับระบบคุณวุฒิวิชาชีพไทย และการกระจายอำนาจให้สถานศึกษาสามารถพัฒนาหลักสูตรในระดับสถานศึกษา ซึ่งปัจจุบันแนวทางการพัฒนาหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จะเป็นการพัฒนาหลักสูตรแบบฐานสมรรถนะ ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพ โดยเฉพาะหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น เนื่องจากเป็นงานอาชีพเฉพาะทาง ซึ่งต้องวิเคราะห์งานที่ทำกันจริง ๆ ในแต่ละอาชีพ ระบุสมรรถนะที่ผู้เรียนจะต้องฝึกปฏิบัติ ตามมาตรฐานสมรรถนะหรือมาตรฐานอาชีพ เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับชุมชน ท้องถิ่นและระดับชาติ วัลลภา อยู่ทอง (2558: 13-14) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ให้สถานศึกษาพัฒนาหลักสูตรตามกรอบการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นที่กำหนดแนบท้ายระเบียบ โดยการมีส่วนร่วมของสถานประกอบการ ผู้ประกอบอาชีพตามหลักสูตร สังคม ชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และคำนึงถึงการที่นักศึกษานำไปใช้ประโยชน์เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต การประกอบอาชีพเสริม การเปลี่ยนอาชีพใหม่ การพัฒนางานในอาชีพเดิม การเข้าทดสอบมาตรฐานอาชีพ การเข้าทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน การเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ ซึ่งสำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ (2551: 3-25) ได้จัดทำแนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น มีรายละเอียด ดังนี้

หลักการและเหตุผล

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ เป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศให้มีความมั่นคงและเจริญก้าวหน้า พร้อมทั้งจะแข่งขันกับนานาชาติได้ ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะข้อมูลข่าวสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ที่ผ่านมาการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศไม่เป็นไปตามเป้าหมายกำลังคนทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไม่เพียงพอทำให้ไม่สามารถพัฒนานวัตกรรมและนำเทคโนโลยีมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขาดการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาปรับใช้อย่างเหมาะสม เป็นผลกระทบต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการ

แข่งขันกับนานาประเทศ ดังนั้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 จึงยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เน้นความสมดุล ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ พัฒนาสังคมควบคู่เศรษฐกิจ ไม่เน้นเป้าหมายเชิงปริมาณแต่เน้นเชิงคุณภาพและให้เข้าใจบริบทการเปลี่ยนแปลงของโลกาภิวัตน์ โดยกำหนดกรอบแนวคิดด้วยการนำ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นแนวปฏิบัติ ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคีการพัฒนา สำหรับในส่วนของคนและสังคมมุ่งพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ สร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมเป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ ในส่วนของการพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกันต่อคนและสังคมโดยเน้นการพัฒนาสมรรถนะและทักษะแรงงานรองรับการแข่งขันของประเทศ

ปัจจุบันประเทศไทยใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งเน้นการปฏิรูปการศึกษา ทั้งด้านการบริหารและการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต ตามความถนัด ตามความสนใจและได้รับการบริการด้านการศึกษาจากรัฐอย่างมีคุณภาพ โดยในหมวดที่ 4 แนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 24 ได้กล่าวถึงการจัดการกระบวนการเรียนรู้ไว้ โดยให้จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่และประสานความร่วมมือกับบุคลากรในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

ในการพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพให้เข้าสู่ตลาดแรงงานอย่างมีศักยภาพ โดยยกระดับทักษะฝีมือและเตรียมความพร้อมให้คนไทยมีทักษะที่ได้มาตรฐานสากล สอดคล้องกับการปรับโครงสร้างการผลิตที่เปลี่ยนไป ควรปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยมากขึ้น มีการเรียนการสอนด้านภาษามากขึ้น มีอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนและครูผู้สอนควรสอนวิชาการควบคู่กับการสอนจริยธรรม รวมทั้งความร่วมมือกันระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ ซึ่งเป็นหน่วยผลิตบุคลากรและสถานประกอบการซึ่งเป็นหน่วยผู้ใช้บุคลากร ดังนั้น นโยบายการศึกษาด้านวิชาชีพจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เศรษฐกิจ สังคม ทั้งในและต่างประเทศ

รวมทั้งให้ผู้ศึกษามีความรู้ลึกและกว้างเพื่อให้ปฏิบัติงานได้จริง ทั้งการบูรณาการระเบียบวินัยเข้าด้วยกัน และจะต้องสร้างความเป็นเอกภาพการจัดการอาชีวศึกษา

เนื่องจากหลักสูตรเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จึงต้องมีการกระจายอำนาจให้สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาสามารถพัฒนาหลักสูตรได้เอง โดยยึดกรอบมาตรฐานหลักสูตรอาชีวศึกษาที่กำหนดให้ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรมมีสมรรถนะที่ตรงตามมาตรฐานอาชีพหรือมาตรฐานสมรรถนะในสาขาอาชีพ ตรงตามความต้องการของสาขาอาชีพ สถานประกอบการ ชุมชน มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา วางแผน ดำเนินการ ตรวจสอบและบูรณาการความรู้อย่างเป็นระบบ รวมทั้งเป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม และกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน

สาระสำคัญของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์และการเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0

1. สาระสำคัญของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambon One Product: OTOP) ของไทย สำนักงานพัฒนาชุมชน (2554: 5-6) ได้นิยาม “โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์” ว่าหมายถึงโครงการที่กำหนดขึ้นภายใต้นโยบายแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและความยากจนของประเทศ เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์หลักของแต่ละหมู่บ้านที่ใช้วัตถุดิบและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มีคุณภาพในระดับมาตรฐานสากล การพึ่งตนเอง คิดอย่างสร้างสรรค์ และเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์ ทั้งนี้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไม่ได้ หมายถึงตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เป็นกระบวนการทางความคิดรวมถึงการบริหารดูแลและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การรักษา ภูมิปัญญาไทย การท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี การแลกเปลี่ยน การเรียนรู้เพื่อให้กลายเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพให้มีจุดเด่นจุดขายที่รู้จักกันแพร่หลายไปทั่วประเทศและทั่วโลก

กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (2552: 14) ได้ระบุไว้ว่า “โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์” เกิดจากรัฐบาลสมัยนายกรัฐมนตรี ทักษิณ ชินวัตร ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาเกี่ยวกับการจัดให้มีโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambon One Product) และกำหนดระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ พ.ศ. 2544 ขึ้น ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธาน มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายยุทธศาสตร์ และแผนแม่บทในการดำเนินงานโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์กำหนดมาตรฐานและหลักเกณฑ์ การ

คัดเลือกและขึ้นบัญชีผลิตภัณฑ์ดีเด่นของตำบล รวมทั้งสนับสนุนให้การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนแม่บทอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเทศไทยได้แนวคิด“หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์” จากจังหวัดโออิตะ (OITA) ประเทศ ญี่ปุ่น ซึ่งนายโมริฮิโกะ อิรามัทซึ ผู้ว่าราชการจังหวัดโออิตะ เป็นผู้ดำเนินการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จนประสบผลสำเร็จเป็นที่รู้จักกันดีทั่วโลก แต่เดิมจังหวัดโออิตะเป็นจังหวัดเล็กๆ บนเกาะคิวชู อยู่ทาง ตอนใต้ของญี่ปุ่น ใกล้กับประเทศไต้หวันและเกาหลี ซึ่งเป็นเขตที่ประชาชนยากจนและล้าหลัง เนื่องจากพื้นที่ทำการเกษตรมีเพียงร้อยละ 10 และโอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรมหลักคือยกว่า จังหวัดอื่นๆ ทำให้มีปัญหาการอพยพย้ายถิ่นของแรงงาน จากปัญหานานาประการดังกล่าว ทำให้นาย โมริฮิโกะ อิรามัทซึ ผู้ว่าราชการจังหวัดได้พยายามทุ่มเทและวางแนวทาง “หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์” โดยเน้นให้แต่ละหมู่บ้านมีผลิตภัณฑ์หลัก 1 ชนิด เป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้วัตถุดิบจากผลผลิตและทรัพยากร ของท้องถิ่น สุซาดา อรุณรัถถาวร (2554)

แนวคิดและหลักการ หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ มีความมุ่งหวังให้กลุ่มราษฎรได้มีอาชีพ มีงานทำ มีรายได้ มีการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์ ด้วยการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ผู้บริโภคยอมรับได้ ด้วยตนเองในตำบล โดยที่ราษฎรยังคงอยู่ในท้องถิ่นและดำเนินการอย่างยั่งยืน หนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์ ไม่ใช่ความหมายว่าหนึ่งตำบลมีผลิตภัณฑ์เดียว ซึ่งในแต่ละตำบลจะมีผลิตภัณฑ์หลาย ผลิตภัณฑ์ก็ได้ แต่ต้องมีผลิตภัณฑ์ที่เรียกว่าผลิตภัณฑ์ที่ดีที่สุดหนึ่งอย่าง (Product Champion) หรือ บางผลิตภัณฑ์อาจมีรวมกัน 2-3 ตำบลที่อยู่ใกล้เคียงกัน ผลิตภัณฑ์ยังรวมถึงการบริการ การอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ การรักษาสิ่งแวดล้อม การแสดงศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาชาวบ้าน ตลอดจนการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ ซึ่งจะมีการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพมีจุดเด่น มีจุดขายที่มีลักษณะแพร่หลายให้เป็นที่รู้จักทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีตราสัญลักษณ์โครงการเป็นปลา ตะเพียนใบลานสาน มีธงชาติไทยลู่ลมขามอยู่ตรงกลาง มีกรอบวงกลมล้อมรอบปลาตะเพียนใบลาน พร้อมชื่อโครงการทั้งภาษาไทยภาษาอังกฤษ มีความหมายถึงความ پاکเพียรซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นรู้ ความเป็นเอกลักษณ์ของไทย และแสดงให้เห็นว่าสินค้ามีความประณีตในการผลิต

แนวคิดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นแนวคิดที่เน้นขบวนการสร้างรายได้จากผลิตภัณฑ์ ในแต่ละหมู่บ้าน หรือตำบล แนวคิดนี้สนับสนุนและส่งเสริมให้ท้องถิ่นสามารถสร้างสรรค์ ผลิตภัณฑ์ (Product) โดยมีกิจกรรมการคิดค้นและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการตลาด การผลิต การบริการจัดการ และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทางการผลิตให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับและต้องการของตลาดสากล โดยที่ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งตนเอง (Self – Reliance) เป็นหลัก ดังนั้นผู้เกี่ยวข้องขบวนการนี้ จำเป็นต้องอุทิศพลังงาน (Energy) ความคิดสร้างสรรค์ (Creative) และความปรารถนา (Desire) ที่

จะใช้ทรัพยากรที่หาพบในท้องถิ่นเป็นหลัก เพื่อที่จะเกิดการสร้างสรรค์รายได้ นอกจากนี้เป็นการสืบสานวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของท้องถิ่นให้คงอยู่ต่อไป สร้างความภาคภูมิใจให้กับคนรุ่นต่อ ๆ ไป และวางรากฐานที่สำคัญของประเทศและสังคมไทย

นอกจากนี้เป็นแนวคิดที่ต้องการให้แต่ละหมู่บ้านมีผลิตภัณฑ์หลัก 1 ประเภท เป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้วัตถุดิบ ทรัพยากรท้องถิ่น ลดปัญหาการอพยพย้ายถิ่นไปสู่เมืองใหญ่ ซึ่งถือว่าเป็นการสร้างเศรษฐกิจชุมชนให้เกิดขึ้น เป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และเป็นเครื่องมือที่กระตุ้นให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ของประชาชน เกิดการดำเนินงานพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง นับเป็นกลยุทธ์การพัฒนาที่อาศัยหมู่บ้านเป็นหน่วยพัฒนา (Unit of Development)

ดังนั้น “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” จึงเป็นแนวทางการส่งเสริมและสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ โดยมีกิจกรรมทางการตลาด การผลิต การบริหารจัดการ และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการผลิต ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาชนบทและสร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่ชุมชน สามารถยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของชุมชนให้ดีขึ้น โดยการผลิตหรือจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้กลายเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ มีจุดเด่น และจุดขาย และสอดคล้องกับวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น เพื่อให้รู้จักแพร่หลายไปทั่วประเทศและทั่วโลก

การดำเนินงานตามนโยบายหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

เป้าหมายการดำเนินงานโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

1) มุ่งมั่นให้กลุ่มราษฎรมีความรู้ความสามารถในการพัฒนาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพการบริการให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ และสามารถจำหน่ายได้

1.1 มุ่งมั่นให้กลุ่มราษฎรมีจิตสำนึกในการเป็นผู้ประกอบการ และมีความสามารถในการบริหารจัดการ มีการรวมตัวเป็นเครือข่ายที่มีความเชื่อมโยงกัน จนเกิดธุรกิจอุตสาหกรรมของชุมชนแบบยั่งยืนสามารถพึ่งตนเองได้

1.2 มุ่งมั่นให้กลุ่มราษฎรมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ มีความภาคภูมิใจในผลิตภัณฑ์ และในธุรกิจที่ดำเนินการ และสืบทอดไปสู่อนุชนรุ่นต่อ ๆ ไป

2) หลักการพื้นฐาน

2.1 หลักการที่ 1 ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล (Local Yet Global) เน้นผลิตภัณฑ์และบริการที่ผลิตโดยใช้ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและสอดคล้องกับวัฒนธรรม เพื่อให้ผลิตภัณฑ์เป็นที่ยอมรับในระดับสากลทั้งในและต่างประเทศ

2.2 หลักการที่ 2 ส่งเสริมให้ประชาชนสามารถพึ่งตนเอง และรู้จักคิดอย่างสร้างสรรค์ (Self Reliance Creativity) ใช้ศักยภาพของท้องถิ่นเพื่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีการระดมความคิดเห็นเพื่อหาและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ดี ให้มีความสอดคล้องกับวัฒนธรรมประเพณีของแต่ละท้องถิ่น ซึ่งจะเป็นการสร้างเอกลักษณ์ที่เป็นคุณสมบัติเฉพาะของตำบลแต่ละตำบล

2.3 หลักการที่ 3 ส่งเสริมการสร้างคน สร้างทรัพยากร (Human Resorce Development) ให้ประชาชนในท้องถิ่นมีจิตวิญญาณที่เชื่อมั่นว่าจะต้องทำได้ Can do spirit เช่นสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ สามารถขายได้ในท้องถิ่นและในต่างประเทศ โดยรัฐจะต้องมีบทบาทในการพัฒนาให้ประชาชนมีการพัฒนาทางด้านความรู้ในการใช้เทคโนโลยี มีความรู้ในการทำงาน ความสามารถในการวางแผน การผลิต การบริการ และการตลาด

3) ยุทธศาสตร์

เพื่อสู่ความสัมฤทธิ์ผลในการดำเนินโครงการ หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ คือ กระทรวงอุตสาหกรรมจะมีบทบาทที่มุ่งเน้นในการสนับสนุนทางด้านวิชาการด้วยการพัฒนาความรู้ความสามารถในด้านการผลิต ด้านการจัดการ และด้านการตลาดของคนในท้องถิ่นตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยมียุทธศาสตร์ในการดำเนินงาน ดังนี้

3.1 ยุทธศาสตร์ด้านการตลาด สนับสนุนการศึกษาวิจัยตลาด การวางแผนการตลาด กำหนดกลยุทธ์ด้านราคา ส่งเสริมช่องทางการจำหน่าย ตลอดจนออกแบบผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์

3.2 ยุทธศาสตร์ด้านการเงิน ช่วงวางแผนด้านการเงินการประสานงานในการติดต่อหาแหล่งทุน ตลอดจนส่งเสริมด้านการบริหารเงินทุนหมุนเวียนที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการเงินต่าง ๆ

3.3 ยุทธศาสตร์ด้านการผลิต เสนอแนะปรับปรุงการผลิตผลิตภัณฑ์ให้ดีขึ้น มีการแนะนำเทคโนโลยีที่มีความเหมาะสมเพื่อยกระดับให้ทันกับต่างประเทศ ช่วยในด้านประสิทธิภาพในการผลิตและการลดต้นทุนเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม

3.4 ยุทธศาสตร์ด้านการจัดการองค์การ ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนองค์กร โดยการจัดวางระบบบัญชีและการเงินให้มีมาตรฐาน โดยมีการจัดอบรมให้ความรู้แก่พนักงานละบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารโครงการไปสู่มาตรฐานโลก นอกจากนี้ต้องแนะนำให้มีการจัดระบบสวัสดิการ ค่าตอบแทนที่เหมาะสม

3.5 ยุทธศาสตร์ด้านระบบข้อมูลข่าวสาร ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา แนะนำให้มีระบบข้อมูลข่าวสารเข้าไปใช้ในการบริหารจัดการให้มากขึ้นในทุกระบบขององค์กร ตลอดจนมีการติดต่อสื่อสารทั้งภายในและภายนอกองค์กร

3.6 ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ศึกษาด้านความเป็นไปได้ด้านการตลาดต่างประเทศ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการติดต่อและวางเครือข่าย รวมทั้งจัดแสดงสินค้าในตลาดต่างประเทศทั้งหมด

3.7 ยุทธศาสตร์ด้านการประสานงานการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน มีการประสานงานเครือข่ายชุมชนท้องถิ่น โดยทั้งผู้ซื้อและผู้ขายมาร่วมมือกัน เพื่อแก้ไขเงื่อนไขกฎระเบียบต่าง ๆ ให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจ หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

4) กลุ่มผลิตภัณฑ์สินค้า หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ได้จัดกลุ่มผลิตภัณฑ์สินค้า หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม 8 ประเภท ดังนี้

4.1 กลุ่มสินค้า แยกเป็น 5 ประเภท

4.1.1 อาหาร รายการอาหารสำเร็จรูป อาหารแปรรูป

4.1.2 ผ้า รายการผ้าและสิ่งทอทุกชนิด

4.1.3 จักรสาร รายการเครื่องจักรสานและหัตถกรรมประเภทจักสานทุกชนิด

4.1.4 ศิลปะประดิษฐ์ รายการที่ใช้ศิลปะทุกประเภท เช่น การแกะสลัก

4.1.5 เครื่องใช้ทั่วไป รายการเครื่องใช้ทั่วไป เครื่องเงิน เครื่องเงิน

4.2 กลุ่มวัฒนธรรม สถานที่ และบริการ แยกเป็น 3 ประเภท

4.2.1 ศิลปวัฒนธรรม รายการที่ใช้ภูมิปัญญาชาวบ้าน ศิลปวัฒนธรรม

4.2.2 สถานที่แหล่งท่องเที่ยว รายการสถานที่ท่องเที่ยว ธรรมชาติ และ

สิ่งแวดล้อม

4.2.3 การบริการ รายการที่ให้บริการ เช่น ช่างต่าง ๆ ศูนย์จำหน่ายสินค้า

5) กลไกและแนวทางการดำเนินงาน

เพื่อให้การดำเนินงานตามนโยบาย “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” เป็นไปอย่างรวดเร็ว มีเอกภาพและประสิทธิภาพ จึงได้มีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ พ.ศ.2544 ซึ่งได้กำหนดให้มีคณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “กอ.นตผ.” ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายให้เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นรองคณะกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ

และสังคมแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกิน 10 คน เป็นกรรมการโดยมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

5.1 กำหนดให้นโยบาย ยุทธศาสตร์และแผนแม่บทการดำเนินงาน “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” เพื่อให้การจัดทำแผนงานและงบประมาณของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมีการประสานงานกันอย่างมีเอกภาพและมีประสิทธิภาพ

5.2 กำหนดมาตรฐานและหลักเกณฑ์การคัดเลือกและขึ้นชื่อผลิตภัณฑ์ดีเด่นของตำบลที่จะอยู่ในบัญชี “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์”

5.3 ศึกษา เสนอแนะ และให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรี เพื่อให้มีการสนับสนุนและเร่งรัดการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนแม่บทอย่างมีประสิทธิภาพ โดยแต่งตั้งกำหนดให้หน่วยงานหลักและหน่วยงานสนับสนุนภารกิจเกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์”

บทบาท ภารกิจของกระทรวง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1) บทบาทในการประชาคม ค้นหาผลิตภัณฑ์ ข้อมูลพื้นฐานการเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มคน ชุมชน มีกระทรวงมหาดไทย (จังหวัด อำเภอ และกิ่งอำเภอ) เป็นหน่วยงานหลัก และมีหน่วยงานสนับสนุน คือ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

2) บทบาทในการส่งเสริมการผลิต วัตถุประสงค์ คุณภาพของวัตถุประสงค์การแปรรูป ผลิตภัณฑ์ การศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ มีกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นหน่วยงานหลัก และมีหน่วยงานสนับสนุนคือ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงศึกษาธิการ

3) บทบาทในการกำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์การคัดเลือกผลิตภัณฑ์ มีกระทรวงอุตสาหกรรมและ กระทรวงสาธารณสุข เป็นหน่วยงานหลัก และมีหน่วยงานสนับสนุนคือ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการท่องเที่ยว และกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

4) บทบาทในการส่งเสริมการตลาด การจัดจำหน่ายและกระจายสินค้า สิทธิบัตร และเครื่องหมายการค้า มีกระทรวงพาณิชย์ ภาคเอกชน เป็นหน่วยงานหลัก และมีหน่วยงานสนับสนุน คือ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงการท่องเที่ยว และ NECTEC

5) บทบาทในการวิจัยและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ ละพัฒนาเทคโนโลยีบรรจุกัญชี การออกแบบ มีกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ภาคเอกชนเป็นหน่วยงานหลัก และ

มีหน่วยงานสนับสนุนคือ กระทรวงอุตสาหกรรม ทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำนักกองทุนสนับสนุนการวิจัย และสภาวิจัย

6) บทบาทในการประชาสัมพันธ์ มีสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นหน่วยงานหลัก และมีหน่วยงานสนับสนุน คือ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการท่องเที่ยว และกระทรวงมหาดไทย

7) บทบาทในการติดตามประเมินผล กระทรวงมหาดไทย มีสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นหน่วยงานหลัก และมีหน่วยงานสนับสนุน คือ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม กระทรวงสาธารณสุข และสภาวิจัยแห่งชาติ

8) บทบาทในการวิเทศสัมพันธ์ได้รับความช่วยเหลือด้านเทคนิค และเงินทุนจากต่างประเทศ สร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน มีสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นหน่วยงานหลัก และมีหน่วยงานสนับสนุน คือ กระทรวงการต่างประเทศ และกรมวิเทศสหการ

นโยบายรัฐบาล

คณะกรรมการ อำนวยการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ (2551: 13) กล่าวว่า ประเทศไทยเริ่มจัดตั้งคณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ (กอ.นตผ.) ขึ้น เมื่อวันที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2544 โดยคณะกรรมการ กอ.นตผ. มีอำนาจหน้าที่ในการ กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์และแผนแม่บทการดำเนินงาน “หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์” กำหนด มาตรฐานและหลักเกณฑ์การคัดเลือกและขึ้นบัญชีผลิตภัณฑ์ดีเด่นของตำบล รวมทั้งสนับสนุนให้การ ดำเนินงาน เป็นไปตามนโยบายยุทธศาสตร์และแผนแม่บทอย่างมีประสิทธิภาพ

โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล โดยมีแนวคิดที่เน้น กระบวนการสร้างรายได้จากผลิตภัณฑ์ในแต่ละหมู่บ้าน ชุมชน หรือตำบล เพื่อสนับสนุนและส่งเสริม ให้แต่ละชุมชนได้นำทรัพยากร ภูมิปัญญาในท้องถิ่นมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์และบริการคุณภาพที่มี จุดเด่น มีมูลค่าเพิ่มและเป็นที่ต้องการของตลาดออกจำหน่าย เพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ และกระตุ้น เศรษฐกิจชุมชน พร้อมจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านแห่งละ 1 ล้านบาท เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียน โดย ภาครัฐจะให้ความช่วยเหลือในด้านความรู้สมัยใหม่และการบริหารจัดการ เพื่อเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์จาก ชุมชนออกขายสู่ตลาดกว้าง เชื่อมโยงสินค้าชุมชนสู่ตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยสอดคล้อง กับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของท้องถิ่น และยึดหลักการพึ่งตนเองของชุมชน โดยรัฐบาลได้ มอบหมาย ให้คณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (กอ.นตผ.) เป็นหน่วยกำกับดูแลโดย มี รองนายกรัฐมนตรี นายปองพล อดิเรกสาร เป็นประธาน และคณะอนุกรรมการจำนวน 9 คณะ ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคร่วมกันบริหารโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

รัฐบาลได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา ว่ารัฐบาลจะจัดให้มีโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อให้แต่ละชุมชนได้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาสินค้า โดยรัฐพร้อมที่จะเข้าช่วยเหลือในด้านความรู้สมัยใหม่ และการบริหารจัดการ เพื่อเชื่อมโยงสินค้าจากชุมชนสู่ตลาดทั้งในและต่างประเทศด้วยระบบร้านค้าเครือข่ายและอินเทอร์เน็ต

นโยบายตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย คณะกรรมการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ แห่งชาติ พ.ศ. 2544 รัฐบาลได้มีนโยบายในการดำเนินโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น สร้างชุมชนเข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างงาน สร้างรายได้ ด้วยการนำทรัพยากรและภูมิปัญญาในท้องถิ่น มาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์และบริการคุณภาพที่มีจุดเด่นและมูลค่าเพิ่มเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ สอดคล้องกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของท้องถิ่น

โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์มีปรัชญาในการดำเนินโครงการ คือ สร้างความเจริญแก่ชุมชนให้สามารถยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้น โดยการผลิตหรือจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้กลายเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ มีจุดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของตนเองที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น สามารถจำหน่ายในตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ โดยมีหลักการพื้นฐาน 3 ประการ คือ

- 1) ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล (Local Yet Global)
- 2) พึ่งตนเองและคิดอย่างสร้างสรรค์ (Self – Reliance – Creativity)
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources Development)

จากนโยบายของรัฐที่แถลงต่อรัฐสภา และตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย คณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ พ.ศ. 2544 การดำเนินงานตามโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) สร้างงานและเพิ่มรายได้ให้แก่ชุมชนในระดับรากหญ้า
- 2) เสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนให้สามารถพึ่งตนเองและคิดอย่างสร้างสรรค์ (Self Reliance)
- 3) ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล (Local Yet Global) และจัดการทรัพยากรในท้องถิ่น
- 4) ส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development)
- 5) ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของ (Self Creativity) เป็นการสร้างเศรษฐกิจรากฐานให้เข้มแข็ง โดยรัฐบาลสนับสนุนช่วยเหลือด้านความรู้ เทคโนโลยี ทุน การบริหารจัดการ เชื่อมโยงสินค้าจากชุมชนไปสู่ตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและวิธีการดำเนินการ

ประเทศไทยรับแนวคิดการดำเนินโครงการ OTOP มาจากประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นโครงการหนึ่งหมู่บ้านหนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Village One Product: OVOP) และนำมาปรับใช้กับประเทศไทย โดยภาครัฐเข้าช่วยเหลือในด้านความรู้สมัยใหม่ การต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น และการบริหารจัดการ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมี ดังนี้

คณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ (กอ.นตพ.) มีกลไกการบริหารที่เชื่อมโยงกันลงไปถึงระดับพื้นที่ เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของ กอ.นตพ. ซึ่งจัดขึ้นแล้วตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ พ.ศ. 2544 ประกอบด้วยกลไกการบริหารงานดังนี้

1) คณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

คณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วยคณะอนุกรรมการ 5 คณะ ได้แก่

1.1 คณะอนุกรรมการบริหาร มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธาน และสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นเลขานุการ มีหน้าที่ดำเนินงานตามนโยบายและยุทธศาสตร์ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ ประสานแผนงานและพิจารณางบประมาณของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารโครงการ

1.2 คณะอนุกรรมการส่งเสริมการผลิต มีปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธาน มีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนา รูปแบบและคุณภาพของปัจจัยการผลิตและผลิตภัณฑ์

1.3 คณะอนุกรรมการส่งเสริมการตลาด มีปลัดกระทรวงพาณิชย์ เป็นประธาน มีหน้าที่กำหนดนโยบายด้านตลาด ส่งเสริมการตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ และส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

1.4 คณะอนุกรรมการมาตรฐานและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มีปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธาน มีหน้าที่กำหนดแผนพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐาน

1.5 คณะอนุกรรมการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ มีปลัดกระทรวงมหาดไทย (มท.) เป็นประธาน มีหน้าที่คัดเลือกผลิตภัณฑ์ดีเด่นของชุมชน เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ประสานงานและติดตามการดำเนินงานของระดับท้องถิ่น

2) กรมการพัฒนาชุมชน กรมการพัฒนาชุมชนมีภารกิจในการส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนรากฐานให้มีความมั่นคง โดยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้การพัฒนาอาชีพ การพัฒนา

ผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน เชื่อมโยงไปสู่การดำเนินงานโครงการ OTOP กรมการพัฒนาชุมชนได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบ ดำเนินการส่งเสริมการดำเนินงาน OTOP ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 จนถึงปัจจุบัน โดยมีอธิบดีกรมการพัฒนาชุมชนเป็นกรรมการ และผู้ช่วยเลขาธิการในคณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ แห่งชาติ รวมทั้งเป็นอนุกรรมการบริหาร อนุกรรมการส่งเสริมการผลิต อนุกรรมการส่งเสริมการตลาด อนุกรรมการ มาตรฐานและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ อนุกรรมการ/เลขานุการคณะกรรมการ นตผ. ระดับภูมิภาค พัฒนาการจังหวัดเป็นอนุกรรมการ/เลขานุการคณะกรรมการ นตผ.จังหวัด และ พัฒนาการอำเภอ เป็นอนุกรรมการ/เลขานุการ นตผ.อำเภอ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย คณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ พ.ศ. 2544 และ พ.ศ. 2545 ซึ่งขั้นตอน การดำเนินงานโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ระดับตำบลมีหน้าที่หลักในกระบวนการจัดเวทีประชาคม เพื่อคัดเลือก ผลิตภัณฑ์ดีเด่นของตำบลให้สอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น วัตถุดิบในท้องถิ่น และแผนชุมชน

ขั้นตอนที่ 2 ระดับมีหน้าที่ในการจัดลำดับผลิตภัณฑ์เด่นจากตำบลต่าง ๆ ของอำเภอ การบูรณาการแผนและงบประมาณเพื่อให้การสนับสนุน

ขั้นตอนที่ 3 ระดับจังหวัด มีหน้าที่หลักในการจัดลำดับผลิตภัณฑ์ดีเด่นอำเภอต่าง ๆ ของจังหวัด การบูรณาการแผนและงบประมาณเพื่อให้การสนับสนุน

ขั้นตอนที่ 4 และ 5 ระดับส่วนกลาง มีหน้าที่หลักในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนแม่บทการดำเนินการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” กำหนดมาตรฐานหลักเกณฑ์การ คัดเลือก/ขึ้นบัญชีผลิตภัณฑ์ดีเด่นของตำบล และเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อการสนับสนุนให้การ ดำเนินงานเป็นไปตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนแม่บท

3) กระทรวงการต่างประเทศ

กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (2552) ได้สรุปไว้ว่า กระทรวงการต่างประเทศมี บทบาทกับ OTOP ดังนี้

3.1 กระทรวงการต่างประเทศมีบทบาทสนับสนุนโครงการ OTOP ในด้าน การส่งเสริม การตลาด การจัดทำหน่วยสินค้า การกระจายสินค้า และการรับความช่วยเหลือด้านเทคนิคจาก ต่างประเทศ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์สนับสนุนผู้ประกอบการสินค้า OTOP ให้เข้าร่วมงานแสดง สินค้าในต่างประเทศ เพื่อขยายตลาดในต่างประเทศ

3.2 กระทรวงการต่างประเทศยังมีบทบาทในการส่งเสริมและสนับสนุนวิสาหกิจ ชุมชน (OTOP) ในด้านต่าง ๆ ผ่านกิจกรรมในหลายรูปแบบ เช่น พัฒนาระบบข้อมูลเครือข่ายในการ แลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญในสาขาธุรกิจต่าง ๆ และเทคโนโลยีกับต่างประเทศ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแผนงาน

โครงการวิจัยของต่างประเทศ ตลอดจนผลการวิจัยพัฒนาทรัพยากรบุคคลของวิสาหกิจชุมชน โดยใช้กรอบความร่วมมือกับต่างประเทศในการขอรับทุนการศึกษาวิจัยร่วม การสนับสนุนให้วิสาหกิจชุมชนไทยเข้าร่วมงานสัมมนาเกี่ยวกับนวัตกรรมใหม่ ในขณะที่เดียวกันก็ผลักดันการขยายตลาดโดยแสวงหาช่องทางและสร้างโอกาสในการเปิดตลาดใหม่และสร้างพันธมิตรให้ผู้ประกอบการไทย โดยใช้กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นสมาชิก ตลอดจนให้สมาคมอภีการบดีแห่งประเทศไทย (สอท.) สถานกงสุลใหญ่ (สกง.) ต่าง ๆ ทั่วโลกเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ผลิต ผู้ซื้อ และข้อมูลความต้องการของตลาด รวมทั้งมาตรการการกีดกันทางการค้าการลงทุนต่าง ๆ ให้วิสาหกิจชุมชนรับทราบอย่างสม่ำเสมอ เพื่อการปรับตัวเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

3.3 ในปีงบประมาณ 2548 กระทรวงฯ ได้จัดสรรงบประมาณในส่วนของประเทศไทย สำหรับการดำเนินโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของ สอท. และ สกง. ทั่วโลกจำนวน 10 โครงการ อาทิ โครงการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ OTOP ของ สอท. ณ กรุงเทพฯ โครงการนำนักธุรกิจออสเตรเลียที่ประสงค์จะนำเข้าสินค้า OTOP และเข้าร่วมโครงการครัวไทยสู่ครัวโลกเดินทางมาชมสินค้าในประเทศไทยของ สกง. ณ นครซิดนีย์ โครงการนำฝ่ายจัดซื้อของห้างสรรพสินค้าในอาบูดาบี และผู้สื่อข่าวไปร่วมงาน OTOP to the World 2005 ของ สอท. ณ กรุงอาบูดาบี เป็นต้น

3.4) คณะอนุกรรมการส่งเสริมการตลาดโครงการ OTOP ได้อนุมัติให้กระทรวงการต่างประเทศดำเนินโครงการ The Ambassador Living and Dining: OTOP Style ในปีงบประมาณ 2549 โดยใช้เงินงบประมาณจากคณะกรรมการอำนวยการโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ โครงการดังกล่าวจะช่วยเสริมบทบาทของเอกอัครราชทูต (ออท.) และกงสุลใหญ่ (สกง.) ทั่วโลก ในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์สินค้า OTOP ให้เป็นที่รู้จักและชื่นชอบในบรรดานักการทูต และบุคคลสำคัญทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศนั้น ๆ โดยจะนำสินค้า OTOP มาใช้ในรูปแบบของประโยชน์ใช้สอยในชีวิตประจำวัน

ขั้นตอนการดำเนินงานการคัดเลือกผลิตภัณฑ์ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” (OTOP Product Champion: OPC)

การดำเนินงานโครงการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย (OTOP Product Champion: OPC) เป็นโครงการตามนโยบายการดำเนินงานโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อจัดทำฐานข้อมูลผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP และการจัดระดับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ (1-5 ดาว) ที่จะนำไปสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์นำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดแผนการส่งเสริมและพัฒนาได้อย่างเหมาะสม ซึ่งการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ไทยนั้นได้เริ่มต้นมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 โดยกรมพัฒนาชุมชนในฐานะเป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบดำเนินการส่งเสริมการดำเนินโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ซึ่งกรมการพัฒนาชุมชนได้ยึดแนวทางการส่งเสริมให้ผลิตภัณฑ์

OTOP ของแต่ละชุมชนให้ได้รับโอกาสในการพัฒนาคุณภาพให้ได้มาตรฐาน เพื่อสามารถส่งออกได้ สามารถเชื่อมโยงสู่ตลาดทั้งในและต่างประเทศได้โดยจะคัดสรรจากสินค้าสุดยอดของจังหวัด ภาค และประเทศ

กระบวนการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย

ในปี พ.ศ. 2547 ได้กำหนดกระบวนการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ไทยออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้ คณะอำนวยการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปีพ.ศ. 2551 และ คณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ

ขั้นตอนที่ 1 ระดับอำเภอ/กิ่งอำเภอ/เขตในกทม. ทำหน้าที่รับสมัครผลิตภัณฑ์ที่เข้าคัดสรร ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ผลิต/ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ OTOP ตรวจสอบการจัดประเภท ผลิตภัณฑ์ ตามกลุ่มผลิตภัณฑ์ พิจารณาให้ค่าคะแนนผลิตภัณฑ์ตามข้อมูลและตามลักษณะตัวผลิตภัณฑ์จากนั้น ส่งข้อมูลผลิตภัณฑ์การให้ค่าคะแนนและตัวผลิตภัณฑ์ให้จังหวัด/กทม.

ขั้นตอนที่ 2 ระดับจังหวัด/กทม.

1) ระดับจังหวัด ทำหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ผลิต/ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ OTOP กลั่นกรองความถูกต้องของข้อมูลผลิตภัณฑ์ ทบทวนการให้ค่าคะแนนผลิตภัณฑ์ ในกรณีมีการ ปรับการให้ค่าคะแนนผลิตภัณฑ์ให้ระบุเหตุผลประกอบในเอกสารสรุปการให้คะแนน จากนั้นส่งข้อมูล ผลิตภัณฑ์การให้ค่าคะแนนและตัวผลิตภัณฑ์ให้กลุ่มจังหวัด

2) ระดับกทม. ทำหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ผลิต/ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ OTOP กลั่นกรองความถูกต้องของข้อมูลผลิตภัณฑ์ ทบทวนการให้ค่าคะแนนผลิตภัณฑ์ ในกรณีมีการ ปรับการให้ค่าคะแนนผลิตภัณฑ์ให้ระบุเหตุผลประกอบในเอกสารสรุปการให้คะแนน จากนั้นส่ง ข้อมูลผลิตภัณฑ์การให้ค่าคะแนนและตัวผลิตภัณฑ์ที่คะแนนตั้งแต่ 70 คะแนนขึ้นไปให้ระดับประเทศ

ขั้นตอนที่ 3 ระดับกลุ่มจังหวัด ทำหน้าที่กลั่นกรองและทบทวนการให้ค่าคะแนน ผลิตภัณฑ์ของจังหวัด โดยพิจารณาเฉพาะหัวข้อประเด็นหลัก ๆ ตามกรอบหลักเกณฑ์ที่กำหนด ในกรณีการปรับการให้ค่าคะแนนผลิตภัณฑ์ให้ระบุเหตุผลประกอบในเอกสารสรุปการให้คะแนน จากนั้นส่งข้อมูลผลิตภัณฑ์การให้ค่าคะแนนและตัวผลิตภัณฑ์เฉพาะผลิตภัณฑ์ที่ได้คะแนนตั้งแต่ 70 คะแนนขึ้นไปให้ระดับประเทศ

ขั้นตอนที่ 4 ระดับประเทศ ทำหน้าที่กลั่นกรองและทบทวนการให้ค่าคะแนน ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มจังหวัด / กทม. โดยพิจารณาเฉพาะหัวข้อประเด็นหลัก ๆ ตามกรอบหลักเกณฑ์ที่กำหนดในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ในกรณีการปรับการให้ค่าคะแนนผลิตภัณฑ์ให้ระบุเหตุผลประกอบใน เอกสารสรุปการให้คะแนนเช่นกัน จากนั้นประกาศผลการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ทุกระดับ ตั้งแต่ระดับ 1-5 ดาว

ประเภทผลิตภัณฑ์ที่คัดสรรฯ แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ประเภทผลิตภัณฑ์ตามนิยาม ความหมาย ที่ระบุต่อไปนี้

1) ประเภทอาหาร หมายถึง ผลผลิตทางการเกษตรและอาหารแปรรูป ซึ่งได้รับ มาตรฐาน ออย., GAP, GMP, HACCP, Qmark, มพข., มอก., มาตรฐานเกษตรอินทรีย์, ฮาลาล และมี บรรจุภัณฑ์เพื่อการจำหน่ายทั่วไป แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1.1 ผลผลิตทางการเกษตรที่ใช้บริโภคสด เช่น พืชผัก ผลไม้ เช่น มะม่วง สับปะรด ส้มเขียวหวาน มังคุด ส้มโอ กล้วย เป็นต้น กรณีพันธุ์ไม้ เช่น กิ่งพันธุ์มะม่วง กิ่งพันธุ์มะปราง ไม้ประดับ ฯลฯ ไม่ถือว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ลงทะเบียนได้

1.2 ผลผลิตทางการเกษตรที่เป็นวัตถุดิบและผ่านกระบวนการแปรรูปเบื้องต้น เช่น น้ำผึ้ง ข้าวสาร ข้าวกล้อง ข้าวฮาง เป็นต้น เนื้อสัตว์แปรรูป เช่น เนื้อโคขุน เนื้อ นกกระจอกเทศ แข้งแห้ง หมูแดดเดียว หมูยอ แหนม ไส้อั่ว ไส้กรอก ปลาอบรมควัน หอยจ๊อ เป็นต้น อาหารประมงแปรรูป เช่น ไส้กรอกปลา ปลาช่อนแดดเดียว ปลาสดแดดเดียว ส้มปลาตัว น้ำบูดู กะปิ กุ้งแห้ง น้ำปลา ปลาร้า เป็นต้น กรณีสัตว์ที่มีชีวิต เช่น ไก่ชน ปลากัด ไม่ถือว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ ลงทะเบียนได้เพราะไม่ ผ่านกระบวนการแปรรูปเบื้องต้น

1.3 อาหารแปรรูปกึ่งสำเร็จรูป/สำเร็จรูป เช่น ขนมเค้ก ฉะก๋วย ขนมโมจิ เต้าส้อ กระยาสารท กล้วยฉาบ กล้วยอบ มะขามปรงรส ทูเรียนทอด กาละแม กะหรี่ปั๊บ ขนมทองม้วน ข้าวเกรียบ ข้าวแตน น้ำพริกเผาและน้ำพริกต่างๆ แจ่วบอง น้ำจิ้มสุกี้ น้ำปลาหวาน ผักกาดดอง พริกไทย แคบหมูไข่เค็ม กุนเชียง หมูทุบ หมูแผ่น เป็นต้น

2) ประเภทเครื่องดื่ม หมายถึง ผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ได้แก่ สุรา แซ่สุรากลั่น สาโท อุ ไวน์ เหล้าขาว 35-40 ดีกรี เป็นต้น และเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มประเภทพร้อมดื่ม ผลิตภัณฑ์ประเภทชงละลาย และผลิตภัณฑ์ประเภทชง เช่น น้ำผลไม้ น้ำสมุนไพร เครื่องดื่มรังก กาแฟคั่ว กาแฟปรุงสำเร็จ ชิงผงสำเร็จรูป มะตูมผง ชาใบหม่อน ชาจีน ชาสมุนไพร ชาชัค น้ำฉะก๋วย น้ำเตาหุ้มมสด นมข้าวกล้อง เป็นต้น

3) ประเภทผ้า เครื่องแต่งกาย หมายถึง ผ้าทอและผ้าถักจากเส้นใยธรรมชาติหรือ เส้นใยสังเคราะห์รวมทั้งเสื้อผ้า/เครื่องนุ่งห่ม และเครื่องแต่งกายที่ใช้ประดับตกแต่งประกอบการแต่งกาย ทั้ง เพื่อประโยชน์ในการใช้สอยและเพื่อความสวยงาม

3.1 ผ้า หมายถึง ผลิตภัณฑ์ผ้าผืนที่ทำจากเส้นใย เส้นด้าย นำมาทอถักเป็นผืน มี ลวดลาย เกิดจากโครงสร้างการทอหรือถักแต่งสำเร็จบนผืนผ้า ทำด้วยมือ หรือเครื่องจักร รวมถึง ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มซึ่งเป็นเส้นใยธรรมชาติและเส้นใยสังเคราะห์สิ่งทอและผลิตภัณฑ์ ที่ทำจากผ้าเป็นหลักและมีวัสดุอื่น ๆ เป็นองค์ประกอบผสม เช่น ผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าโสร่ง ผ้าขาวม้า

ผ้าคลุมไหล่ ผ้าบาติก ผ้าถุง ผ้าปักชาวเขา ผ้าคลุมผม หมวกกะปิเยาะ ผ้าพันคอ เสื้อผ้าสำเร็จรูปบุรุษ
- สตรี เป็นต้น

3.2 เครื่องแต่งกาย หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ประดับตกแต่งประกอบการแต่งกายที่ทำจากวัสดุทุกประเภทเพื่อประโยชน์ในการใช้สอย เช่น รองเท้า เข็มขัดกระเป่าถือ เป็นต้น และเพื่อความสวยงาม เช่น สร้อย แหวน ต่างหูเข็มกลัด กำไล นาฬิกาข้อมือ เนคไท หมวกแฟชั่น เป็นต้น

4) ประเภทของใช้/ของตกแต่ง/ของที่ระลึก หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่มีไว้ใช้หรือตกแต่งประดับในบ้าน สถานที่ต่าง ๆ เช่น เครื่องใช้ในบ้าน เครื่องครัว เครื่องเรือน ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการใช้สอย หรือประดับตกแต่ง หรือให้เป็นของขวัญ เพื่อให้ผู้รับนำไปใช้สอยในบ้าน ตกแต่งบ้าน รวมทั้งสิ่งประดิษฐ์ที่สะท้อนถึงวิถีชีวิต ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมท้องถิ่น และสินค้านั้นต้องไม่ผลิตโดยใช้เครื่องจักรเป็นหลัก และใช้แรงงานเป็นส่วนเสริมหรือไม่ใช้แรงงานคน ประเภทของใช้/ของตกแต่ง/ของที่ระลึก แบ่งออกเป็น 7 กลุ่ม

4.1 ไม้ หมายถึง ของใช้/ของตกแต่ง/ของที่ระลึก ที่มีวัสดุที่ทำจากไม้เป็นหลัก เช่น ไม้แกะสลัก เฟอร์นิเจอร์ กล้องไม้नाฬิกา ไม้ตั้งโต๊ะ โคมไฟกะลามะพร้าว ของเล่นเด็ก เครื่องดนตรี ตูพระธรรม เรือจำลอง แจกันไม้ กรงนก ไม้แขวนเสื้อ เป็นต้น

4.2 จักสาน ถักสาน หมายถึง ของใช้/ของตกแต่ง/ของที่ระลึก ที่มีวัสดุที่เป็นเส้นใยธรรมชาติหรือวัสดุสังเคราะห์ใด ๆ เช่น พลาสติก นำมาจักสาน หรือถักสาน ถักทอ เป็นรูปร่าง เช่น ตะกร้า กระจูดสาน เสื่อกก ที่รองงานทำจากเสื่อกก ที่ใส่ของทำจากพลาสติกสาน กระจาด กระบุง กระด้ง กระติบข้าว เชือกมัด เปลยวน โคมไฟผักตบชวา ไม้กวาด กระเช้าถาดวัลย์ พรหมเช็ดเท้า ฝาชี หมวกสานไม้ไผ่ เป็นต้น

4.3 ดอกไม้ประดิษฐ์/วัสดุจากเส้นใยธรรมชาติ หมายถึง ดอกไม้ ต้นไม้ กล้วยไม้ ผลไม้ ที่ไม่ใช่สิ่งมีชีวิตตามธรรมชาติแต่ทำจากวัสดุต่าง ๆ เพื่อเลียนแบบธรรมชาติผลิตภัณฑ์ ประเภทของใช้/ของตกแต่ง/ของที่ระลึก ที่มีวัสดุที่ทำจากกระดาษเป็นหลัก เช่น ฤกษ์กระดาษ กล่องกระดาษสา ต้นไม้ประดิษฐ์ ผลไม้ประดิษฐ์ เป็นต้น

4.4 โลหะ หมายถึง ผลิตภัณฑ์ประเภทของใช้/ของตกแต่ง/ของที่ระลึก ที่ทำจากโลหะต่าง ๆ เช่น เงิน ทองเหลือง ดีบุก สแตนเลส ทอง สังกะสี เป็นต้น เป็นส่วนประกอบหลัก เช่น ซ้อน ส้อม มีด ผลิตภัณฑ์ภาชนะที่ใช้โลหะ ภาชนะที่ทำจากสแตนเลสหุบ ทองเหลืองหุบ เป็นต้น

4.5 เซรามิก/เครื่องปั้นดินเผา หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่มีการนำวัสดุประเภท ดิน สินแร่ ไปขึ้นรูปและนำไปเผาด้วยความร้อนสูง เพื่อเป็นภาชนะ ของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก เช่น เเบญจรงค์ ถ้วย ชาม ภาชนะกระเบื้อง เซรามิก โอ่ง อ่าง กระจาดต่าง ๆ เป็นต้น

4.6 เคหะสิ่งทอ หมายถึง ของใช้/ของตกแต่ง/ของที่ระลึก ที่มีวัสดุทำจาก ผ้า มีการตัดเย็บ เช่น ชุดเครื่องนอน พรมเช็ดเท้า ผ้าปูโต๊ะ ถู่มือถักสำหรับทำการเกษตร เป็นต้น

4.7 อื่นๆ ของใช้/ของตกแต่ง/ของที่ระลึก หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ใช้วัสดุอื่นใด นอกเหนือจาก ข้อ 4.1 – 4.6 เช่น ทำจากพลาสติก เรซิน แก้ว เทียน รูปวาด เปเปอร์มาเช่ กระจก ซีเมนต์ ดันไม้มงคล ตักมาจากดินไทย ผลไม้เผาตุ๋นกลิ่น พระพุทธรูป เป็นต้น

5) ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร หมายถึง ผลิตภัณฑ์จากสมุนไพร หรือมีสมุนไพรเป็นส่วนประกอบอาจใช้ประโยชน์และอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ได้แก่ ยาจากสมุนไพร เครื่องสำอางค์สมุนไพร วัตถุดิบที่ใช่ในบ้านเรือน เช่น น้ำยาล้างจานสมุนไพร สมุนไพรไล่ยุงหรือกำจัดแมลง และรวมถึงผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรที่ใช้ทางการเกษตร เช่น น้ำหมักชีวภาพ น้ำส้มควันไม้ เป็นต้น แบ่งเป็น 3 กลุ่ม

5.1 ยาจากสมุนไพร

5.2 เครื่องสำอางสมุนไพร

5.3 วัตถุดิบที่ใช่ในบ้านเรือน

หลักเกณฑ์ในการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย มีการพิจารณาตามกลุ่มประเภทผลิตภัณฑ์ โดยมีองค์ประกอบและเกณฑ์การคัดสรรฯ ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วน ก หลักเกณฑ์การพิจารณาด้านผลิตภัณฑ์และความเข้มแข็งของชุมชน (30 คะแนน) ประกอบด้วย ด้านการผลิต ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และด้านความเข้มแข็งของชุมชน

ส่วน ข หลักเกณฑ์การพิจารณาด้านความเป็นไปได้ทางการตลาด (25 คะแนน) ประกอบด้วย ด้านการตลาด และด้านเรื่องราวของตำนานผลิตภัณฑ์ (Story of Product)

ส่วน ค หลักเกณฑ์การพิจารณาด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์ (45 คะแนน) ประกอบด้วย การตรวจสอบ/วิเคราะห์คุณภาพตามประเภทผลิตภัณฑ์และโอกาสทางการตลาดสู่สากล

ข้อดี ข้อเสียในการจัดตั้งโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

สำหรับข้อดี ข้อเสียในการจัดตั้งโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์สามารถสรุปได้ ดังนี้
สุมาลี สันติพลวุฒิและคนอื่นๆ (2554: 7-8)

ข้อดี

1) โครงการ OTOP ได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาลในเรื่องของคุณภาพของสินค้าให้ได้มาตรฐานตามหลักสากล ทำให้สินค้าในท้องถิ่นสามารถแข่งขันกับสินค้าจากต่างประเทศได้ อีกทั้งรัฐบาลยังจัดโครงการอบรมความรู้เพื่อเพิ่มศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์

2) โครงการ OTOP ได้รับการสนับสนุนในเรื่องงบประมาณของรัฐบาลเพื่อให้ประชาชน นำเงินไปลงทุนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ เช่น การประชาสัมพันธ์โครงการของใน

แต่ละตำบล ซึ่งมีอยู่ในรูปแบบสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต โปสเตอร์ เป็นต้น เป็นการสนับสนุนให้ประชาชนทั่วไปรู้จักโครงการ OTOP อีกทั้ง สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนหันมาส่งเสริมภูมิปัญญาของประเทศตน

3) จากการศึกษาที่ภาครัฐบาลประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรู้จักโครงการ OTOP ทำให้ภาคเอกชน มีความเชื่อถือในการให้แหล่งเงินกู้อัตราดอกเบี้ยต่ำ เช่น ธนาคารออมสิน ธนาคารกสิกรไทย กองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมือง เป็นต้น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถแสวงหาเงินทุนสะดวกขึ้นในการผลิตสินค้าในโครงการ

4) ลดระดับการว่างงาน เพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ทำให้เกิดการหมุนเวียนเศรษฐกิจในท้องถิ่น อีกทั้งยังสร้างความสามัคคีในท้องถิ่น

ข้อเสีย

1) การนำทรัพยากรธรรมชาติที่มีในท้องถิ่นมาผลิตเป็นสินค้ามีผลทำให้ทรัพยากรธรรมชาติ ที่มีอยู่อย่างจำกัดมีความเสื่อมโทรมและลดจำนวนลง

2) ไม่มีตลาดรองรับสินค้า ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนสินค้าได้น้อยลง ส่งผลให้สินค้ามีมากเกินความต้องการของผู้บริโภค ก่อให้เกิดสินค้าคงเหลือเป็นจำนวนมาก ซึ่งสินค้าคงเหลือต้องจัดเก็บในโกดังสินค้า ทำให้เกิดต้นทุนในการจัดเก็บสินค้าคงเหลือ

3) จากการศึกษาที่ภาคเอกชนเพิ่มแหล่งเงินกู้อัตราดอกเบี้ยต่ำให้แก่ชุมชนเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดการกู้ยืมมากขึ้น ชุมชนมีหนี้สินเพิ่มมากขึ้น

4) สินค้าที่จัดแสดงในงานมีสัดส่วนของจำนวนผู้ประกอบการ SMEs และผู้ประกอบการอิสระเป็นส่วนใหญ่ สินค้าที่มาจากชุมชนที่แท้จริงมีสัดส่วนที่น้อยมาก เนื่องจากสินค้าจากชุมชนไม่สามารถสู้กับคุณภาพสินค้าที่เป็นของกลุ่ม SMEs ได้ เพราะสินค้าชุมชนมีข้อจำกัดที่ยังไม่สามารถพัฒนาสินค้าให้ตรงกับความต้องการของลูกค้า สินค้าไม่ผ่านมาตรฐานที่โครงการตั้งตามขั้นของระดับราคา และชุมชนยังขาดความสามารถในการบริหารจัดการ

อย่างไรก็ตามพบว่าสินค้าโอท็อปไทยยังมีจุดอ่อนสำคัญ 3 ด้านหลัก คือ

1. “การตลาด” สินค้าไม่มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น คือ สินค้ามีลักษณะใกล้เคียงกัน ไม่มีความแตกต่าง บรรณจุภัณฑ์ หีบห่อไม่สวยงามและทันสมัย

2. “ตั้งราคาไม่สอดคล้องกับต้นทุนของสินค้า” ทำให้ประสบปัญหาทางการเงินจนเกิดภาวะขาดทุน

3. “ขาดช่องทางการจำหน่าย” ส่งผลให้ผู้บริโภคไม่สามารถเข้าถึงสินค้า และไม่มี การทำการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ ทำให้ผู้บริโภคไม่รู้จักแบรนด์และสินค้า

2. การเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0

ความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) หลักเกณฑ์ที่นำมาใช้พิจารณาจัดแบ่งขนาดธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ไม่ได้กำหนดมาตรฐานให้ชัดเจนไปว่า ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จะต้องมีลักษณะอย่างไร แต่หลักเกณฑ์ที่ประเทศต่าง ๆ นำมาใช้ในการกำหนดขนาดธุรกิจโดยทั่วไป ได้แก่ ประเภทธุรกิจ จำนวนการจ้างงาน ขนาดของทุนจดทะเบียน ขนาดของสินทรัพย์ถาวร ยอดขาย ผลกำไรของการประกอบการ และจำนวนลูกค้า เป็นต้น สำหรับประเทศยังไม่มีกำหนดค่านิยาม หรือความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้ร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ จึงทำให้หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนได้กำหนดค่านิยาม หรือความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแตกต่างกันออกไป ตามวัตถุประสงค์ของการดำเนินการของแต่ละองค์กรหรือแต่ละหน่วยงาน โดยทั่วไปจะใช้ขนาดของสินทรัพย์ถาวร จำนวนการจ้างงาน ขนาดของทุนจดทะเบียน เป็นต้น แต่โดยทั่วไปแล้วความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้น มีความหมายครอบคลุมธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งกิจการขนาดย่อย (Mini หรือ Micro Enterprise) กิจการรับช่วงการผลิต (Supporting Industries) กิจการอิสระ (Independence Enterprise) สำหรับค่านิยาม หรือความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่หน่วยงานต่าง ๆ ใช้อยู่ในปัจจุบัน สามารถสรุปได้ดังนี้ คือ

1) ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้กำหนดค่านิยาม หรือความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยกำหนดมูลค่าขั้นสูงของสินทรัพย์ถาวรรวมค่าที่ดินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสำหรับกิจการแต่ละประเภท ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การกำหนดมูลค่าขั้นสูงของสินทรัพย์ถาวรรวมค่าที่ดินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสำหรับกิจการแต่ละประเภท

ประเภทกิจการ	ขนาดกลาง	ขนาดย่อม
กิจการผลิตสินค้า	ไม่เกิน 200 ล้านบาท	ไม่เกิน 50 ล้านบาท
กิจการบริหาร	ไม่เกิน 200 ล้านบาท	ไม่เกิน 50 ล้านบาท
กิจการค้าส่ง	ไม่เกิน 100 ล้านบาท	ไม่เกิน 50 ล้านบาท
กิจการค้าปลีก	ไม่เกิน 60 ล้านบาท	ไม่เกิน 30 ล้านบาท

2) กระทรวงอุตสาหกรรมได้กำหนดค่านิยาม หรือความหมายของไม่เกิน 200 ล้านบาท โดยกำหนดว่า ไม่เกิน 200 ล้านบาท หมายถึง ธุรกิจการผลิตธุรกิจการค้าหรือธุรกิจบริการ ที่มีขนาดไม่เกินที่กำหนด ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 กิจกรรมหรือธุรกิจ ที่มีขนาดไม่เกิน 200 ล้านบาท

ประเภทกิจการ	สินทรัพย์ถาวร	การจ้างงาน (คน)
กิจการผลิตสินค้า	ไม่เกิน 200 ล้านบาท	ไม่เกิน 200 คน
กิจการบริหาร	ไม่เกิน 200 ล้านบาท	ไม่เกิน 200 คน
กิจการค้าส่ง	ไม่เกิน 100 ล้านบาท	ไม่เกิน 50 คน
กิจการค้าปลีก	ไม่เกิน 60 ล้านบาท	ไม่เกิน 30 คน

3) บริษัทเงินทุนแห่งประเทศไทย (The Industrial Finance Corporation of Thailand : IFCT) ได้กำหนดค่านิยาม หรือความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยกำหนดว่า ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมายถึง อุตสาหกรรมที่มีสินทรัพย์ถาวรรวมกันไม่เกิน 200 ล้านบาท

4) บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม (บอย.) ได้กำหนดค่านิยาม หรือความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยกำหนดว่า ธุรกิจขนาดย่อม หมายถึง อุตสาหกรรมที่มีสินทรัพย์รวมที่ดินไม่เกิน 100 ล้านบาท และวงเงินกู้ยืมรายละไม่เกิน 50 ล้านบาท

5) บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) ได้กำหนดค่านิยาม หรือความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยกำหนดว่าธุรกิจขนาดย่อมหมายถึงอุตสาหกรรมที่มีสินทรัพย์ถาวรรวมที่ดินไม่เกิน 200 ล้านบาท วงเงินสินเชื่อรายละไม่เกิน 50 ล้านบาท และวงเงินค้ำประกันไม่เกินครึ่งหนึ่งของวงเงินสินเชื่อและไม่เกิน 40 ล้านบาท

6) ธนาคารไทยธนาคาร ได้กำหนดค่านิยาม หรือความหมายธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยใช้หลักการพิจารณาในธุรกิจต่าง ๆ เช่นเดียวกับธนาคารแห่งประเทศไทย กล่าวคือ ธนาคารไทยธนาคารได้กำหนดค่านิยามหรือความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สำหรับกิจการแต่ละประเภท ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 คำนิยามหรือความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สำหรับกิจการแต่ละประเภท

ประเภทกิจการ	ขนาดกลาง	ขนาดย่อม
กิจการผลิตสินค้า	ไม่เกิน 200 ล้านบาท	ไม่เกิน 50 ล้านบาท
กิจการบริหาร	ไม่เกิน 200 ล้านบาท	ไม่เกิน 50 ล้านบาท
กิจการค้าส่ง	ไม่เกิน 100 ล้านบาท	ไม่เกิน 50 ล้านบาท
กิจการค้าปลีก	ไม่เกิน 60 ล้านบาท	ไม่เกิน 30 ล้านบาท

7) ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543 ที่ประกาศใช้เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2543 ได้กำหนดคำนิยามหรือความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ได้แก่ ธุรกิจหรือกิจการผลิตสินค้า กิจการให้บริการ กิจการค้าส่ง กิจการค้าปลีก หรือกิจการอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา ที่มีจำนวนการจ้างงาน มูลค่าสินทรัพย์ถาวร หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว ตามจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ตามนัยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543 ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจะมีอำนาจในการออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

8) ความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศต่าง ๆ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และคำนิยามของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแตกต่างกันออกไป แต่หลักเกณฑ์ที่ประเทศต่าง ๆ นำมาใช้ในการกำหนดขนาดธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยทั่วไป ได้แก่ ประเภทธุรกิจ จำนวนการจ้าง ขนาดของทุนจดทะเบียน ขนาดของสินทรัพย์ถาวร ยอดขาย เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป ความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) มีความหมายแตกต่างกันออกไป ตามวัตถุประสงค์ของการดำเนินการของแต่ละองค์กรหรือแต่ละหน่วยงาน โดยทั่วไปจะใช้ขนาดของสินทรัพย์ถาวร จำนวนการจ้างงาน ขนาดของทุนจดทะเบียน เป็นต้น ซึ่งมีความหมายครอบคลุมธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งกิจการขนาดย่อย (Mini หรือ Micro Enterprise) กิจการรับช่วงการผลิต (Supporting Industries) กิจการอิสระ (Independence Enterprise) รวมทั้งธุรกิจหรือกิจการผลิตสินค้า กิจการให้บริการ กิจการค้าส่ง กิจการค้าปลีก หรือกิจการอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา ที่มีจำนวนการจ้างงาน มูลค่าสินทรัพย์ถาวร หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว ตามจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวง

ลักษณะเด่นที่สำคัญของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สามารถจำแนกได้ดังนี้

1) ง่ายต่อการเข้าทำธุรกิจ เพราะใช้เงินทุนและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไม่สูงมากนัก และหากเกิดผิดพลาดในการดำเนินกิจการก็เสียหายไม่มากเกินไป และมีโอกาสฟื้นตัวได้ง่ายกว่ากิจการที่มีขนาดใหญ่

2) มีความคล่องตัวในการบริหารจัดการ ผู้ประกอบการสามารถควบคุมดูแลกิจการได้อย่างทั่วถึงและใกล้ชิด

3) สามารถสร้างความชำนาญเฉพาะอย่าง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและพัฒนาไปสู่การผลิตสินค้าและบริการที่มีลักษณะเฉพาะตัว

4) ดำเนินธุรกิจไม่ว่าจะป็นด้านการผลิตสินค้า การจัดจำหน่ายหรือการบริการจะมีความยืดหยุ่นสูง สอดคล้องกับยุคการผลิตและการค้าที่ตอบสนองอย่างรวดเร็ว (Quick Response) ตลอดจนการผลิตและการค้าที่มุ่งความหลากหลายของรูปแบบหรือบริการมากกว่ามุ่งปริมาณ

5) ในกรณีที่มีสถานการณ์วิกฤตขอบเขตของความเสียหายจะไม่มากเท่ากับธุรกิจขนาดใหญ่ เนื่องจากธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีอยู่เป็นจำนวนมากและหลากหลายประเภท ดังนั้นแม้จะรับผลกระทบความผันผวนทางเศรษฐกิจ จนเกิดความเสียหายต่อกิจการใดกิจการหนึ่งหรือหลาย ๆ กิจการ ความเสียหายที่เกิดขึ้นก็จะไม่มากเท่ากับกิจการขนาดใหญ่

6) เป็นกลไกสำคัญที่จะป้องกันการผูกขาด หรือช่วยให้เกิดการแข่งขันในระดับเศรษฐกิจ

ประโยชน์ที่ได้รับจากธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) มีดังนี้

1) มีการกระจายตัวในการจ้างงาน

2) มีการสร้างมูลค่าเพิ่มในผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)

3) มีการส่งสินค้าออกและสร้างเงินตราต่างประเทศ

4) ผลิตสินค้าและบริการ สนองความต้องการภายในประเทศ รวมทั้งทดแทนการนำเข้า อันเป็นการช่วยประหยัดเงินตราต่างประเทศ

5) มีการไหลเวียนของระบบเศรษฐกิจได้ทั่วทั้งระบบ

6) เป็นแหล่งสร้างเสริมประสบการณ์ของนักลงทุนหน้าใหม่

ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ (SMEs)

1) มีการพึ่งตนเองสูง ธุรกิจ (SMEs) เป็นกิจการที่มีการจัดหาวัตถุดิบในการผลิต จัดทำกระบวนการผลิต และจัดหาลาดได้ด้วยตนเอง มีความหลากหลายในผลิตภัณฑ์และไม่ได้ฝากอนาคตไว้กับคำสั่งซื้อจากโรงงานขนาดใหญ่

2) มีความว่องไวในการปรับตัว เนื่องจากธุรกิจ (SMEs) เป็นกิจการที่มีคนงานจำนวนไม่มาก ดังนั้น จึงมีความว่องไวในการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตหรือการบริการให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าและตลาดสถานการณ์ในปัจจุบัน

3) ใช้ทุนน้อย เป็นกิจการที่ให้ทุนในการดำเนินการช่วงเริ่มต้นน้อย มีภาระหนี้สินไม่มากนัก จึงสามารถควบคุมระบบการบริหารการเงินได้ง่ายกว่าธุรกิจขนาดใหญ่

4) ใช้ทักษะในการผลิต สินค้าส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นสินค้าหัตถกรรม หรือทำด้วยมือ มีการใช้ทักษะความชำนาญเป็นพิเศษและทำการผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เข้ากับเทคโนโลยีระดับที่เหมาะสมในการออกแบบ และผลิตสินค้าที่มีความหลากหลาย มีเอกลักษณ์และคุณค่าในระดับสากล

5) ใช้วัตถุดิบในประเทศ วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตของธุรกิจ (SMEs) ส่วนใหญ่จะเป็นวัตถุดิบที่มีอยู่ในประเทศ และจะใช้วัตถุดิบหรือส่วนประกอบที่จำเป็นเท่านั้น ที่จะสั่งซื้อนำเข้ามาจากต่างประเทศ

6) ผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ ผลิตภัณฑ์สินค้าที่ได้จากธุรกิจ (SMEs) จะเน้นในเรื่องของคุณภาพมากกว่าปริมาณ เนื่องจากผลผลิตที่ได้จะมาจากแรงงานคนเป็นส่วนใหญ่ และเป็นสินค้าที่มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง ซึ่งได้จากความเพียรพยายามและความตั้งใจของคน

7) ใช้ประสบการณ์ชีวิตที่ผ่านมาเป็นแนวทางดำเนินงาน ผู้ประกอบการในธุรกิจ (SMEs) จำนวนไม่น้อยที่ผ่านการลองผิดลองถูกในการทำงาน ซึ่งอาจจะเป็นลูกจ้างหรือทำงานหารรายได้ตามช่องทางต่าง ๆ อยู่พอสมควร ก่อนที่จะเริ่มทำธุรกิจส่วนตัว ซึ่งผู้ประกอบการเหล่านี้ ก็สามารถนำประสบการณ์ที่ได้มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับธุรกิจที่ดำเนินการอยู่

8) กิจการเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน กิจการธุรกิจ (SMEs) ส่วนใหญ่จะกระจายอยู่ตามแหล่งชุมชนต่าง ๆ ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ ทำให้เกิดการกระจายตัวของแรงงาน ไม่เป็นการกระจุกตัวอยู่แต่ในเมืองใหญ่ ซึ่งทำให้เกิดการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

การควบคุมที่มีความสำคัญต่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ควรมีดังนี้

1) ควบคุมด้านคุณภาพ เทคนิคต่าง ๆ ที่นำมาใช้เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า สินค้าและบริการที่ผลิตได้นั้นจะตรงกับความต้องการของลูกค้าหรือไม่ ซึ่งอาจจะมีการจัดตั้งฝ่ายควบคุมคุณภาพ (QA : Quality Control) ขึ้นมาตรวจสอบดูแล

2) ควบคุมด้านปริมาณ คือ การควบคุมที่มีการใช้ข้อมูลตัวเลขต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในทางปริมาณ เพื่อควบคุมปริมาณของคลัง ควบคุมปริมาณการผลิต ควบคุมยอดขาย ควบคุมกำไร และเพื่อวิเคราะห์จุดคุ้มทุน

3) ควบคุมด้านค่าใช้จ่าย ผู้ประกอบการควรพยายามให้ทุกหน่วยงานจัดทำงบประมาณการใช้จ่ายต่าง ๆ ทั้งด้านต้นทุนการผลิต ค่าใช้จ่าย ค่าอุปกรณ์ต่าง ๆ ตลอดจนให้มีการทำงานงบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินการอื่น ๆ

4) ควบคุมด้านเวลา คือ การควบคุมให้งานต่าง ๆ ให้เสร็จตามกำหนดเวลาที่วางไว้

ความคาดหวังในการเข้าไปเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

เรื่องที่สำคัญที่สุดของเจ้าของธุรกิจ (SMEs) กำลังเผชิญอยู่ คือ การทำให้เกิดผลสำเร็จจากการเข้าไปประกอบธุรกิจ (SMEs) ซึ่งส่งผลกระทบต่อทัศนคติสูงสุดท้ายที่จะเป็นผู้ประกอบการ เป้าหมายต่าง ๆ จะเป็นตัวกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการตัดสินใจทางการบริหารในอนาคต วัตถุประสงค์หลาย ๆ ประการของบุคคลที่เข้าไปประกอบธุรกิจ (SMEs) คือ

- 1) กำไรและความมั่งคั่ง (Profit and Wealth)
- 2) ความพอใจส่วนบุคคล (Personal Satisfaction)
- 3) ความเกี่ยวข้องของครอบครัว (Family Involvement)
- 4) ความเป็นอิสระและอำนาจ (Independence and Power)
- 5) สถานภาพทางสังคม (Social Status)

นโยบายของรัฐบาลกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

ด้านอุตสาหกรรม

- 1) ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตในภาคอุตสาหกรรม คำนึงถึงทรัพยากรธรรมชาติ ทักษะภูมิปัญญาไทย ศักยภาพการผลิตและการตลาด
- 2) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐาน
- 3) พัฒนาศูนย์กลางและแรงงานภาคอุตสาหกรรมส่งเสริมธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ
- 4) ส่งเสริมบทบาทของสถาบันการเงินเพื่อพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรมของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

ด้านบริการและการท่องเที่ยว

- 1) พัฒนาภาคบริการจากการปรับปรุงและพัฒนาปัจจัยพื้นฐานจากหน่วยงานและองค์กร เพื่อให้มีการใช้ศักยภาพบริการอย่างเต็มที่ พัฒนาผู้ประกอบการให้มีความรู้และทักษะด้านภาษามาตรฐานการบริการและการจัดการ
- 2) ส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้วยการเร่งฟื้นฟูระดับความสัมพันธ์และความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อให้ไทยเป็นประตูหลักของการท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้

3) เพิ่มความหลากหลายของการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งเชิงอนุรักษ์ เชิงสุขภาพ และเชิงเกษตรกรรม

ด้านพาณิชย์และเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

1) คณะรัฐมนตรีเห็นชอบจัดตั้ง SME Development Bank โดยการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อแปรสภาพ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม (บอย.) เป็นธนาคารเพื่อเป็นแหล่งเงินทุนให้กับ (SMEs) ทั้งในรูปเงินกู้และการค้าประกันสินเชื่อ

2) มอบหมายให้สถาบันการเงินของรัฐ เร่งรัดปล่อยสินเชื่อให้กับ (SMEs)

3) ลดภาษีเงินได้นิติบุคคลให้กับ (SMEs) เฉพาะกรณีที่ผู้ประกอบการมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่เกิน 6 ล้านบาท จากอัตรากาสิโนปัจจุบัน 30%

3.1 (SMEs) ที่มีกำไรไม่เกิน 1 ล้านบาท เสียภาษี 20 %

3.2 (SMEs) ที่มีกำไรไม่เกิน 1-3 ล้านบาท เสียภาษี 25 %

3.3 ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่มีกำไรไม่เกินกว่า 3 ล้านบาทขึ้นไป เสียภาษี 30 %

4) ให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกิจเงินร่วมลงทุน (Venture Capital) เพื่อจูงใจให้นำเงินไปลงทุนในกิจการ (SMEs) ที่มีศักยภาพ

4.1 ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้สำหรับรายได้ที่เป็นเงินปันผล หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้นที่ธุรกิจร่วมลงทุนได้รับ

4.2 ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินปันผลและผลประโยชน์จากการโอนหุ้นที่ผู้ลงทุนได้รับจากการลงทุนในธุรกิจเงินร่วมลงทุน

กล่าวโดยสรุป นโยบายของรัฐบาลกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ด้านอุตสาหกรรม 1) ปรับโครงสร้างการผลิตในภาคอุตสาหกรรม 2) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐาน 3) พัฒนาบุคลากรและแรงงานภาคอุตสาหกรรม 4) ส่งเสริมบทบาทของสถาบันการเงินเพื่อพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรมของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ด้านบริการและการท่องเที่ยว 1) ส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้วยการเร่งฟื้นฟูระดับความสัมพันธ์และความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อให้ไทยเป็นประตูหลักของการท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้ และ 2) เพิ่มความหลากหลายของการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ด้านพาณิชย์และเศรษฐกิจระหว่างประเทศ 1) ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อแปรสภาพบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม (บอย.) เป็นธนาคารเพื่อเป็นแหล่งเงินทุนให้กับ (SMEs) 2) มอบหมายให้สถาบันการเงินของรัฐ เร่งรัดปล่อยสินเชื่อให้กับ (SMEs) และ 3) ลดภาษีเงินได้นิติบุคคลให้กับ (SMEs)

แนวคิดและหลักการของ SMEs 4.0

ตามที่รัฐบาลมีนโยบายในการผลักดันวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้ทันกระแสการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของประเทศและเศรษฐกิจโลก ตามแนวนโยบายประเทศไทย 4.0 ซึ่งเกิดจากภาครัฐได้มองเห็นผลกระทบที่เกิดขึ้น หากเหล่า SMEs ที่ไม่มีการปรับตัวให้ทันตามเทคโนโลยีก็จะก่อให้เกิดปัญหาที่ทำให้ SMEs ของเราไม่สามารถต่อสู้คู่แข่งในตลาดได้ และอาจต้องปิดตัวลง เพราะฉะนั้นเหล่า SMEs ก็ต้องมีการตื่นตัว และพร้อมปรับตัวให้ทันยุคทันสมัยอยู่เสมอ โดย SMEs มีหลักการแนวปฏิบัติ ดังนี้ (บมจ.ธนาคารกรุงไทย, 2558)

1. ขับเคลื่อนธุรกิจ SMEs ด้วยนวัตกรรม

อย่างที่เห็นได้ชัดในยุคสมัยนี้ นวัตกรรมนั้นมีบทบาทไม่ใช่แต่เพียงการใช้ชีวิตอย่างเดียวแล้ว แต่วัตถุประสงค์ยังมีบทบาทที่สำคัญต่อธุรกิจ ทั้งเรื่องการติดต่อสื่อสาร, การหาข้อมูล, การเสาะหากลุ่มลูกค้า หรือจะเป็นนวัตกรรมการใช้ภายในชีวิตประจำวัน ยกตัวอย่างเช่น การใช้จ่ายผ่าน QR Code หรือการทำธุรกรรมต่าง ๆ ผ่านแอปพลิเคชัน เป้าตุง กรุงไทย ร้านค้าสามารถรับชำระค่าสินค้า/บริการด้วย QR Code และทำธุรกรรมออนไลน์ต่าง ๆ ได้อีกด้วย

2. บริหารจัดการระบบแบบสมัยใหม่

แนวการบริหารแบบ SMEs 4.0 นั้น จะเน้นระบบงานในแบบ 'ทำน้อย แต่ได้มาก' ซึ่งจะเริ่มต้น ตั้งแต่การให้ความรู้แรงงานหรือพนักงาน เพื่อให้การทำงานคล่องตัว และก้าวทันเทคโนโลยีไปพร้อม ๆ กัน รวมถึงอาจเลือกทางเลือกในระบบการทำงานใหม่ ๆ เอาระบบขั้นตอนการทำงานที่ไม่จำเป็นออก และเพิ่มระบบการทำงานที่สะดวกกว่า ง่ายกว่า จำเป็นกว่าเข้าไปแทน

3. เรียนรู้และเข้าใจผู้บริโภคให้มากพอ

ในยุคสังคมที่เปลี่ยนไป ซึ่งนวัตกรรมและเทคโนโลยี เข้ามามีบทบาทกันมาก จึงทำให้ระบบการตลาดและการเลือกซื้อของผู้บริโภคนั้น ย่อมเปลี่ยนตามไปด้วย ซึ่งในส่วนนี้จะเห็นได้ว่าผู้บริโภคมีการตัดสินใจซื้อที่ฉลาดขึ้น เข้าถึงแหล่งข้อมูลได้มากขึ้น และมีความคิดเป็นของตนเองมากขึ้น เพราะฉะนั้นเหล่า SMEs 4.0 จะต้องปรับตัว และรู้จักกลุ่มลูกค้าของเรา เข้าถึงกลุ่มลูกค้าของเราให้ได้มากที่สุด เปรียบเสมือนผู้ให้คำปรึกษาหรือเพื่อนของเขาเลยดียิ่งดี

4. เลือกรับบริหารการเงินที่ฉลาดขึ้น

ในยุคที่เรียกว่า ประเทศไทย 4.0 นั้น หากสังเกตให้ดีแล้ว นวัตกรรมต่าง ๆ นั้นจะมาช่วยลดขั้นตอนที่ยุงยากซับซ้อน และเปลี่ยนเป็นขั้นตอนที่สะดวกง่ายและรวดเร็ว เพราะฉะนั้นระบบการบริหารการเงินก็เช่นกัน หาก SMEs ที่มีการเติบโตที่ดี แต่บริหารการเงินเดิม ๆ ก็อาจจะทำให้ธุรกิจของคุณก้าวได้ไม่ไกลอย่างที่มันควรจะเป็น เพราะฉะนั้นลองนำเทคโนโลยีมาบริหารการเงินในระบบดูบ้างรวมถึงการบริหารบัญชีที่ดี อย่างเช่น การจัดทำบัญชีชุดเดียว เพราะการ

จัดทำบัญชีชุดเดียว จะช่วยให้ธุรกิจบริหารจัดการได้มีประสิทธิภาพ และสามารถต่อยอดเพิ่มโอกาสในการขอสินเชื่อธนาคารได้มากขึ้น

สุวิทย์ เมษินทรีย์ (2561) กล่าวว่า การขับเคลื่อนเศรษฐกิจประเทศไทยให้เป็นไปตามกลไกที่เหมาะสมเข้ากับยุคสมัย SMEs ผู้ประกอบการ หรือประชาชนคนไทย ต้องเตรียมตัวให้พร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้นได้ คือ

1) เรื่องของเทคโนโลยีที่ควรใช้ให้เป็น เพราะในโลกปัจจุบันเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว อีกทั้งมันยังช่วยให้ชีวิตเราง่ายขึ้น ต้องหมั่นดูอยู่เสมอว่ามีอะไรที่ตรงกับเราบ้าง เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปได้ไวยิ่งขึ้น

2) เรื่องของการไปเยี่ยมชมงานที่ต่างประเทศ เพราะลูกค้าในอนาคตอาจมาจากหลากหลายประเทศทั่วโลก การติดต่อ มารยาท ธรรมเนียมการปฏิบัติจึงเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าบริษัทไม่มีคนพูดภาษาอังกฤษได้ ส่งอีเมลมาก็ไม่สามารถตอบกลับได้ ทำให้เสียโอกาสในการทำธุรกิจไปได้อย่างน่าเสียดาย

3) เรื่องของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพราะคนในสมัยนี้ใส่ใจในสิ่งแวดล้อมมากขึ้น หากมีสินค้าที่คุณสมบัติเหมือนกัน ราคาใกล้เคียงกัน สินค้าที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจะสามารถจับใจลูกค้าได้มากกว่า

กล่าวโดยสรุป วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และ SME 4.0 จะต้องก้าวให้ทันกระแสการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของประเทศและเศรษฐกิจโลกตามแนวนโยบายประเทศไทย 4.0 ต้องมีการตื่นตัว และพร้อมปรับตัวให้ทันยุคทันสมัยอยู่เสมอ โดย SME 4.0 มีหลักการแนวปฏิบัติ คือ 1) การขับเคลื่อนธุรกิจ SMEs ด้วยนวัตกรรม อย่างที่เห็นได้ชัดในยุคสมัยนี้นวัตกรรมนั้นมีบทบาทไม่ใช่แต่เพียงการใช้ชีวิตอย่างเดียวแล้ว แต่นวัตกรรมยังมีบทบาทที่สำคัญต่อธุรกิจ 2) บริหารจัดการระบบแบบสมัยใหม่ แนวการบริหารแบบ SMEs 4.0 นั้น จะเน้นระบบงานในแบบ “ทำน้อย แต่ได้มาก” และก้าวทันเทคโนโลยีไปพร้อม ๆ กัน 3) เรียนรู้และเข้าใจผู้บริโภคให้มากพอในยุคสังคมที่เปลี่ยนไป ซึ่งนวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทกันมาก จึงทำให้ระบบการตลาดและการเลือกซื้อของผู้บริโภคนั้นย่อมเปลี่ยนตามไปด้วย เพราะฉะนั้นเหล่า SMEs 4.0 จะต้องปรับตัวเข้าถึงกลุ่มลูกค้าให้ได้มากที่สุด และ 4) เลือกรับบริหารการเงินที่ฉลาดขึ้น หาก SMEs ที่มีการเติบโตที่ดี แต่บริหารการเงินเดิม ๆ ก็อาจจะทำให้ธุรกิจก้าวได้ไม่ไกลอย่างที่ควร

โครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ แรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

1. ชื่อโครงการ

โครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ
แรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

2. ความสอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.1 ความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล นโยบายที่ 4 การศึกษาและเรียนรู้ ทฤษฎี บำรุง
ศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม ข้อที่เกี่ยวกับการพัฒนาคนทุกช่วงวัยโดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
และส่งเสริมอาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชน

2.2 ความสอดคล้องกับภารกิจและนโยบาย สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

(✓) 1) ด้านการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ

(✓) 2) ด้านการสร้าง/ขยายโอกาสในการเรียนอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม
วิชาชีพ

(✓) 3) ด้านยกระดับคุณภาพการจัดอาชีวศึกษา

(✓) 4) ด้านยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา

(✓) 5) ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

2.3 ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

(✓) 1) ยกระดับคุณภาพผู้เรียน (✓) 2) เพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ

(✓) 3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน (✓) 4) เพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการ

2.4 ความสอดคล้องกับพันธกิจของสถานศึกษา

(✓) พันธกิจที่ 1 : มุ่งมั่นพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถเชี่ยวชาญในทุก
สาขาที่เปิดสอน

(✓) พันธกิจที่ 2 : พัฒนากระบวนการเรียนการสอนในหลักสูตรวิชาชีพ หลักสูตร
ระยะสั้น หลักสูตรเสริมวิชาชีพแกนมัธยมศึกษาโดยเน้นการใช้แผนการสอนแบบอิงสมรรถนะ

(✓) พันธกิจที่ 3 : ปลุกฝังให้นักศึกษา ตระหนักในคุณค่าของคนที่ต้องประกอบด้วย คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ความสามารถและควมมีวัฒนธรรมไทยควบคู่กันไป

(✓) พันธกิจที่ 4 : ส่งเสริมและขยายขีดความสามารถด้านการค้นคว้าวิจัย การนำ นวัตกรรมและเทคโนโลยีมาสู่การเรียนการสอนในทุกุระดับการศึกษา

(✓) พันธกิจที่ 5 : พัฒนาระบบการบริหารงาน ระบบประกันคุณภาพภายในให้ เป็นส่วนหนึ่งของงานประจำ

(✓) พันธกิจที่ 6 : จัดสภาพบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม ที่เอื้อต่อการพัฒนา ศักยภาพของผู้เรียนและบุคลากร

(✓) พันธกิจที่ 7 : ให้ความร่วมมือกับองค์กรต่างๆของจังหวัด บูรณาการให้ แผนปฏิบัติการของสถานศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษามีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์พัฒนา จังหวัดและชุมชนท้องถิ่น

2.5 ความสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

(✓) ด้านที่ 1 ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา องค์กรประกอบที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2

(✓) ด้านที่ 2 ด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ องค์กรประกอบที่ 2 ทุก ตัวบ่งชี้

(✓) ด้านที่ 3 ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน องค์กรประกอบที่ 3 ตัวบ่งชี้ที่ 3.3

3. ผู้รับผิดชอบโครงการ

นายสุชาติ จินดาแจ้ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

4. ความเป็นมาของโครงการ

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) มีกรอบแนวคิด ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน ที่มุ่งเน้นการพัฒนาภาคการผลิตและบริการให้สามารถแข่งขันได้ เกิดความยั่งยืน ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและมีรายได้ที่ดีขึ้น รวมทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยืน มีแนวทาง เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการและพันธกิจกระทรวงมหาดไทย ข้อ 4. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและเศรษฐกิจฐานราก โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการประกอบอาชีพในปัจจุบันไม่ได้มุ่งเน้นเฉพาะรายได้ หลักเพียงอย่างเดียว การสนับสนุนให้ประชาชนโดยทั่วไปมีอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มพูนรายได้ ตลอดจนการ พึ่งพาตนเอง โดยการฝึกอบรมอาชีพระยะสั้นให้กับเยาวชนและประชาชนในหมู่บ้าน เป็นเรื่องที่สำคัญ สอดคล้อง กับนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มุ่งพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตที่มุ่งเน้นส่งเสริมสนับสนุนการ

จัดการศึกษา อบรม และฝึกอาชีพ ตามความเหมาะสม และความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น และฝึกอาชีพให้เยาวชนให้มีความสามารถในการพัฒนาตนเอง

การจัดการศึกษาวิชาชีพพระยาศรีของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นการฝึกอบรมวิชาชีพตามหลักสูตรวิชาชีพพระยาศรี เพื่อเพิ่มพูนความรู้และการฝึกทักษะอาชีพพระยาศรีทั้งในและนอกสถานศึกษา ซึ่งจัดขึ้นเป็นโครงการสำหรับบุคคลทั่วไปหรือสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้รับมอบหมายจากกระทรวงศึกษาธิการให้ดำเนินงานตามนโยบายส่งเสริมและพัฒนาคนทุกช่วงวัย สร้างโอกาสทางการศึกษาให้ประชาชนทุกกลุ่มได้เข้าถึงองค์ความรู้ได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยาศรีในรายวิชาชีพที่ขาดแคลนกำลังคน เปิดสอนในประเภทวิชาที่หลากหลายเป็นการเสริมสร้างศักยภาพกำลังคนอาชีวศึกษา ยกกระดับทักษะฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการและสอดคล้องกับกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหรือ New Engine of Growth ในยุคไทยแลนด์ 4.0 นอกจากนี้รัฐบาลโดยกรมพัฒนาฝีมือแรงงานยังได้ดำเนินโครงการเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 ซึ่ง SME ถือเป็นหนึ่งในฐานสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยให้สามารถก้าวไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ว่าด้วย “การพัฒนาประเทศมุ่งสู่ Thailand 4.0” โดยจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริม SME กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) และต่อยอดไปถึงระดับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ต่อไป

โดยรัฐบาลปัจจุบัน มีนโยบายลดความเหลื่อมล้ำของสังคมมุ่งเน้นสร้างรายได้และความเจริญ ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ ให้ภาคเอกชนและภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการร่วมกับภาครัฐ เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับการดำเนินงานโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ที่เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 ในทุกภูมิภาคทั่วประเทศ โดยมอบหมายให้กรมการพัฒนาชุมชนเป็นผู้รับผิดชอบหลักส่งเสริมการดำเนินงานจนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 16 ปี พบว่าปัญหาที่ต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างเร่งด่วนส่วนใหญ่ปัญหาด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การพัฒนาแปรรูปผลิตภัณฑ์และเอกลักษณ์ของสินค้าด้านตลาดเพื่อจำหน่าย และเงินทุนที่มีการแข่งขันทางด้านราคามากขึ้น ขาดช่องทางการจัดจำหน่ายในต่างประเทศ ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ และไม่มีกลยุทธ์ที่สามารถดึงดูดลูกค้า ผู้ประกอบการไม่มีความรู้ในด้านการตลาด หรือการวางแผนการจัดการผลิตภัณฑ์ ซึ่งปัญหาดังกล่าวทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนฐานราก ไม่ประสบผลสัมฤทธิ์เท่าที่ควร

ดังนั้น วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ซึ่งได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาทั้งในและนอกระบบ เปิดทำการสอนทั้งหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรประกาศนียบัตร

วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และหลักสูตรการฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสั้น ปัจจุบันการดำเนินงานตามนโยบาย ส่งเสริมและพัฒนาคน สร้างโอกาสทางการศึกษาให้ประชาชนทุกกลุ่มได้เข้าถึงองค์ความรู้ได้อย่างเท่าเทียมกัน เปิดสอนในประเภทวิชาที่หลากหลาย ยกกระดับทักษะฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการและสอดคล้องกับกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในยุคไทยแลนด์ 4.0 จากการสำรวจพบว่า ด้านหลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ไม่ทันสมัย ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการและกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในยุคไทยแลนด์ 4.0 ด้านครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เน้นปฏิบัติ ให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงที่หลากหลาย และไม่ส่งเสริมกิจกรรมในการประกอบอาชีพ ซึ่งจะต้องเร่งแก้ไข ปัญหาโดยเร่งด่วน จึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ผู้เรียนวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

5. วัตถุประสงค์

5.1 เพื่อเพิ่มความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการสู่ SME 4.0

5.2 เพื่อเพิ่มจำนวนผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ประสบผลสำเร็จเข้าสู่ SME 4.0

5.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต่อการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0

5.4 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

5.5 เพื่อเพิ่มจำนวนผลิตภัณฑ์และสินค้า ที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0

5.6 เพื่อเพิ่มจำนวนเครือข่ายกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มขึ้น หลังดำเนินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0

6. เป้าหมาย

6.1 เชิงปริมาณ

ผู้เข้าร่วมโครงการได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน ครูผู้สอน จำนวน 31 คน รวม 33 คน กลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ จำนวน 158 คน รวมทั้งสิ้น 189 คน

6.2 เชิงคุณภาพ

6.1 เพื่อเพิ่มความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการสู่ SME 4.0

6.2 เพื่อเพิ่มจำนวนผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ประสบผลสำเร็จเข้าสู่ SME 4.0

6.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต่อการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0

6.4 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

6.5 เพื่อเพิ่มจำนวนผลิตภัณฑ์และสินค้า ที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0

6.6 เพื่อเพิ่มจำนวนเครือข่ายกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มขึ้น หลังดำเนินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME

7. วิธีดำเนินการ

7.1 แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0

7.2 ประชุมคณะกรรมการวิทยาลัย ครู ชุมชน และกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

7.3 ประชาสัมพันธ์โครงการแก่กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในพื้นที่ โดยผ่านสื่อของรัฐ ผู้นำท้องถิ่น ติดประกาศ พร้อมทั้งกำหนดวันรับสมัคร

7.4 ดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0

7.5 นิเทศ กำกับ ติดตามการดำเนินโครงการ

7.6 ประเมินผลการดำเนินงานและสรุปผลการดำเนินโครงการ

8. แผนการดำเนินงาน

ตารางที่ 5 แผนการดำเนินงาน

กิจกรรม	งบประมาณ	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
1. แต่งตั้งคณะกรรมการและผู้รับผิดชอบโครงการและกิจกรรมภายใต้โครงการ		มิถุนายน 2562	- ผู้บริหารสถานศึกษา

ตารางที่ 5 (ต่อ)

กิจกรรม	งบประมาณ	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
2. ผู้บริหารประชุมคณะกรรมการวิทยาลัย ครู ชุมชน และกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์ เพื่อรับทราบปัญหาและความ ต้องการ		กรกฎาคม 2562	- ผู้บริหารสถานศึกษา - ครูผู้สอน
3. ดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ ประกอบด้วย			- ผู้บริหารสถานศึกษา - งานความร่วมมือและ งานพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน
3.1 กิจกรรมฝึกอบรมวิชาพัฒนาผลิตภัณฑ์ ฝึกตบชาวสุ่ SME 4.0	25,000		- ครูผู้สอน - ผู้เรียน
3.2 กิจกรรมฝึกอบรมวิชางานดอกไม้ ประดิษฐ์จากธรรมชาติและงาน ประดิษฐ์ตามสมัยนิยมสุ่ SME 4.0	30,000		- ครูผู้สอน - ผู้เรียน
3.3 กิจกรรมฝึกอบรมวิชาเครื่องตีสมุนไพร และขนมไทยยอดนิยม	20,000		
3.4 กิจกรรมฝึกอบรมทำขนมปังนวดมือ สไตล์ญี่ปุ่น	35,000		
3.5 กิจกรรมฝึกอบรมงานบายศรีวิจิตร ปากชาม	25,000		
รวม	135,000		

9. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ

1 ตุลาคม 2561 – 30 กันยายน 2562

10. งบประมาณ

- ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน เป็นเงิน 135,000 บาท

11. สถานที่ดำเนินการ

- วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานีและในชุมชนเป้าหมาย

12. การติดตามและประเมินผลโครงการ

ตารางที่ 6 การติดตามและประเมินผลโครงการ

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	วิธีการประเมิน	เครื่องมือการประเมิน
1. ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ มีความรู้ ความเข้าใจ การเป็นผู้ประกอบการ สู่ SME 4.0	- สอบถามผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์	- แบบสอบถาม
2. จำนวนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ประสบผลสำเร็จเข้าสู่ SME 4.0	- ศึกษาข้อมูลจากแบบรายงาน	- แบบรายงาน
3. ความพึงพอใจของผู้บริหารโครงการ ภายใต้การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0	- สอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารโครงการ	- แบบสอบถาม
4. ความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ต่อการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0	- สอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน	- แบบสอบถาม
5. จำนวนผลิตภัณฑ์และสินค้า ที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0	- ศึกษาข้อมูลจากแบบรายงาน	- แบบรายงาน
6. จำนวนเครือข่ายกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ที่เพิ่มขึ้นหลังดำเนินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0	- ศึกษาข้อมูลจากแบบรายงาน	- แบบรายงาน

13. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

13.1 ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ มีความรู้ ความเข้าใจ การเป็นผู้ประกอบการสู่ SME 4.0 ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

13.2 ความพึงพอใจของผู้บริหารโครงการภายใต้การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพ ระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับโครงการและการประเมินโครงการ

การทำงานให้ประสบความสำเร็จ นอกจากมีเป้าหมายและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัดแล้ว กิจกรรมหนึ่งที่มีความสำคัญและขาดไม่ได้คือการประเมิน ซึ่งจะช่วยให้ทราบผลการดำเนินงานว่าบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ควรปรับปรุงขั้นตอนของกิจกรรมในขั้นตอนใด หรือควรยุติล้มเลิกโครงการก่อนที่จะทำให้เกิดความเสียหายต่อหน่วยงาน องค์กร และประเทศชาติ นอกจากนี้ในปัจจุบันเป็นยุคข้อมูลข่าวสารโลกไร้พรมแดน เซาว์ อินโย (2553: 1) กล่าวว่า การเปิดเผยข้อมูลการทำงานต่อสาธารณชนเป็นสิ่งที่จำเป็น การประเมินจะช่วยทำให้ทราบจุดอ่อน จุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนาจึงทำให้หน่วยงานองค์กรต่าง ๆ สามารถปรับปรุงพัฒนางานของตนเองให้ก้าวหน้าทันสมัยและทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เข้ามาอย่างรวดเร็วได้

1. ความหมายและความสำคัญของโครงการ

1.1 ความหมายของโครงการ

ความหมายของโครงการ ได้มีนักวิชาการหลายท่านอธิบายความหมายไว้หลากหลาย เช่น รัตนะ บัวสนธ์ (2551: 4) ได้ให้ความหมายของโครงการว่า หมายถึง ส่วนย่อยส่วนหนึ่งของแผนงาน ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรม ทรัพยากรในการดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินการ เพื่อบรรลุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ของโครงการนั้น สำราญ มีแจ้ง (2550: 6) กล่าวว่า โครงการ หมายถึง กลุ่มของกิจกรรม แผนงาน หรือ ส่วนหนึ่งของแผนงานที่ต้องใช้ทรัพยากรในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เยาวดี รามชัยกุล วิบูลย์ศรี (2550: 80-81) กล่าวว่า โครงการเป็นลักษณะงานที่ไม่ใช่งานประจำ เป็นงานที่เกิดขึ้นตามความจำเป็นของสถานการณ์ในสังคม จะต้องดำเนินการไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ภายในระยะเวลาและงบประมาณที่ระบุไว้ที่แน่นอน เมื่องานเสร็จสิ้นโครงการก็สิ้นสุดลง พิสนุ พองศรี (2551: 34) กล่าวว่า โครงการไม่ใช่งานประจำตามปกติที่มีลักษณะเป็นโปรแกรมที่กำหนดไว้ตลอด แต่จะช่วยเสริมงานปกติให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ในขณะที่ สมคิด พรหมจ้อย (2552: 23-24) กล่าวว่า โครงการหมายถึง หน่วยของแผนงานหรือกลุ่มของกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์

เกี่ยวข้องกัน เพื่อการบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ มีลักษณะเด่นชัดมีระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดที่แน่นอน และมักจะเป็นงานพิเศษที่ต่างไปจากงานประจำ โครงการประกอบด้วยงาน (Task) และกิจกรรม (Activity) ซึ่งสอดคล้องกับ เซาร์ อินไฮ (2553: 2) กล่าวว่า โครงการเป็นส่วนย่อยส่วนหนึ่งของแผนงาน ซึ่งประกอบด้วยชุดของกิจกรรมที่จัดขึ้นอย่างมีระบบ มีการกำหนดทรัพยากรในการดำเนินงาน ระยะเวลาดำเนินงานไว้อย่างชัดเจน โดยออกแบบมาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ และ รอยซ์ (Royse et al., 2001) ได้ให้ความหมายของโครงการไว้ว่า หมายถึง ชุดของกิจกรรมที่จัดขึ้นอย่างมีระบบ โดยออกแบบมาเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายที่ต้องการ

จากการศึกษาความหมายของโครงการโดยนักวิชาการสรุปได้ว่า โครงการหมายถึง ชุดของกิจกรรมที่ไม่ใช่เป็นกิจกรรมหรืองานปกติ เป็นแผนการดำเนินงานที่เป็นระบบ จะนำไปปฏิบัติได้โดยมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานอย่างชัดเจน กิจกรรมมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน มีระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดของงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

1.2 ความสำคัญของโครงการ

มนุษย์ได้มีการวางแผน หรือกำหนดการดำเนินกิจกรรมในการปฏิบัติงานต่าง ๆ มาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์แล้ว เพียงแต่ในสมัยก่อนจะมีกิจกรรมไม่มากนักหรือไม่สลับซับซ้อนมากนัก จึงอาจกำหนดลำดับขั้นการปฏิบัติงานไว้ในใจได้ แต่ในปัจจุบันสภาพสังคมและกิจกรรมต่าง ๆ มีความซับซ้อนมากขึ้นเรื่อย ๆ การวางแผนหรือโครงการต้องทำอย่างเป็นระบบ ซึ่งความสำคัญของโครงการ พิสนุ พงศ์ศรี (2551: 36) กำหนดดังนี้

1. เป็นแนวทางหรือวิธีการที่จะนำไปสู่ปรากฏการณ์ที่ต้องการจะให้เกิดขึ้นในอนาคตอย่างมีระบบ โดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และกิจกรรมต่าง ๆ ไว้
2. ทำให้การกำหนดลำดับขั้นของกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องทำให้ต่อเนื่องสอดคล้องกันอย่างมีประสิทธิภาพ ประหยัดทรัพยากรต่าง ๆ และมีประสิทธิผลได้
3. ทำให้เกิดการประสานระหว่างผู้ปฏิบัติงานหรือหน่วยงานปฏิบัติ ที่เกี่ยวข้องไม่ให้เกิดกิจกรรมบางอย่างขาดหายไปหรือซ้ำซ้อนกัน
4. ทำให้เกิดการประเมินผลอย่างมีขั้นตอนและมีคุณภาพที่ดี ทำให้ได้สารสนเทศจากการประเมินที่เป็นประโยชน์

กล่าวโดยสรุป ความสำคัญของโครงการเพื่อเป็นแนวทางหรือวิธีการที่จะนำไปสู่ปรากฏการณ์ที่ต้องการจะให้เกิดขึ้นในอนาคตอย่างมีระบบ ทำให้การกำหนดลำดับขั้นของกิจกรรมมีความต่อเนื่องสอดคล้องกันอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดการประสานระหว่างผู้ปฏิบัติงานหรือหน่วยงานปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง และทำให้เกิดการประเมินผลอย่างมีขั้นตอนและมีคุณภาพที่ดี

1.3 ลักษณะของโครงการที่ดี

โครงการเป็นชุดของกิจกรรมที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบเพื่อให้การปฏิบัติงานในกิจกรรมขององค์กรบรรลุเป้าหมาย โดยมีแผนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ และกำหนดวัตถุประสงค์ตามระยะเวลาที่กำหนด โครงการที่ดีจะเอื้อประโยชน์แก่บุคคล หน่วยงาน ให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่า ซึ่งลักษณะของโครงการที่ดี 9 ประการ ดังนี้

1. มีพื้นฐานมาจากข้อมูลที่เป็นจริงและผ่านการวิเคราะห์แล้ว
2. สนองตอบความต้องการของประชากรหรือผู้รับบริการ
3. สามารถแก้ปัญหา พัฒนาองค์กรหรือหน่วยงานได้
4. มีรายละเอียดของวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างชัดเจน และมีความเป็นไปได้สูง
5. สารของโครงการมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน เช่น วัตถุประสงค์สอดคล้องกับปัญหา กิจกรรมหรือวิธีการดำเนินการ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เป็นต้น
6. มีรายละเอียดโครงการเพียงพอ เข้าใจง่าย และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้สะดวก
7. มีระยะเวลาแน่นอนในการดำเนินงานทั้งเริ่มต้นและสิ้นสุด
8. ได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร
9. สามารถติดตามประเมินผลได้

ในขณะที่ สมคิด พรหมจ้อย (2552: 23-24) กล่าวว่าโครงการที่ดีมีลักษณะสำคัญ 6 ประการ ดังนี้

1. มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการที่ชัดเจน วัตถุประสงค์ของโครงการหนึ่ง ๆ อาจมีหลายข้อ
2. ความเป็นเอกเทศ โครงการแต่ละโครงการจะต้องมีการกำหนดขอบเขตของการดำเนินงานและความรับผิดชอบไว้อย่างชัดเจน
3. มีการกำหนดรูปแบบและรายละเอียดการดำเนินงานที่สอดคล้องกลมกลืนกับโครงการหนึ่ง ๆ จะต้องมีการดำเนินงานต่าง ๆ ที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกันไป ตั้งแต่เริ่มต้นโครงการจนสิ้นสุดโครงการที่เป็นระบบและมีระเบียบ
4. มีการระบุทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำเนินงานทั้งทรัพยากรด้านบุคคล และแหล่งทรัพยากรที่สนับสนุนโครงการ งบประมาณและแหล่งเงินทุนที่จะนำมาดำเนินงาน
5. มีการกำหนดระยะเวลาเริ่มต้น และระยะสิ้นสุดที่แน่นอนโครงการจะต้องมีการกำหนดจุดเริ่มต้นว่าเริ่มโครงการเมื่อใดและจะดำเนินงานต่อไปจนถึงระยะเวลาอันใดเป็นเวลาสิ้นสุดโครงการ จึงไม่ใช่เป็นงานที่ทำประจำเรื่อย ๆ แต่มีการกำหนดระยะเวลาไว้อย่างแน่นอน

6. สามารถนำไปปฏิบัติได้เป็นโครงการที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ไม่ใช่เป็นโครงการที่เลื่อนลอยหรือสวຍหรູ นำไปปฏิบัติไม่ได้

นอกจากนี้ เซอร์ อินไย (2553: 10-11) กล่าวว่า โครงการค่อนข้างมีลักษณะที่ชัดเจน ซึ่งจะทำให้สามารถแยกโครงการที่ดีและไม่ดีออกจากกันได้ ลักษณะของโครงการที่ดี คือ

ประการแรก โครงการต้องมีคณะทำงาน (Staffing) โครงการที่ขาดคณะทำงานที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญก็จะทำงานได้ไม่ประสบผลสำเร็จ ตัวอย่างเช่น โครงการกองทุนหมู่บ้าน 1 ล้านบาท ก็ต้องมีคณะทำงาน ที่มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการกองทุน คณะทำงานอาจจะมีเวลาทำงานพร้อมกันหลาย ๆ โครงการ หรืออุทิศตัวเพียงโครงการเดียว

ประการที่สอง โครงการต้องมีงบประมาณ (Budgets) เพราะว่าการทำงานของคณะบุคคลต้องใช้ทรัพยากรที่เป็นเงิน บางครั้งโครงการถูกแบ่งแยกโดยงบประมาณ แต่อย่างไรก็ตามมีโครงการที่ใช้เงินทູนน้อย

ประการที่สาม การให้เงินทູนที่มั่นคง (Stable Funding) มีความสำคัญที่จะทำให้โครงการประสบความสำเร็จ ขวัญกำลังใจ และผลงานจะลดลง เมื่อลูกจ้างไม่ได้รับเงินเดือนตามปกติหรือให้ทำงานที่ไม่ใช่หน้าที่

ประการที่สี่ โครงการที่ดีมีลักษณะโดดเด่นในตัวของมันเองโดยสรุป สามารถมองเห็นได้หรือเป็นที่รู้จักของสาธารณชน หรือประชาชนจะจำโครงการที่ดีจากคำขวัญ สัญลักษณ์ หรือการโฆษณาของรัฐบาล เช่น โครงการกองทุนหมู่บ้าน 1 ล้านบาท โครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค และโครงการบ้านเอื้ออาทร เป็นต้น เมื่อองค์กรมีโครงการหลายโครงการ บางครั้งอาจจะมีปรัชญานโยบาย กระบวนการและวิสัยทัศน์ที่แตกต่างกัน หรือแม้แต่นวทางการดำเนินงานของคณะทำงาน และเวลาที่ใช้ในการจัดทำโครงการ การเปรียบเทียบทำได้ง่าย ๆ เพื่อแยกแยะความแตกต่างระหว่างโครงการหนึ่งออกจากโครงการอื่น ๆ

ประการที่ห้า ปรัชญาการให้บริการที่ดี โครงการของรัฐบาล เช่น โครงการ 30 บาทรักษาทุกโรคจะมีปรัชญาการให้บริการว่า ยินดีต้อนรับทุกคน ปรัชญาการให้บริการเป็นการสื่อสารได้อย่างชัดเจนว่ากลุ่มลูกค้าต้องถูกต้องเสมอ โครงการที่คลุมเครือ ไม่ชัดเจนจะสร้างปัญหาอย่างมากให้ผู้ประเมิน ดังนั้น โครงการต่าง ๆ ที่ดีจะถูกสร้างบนความน่าเชื่อถือทางวิทยาศาสตร์ และมีการตีพิมพ์ในวารสารที่มีชื่อเสียงนั่นก็คือ ก่อนที่ผู้ดำเนินโครงการจะลงไปแก้ปัญหาสังคม และเริ่มให้การช่วยเหลือจะต้องศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อหาวิธีการที่ดีที่สุดนำไปใช้ในโครงการต่าง ๆ

ประการที่หก โมเดลเชิงทฤษฎี (Theoretical Model) นั่นก็คือ ก่อนที่ผู้จัดทำโครงการจะลงไปแก้ปัญหาสังคมและเริ่มให้ความช่วยเหลือ มีบางสิ่งบางอย่างที่จะต้องคิดว่า ทำไมปัญหาจึงเกิดขึ้นได้อย่างไร ซึ่งจะเป็นการทำงานที่ดีที่สุดเพื่อจะแก้ไขสถานการณ์นั้น ๆ โมเดลเชิง

ทฤษฎีจะสร้างหลักการในแต่ละโครงการ และเสนอแนะวิธีการที่เป็นมาตรฐาน ซึ่งจะช่วยให้ความพยายามในการแก้ปัญหาที่มีความชัดเจน

กล่าวโดยสรุป โครงการที่ดีควรมีลักษณะดังนี้คือ มีการกำหนดผู้รับผิดชอบหรือมีคณะทำงานที่มีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ระบุทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำเนินงาน การกำหนดรูปแบบและรายละเอียดการกำหนดการดำเนินงานที่สอดคล้อง กลมกลืนกัน มีการกำหนดระยะเวลาเริ่มต้นและระยะเวลาสิ้นสุด และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

2. ความหมายของการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญอีกอย่างหนึ่งในการดำเนินโครงการ การประเมินโครงการเป็นการประเมินคุณค่าของงานโครงการ หรือกิจกรรมทางการศึกษาต่าง ๆ นอกจากนี้ยังเป็นกระบวนการที่ใช้ในวงการอื่นทั่วไปหรือกิจกรรมอื่นที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานนั้น ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับประกอบการตัดสินใจ การเลือกทางเลือกที่เหมาะสมในการปรับปรุง พัฒนา แก้ไข งานโครงการ หรือกิจกรรมนั้น ๆ ให้เจริญก้าวหน้า การประเมินโครงการ ได้มีนักการศึกษาหรือนักวิชาการด้านการประเมินหลายท่านได้ให้ความหมายการประเมินโครงการไว้ เช่น สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2551 : 13) กล่าวว่า การประเมินโครงการเป็นกระบวนการที่แสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับโครงการ เพื่อจะได้มาซึ่งข้อมูลที่จะช่วยผู้บริหารโครงการสามารถตัดสินใจถูกต้องมากขึ้นซึ่งหมายความว่า วัตถุประสงค์ของการประเมินผลโครงการจะถูกกำหนด โดยให้ผู้ประเมินผลการประเมินจะประเมินผลอย่างไร โดยวิธีใด ผู้ประเมินผลจะต้องพิจารณาขอบเขต ขนาด ระยะเวลา ความชัดเจน และความเฉพาะของปัจจัยนำเข้า ความสลับซับซ้อน และช่วงเวลาของเป้าหมาย และความคิดริเริ่มที่มีอยู่ในโครงการ วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ และสุรียา วีรวงศ์ (2551 : 5) กล่าวว่า การประเมินโครงการ (Project Evaluation) ในความหมาย “นักประเมินผล” คือการพิสูจน์ว่า ผลที่ได้รับเป็นไปตามที่คาดหมายหรือไม่เพียงใด ในขณะที่ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2552: 6) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินค่าหรือการประเมินผล หมายถึง การตัดสินใจเลือกทางเลือกโดยอาศัยสารสนเทศที่ถูกต้องเหมาะสม เมื่อผ่านการสังเคราะห์ให้เป็นองค์ความรู้ จะทำให้เกิดปัญญา สอดคล้องกับ พิสนุ พงศ์ศรี (2551: 68) ได้สรุปความหมายของการประเมินโครงการไว้ว่า เป็นกระบวนการตัดสินใจคุณค่าของโครงการในระยะหนึ่งระยะใดหรือทุกระยะ โดยนำสารสนเทศจากการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อตัดสินใจจัดทำโครงการทดลองหรือนำร่อง ปรับเปลี่ยน ระวัง ปรับปรุง ขยายผล หรือยกเลิกโครงการนั่นเอง เชาวน์ อินโย (2553: 4) ให้ความหมายของการประเมินโครงการไว้ว่า การประเมินโครงการหมายถึง กระบวนการพิจารณาตัดสินใจคุณค่า โดยการค้นคว้า เก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากชุดของกิจกรรมที่จัด

ขึ้นอย่างมีระบบมาประกอบการตัดสินใจ ตีค่าผลการดำเนินการนั้นว่าบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ ใช้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการ และรูทแมน (Rutman, 1982 : 59-60) ให้ความหมายของการประเมินโครงการว่า หมายถึง การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์หรือวิธีการวิจัยเพื่อหาข้อมูลที่เป็นจริงและมีความเชื่อถือได้ของโครงการ แล้วพิจารณาตัดสินว่าโครงการนั้นบรรลุถึงวัตถุประสงค์หรือไม่และคุณภาพของความสำเร็จนั้นเป็นเช่นใด

จากความหมายของการประเมินโครงการตามแนวคิดของนักการศึกษาดังกล่าว พอสรุปได้ว่า การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ ด้วยวิธีการที่เชื่อถือได้ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับเกณฑ์ แล้วตัดสินคุณค่าหรือปรับปรุงแผนและวิธีการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น

3. ประเภทของการประเมินโครงการ

ประเภทของการประเมินโครงการ สมคิด พรหมจ้อย (2552: 38-40) ได้อธิบายไว้ว่าการประเมินแบ่งได้หลายประเภทตามแต่จะใช้เกณฑ์ใดเป็นหลัก ในการแบ่งประเภทของการประเมินแบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ แบ่งโดยยึดจุดมุ่งหมายของการประเมิน ยึดหลักในการประเมิน และลำดับเวลาในการประเมิน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. แบ่งตามจุดมุ่งหมายของการประเมิน แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.1 การประเมินเพื่อปรับปรุงบางครั้งก็เรียกว่า การประเมินความก้าวหน้า (Formative Evaluation)

1.2 การประเมินสรุปผลเรียกว่า การประเมินผลสรุป (Summative Evaluation)

2. แบ่งตามหลักยึดในการประเมิน แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 การประเมินโดยยึดวัตถุประสงค์เป็นหลัก (Goal – Based Evaluation) เป็นการประเมินที่ว่าทำได้บรรลุประสงค์ของโครงการหรือไม่ โดยทราบก่อนประเมินว่าโครงการนี้มีวัตถุประสงค์อะไรบ้าง

2.2 การประเมินที่อิสระโดยไม่ยึดวัตถุประสงค์โครงการ (Goal– Free Evaluation) เป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้นทั้งหมด โดยไม่ทราบว่าวัตถุประสงค์ของโครงการนี้มีอะไรบ้าง

3. แบ่งตามลำดับเวลาที่ประเมิน แบ่งเป็นการประเมินก่อนเริ่มโครงการ ขณะดำเนินการโครงการและหลังจากสิ้นสุดโครงการ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ประเมินก่อนเริ่มโครงการ (Pre – Evaluation) เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อตัดสินใจเลือกโครงการตรวจสอบความเหมาะสม ความสมเหตุสมผลของการวางแผนดำเนินโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการในการนำโครงการไปปฏิบัติ คุณภาพของโครงการ รวมทั้งตรวจสอบโอกาสที่โครงการนั้นจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย การประเมินก่อนเริ่มโครงการมีความเชื่อบน

พื้นฐานที่ว่า ถ้าตัวโครงการนั้นได้รับการประเมินว่ามีความเหมาะสม สมเหตุสมผลมีความจำเป็น คุณภาพดี มีความเป็นไปได้ โอกาสที่โครงการจะประสบความสำเร็จก็ย่อมสูง เสมือนว่าโครงการนั้นได้บรรลุผลสำเร็จไปแล้วครั้งหนึ่ง

การประเมินเพื่อการตัดสินใจหรือหาข้อสรุปสำหรับการตัดสินใจเลือกโครงการนี้มีชื่อเรียกต่างกัน ส่วนใหญ่เรียกว่า “การวิเคราะห์โครงการ” คำศัพท์ภาษาอังกฤษใช้หลายคำ Project Appraisal, Project Analysis ในวงการธุรกิจอุตสาหกรรม เรียกว่า Feasibility Study หรือการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ เป็นต้น ไม่ว่าจะใช้ชื่อใด แต่โดยหลักการกว้าง ๆ การประเมินในขั้นนี้จะเน้นการพิจารณาใน 3 เรื่องใหญ่ ๆ คือ

1) ความเหมาะสมของโครงการประเมินเพื่อวิเคราะห์ปัญหา และความจำเป็นของการทำโครงการ (Need Assessment) ซึ่งเป็นการตรวจสอบขั้นต้นเพื่อกำหนดปัญหา กำหนดความจำเป็น และเหตุผลที่สำคัญในการเริ่มโครงการนั้น ๆ ขึ้น และการศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการดำเนินโครงการ (Feasibility Studies) โดยพิจารณาความครอบคลุม ดังนี้

- ความเป็นไปได้ทางเทคนิควิชาการ
- ความพร้อมทางการบริหารโครงการนั้นให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี ตามเป้าหมาย
- ความพร้อมในการสนับสนุนทางด้านทรัพยากร โดยเฉพาะความเป็นไปได้

ทางการเงิน กำลังคน วัสดุและการจัดการ ถ้าเป็นโครงการทางด้านธุรกิจอุตสาหกรรมก็จะมีการวิเคราะห์ทางด้านการตลาด รวมทั้งศึกษาความสอดคล้องกับนโยบาย และปัญหา

2) การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการดำเนินโครงการ (Return of Investment) โดยทั่ว ๆ ไป พิจารณาจากอัตราผลตอบแทนเสีย วิเคราะห์จุดคุ้มทุน ดูจากอัตราผลตอบแทนการลงทุน ดำเนินโครงการ (Rate of Return) หรือพิจารณาจากการวิเคราะห์ต้นทุน และประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (Cost Effectiveness Analysis) และดูจากการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายและผลกำไร (Cost Benefit Analysis) และดูจากการวิเคราะห์รายจ่ายโดยเปรียบเทียบกับผลประโยชน์ หรือการวิเคราะห์อรรถประโยชน์ (Cost – Utility Analysis) เป็นต้น สำหรับโครงการทางด้านการศึกษาจะเน้นในเรื่องของการวิเคราะห์ Cost – Effectiveness มากกว่า Cost – Benefit

3) การศึกษาและการคาดคะเนถึงผลประโยชน์หรือสิ่งที่จะเกิดตามมาจากการดำเนินโครงการนั้น (Consequence Analysis) การศึกษาเชิงคาดคะเนถึงผลที่จะตามมาจากการดำเนินงานยังไม่ค่อยแพร่หลาย แต่จะเป็นสิ่งที่มีบทบาทเพิ่มมากขึ้นในอนาคต ส่วนใหญ่จะพิจารณาเพื่อค้นหาแรงต้านทานต่อการดำเนินโครงการ เป็นการคาดการณ์เกี่ยวกับผลที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อสภาพแวดล้อม ตลอดจนเป็นการรวบรวมข้อมูล เพื่อวิเคราะห์และกำหนดนโยบายสำคัญ ๆ ซึ่งนำไปสู่การดำเนินงานที่บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

3.2 การประเมินในระหว่างการดำเนินงาน (Implementation Evaluation or Process Evaluation) เป็นการประเมินการดำเนินงานเมื่อนำโครงการที่วางแผนไว้ไปปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อศึกษาถึงการปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่ กิจกรรมใดทำได้หรือทำไม่ได้ เพราะเหตุใด จุดเด่น จุดด้อย มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง การประเมินกระบวนการดำเนินโครงการนั้น พยายามตอบคำถามว่าทำไมจึงเกิดปัญหา อุปสรรค หรือไม่เกิดปัญหา อุปสรรคในการดำเนินโครงการ ถ้าเกิดปัญหาจะได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขได้ทันทั่วทั้งที่ การประเมินในขณะที่ดำเนินโครงการจึงมีบทบาทในการปรับปรุงการดำเนินโครงการโดยตรง

3.3 การประเมินหลังการดำเนินงาน เป็นการประเมินเพื่อตอบคำถามว่าโครงการประสบผลสำเร็จตามแผนที่วางไว้หรือไม่ ผลจากโครงการจะบรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ ผลการดำเนินงานคุ้มค่าหรือไม่ การประเมินในลักษณะนี้จะเป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้นโดยเทียบกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยแบ่งการประเมินงานออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ 1) ประเมินทันทีที่สิ้นสุดโครงการ 2) การติดตามผลต่อมา โดยเฉพาะการประเมินผลกระทบของโครงการที่ต้องอาศัยการทิ้งช่วงระยะเวลาหนึ่ง เช่น 1 – 2 ปี เป็นต้นไป ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้ประเมินไว้ตั้งแต่เริ่มการดำเนินงานโครงการจนถึงสิ้นสุดโครงการ บางท่านเรียกการประเมินลักษณะนี้ว่า การประเมินผลสรุป (Summative Evaluation)

สำหรับนักวิชาการที่มีแนวคิดที่คล้ายคลึงกัน ได้แบ่งประเภทของการประเมิน โดยแบ่งตามเกณฑ์ต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้น ประเภทของการประเมินที่จะกล่าวต่อไปแบ่งได้ 5 ประเภท ดังนี้ รัตนะ บัวสนธ์ (2551: 90) ; ศิริชัย กาญจนวาสี (2553: 47-48) ; พิสนุ พงศ์ศรี (2551: 11) กำหนดดังต่อไปนี้

1. แบ่งตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน แบ่งได้ 2 ประเภท ดังนี้

1.1 การประเมินความก้าวหน้า (Formative Evaluation) การประเมินแบบนี้เป็นการประเมินระหว่างการดำเนินงาน ซึ่งควบคู่ไปกับการดำเนินงานของโครงการ โดยพิจารณาความก้าวหน้าของสิ่งที่ประเมินว่าจำเป็นต้องมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงส่วนใด อีกทั้งรวบรวมปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ สำหรับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ

1.2 การประเมินสรุป (Summative Evaluation) เป็นการประเมินผลเมื่อการดำเนินงานได้สิ้นสุดลงแล้วทำการตรวจสอบว่าโครงการได้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่เพียงใด ผลที่เกิดขึ้นได้ใช้ทรัพยากรไปอย่างเพียงพอคุ้มค่าหรือไม่ และทรัพยากรเพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการหรือไม่ มีผลกระทบ (Impact) หรือผลที่ไม่ได้คาดหวังหรือผลพลอยได้ (Side Effects) อะไรบ้าง

2. แบ่งตามช่วงเวลาของการประเมิน แบ่งได้ 8 ประเภท ดังนี้

2.1 การประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) เป็นการประเมินเบื้องต้นก่อนที่จะจัดทำโครงการ ความต้องการจำเป็น คือ ความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ควรจะเป็นกับสภาพที่เป็นอยู่ ทำให้เกิดความจำเป็นในการจัดทำโครงการขึ้นทำให้ได้แนวคิดของการดำเนินงานที่สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างดีและเป็นความต้องการของผู้รับโครงการ หรือหน่วยงานนั้นอย่างแท้จริง การประเมินความต้องการจำเป็นมีประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและการวางแผน

2.2 การประเมินความเป็นไปได้ (Feasibility Evaluation) เป็นการศึกษาสภาพความพร้อมด้านต่าง ๆ ในการจัดทำโครงการ โดยทำการศึกษาวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่จำเป็นต่อความสำเร็จในการทำโครงการ เช่น ด้านกำลังคน เทคนิค สภาพภูมิศาสตร์ สิ่งแวดล้อม ประชากร การประเมินประเภทนี้ถ้าเป็นโครงการขนาดใหญ่จะต้องทำการสำรวจหรือวิจัยอย่างกว้างขวาง แต่ถ้าเป็นโครงการที่จะทำในองค์กร โรงเรียน อาจใช้การตั้งคำถามเพื่อสำรวจความพร้อม เช่น มีคนพอหรือไม่ มีเวลาพอหรือไม่ มีงบประมาณพอหรือไม่ เป็นต้น

2.3 การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) เป็นการประเมินทรัพยากรจำเป็นที่จะนำมาใช้ในการดำเนินโครงการว่ามีความเป็นไปได้ มีความเหมาะสม และเพียงพอหรือทรัพยากรที่จำเป็น ได้แก่ งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เวลา กลุ่มเป้าหมาย เทคโนโลยี และแผนการดำเนินงาน

2.4 การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินการบริหารโครงการการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ การนำปัจจัยนำเข้าของโครงการมาใช้เหมาะสมหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ มีประโยชน์ในการค้นหาจุดเด่นหรือจุดด้อยของโครงการ

2.5 การประเมินผลผลิต (Output/Product Evaluation) เป็นการประเมินผลจากโครงการว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่คุ้มค่าเพียงใด โดยนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ มุ่งตอบคำถามว่าโครงการประสบความสำเร็จตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่ ผลการประเมินจะทำให้ได้สารสนเทศในการพิจารณาตัดสินใจยุติ ปรับ ขยายโครงการ

2.6 การประเมินผลลัพธ์หรือผลกระทบ (Outcome/Impact Evaluation) เป็นการประเมินผลการดำเนินงานจากโครงการที่จัดทำขึ้น ก่อให้เกิดผลอื่นใดเกิดขึ้นตามมาหรือไม่ เป็นทั้งผลที่คาดหวังและไม่คาดหวัง และทั้งในทางที่ดีและไม่ดี

2.7 การประเมินการติดตาม (Follow up Evaluation) เป็นการดำเนินงานประเมินเมื่อสิ้นสุดการดำเนินงานไปแล้วระยะหนึ่ง เช่น อาจเป็น 6 เดือน 1 ปี หรือ 2 ปี เพื่อดูผลที่ได้จากการดำเนินงานโครงการต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจนขึ้น

2.8 การประเมินอภิมาน (Meta Evaluation) เป็นการประเมินงานประเมิน เป็นการพิจารณาตัดสินคุณภาพ หรือคุณค่าของการประเมิน ทำให้ทราบถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของรายงานการประเมิน และรายงานการประเมินได้ดำเนินการครอบคลุมกิจกรรมของการประเมินหรือไม่ ซึ่งประกอบด้วยมาตรฐานการใช้ประโยชน์ (Utility) มาตรฐานความเป็นไปได้ (Feasibility) มาตรฐานความเหมาะสม (Propriety) และมาตรฐานความถูกต้อง (Accuracy) เพื่อจะได้นำไปพัฒนารายงานการประเมินให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นต่อไป

3. แบ่งตามผู้ประเมิน แบ่งได้ 2 ประเภท ดังนี้

3.1 การประเมินโดยผู้ประเมินภายใน (Internal Evaluator Evaluation) การประเมินแบบนี้ ผู้ประเมินเป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องหรือปฏิบัติงานกับสิ่งที่จะประเมิน ข้อดีก็คือ เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องจึงทราบและเข้าใจสิ่งที่ประเมินได้เป็นอย่างดี ข้อเสียก็คือ เมื่อเป็นผู้ที่มีความเกี่ยวข้องจึงอาจมีความลำเอียงเกิดขึ้นได้

3.2 การประเมินโดยผู้ประเมินภายนอก (External Evaluator Evaluation) การประเมินแบบนี้ผู้ประเมินไม่ได้เป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องหรือไม่ได้ปฏิบัติงานกับสิ่งที่จะประเมิน ข้อดีก็คือ มีความเป็นกลางในการประเมิน แต่มีข้อเสียก็คือ เข้าใจรายละเอียดของสิ่งที่ประเมินไม่ดีพอ และเนื่องจากเป็นบุคคลภายนอกอาจจะไม่ได้รับความร่วมมือในการดำเนินงานประเมิน

4. แบ่งตามมิติการประเมิน แบ่งได้ 4 ประเภท ดังนี้

4.1 การประเมินตามวัตถุประสงค์ ได้แก่ การประเมินความก้าวหน้า การประเมินผลสรุป และการประเมินเพื่อการพัฒนา

4.2 การประเมินตามข้อมูล ได้แก่ ข้อมูลเชิงปริมาณ คุณภาพ และแบบผสม

4.3 การประเมินตามวิธีการประเมิน ได้แก่ การประเมินเชิงธรรมชาติและเชิงทดลอง

4.4 การประเมินตามจุดเน้นที่ประเมิน ได้แก่ การประเมินกระบวนการ ผลลัพธ์ ผลกระทบ การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายกับผลตอบแทน และการวิเคราะห์ต้นทุนกับประสิทธิผล

5. แบ่งตามช่วงเวลาเพื่อเอื้อต่อการประเมิน แบ่งได้ 3 ประเภท ดังนี้

5.1 การประเมินก่อนดำเนินงาน เป็นการประเมินผลก่อนจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ โดยมุ่งเน้นประเมินตัวโครงการว่ามีความสอดคล้องสัมพันธ์กันในแต่ละส่วนหรือไม่ ความเป็นไปได้ คุ้มทุน มีเวลาเพียงพอหรือไม่ และจะมีอุปสรรค หรือปัญหาอะไรที่จะทำให้โครงการไม่สามารถดำเนินการได้ การประเมินก่อนดำเนินงานมีประโยชน์ในการตัดสินใจดำเนินโครงการ

5.2 การประเมินระหว่างการทำงาน การประเมินแบบนี้ควบคู่ไปกับการดำเนินงานของโครงการ โดยพิจารณาความก้าวหน้าของสิ่งที่ประเมินว่าจำเป็นต้องมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ส่วนใด เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ

5.3 การประเมินหลังดำเนินงาน เป็นการประเมินผลเมื่อการทำงานได้สิ้นสุดแล้วทำการตรวจสอบว่าโครงการได้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่เพียงใด ผลที่เกิดขึ้นได้ใช้ทรัพยากรไปอย่างไรเพียงพอกับค่าหรือไม่ และทรัพยากรเพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการหรือไม่ มีผลกระทบ (Impact) หรือผลที่ไม่ได้คาดหวังหรือผลพลอยได้ (Side Effect) อะไรบ้าง

การประเมินก่อนดำเนินงานจะใช้การประเมินบริบทและการประเมินปัจจัยนำเข้า การประเมินระหว่างการทำงานจะใช้การประเมินกระบวนการ ส่วนการประเมินหลังการทำงานจะใช้การประเมินผลผลิตและการประเมินผลลัพธ์

นอกจากนี้ แพตตัน (Patton, 2004: 277) ได้แบ่งประเภทการประเมินตามเกณฑ์มิติการประเมินเป็น 4 ประเภท คือ

1. ตามวัตถุประสงค์แบ่งได้เป็นการประเมินความก้าวหน้า ประเมินผลสรุปและประเมินเพื่อการพัฒนา
2. ตามข้อมูลแบ่งได้เป็นข้อมูลเชิงปริมาณ คุณภาพและแบบผสม
3. ตามการประเมินแบ่งได้เป็น เชิงธรรมชาติ และเชิงทดลองหรือเชิงระบบ
4. ตามจุดเน้นที่ประเมินแบ่งได้เป็นการประเมินกระบวนการ ผลลัพธ์ผลกระทบการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายกับผลตอบแทน และการวิเคราะห์ต้นทุนกับประสิทธิผล

กล่าวโดยสรุป การประเมินแบ่งได้หลายประเภทตามแต่จะใช้เกณฑ์ใดเป็นหลักในการแบ่งประเภทของการประเมิน ซึ่งในการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ได้ใช้ประเภทของการประเมินโดยการบูรณาการประเภทต่าง ๆ โดยเน้นการประเมินแบบแบ่งตามช่วงเวลาของการประเมิน

4. ความสำคัญของการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการอย่างมีระบบย่อมจะมีส่วนช่วยให้ผู้บริหารโครงการตระหนักถึงคุณภาพของแผนและโครงการที่กำหนดขึ้นไว้ว่า สามารถสนองต่อความต้องการของสังคมหรือสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้มากน้อยเพียงใดและช่วยให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจในการดำเนินการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงการให้มีความถูกต้อง เหมาะสม ส่งผลให้โครงการนั้นดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุถึงเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ทุกประการ

นักวิชาการด้านการประเมินหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการประเมินโครงการ ไว้ ดังนี้ ประชุม รอดประเสริฐ (2550: 65) กล่าวไว้ว่า การประเมินโครงการมีความสำคัญและประโยชน์ คือ

1. การประเมินโครงการจะช่วยให้การกำหนดวัตถุประสงค์และมาตรฐานของการดำเนินการมีความชัดเจนยิ่งขึ้น
2. การประเมินโครงการช่วยให้การใช้ทรัพยากรของโครงการเป็นไปอย่างคุ้มค่าหรือเกิดประโยชน์เต็มที่
3. การประเมินโครงการช่วยให้แผนงานบรรลุวัตถุประสงค์และดำเนินงานเป็นไปด้วยดี
4. การประเมินโครงการช่วยแก้ปัญหาอันเกิดจากผลกระทบของโครงการและทำให้โครงการมีข้อที่ก่อให้เกิดความเสียหายลดน้อยลง
5. การประเมินโครงการช่วยควบคุมคุณภาพของโครงการ
6. การประเมินโครงการ ช่วยสร้างขวัญ กำลังใจและสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรในโครงการ
7. การประเมินโครงการช่วยตัดสินใจในการบริหารโครงการ เป็นข้อมูลอย่างสำคัญในการวางแผนหรือกำหนดนโยบายของผู้บริหารโครงการ

ในขณะที่ สมคิด พรหมจ้อย (2552: 37-38) กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของการประเมินว่า การประเมินเป็นกิจกรรมที่สำคัญในวงจรการวางแผนและบริหารงานโครงการ เพราะการประเมินมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวางแผน และบริหารโครงการ ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

1. ช่วยให้ได้ข้อมูลและสารนิเทศต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนและโครงการ ตรวจสอบความพร้อมของทรัพยากรต่างๆ ที่จำเป็นในการดำเนินโครงการ ตลอดจนการตรวจความเป็นไปได้ในการจัดกิจกรรม
2. ช่วยทำให้การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการมีความชัดเจน
3. ช่วยในการจัดหาข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้า ปัญหา อุปสรรคของการดำเนินงานโครงการ
4. ช่วยให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จ และความล้มเหลวของโครงการเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจ และวินิจฉัยว่าจะดำเนินโครงการในช่วงต่อไปหรือไม่ จะยกเลิกหรือขยายการดำเนินงานโครงการต่อไป
5. ช่วยให้ได้ข้อมูลที่บ่งบอกถึงประสิทธิภาพของการดำเนินโครงการว่าเป็นอย่างไร คุ้มค่ากับการลงทุนหรือไม่

สำหรับ ยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2550 : 93 – 95) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการประเมินโครงการต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือของการรับรองคุณภาพในการบริการ ถึงแม้จะไม่สามารถประกันผลสัมฤทธิ์ขั้นสูงสุดของโครงการได้
2. ช่วยให้ผู้สนับสนุนด้านเงินลงทุนได้รับทราบปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินงานของโครงการ โดยอาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์จากสภาพการณ์ที่เป็นจริง
3. ช่วยให้ข้อมูลสารสนเทศที่มีคุณค่าสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. ช่วยชี้ให้เห็นความสำคัญของแต่ละโครงการตามลำดับก่อนหลัง โดยสามารถจะทราบได้ว่าโครงการใดมีความจำเป็นเร่งด่วนกว่ากัน
5. ช่วยให้ข้อมูลย้อนกลับจากผู้รับบริการ ข้อมูลประเภทนี้ทำให้ทราบถึงข้อจำกัดและปัญหาต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน เพื่อนำมาปรับปรุงโครงการ
6. ช่วยให้ทราบถึงผลผลิตของโครงการทั้งในด้านที่พึงประสงค์ และไม่พึงประสงค์ควบคู่กันไป

นอกจากนี้ พิสนุ พงศ์ศรี (2551: 36) ได้สรุปว่าความสำคัญของการประเมินโครงการต้องทำเป็นระบบ ซึ่งมีความสำคัญ และจะช่วยให้งบรลจตุตมุงหมายได้ดังนี้

1. เป็นแนวทางหรือวิธีการที่จะนำไปสู่ปรากฏการณ์ที่ต้องการจะให้เกิดขึ้นในอนาคตอย่างมีระบบ โดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และกิจกรรมต่าง ๆ ไว้
2. ทำให้การกำหนดลำดับขั้นของกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องทำให้อเนื่องสอดคล้องกันอย่างมีประสิทธิภาพ ประหยัดทรัพยากรต่าง ๆ และมีประสิทธิผลได้
3. ทำให้เกิดการประสานระหว่างผู้ปฏิบัติงานหรือหน่วยงานปฏิบัติที่เกี่ยวข้องไม่ให้เกิดกิจกรรมบางอย่างขาดหายไปหรือซ้ำซ้อนกัน
4. ทำให้เกิดการประเมินผลอย่างมีขั้นตอน และมีคุณภาพที่ดี ทำให้ได้สารสนเทศจากการประเมินที่เป็นประโยชน์

เบรตัน (Breton 1981: 23) อ้างถึงใน เสนอ ภิรมจิตรผ่อง, 2553: 17) ได้แสดงให้เห็นความสำคัญของการประเมินว่า เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ผลของการประเมินไม่เพียงแต่ชี้ให้เห็นผลกระทบของโครงการที่มีต่อชุมชน การประเมินผลมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้บริหารโครงการในการที่จะบริหารให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างต่อเนื่อง หลีกเลียง และขจัดปัญหาที่เกิดขึ้น ขยายหรือปรับโครงการให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนยิ่งขึ้น หรืออาจจะปรับโครงการถ้าจำเป็น

กล่าวโดยสรุปความสำคัญของการประเมินโครงการ เป็นการช่วยให้ผู้บริหารโครงการตระหนักถึงคุณภาพของแผนและโครงการที่กำหนดขึ้นไว้ว่า สามารถสนองตอบความต้องการของสังคมหรือสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้มากน้อยเพียงใดและช่วยให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจในการ

ดำเนินการ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงการให้มีความถูกต้อง เหมาะสม ส่งผลให้โครงการนั้น ดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุถึงเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างไร

5. กระบวนการประเมินโครงการ

ในส่วนที่เกี่ยวกับกระบวนการประเมินโครงการ สมคิด พรหมจ้อย (2552: 43-48) ได้กล่าวไว้ว่า ในการประเมินโครงการซึ่งถือเป็นการวิจัยรูปแบบหนึ่ง มีกระบวนการดำเนินการประเมินเป็นขั้นตอน ดังนี้

- 1) ประเมินอะไร : การวิเคราะห์โครงการที่มุ่งประเมิน
- 2) ทำไมจึงต้องประเมิน : หลักการและเหตุผลของการประเมิน
- 3) ประเมินเพื่ออะไร : กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน
- 4) มีแนวคิดทฤษฎีอะไรบ้าง : ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และแนวทางการประเมิน
- 5) จะประเมินได้อย่างไร : การออกแบบการประเมิน
  - กำหนดรูปแบบการประเมิน
  - กำหนดประเภทของตัวแปรหรือข้อมูลหรือตัวชี้วัด
  - กำหนดแหล่งข้อมูล / ผู้ให้ข้อมูล
  - กำหนดเครื่องมือ / วิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
  - กำหนดแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล
  - กำหนดเกณฑ์การประเมิน
- 6) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินมีอะไรบ้าง : เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน
- 7) จะเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการใด : การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 8) จะสรุปข้อมูลให้มีความหมายได้อย่างไร : การวิเคราะห์ข้อมูล
- 9) จะนำผลการประเมินไปใช้ได้อย่างไร : รายงานผลการประเมิน

ในการดำเนินงานขั้นตอนที่ 1 ถึง 5 เมื่อเสร็จสิ้นถึงขั้นตอนที่ 5 ผลลัพธ์ของงานที่นักประเมินได้ก็คือ คำาโครงการประเมิน (Evaluation Proposal) หรือแผนการประเมินโครงการ ซึ่งอยู่ในสภาพพร้อมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติจริงต่อไป

รายละเอียดการดำเนินการประเมินโครงการในแต่ละขั้นตอนมีดังนี้

1. วิเคราะห์โครงการที่มุ่งประเมิน : ประเมินอะไร

ในส่วนนี้เป็นการบรรยายโครงการเพื่อให้เกิดความรู้เกี่ยวกับโครงการที่มุ่งประเมิน

โครงการ คือ กลุ่มของกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมีความเป็นเอกเทศ และแต่ละกิจกรรมจะมีเป้าหมายอันเดียวกัน มีลักษณะที่เด่นชัด มีการกำหนดเวลาเริ่มต้น และเวลาสิ้นสุดโครงการ และมักจะเป็นงานพิเศษที่ต่างไปจากงานประจำ

1.1 ประโยชน์ของการวิเคราะห์โครงการที่มุ่งประเมิน

การวิเคราะห์/บรรยายโครงการที่มุ่งประเมินมีประโยชน์ที่สำคัญอย่างน้อย 4 ประการ คือ

1.1.1 ทำให้ผู้ประเมินรู้จักโครงการนั้น ๆ มากยิ่งขึ้น หรือรู้จักเป็นอย่างดีก่อนที่จะประเมิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เป็นนักประเมินภายนอก

1.1.2 ทำให้มองเห็นกรอบแนวทางในการวางแผนประเมินโครงการ

1.1.3 เมื่อพบจุดเด่น – จุดด้อย หรือความสำเร็จ – ล้มเหลวของโครงการนักประเมินจะสามารถอธิบายเหตุผล หรือสาเหตุได้อย่างคมชัดยิ่งขึ้น โดยวิเคราะห์เชื่อมโยงความสำเร็จ ความล้มเหลวนั้นกับสภาพการดำเนินงานโครงการ

1.1.4 จะเป็นประโยชน์ต่อการบรรยายโครงการไว้ในรายงานการประเมินในชั้นของการเขียนรายงานการประเมิน

1.2 การวิเคราะห์โครงการที่มุ่งประเมิน

เป็นการยากที่ผู้ประเมินจะสามารถประเมินโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยปราศจากความรู้เกี่ยวกับโครงการที่มุ่งประเมิน โดยข้อเท็จจริงและหลักการของการประเมินโครงการ ยิ่งผู้ประเมินมีความรอบรู้เกี่ยวกับโครงการที่มุ่งประเมินมากเท่าใดก็ยิ่งทำให้สามารถประเมินโครงการนั้นได้อย่างถูกต้อง เชื่อถือได้ และเป็นที่ยอมรับแก่คนทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ผู้ประเมินควรทำการศึกษาหรือบรรยายโครงการที่มุ่งประเมินโดยการวิเคราะห์เอกสารโครงการ และเอกสารที่เกี่ยวข้องตลอดจนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับโครงการตามหัวข้อต่อไปนี้

1.2.1 โครงการมีความเป็นมาอย่างไร ใครทำ ทำไมต้องทำโครงการนี้ ทำแล้วได้อะไร ตลอดจนหลักการและเหตุผลของโครงการ

1.2.2 ลักษณะของโครงการ เป็นโครงการทดลอง โครงการประจำที่ดำเนินการต่อเนื่อง หรือโครงการพิเศษ เป็นต้น

1.2.3 วัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการคืออะไร ปฏิบัติประเมินได้หรือไม่

1.2.4 รูปแบบการบริหารโครงการเป็นอย่างไร ผู้บริหารโครงการมีใครบ้าง มีบุคลากรและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือไม่

1.2.5 ทรัพยากรของโครงการมีอะไรบ้าง ใครหรือหน่วยงานใดเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณ

1.2.6 มีกิจกรรม เนื้อหาสาระ และขั้นตอนในการดำเนินโครงการอย่างไร

1.2.7 โครงการเริ่มต้นและสิ้นสุดเมื่อไร

1.2.8 มีการกำหนดเกณฑ์ในการตัดสินผลสำเร็จของโครงการหรือไม่ ถ้ามีเกณฑ์เหล่านั้นคืออะไร

1.2.9 โครงการมีความเหมาะสมเพียงไรในเรื่องของความชัดเจน เป้าหมาย ผลงานและความเป็นไปได้ของโครงการ

2. หลักการและเหตุผลของการประเมิน : ทำไมจึงต้องประเมิน

ในขั้นตอนนี้ต้องกล่าวถึงความเป็นมาของโครงการ ตลอดจนความจำเป็นและความสำคัญของการประเมินผลโครงการนี้ รวมถึงผลดีของการประเมินโครงการหรือผลเสียที่อาจจะเกิดขึ้นถ้าไม่ได้ทำการประเมินผลโครงการ เป็นส่วนที่นำไปสู่การค้นคว้าเกี่ยวกับเหตุผล และความจำเป็นของโครงการที่จะถูกประเมินว่าทำไมต้องมีการประเมินเพื่อทราบความก้าวหน้า ทราบผลของโครงการปัญหาและอุปสรรคของโครงการ ฯลฯ ประเมินเพื่อใคร ผู้สนับสนุนโครงการ ผู้ดำเนินโครงการหรือผู้ที่เกี่ยวข้องและจะนำผลของการประเมินไปใช้ได้อย่างไร เพื่อปรับปรุง พัฒนาโครงการ บริหารงาน ตัดสินใจยุบหรือต่อโครงการ ฯลฯ

3. การกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน : ประเมินเพื่ออะไร

วัตถุประสงค์ของการประเมินเป็นกรอบหรือทิศทางให้ทราบว่า การประเมินครั้งนี้มุ่งศึกษา มุ่งประเมินในด้านใดบ้าง จะเป็นการควบคุมทิศทางเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด การประเมินโครงการนั้นมุ่งให้ได้ข่าวสาร หรือข้อมูลที่เชื่อถือได้ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้บริหาร หรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น การตั้งวัตถุประสงค์ของการประเมิน จะต้องเขียนอย่างชัดเจน และให้ทิศทางในการประเมินต้องตรงกับความต้องการใช้ผลการประเมินของผู้บริหารโครงการและผู้ที่เกี่ยวข้อง เฉพาะเจาะจงวัดได้ ประเมินได้ เป็นปรนัย และเป็นที่ยอมรับของผู้ถูกประเมิน

ในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน บ่อยครั้งที่ได้ใช้แบบจำลองการประเมินเป็นกรอบในการกำหนดวัตถุประสงค์ในการประเมิน ตัวอย่างเช่น

- 1) เพื่อประเมินปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ
- 2) เพื่อประเมินการบริหารโครงการ
- 3) เพื่อประเมินกระบวนการดำเนินงานของโครงการ
- 4) เพื่อประเมินผลการดำเนินงาน และผลกระทบของโครงการ

4. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และแนวทางการประเมิน : มีแนวคิดทฤษฎีอะไรบ้าง

เป็นการศึกษาถึงแนวคิด หลักการ ทฤษฎี แนวทางในการประเมิน แบบจำลองการประเมินรูปแบบต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นกรอบในการประเมิน ตลอดจนศึกษากรณีตัวอย่างงานประเมินที่ทำการประเมินโครงการที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน ซึ่งจะทำให้เห็นการประเมินโดยเฉพาะนักประเมินมือใหม่ เห็นแนวทางในการดำเนินงานประเมินได้ชัดเจนมากขึ้น

5. การออกแบบการประเมิน : จะประเมินได้อย่างไร

ในขั้นนี้เป็นการกำหนดกรอบแนวทางการประเมินในรายละเอียดว่าตัวแปร หรือ ข้อมูลที่ต้องการศึกษามีข้อมูลด้านใดบ้าง จะสุ่มตัวอย่างอย่างไร เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งใด มีแนวทางการวัดอย่างไร และจะวัดด้วยเครื่องมือประเภทใด จะนำข้อมูลมาวิเคราะห์อย่างไรและ ตัดสินผลการประเมินด้วยเกณฑ์อะไร

6. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน : เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินมีอะไรบ้าง

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินมีหรือยัง จะใช้เครื่องมือที่มีอยู่แล้ว หรือจะต้องสร้างขึ้นใหม่ ถ้าสร้างเครื่องมือที่ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจะต้องสร้างให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการ ประเมิน ข้อคำถามควรเฉพาะเจาะจง เป็นปรนัย ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ทดลองใช้และ ตรวจสอบคุณภาพขั้นพื้นฐานของเครื่องมือ เช่น ดัชนีความเที่ยง ความตรง ความยาก ฯลฯ ก่อนที่จะ นำเครื่องมือไปใช้จริง เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินอาจจะเป็นแบบสอบถาม แบบสำรวจ แบบ สัมภาษณ์ แบบแจกนับ แบบวิเคราะห์ และแบบทดสอบ เป็นต้น

7. การเก็บรวบรวมข้อมูล : จะเก็บรวบรวมข้อมูลได้ด้วยวิธีการใด

ในขั้นนี้จะเป็นส่วนนำไปสู่ความชัดเจนในวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล คือจะทำให้ ทราบว่าอะไรคือแหล่งของข้อมูลที่ต้องการ จะต้องเก็บข้อมูลที่ไหน เมื่อไร จากใคร เวลาใด และจะใช้ เทคนิควิธีใดในการเก็บรวบรวมข้อมูลจึงจะได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความ ละเอียดสมบูรณ์ และถูกต้องตรงกับความเป็นจริงในการปฏิบัติผู้ประเมินไม่จำเป็นต้องอาศัยวิธีการใด วิธีการหนึ่งเท่านั้น ในการเก็บรวบรวมข้อมูลอาจเลือกใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลายวิธีที่ ตอบสนองสภาพการดำเนินงานโครงการที่รับผิดชอบได้อย่างดีที่ผู้ประเมินอาจเลือกใช้ หรือคิดค้น วิธีใหม่ได้ตลอดเวลา ตัวอย่างวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจและน่าจะสอดคล้องกับธรรมชาติ ของการประเมินโครงการ ได้แก่ การวิเคราะห์ผลงาน การสอบถาม การสัมภาษณ์ การทดสอบ ความสามารถในการปฏิบัติงาน การประชุมผู้ที่เกี่ยวข้อง การใช้สถานการณ์จำลอง การอภิปราย การ ใช้เทคนิคเดลฟาย การสังเกตแบบมีส่วนร่วม การนับ การวัด เป็นต้น

8. การวิเคราะห์ข้อมูล : จะสรุปข้อมูลให้มีความหมายได้อย่างไร

กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลปกติจะไม่ใช้วิธีการที่ยุ่งยากซับซ้อนมากนัก อาจใช้วิธีการ เชิงสถิติบ้าง ตามความจำเป็น เช่น ถ้าเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ สามารถนำมาวิเคราะห์โดยสถิติต่าง ๆ อาทิเช่น แจกแจงความถี่ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อัตราส่วน ร้อยละ ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ การทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ t – test, F – test เป็นต้น ข้อควรระวังในการวิเคราะห์ ข้อมูล คือ จะใช้สถิติใดต้องตรวจสอบว่าข้อมูลเป็นไปตามข้อตกลงหรือไม่ ส่วนข้อมูลที่ไม่ใช่ปริมาณ นั้นสามารถวิเคราะห์ได้โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนใหญ่จะเป็นการเปรียบเทียบข้อมูลกับเกณฑ์ หากผลการเปรียบเทียบ สอดคล้องกัน หรือผ่านเกณฑ์หรือแตกต่างกันอย่างชัดเจน การตัดสินคุณค่าก็อาจทำได้โดยตรงไปตรงมา แต่ถ้าเป็นกรณีที่ข้อมูลมีลักษณะล้ากึ่งกันการตัดสินคุณค่าจะยากลำบากมากขึ้น และในกรณีดังกล่าว อาจต้องดูข้อมูลสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ประกอบด้วย

9. รายงานผลการประเมิน : จะนำผลการประเมินไปใช้ได้อย่างไร

เป้าหมายปลายทางของการประเมินโครงการ คือ การนำข้อมูลผลการประเมินไปใช้เพื่อการวินิจฉัย สั่งการ หรือตัดสินใจในการปรับปรุง และพัฒนางานโครงการนับว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด ดังนั้น ในขั้นตอนนี้ผู้ประเมินจะต้องจัดทำรายงานการประเมินเพื่อนำเสนอเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด ขั้นตอนนี้ผู้ประเมินจะต้องจัดทำรายงานการประเมินเพื่อนำเสนอให้ผู้บริหารได้ใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ รายงานการประเมินสามารถทำได้ใน 2 ลักษณะ คือ รายงานสรุปสำหรับผู้บริหารเป็นรายงานการสรุปผลการประเมินที่สั้นกะทัดรัด ปกติมีความยาว 1 – 3 หน้า ให้สารสนเทศที่ใช้ประกอบการตัดสินใจสำหรับผู้บริหารได้ ลักษณะของรายงานประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ วัตถุประสงค์ของการประเมิน ผลการประเมิน และข้อเสนอแนะ สำหรับรายงานการประเมินฉบับสมบูรณ์ทั่วไปจะมีรายละเอียดที่ชัดเจน ครอบคลุมวัตถุประสงค์ ขอบเขตของการประเมินเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิธีการประเมิน ผลวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการประเมินและข้อเสนอแนะ

สอดคล้องกับ พิสนุ พงศ์ศรี (2551: 102-105) ที่ได้กล่าวถึงกระบวนการประเมินโครงการหรือขั้นตอนการประเมินโครงการไว้ว่า การประเมินโครงการมีขั้นตอนเช่นเดียวกับการประเมินสิ่งอื่น ๆ ซึ่งในที่นี้เห็นควรเป็น 8 ขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นการประเมินก่อน ระหว่าง หรือสิ้นสุดโครงการก็ตาม และถ้าการประเมินงานประเมินโครงการด้วยก็จะเป็น 9 ขั้นตอน คือ เป็นการตรวจสอบผลการประเมินนั่นเอง ในขั้นตอนต่าง ๆ ทั้ง 8 ขั้นตอน อาจมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมได้ เช่น บางขั้นตอนอาจมีรายละเอียดแตกต่างกันบ้างตามลักษณะของโครงการที่จะประเมิน และปัจจัยอื่นบางขั้นตอนก็มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน บางขั้นตอนก็อาจยุบรวมกันได้ บางขั้นตอนก็อาจสลับกันได้ ฯลฯ เป็นต้น สำหรับสาระโดยสรุปของขั้นตอนทั้ง 8 มีดังนี้

1. การศึกษาแนวคิดการประเมินและศึกษาวิเคราะห์โครงการ พร้อมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องการจะประเมินสิ่งใดหรือประเมินโครงการ ผู้ประเมินต้องศึกษาแนวคิดการประเมินโครงการ และสาระที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งอาจศึกษาเรื่องการติดตามโครงการด้วยก็ได้ ตลอดจนอาจศึกษาเพิ่มเติมจากเอกสารอ้างอิงทฤษฎี และเอกสารหรือแหล่งข้อมูลอื่น ๆ เพิ่มเติมด้วยก็ได้ หลังจากนั้นก็ต้องศึกษาวิเคราะห์โครงการที่จะประเมิน และแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ทั้งจากเอกสาร บุคคลที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ

ผลจากการศึกษาดังกล่าวก็เพื่อให้ได้ข้อสรุปนำไปกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ หรือประเด็นการประเมิน และพัฒนาตัวชี้วัดในขั้นตอนต่อไป โดยอาจนับได้ว่าในขั้นตอนที่ 1 นี้ เป็น

การศึกษารายละเอียด โดยยังไม่ลงมือทำอะไรเป็นหลักเป็นฐาน จะเริ่มลงมือเขียน หรือปฏิบัติการเตรียมการประเมินโครงการเบื้องต้นในขั้นที่ 2 ต่อ

2. การกำหนดวัตถุประสงค์หรือประเด็นการประเมินและตัวชี้วัด

ในขั้นตอนนี้ นำผลสรุปจากการศึกษาของขั้นตอนที่ 1 มากำหนดวัตถุประสงค์ หรือประเด็นการประเมิน เมื่อได้วัตถุประสงค์ หรือประเด็นการประเมินที่ชัดเจน คงที่ หรือค่อนข้างชัดเจนแล้ว ก็จะเป็นตัวตั้งหน้าไปพัฒนาตัวชี้วัด ซึ่งวัตถุประสงค์ หรือประเด็นการประเมินอาจได้จากวัตถุประสงค์โครงการ รูปแบบการประเมิน ความต้องการของผู้ใช้ผลการประเมิน หรือผู้ว่าจ้าง หรือผู้บังคับบัญชา หรือผู้ร้องขอ ฯลฯ ให้ประเมิน ประสิทธิภาพของผู้ประเมินเอง หรือได้จากการร่วมกันกำหนดของผู้เกี่ยวข้อง ฯลฯ โดยอาจได้จากหลาย ๆ แหล่งร่วมกันก็ได้

การกำหนดวัตถุประสงค์หรือประเด็นการประเมิน ถ้าจะให้สะดวกรวดเร็วแบบอาหารกึ่งสำเร็จรูปก็สามารถใช้รูปแบบการประเมินที่กำหนดประเด็นการประเมินมาให้แล้วก็ได้ เช่น รูปแบบ CIPP และรูปแบบของ Kirkpatrick เป็นต้น แต่ก็ต้องประเมินให้ครบข้อกำหนดของรูปแบบ คล้ายกับต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบ หรือกฎหมายที่กำหนด เข้าทำนองง่ายตอนแรกแต่อาจยุ่งยากตอนหลัง ซึ่งจากประสบการณ์ พบว่า นักประเมินที่ชำนาญมักจะไม่ใช้รูปแบบการประเมินเพราะจะทำให้มีความยืดหยุ่นน้อย

เมื่อได้วัตถุประสงค์ หรือประเด็นการประเมินแล้ว ก็จะใช้เป็นกรอบในการเลือกพัฒนาหรือสร้างตัวชี้วัด ซึ่งในทางปฏิบัติตัวชี้วัดสำหรับการประเมินโครงการยังมีไม่เพียงพอ หรือไม่ตรงกับโครงการที่จะประเมิน ผู้ประเมินจะต้องพัฒนาด้วยการปรับให้สอดคล้องกับโครงการที่จะประเมินหรือสร้างขึ้นใหม่ ซึ่งตัวชี้วัดที่ได้จะเป็นตัวตั้งในการกำหนดเกณฑ์ ค่าน้ำหนัก (ถ้ามี) แหล่งข้อมูล เครื่องมือ และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนั้น ถ้าตัวชี้วัดไม่ชัดเจนพอก็จะส่งผลต่อการเตรียมงานในขั้นต่อไปได้ บางครั้งต้องกลับมาปรับตัวชี้วัดใหม่ก็มี ตัวชี้วัดเป็นเรื่องสำคัญมากในการประเมินโครงการหรือประเมินสิ่งอื่น ๆ

3. การกำหนดเกณฑ์และค่าน้ำหนัก (ถ้ามี)

คำว่า เกณฑ์ในที่นี้ หมายถึง เกณฑ์การตัดสิน ส่วนค่าน้ำหนัก หมายถึง ระดับความสำคัญของประเด็นการประเมินและตัวชี้วัด ซึ่งยิ่งเกณฑ์มีความละเอียดและค่าน้ำหนักสอดคล้องกับสภาพโครงการเท่าไร สารสนเทศจากการประเมินก็ยิ่งครอบคลุมชัดเจนมากขึ้นเท่านั้น แม้ว่าต้องแลกกับความยุ่งยากบ้างก็ตาม เช่นเดียวกับความละเอียดของจอภาพ เครื่องรับโทรทัศน์ หรือจอคอมพิวเตอร์ ที่มีรายละเอียดเป็นพิกเซล (Pixel) ยิ่งจำนวนพิกเซลมากก็ยิ่งคมชัดมาก

ในการกำหนดเกณฑ์และค่าน้ำหนักนั้น อาจแยกได้เป็น 4 ระดับ เรียงตาม ลำดับความละเอียดจากน้อยไปหามาก คือ ตั้งแต่ไม่กำหนดเกณฑ์ตัดสินเลยมีแต่เกณฑ์ในการแปล

ความหมาย มีเกณฑ์ตัดสินของตัวชี้วัดเพียง 2 ระดับ คือ ผ่านกับไม่ผ่าน มีเกณฑ์ตัดสินเพียง 2 ระดับ และกำหนดค่าน้ำหนักของตัวชี้วัดและสุดท้าย คือ มีเกณฑ์ตัดสินมากกว่า 2 ระดับ และมีค่าน้ำหนัก

4. การกำหนดกรอบแนวคิดและขอบเขตการประเมิน

เมื่อได้วัตถุประสงค์หรือประเด็นการประเมิน ตัวชี้วัดเกณฑ์ (ถ้ามี) และค่าน้ำหนัก (ถ้ามี) แล้วนำมารวมกันเป็นกรอบแนวคิดการประเมิน ซึ่งอย่างน้อยต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ประเด็นการประเมินกับตัวชี้วัด ถ้าจะให้ละเอียดยิ่งขึ้นก็กำหนดเกณฑ์และค่าน้ำหนักโดยเกณฑ์อาจจะกำหนดได้มากกว่า 2 ระดับ และทำเป็นตารางกรอบแนวคิด ซึ่งมีช่องตารางตามองค์ประกอบข้างต้น

จากสาระหรือองค์ประกอบสำคัญของกรอบแนวคิดของการประเมินจะนำไปสู่ การกำหนดขอบเขตการประเมินที่สอดคล้องกับกรอบแนวคิด เกี่ยวกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ การวิเคราะห์ข้อมูล และอาจกำหนดองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น พื้นที่ เวลา และแนวทางการเก็บข้อมูล เพิ่มเติมได้ตามต้องการ โดยจะทำเป็นตารางสรุปและนำไปรวมกับตารางหรือสาระสำคัญของกรอบแนวคิดการประเมิน รวมเป็นตารางกรอบแนวคิดและขอบเขตการประเมิน

5. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือเก็บข้อมูล

การประเมินต้องตัดสินใจผลจากสารสนเทศที่เก็บมาได้ โดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ ตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ ซึ่งโครงการแต่ละโครงการจะมีลักษณะเฉพาะและมีความแตกต่างกันมาก จึงยากที่จะใช้เครื่องมือของผู้ที่สร้างหรือพัฒนาไว้ได้ อย่างน้อยก็ต้องมาปรับบ้างยกเว้นเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ที่มีมาตรฐานเหมือนกันนำมาปรับใช้ได้เลย ส่วนเครื่องมือทางสังคมศาสตร์ เช่น แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ หรือแบบสังเกต มักจะต้องปรับหรือสร้างใหม่เสมอ เมื่อสร้างแล้วถ้าเป็นไปได้ก็ควรพัฒนาหาคุณภาพของเครื่องมือด้วย

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเตรียมปฏิบัติการประเมินขั้นตอนที่ 5 จะนำมาใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริง ในส่วนขั้นตอนนี้เป็นารเริ่มปฏิบัติจริงในภาคสนามโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น สอบถาม สัมภาษณ์ สังเกต ถ้าเป็นกรณีข้อมูลเชิงคุณภาพก็อาจใช้เทคนิคต่าง ๆ เพิ่มเติม เช่น การสัมภาษณ์กลุ่มแบบเจาะจง (Focus Group Interview) และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม เป็นต้น

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินโครงการจะง่ายกว่าการวิจัย เพราะมักจะใช้สถิติพื้นฐานง่าย ๆ เช่น จำนวนนับ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อาจจะมีที่ยากขึ้นบ้างก็คือ สถิติที่ใช้ทดสอบ ซึ่งมักจะเป็นการทดสอบที (t - test) และสถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ เช่น การหาค่าความเที่ยงตรงโดยใช้สูตร KR - 20 หรือสูตรอัลฟา (α) ของครอนบาค (Cronbach) เป็นต้น

8. การเขียนรายงานการประเมิน

รายงานการประเมินโครงการที่สมบูรณ์ จะมีโครงสร้างคล้ายกับรายงานการวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ คือ มีส่วนนำ ส่วนที่เป็นเนื้อหา 5 บท และส่วนท้ายซึ่งจะเป็นภาคผนวกต่าง ๆ ข้อแตกต่างที่สำคัญก็คือ การรายงานการประเมินจะเสนอแก่ผู้เกี่ยวข้องกับโครงการมากกว่าเผยแพร่แก่บุคคล หรือหน่วยงานทั่วไป เหมือนกับรายงานการวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ นอกจากนี้การเขียนรายงานการประเมินจะต้องอาศัยความสามารถทั้งศาสตร์และศิลป์เข้าช่วย เพื่อจูงใจหรือโน้มน้าวให้ผู้เกี่ยวข้องนำผลการประเมินไปใช้จริง อย่างไรก็ตามในกรณีโครงการขนาดเล็กหรือมีความเร่งด่วน อาจเขียนรายงานการประเมินโครงการโดยสรุป ไม่ต้องมีโครงสร้างสมบูรณ์เช่นเดียวกับการวิจัยในชั้นเรียนที่อนุโลมให้เขียนหน้าเดียว หรือเพียง 5 – 10 หน้าก็ได้

9. การประเมินงานประเมินโครงการ (ถ้ามี)

การประเมินงานประเมินโครงการ หรืองานประเมินอื่น ๆ ยังมีน้อยมาก แต่ในที่นี้เห็นว่า ควรจะนำเสนอไว้ในลักษณะการตรวจสอบคุณภาพของรายงานการประเมินด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่เหมาะสม เพื่อเป็นการกระตุ้นหรือเร่งรัดให้การประเมินโครงการ มีคุณภาพมาตรฐานที่สูงขึ้น ถึงแม้ว่าในปัจจุบันจะยังมีการประเมินงานประเมินโครงการน้อย แต่คาดว่าในอนาคตจะต้องมีการนำไปใช้กันมากขึ้น

กล่าวโดยสรุปกระบวนการประเมินโครงการหรือขั้นตอนการประเมินโครงการ เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่ผู้ประเมินต้องศึกษาทำความเข้าใจ และปฏิบัติด้วยความรอบคอบ อย่างเป็นระบบ ซึ่งจากการศึกษาค้นคว้าโดยสรุปมี 9 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ประเมินอะไร : การวิเคราะห์โครงการที่มุ่งประเมิน 2) ทำไมจึงต้องประเมิน : หลักการและเหตุผลของการประเมิน 3) ประเมินเพื่ออะไร : กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน 4) มีแนวคิดทฤษฎีอะไรบ้าง : ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และแนวทางการประเมิน 5) จะประเมินได้อย่างไร : การออกแบบการประเมิน 6) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินมีอะไรบ้าง : เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน 7) จะเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการใด : การเก็บรวบรวมข้อมูล 8) จะสรุปข้อมูลให้มีความหมายได้อย่างไร : การวิเคราะห์ข้อมูล และ 9) จะนำผลการประเมินไปใช้ได้อย่างไร : รายงานผลการประเมิน

6. ประโยชน์ของการประเมินโครงการ

รัตนะ บัวสนธ์ (2551 : 86) กล่าวถึงการประเมินโครงการได้แก่แนวทางการปฏิบัติ หรือเปลี่ยนแปลงกิจกรรมของโครงการที่ดำเนินการอยู่ในขณะนั้น โดยทำให้ได้ประโยชน์ ดังนี้

1. ทำให้ผู้ดำเนินโครงการได้รับข้อมูลที่สำคัญอันจะใช้สำหรับการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงแนวทางปฏิบัติหรือเปลี่ยนแปลงกิจกรรมโครงการที่ดำเนินการอยู่ในขณะนั้น

2. ช่วยให้เกิดการพิจารณาตรวจสอบวัตถุประสงค์ของโครงการโดยสม่ำเสมอว่าจะได้รับการตอบสนองหรือบรรลุผลหรือไม่

3. ใช้ผลการประเมินเพื่อไปประกอบการตัดสินใจดำเนินการขยายโครงการให้ต่อเนื่อง หรือระงับ หรือล้มเลิกโครงการ

เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2550 : 93-95) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการประเมินโครงการ ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือของการรับรองคุณภาพในการให้บริการ ถึงแม้จะไม่สามารถประกันผลสัมฤทธิ์ขั้นสูงสุดของโครงการได้แต่ก็สามารถจะรับรองคุณภาพของการให้บริการในระดับหนึ่งได้

2. ช่วยให้ผู้สนับสนุนด้านเงินทุนได้รับทราบปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินงานของโครงการ โดยอาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์จากสภาพการณ์ที่เป็นจริง

3. ช่วยให้ได้ข้อมูลซึ่งเป็นสารสนเทศที่มีคุณค่าสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4. ช่วยชี้ให้เห็นความสำคัญของแต่ละโครงการตามลำดับก่อนหลัง โดยสามารถจะทราบได้ว่าโครงการใดมีความจำเป็นเร่งด่วนกว่ากัน ทั้งนี้เพื่อช่วยลดความกดดันจากอำนาจทางการเมืองอันเนื่องมาจากโครงการมีจำนวนมาก

5. ช่วยให้ได้ข้อมูลป้อนกลับจากผู้รับบริการ ข้อมูลประเภทนี้ทำให้ทราบถึงข้อจำกัดและปัญหาต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานเพื่อนำมาปรับปรุงโครงการ ตลอดจนเพื่อก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ให้และผู้รับบริการ

6. ช่วยให้ทราบถึงผลผลิตของโครงการทั้งในด้านที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ควบคู่กันไป ถึงแม้ว่าการดำเนินโครงการต่างๆ ล้วนแต่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้ผลผลิตที่พึงประสงค์เป็นหลัก แต่ในความเป็นจริงแล้วก็อาจจะมีส่วนที่ไม่พึงประสงค์เกิดตามมาด้วย

จากประโยชน์ของการประเมินโครงการดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่าการประเมินโครงการมีประโยชน์ ดังนี้

1. ได้ข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจดำเนินการขยายโครงการให้ต่อเนื่อง หรือระงับหรือล้มเลิกโครงการ

2. เพื่อประโยชน์ในการควบคุมคุณภาพของงาน

3. ช่วยให้การดำเนินโครงการมีความเสียหายน้อยลง ทำให้สามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

รูปแบบการประเมินโครงการและรูปแบบการประเมินแบบชิป (CIPP Model)

1. รูปแบบการประเมินโครงการ

นักวิชาการด้านการประเมินหลายท่านได้กล่าวถึงรูปแบบการประเมินโครงการไว้ ดังนี้ เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2550 : 27) กล่าวว่าไว้ว่า รูปแบบการประเมินโครงการได้พัฒนามาจากการประเมินโครงการทางการศึกษา แล้วจึงนำมาประยุกต์ใช้ประเมิน โดยทั่วไปแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1. รูปแบบที่ยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลัก (Goal-Attainment Model) หรือ Objective Based model) เป็นแบบจำลองที่ยึดจุดมุ่งหมาย เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ นักประเมินในกลุ่มนี้ ได้แก่ ไทเลอร์ (Tyler) และ ครอนบาค (Cronbach)

2. รูปแบบการตัดสินคุณค่า (Judgement Model) เป็นแบบจำลองที่ให้ความสนใจกับการตัดสินคุณค่าของสิ่งที่ถูกประเมิน โดยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ นักประเมินในกลุ่มนี้ ได้แก่ สเตค (Stake), โพรวัส (Provus) และ สคริฟเว่น (Scriven)

3. รูปแบบที่ช่วยในการตัดสินใจ (Decision-Oriented Model) เป็นแบบจำลองที่ผลิตสารสนเทศเพื่อช่วยผู้บริหารในการตัดสินใจในการบริหาร นักประเมินในกลุ่มนี้ ได้แก่ สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam), อัลคิน (Alkin), เวลช์ (Welch), แฮมมอนด์ (Hammond)

ในขณะที่ สมคิด พรหมจ้อย (2552: 50 - 72) ได้กล่าวถึงรูปแบบการประเมินไว้ว่า รูปแบบการประเมิน เป็นกรอบหรือแนวความคิดที่สำคัญที่แสดงให้เห็นถึงกระบวนการหรือรายการประเมิน ซึ่งมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับข้อตกลงเบื้องต้น ซึ่งมีนักวิชาการทางด้านการศึกษาได้เสนอกรอบความคิดให้นักประเมินได้เลือกใช้มีอยู่หลายรูปแบบ รูปแบบประเมินโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1. รูปแบบการประเมินที่เน้นจุดมุ่งหมาย (Objective Based Model) เป็นรูปแบบที่เน้นการตรวจสอบผลที่คาดหวังได้เกิดขึ้นหรือไม่ หรือประเมินโดยตรวจสอบผลที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายเป็นหลักโดยดูว่าผลที่เกิดจากการปฏิบัติงานบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ได้แก่ รูปแบบการประเมินของไทเลอร์ (Tyler) ครอนบาค (Cronbach) และเคริกแพตทริก (Kirkpatrick)

2. รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินคุณค่า (Judemental Evaluation Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลสารสนเทศ สำหรับกำหนดและวินิจฉัยคุณค่าและโครงการนั้น ได้แก่รูปแบบการประเมินของสเตค (Stake) สคริฟเว่น (Scriven) โพรวัส (Provus)

3. รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจ (Decision - Oriented Evaluation Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล และข่าวสารต่าง ๆ เพื่อช่วยผู้บริหารในการตัดสินใจเลือกทางเลือกต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง ได้แก่ รูปแบบการประเมิน ของเวลช์ (Welch) สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) อัลคิน (Alkin)

ซึ่งรูปแบบการประเมินมีหลายประเภท สำหรับที่จะนำเสนอต่อไปนี้เป็นรายละเอียดของรูปแบบต่าง ๆ มีทั้งหมด 10 รูปแบบ คือ

1. รูปแบบการประเมินของ ราฟท์ ดับบลิว ไทเลอร์ (Ralph W. Tyler)
2. รูปแบบการประเมินของ มาร์วิน ซี อัลคิน (Marvin C. Alkin)
3. รูปแบบการประเมินของ แมลคอล์ม เอ็ม โพรวัส (Melcolm M. Provus)
4. รูปแบบการประเมินของ ไมเคิล สคริฟเว่น (Michael Scriven)
5. รูปแบบการประเมินของ โรบอर्ट อี สเตค (Robert E. Stake)
6. รูปแบบการประเมินของ แดเนียล แอล สตัฟเฟิลบีม (Daneil L. Stufflebeam)
7. รูปแบบการประเมินของ เคริกแพตทริค (Kirkpatrick)
8. รูปแบบการประเมินของ เดวิด เฟตเทอร์แมน (David Fetterman)
9. รูปแบบการวิเคราะห์ระบบ (System Analysis Approach)
10. รูปแบบการประเมิน “CPO” ของเยาวตี รวงชัยกุล วิทยุศลศรี

1. รูปแบบการประเมินของ ไทเลอร์ (Tyler)

ไทเลอร์ (Tyler 1943) เป็นผู้นำที่สำคัญในการประเมินโครงการ ได้ให้ความหมายของการประเมินว่า การประเมิน คือ การเปรียบเทียบพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้โดยมีความเชื่อว่า จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้อย่างชัดเจน รัดกุม และจำเพาะเจาะจงแล้ว จะเป็นแนวทางในการประเมินได้เป็นอย่างดีในภายหลัง เขาได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินโดยเสนอเป็นกรอบความคิด ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1943 โดยเน้นการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการให้อยู่ในรูปของวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมแล้วประเมินความสำเร็จของวัตถุประสงค์เหล่านั้น โดยมีแนวความคิดว่าโครงการประสบความสำเร็จหรือไม่ดูได้จากผลผลิตของโครงการว่าตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้แต่แรกหรือไม่เท่านั้น แนวคิดลักษณะนี้เรียกว่า แบบจำลองยึดความสำเร็จของจุดมุ่งหมายเป็นหลัก

ไทเลอร์มีความเห็นว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินเพื่อตัดสินว่า จุดมุ่งหมายของการศึกษาที่ตั้งไว้ในรูปของจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมนั้นประสบความสำเร็จหรือไม่ มีส่วนใดบ้างต้องปรับปรุงแก้ไขและถือว่าการประเมินโครงการเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน ลำดับขั้นของการประเมินการเรียนการสอนมี ดังนี้ กำหนดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมด้วยข้อความที่ชัดเจน เฉพาะเจาะจง กำหนดเนื้อหาที่ต้องการให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ เลือกวิธีการเรียนการสอนที่เหมาะสม เมื่อจบบทเรียนจึงประเมินผลโครงการโดยการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวอย่างการประยุกต์ใช้แนวความคิดของไทเลอร์มาใช้ในการประเมินโครงการ
การประเมินโครงการเกี่ยวกับการเรียนการสอน ควรดำเนินการดังนี้

1) กำหนดจุดมุ่งหมายที่แท้จริงทางการศึกษา ซึ่งได้แก่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเขียนในรูปจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

2) จัดเนื้อหาในการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

3) ทำการทดสอบผู้เรียนก่อนทำการเรียนการสอน

4) เลือกวิธีสอนให้เหมาะสม

5) ทำการทดสอบผู้เรียนเมื่อจบการเรียนการสอนแล้ว

6) ประเมินประสิทธิภาพของโครงการ ด้วยการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนว่าแตกต่างกันอย่างไรและมีนักเรียนร้อยละเท่าไรที่ผ่านเกณฑ์

7) นำผลการเปรียบเทียบมาศึกษาจุดบกพร่องในการเรียนการสอนเพื่อแก้ไขปรับปรุงต่อไป

ในปี 1986 ไทเลอร์ ได้นำเสนอกรอบความคิดของการประเมินโครงการใหม่ (New Tyler , 1986) โดยแบ่งการประเมินออกเป็น 6 ส่วนคือ

1) การประเมินวัตถุประสงค์ (Appraising Objectives)

2) การประเมินแผนการเรียนรู้ (Evaluating the learning Plan)

3) การประเมินเพื่อแนะแนวในการพัฒนาโครงการ (Evaluation to Guild Program Development)

4) การประเมินเพื่อนำโครงการไปปฏิบัติ (Evaluating Program Implement)

5) การประเมินผลลัพธ์ของโครงการทางการศึกษา (Evaluating the Outcome of an Educational Program)

6) การติดตาม (Follow up) และการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)

2. รูปแบบการประเมินของ อัลคิน (Alkin)

มาร์วิน ซี อัลคิน (Marvin C. Alkin 1969) ได้เสนอรูปแบบการประเมินเรียกว่า CSE (Center for the Study of Evaluation Approach) จุดเน้นของการประเมินตามแนวความคิดของอัลคิน คือ การประเมินเพื่อการตัดสินใจและได้ให้ความหมายของการประเมินว่า เป็นกระบวนการกำหนดขอบเขตของสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ การเลือกข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสม การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำไปสู่การจัดทำรายงานสรุปให้กับผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ ในการเลือกแนวทางที่เหมาะสมกับการดำเนินงานของโครงการ

จากความหมายของการประเมินตามความคิดของอัลคิน การประเมินจะประกอบด้วย การจัดหาและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อที่จะนำไปใช้ในการตัดสินใจ การประเมินจำเป็นต้องประเมินใน 5 ด้าน ดังนี้

1) การประเมินระบบ (System Assessment) เป็นการอธิบายหรือพรรณาสภาพของระบบเพื่อเปรียบเทียบสภาพที่แท้จริงและความคาดหวังที่จะให้เกิดขึ้น การประเมินระบบจะช่วยทำ

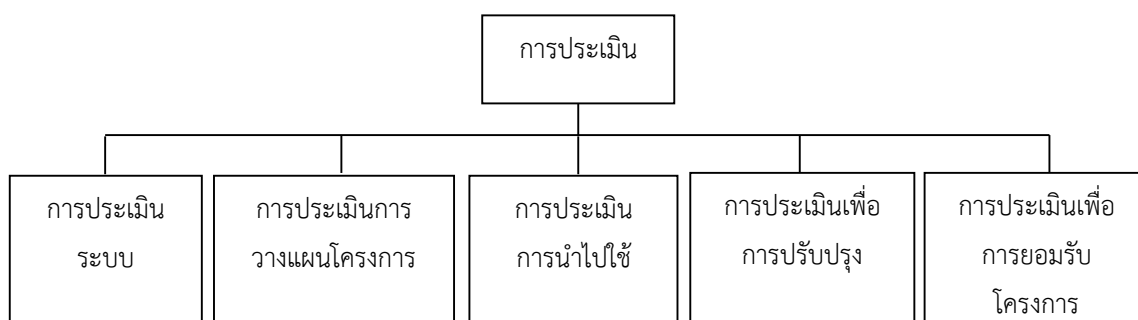
ให้เราสามารถกำหนดขอบเขตและวัตถุประสงค์ที่เหมาะสม สิ่งที่จะต้องศึกษาได้แก่ ความต้องการ และสภาพการณ์ปัจจุบัน สำหรับการประเมินระบบแต่ละส่วนจำเป็นต้องใช้เทคนิคต่าง ๆ กัน

2) การประเมินการวางแผนโครงการ (Program Planning) เป็นการประเมินก่อนที่จะมีการดำเนินโครงการ เพื่อหาข้อมูลข่าวสารมาใช้ในการตัดสินใจ พิจารณาทางเลือกที่เหมาะสมของโครงการ นักประเมินต้องหาข้อมูลที่แสดงความคาดหวังที่จะบรรลุเป้าหมายพร้อมกับประเมินผลที่ได้รับจากการใช้วิธีที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะของปัญหา โดยทั่วไปจะใช้การประเมินจากเกณฑ์ภายนอกและการประเมินจากเกณฑ์ภายใน

3) การประเมินการนำไปใช้หรือดำเนินโครงการ (Program Implementation) เป็นการประเมินขณะที่กำลังดำเนินโครงการ เพื่อตรวจสอบดูว่าการดำเนินของโครงการนั้นได้เป็นไปตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่ได้วางแผนไว้หรือไม่ ผลที่เกิดขึ้นมีความสอดคล้องกับสิ่งที่วางแผนไว้ หรือคาดหวังไว้เพียงใด

4) การประเมินเพื่อการปรับปรุงโครงการ (Program Improvement) เป็นการประเมินเพื่อหาข้อมูลที่น่ามาใช้ในการดำเนินโครงการให้บรรลุจุดมุ่งหมายและมีผลที่ไม่คาดคิดมาก่อน ดังนั้น นักประเมินจึงมีบทบาทสำคัญในการที่จะหาข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จหรือความล้มเหลวในทุก ๆ ด้านของโครงการ ตลอดจนจนผลกระทบของโครงการที่มีต่อโครงการอื่น เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงโครงการต่อไป

5) การประเมินเพื่อการยอมรับและศักยภาพในการสรุปโครงการ (Program Certification) ขั้นตอนนี้นักประเมินต้องหาข้อมูลข่าวสารรายงานต่อผู้มีอำนาจตัดสินใจ เพื่อใช้ข้อมูลในการพิจารณาตัดสินคุณค่าของโครงการ อ้างอิงไปสู่สถานการณ์อื่นๆ ในขั้นนี้ข้อมูลที่ได้จากนักประเมิน จะทำให้ผู้บริหารได้ตัดสินใจว่า ควรจะดำเนินการกับโครงการในลักษณะใด อาจจะยกเลิก ปรับปรุงใหม่ หรืออาจขยายโครงการออกไปอีก เป็นต้น สรุปรูปแบบการประเมินของอัลคิน แสดงได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบการประเมินโครงการของอัลคิน

3. รูปแบบการประเมินของ โพรวัส (Provus)

โพรวัส (Provus 1969) ได้ให้ความหมายของการประเมินว่า เป็นการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติกับมาตรฐาน เพื่อเป็นการค้นหาความไม่สอดคล้องระหว่างความคาดหวังกับผลปฏิบัติงานของแผนงาน เขาอธิบายว่ามีความไม่สอดคล้องกัน 5 ชนิด ที่สามารถศึกษาได้จากการใช้แผนงาน คือ ความไม่สอดคล้องที่ไม่สัมพันธ์กับขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

ขั้นที่ 1 การออกแบบโครงการ คือ การกำหนดปัจจัยที่ทำให้เกิดการดำเนินงานกำหนดกระบวนการดำเนินงาน และกำหนดผลที่คาดหวังจะได้รับจากการดำเนินงาน

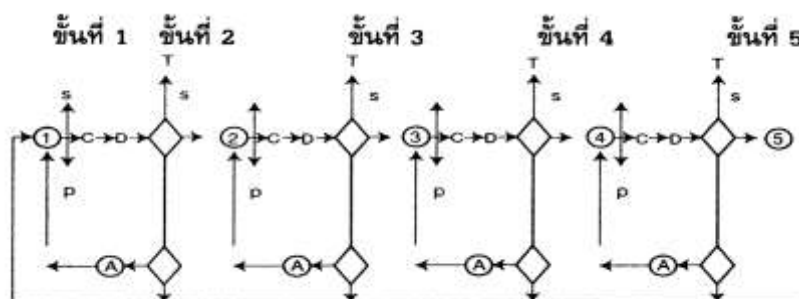
ขั้นที่ 2 การเตรียมพร้อม เป็นการนำปัจจัยที่ทำให้เกิดการดำเนินงานเข้าสู่กระบวนการ

ขั้นที่ 3 การดำเนินการตามแผน

ขั้นที่ 4 ผลผลิตที่เกิดจากโครงการ

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และกำไร

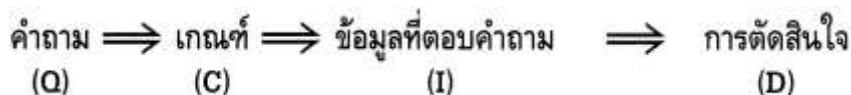
การประเมินต้องทำโดยผู้ประเมินคนหนึ่งที่ได้วางมาตรฐานตามความคาดหวังของโครงการเอาไว้ ต่อจากนั้นการประเมินต้องดำเนินไปโดยการหาข้อมูลใหม่ และทำการตัดสินใจโดยใช้มาตรฐานที่วางเอาไว้เป็นเกณฑ์ นับเป็นรูปแบบที่ช่วยให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ในทุกขั้นตอนของการประเมินดังกล่าวข้างต้น และตลอดโครงการอย่างต่อเนื่องดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 รูปแบบการประเมินความไม่สอดคล้องของโพรวัส

- S หมายถึง มาตรฐาน (Standard)
- T หมายถึง ยกเลิก (Terminate)
- P หมายถึง การดำเนินงาน (Program performance)
- A หมายถึง การเปลี่ยนแปลง (Alteration)
- C หมายถึง เปรียบเทียบ (Compare) เกี่ยวกับ P หรือ S
- D หมายถึง สารสนเทศที่แสดงความไม่สอดคล้อง (Discrepancy information)

การประเมินในแต่ละขั้นตอนถ้าหากพบข้อบกพร่องก็แก้ไขปรับปรุงในขั้นตอนนั้น ๆ ด้วยวิธีการแก้ปัญหา (Problem solving) ซึ่งประกอบด้วยคำถามตัวเอง เพื่อให้ได้คำตอบว่าทำไม จึงเกิดข้อบกพร่องนั้นๆ มีอะไรเป็นสาเหตุ และมีวิธีการใดสามารถแก้ไขข้อบกพร่องที่มาจากสาเหตุนั้น สำหรับขั้นตอนในการแก้ปัญหามีดังนี้

เมื่อผู้ประเมินทำการประเมินถึงขั้นที่ 5 ถ้าจะดำเนินการหรือเริ่มวงจรใหม่ก็ต้องทำการออกแบบใหม่ โดยปรับปรุงให้สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์การลงทุน ซึ่งตั้งอยู่บนรากฐานของปัจจัยเบื้องต้นใหม่

4. รูปแบบการประเมินของ สคริฟเว่น (Scriven)

ไมเคิล สคริฟเว่น (Michael Scriven 1967) ได้ให้ความหมายของการประเมินว่า คือ การรวบรวมข้อมูล การตัดสินใจเลือกใช้เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูล และการกำหนดเกณฑ์ประกอบการประเมิน เป้าหมายสำคัญของการประเมิน คือ การตัดสินคุณค่าของโครงการ

จุดมุ่งหมายของการประเมินที่สำคัญมี 2 ประการ คือ

1) การประเมินความก้าวหน้า (Formative Evaluation) เป็นการประเมินระหว่างที่โครงการกำลังดำเนินการอยู่ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงโครงการให้ดีขึ้น เพราะการประเมินช่วยให้ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาโครงการ

2) การประเมินผลสรุป (Summative Evaluation) เป็นการประเมินเมื่อสิ้นสุดโครงการ มีจุดมุ่งหมายเพื่อตัดสินในคุณค่าของโครงการ ตลอดจนค้นหาสิ่งที่ดีของโครงการเพื่อนำไปใช้กับสถานการณ์อื่นที่คล้ายคลึงกันต่อไป

สคริฟเว่น ได้เสนอแนะว่าในเรื่องการประเมิน เพื่อปรับปรุงหรือดูความก้าวหน้าของโครงการ การประเมินความก้าวหน้า (Formative Evaluation) ไม่จำเป็นต้องใช้นักประเมินอาชีพ อาจจะเป็นนักประเมินสมัครเล่น หรือเป็นผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับโครงการนั้นๆ ก็ได้ แต่ถ้าเป็นการประเมินเพื่อตัดสินคุณค่า หรือการประเมินผลสรุป (Summative Evaluation) นั้น ควรจะแยกหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคคลต่าง ๆ ให้ชัดเจน รวมทั้งควรจะได้มีการปรึกษาหารือกันระหว่างนักประเมินกับผู้ดำเนินงานในโครงการด้วย

วิธีการประเมิน ในการประเมินมีวิธีการที่สามารถนำไปใช้ได้ 2 วิธี คือ

1) การประเมินก่อนมีการปฏิบัติงานหรือการประเมินคุณค่าภายใน (Intrinsic Evaluation) คือประเมินคุณค่าของเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2) การประเมินคุณค่าการปฏิบัติงาน (Pay - off Evaluation) คุณค่าจากผลที่เกิดขึ้นจากการใช้เครื่องมือวัดกับนักเรียน เป็นการประเมินในส่วนหนึ่งซึ่งเป็นผลที่มีต่อผู้รับบริการจากการดำเนินโครงการ เช่น ผลที่ได้จากคะแนนสอบ หรือผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของผู้บริหาร ฯลฯ การประเมินคุณค่าการปฏิบัติงานให้ความสนใจเกี่ยวกับผลของโครงการที่เกิดกับผู้บริหาร จึงจัดว่าเป็นการตัดสินคุณค่าของโครงการโดยอิงเกณฑ์ภายนอก

สคริปเว่น มีความเห็นที่แตกต่างกับครอนบาค ในเรื่องของการใช้กลุ่มเปรียบเทียบมาใช้ในการประเมิน ซึ่งสคริปเว่นเป็นบุคคลที่เห็นว่าการใช้กลุ่มเปรียบเทียบมีข้อดีมากกว่าการไม่ใช้กลุ่มเปรียบเทียบ การใช้กลุ่มเปรียบเทียบจะเป็นการประหยัดกว่าไม่ต้องทำการศึกษาในระยะยาวและใช้กลุ่มตัวอย่างมาก ไม่ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายมาก นอกจากนี้แล้วสคริปเว่น ยังเชื่อว่าการศึกษากลุ่มย่อยด้วยวิธีการเปรียบเทียบจะเป็นประโยชน์มากกว่าการศึกษาประชากรทั้งหมดและทำได้ง่ายทำได้บ่อยครั้งกว่าด้วย

สคริปเว่น เป็นนักประเมินที่ให้ความสำคัญในการประเมินค่าใช้จ่ายกับผลที่ได้รับเขาเชื่อว่าการประเมินจะขาดความสมบูรณ์ ถ้านักประเมินไม่ได้พิจารณาในเรื่องคุณค่าที่ได้รับโดยการเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของโครงการ สิ่งที่ต้องพิจารณามี 3 ประการ คือ

1) ความเป็นประโยชน์ นักประเมินควรจะต้องพิจารณาดูว่า สิ่งลงทุนไปนั้นมีประโยชน์มากน้อยเพียงใด คຸ້ມคຸ້ມกับค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ไปหรือไม่

2) ขวัญ หรือกำลังใจ หรือคุณธรรม เป็นสิ่งสำคัญมากในการดำเนินโครงการ ควรพิจารณาด้วยว่าผลของโครงการจะทำให้ขวัญและกำลังใจหรือคุณธรรมของผู้ร่วมโครงการเป็นอย่างไร

3) ค่าใช้จ่าย เป็นเรื่องที่สำคัญมาก แต่นักประเมินไม่ค่อยให้ความสนใจ เนื่องจากมีความยุ่งยากในการประเมิน

5. รูปแบบการประเมินโครงการของ สเตค (Stake)

โรบอर्ट อี สเตค (Robert E. Stake) ได้พัฒนารูปแบบการประเมินโดยใช้แนวคิดของครอนบาค และสคริปเว่น เป็นพื้นฐานในการปฏิบัติในการประเมินของสเตค ถือว่าเป็นรูปแบบหนึ่งที่นักประเมินนำมาประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวาง การประเมินของ สเตค เป็นกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปสู่การตัดสินคุณค่าของโครงการ สเตค ได้เสนอโครงสร้างของรูปแบบการประเมิน ใช้ชื่อว่ารูปแบบการประเมิน เคาน์ทิแนนซ์ (Countenance Model) ซึ่งตามโครงสร้างของรูปแบบนี้ได้จำแนกข้อมูลการประเมินออกเป็น 2 ส่วน คือ เมตริกบรรยาย และเมตริกตัดสิน

คุณค่า และได้เสนอว่าก่อนการตัดสินคุณค่าของโครงการใด ๆ นักประเมินควรทำการวิเคราะห์หลักการและเหตุผลของโครงการนั้น ๆ ด้วย การประเมินโครงการตามแนวคิดของสเตคผู้ประเมินจะต้องรวบรวมข้อมูลแท้จริงให้ได้ และวิธีการเก็บข้อมูล ข้อมูลที่ต้องการคือข้อมูลที่นำมาใช้เพื่อการอธิบายและการตัดสินใจ การประเมินนี้จำแนกสิ่งที่จะต้องพิจารณาในการประเมินออกเป็น 3 ส่วน คือ

1) สิ่งนำหรือปัจจัยเบื้องต้น (Antecedents) หมายถึง สภาพเงื่อนไขที่มีอยู่ก่อนแล้วหรือปัจจัยต่าง ๆ ในการดำเนินโครงการ

2) การปฏิบัติ (Transaction) หมายถึง กิจกรรมดำเนินการ กิจกรรมที่ปฏิบัติ เช่น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับครูและนักเรียน พฤติกรรมระหว่างบุคคล ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน เป็นต้น

3) ผลลัพธ์หรือผลการดำเนินงาน (Outcomes) หมายถึง ผลผลิตที่เกิดขึ้นจากโครงการ ในการเก็บข้อมูลผู้ประเมินจะต้องบันทึกข้อมูลทั้งสามชนิดนี้ แบ่งแยกเป็น 4 ประเภท คือ

1) ความคาดหวังหรือแผนงาน (Intents) หมายถึง สิ่งที่คาดหวังไว้ จำแนกเป็นความคาดหวังเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น การปฏิบัติ และผลการดำเนินงานโครงการ

2) สิ่งที่เกิดขึ้นจริง (Observations) หมายถึง สภาพที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งจำแนกเป็นสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นจริงเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น การปฏิบัติและผลการดำเนินงาน

3) มาตรฐาน (Standards) หมายถึง แนวทางการดำเนินงาน คุณลักษณะที่ควรจะมีหรือควรจะได้รับเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น การปฏิบัติและผลการดำเนินงาน

4) การตัดสินใจ (Judgments) หมายถึง การพิจารณาผลการตัดสินใจ เป็นการพิจารณาสรุปเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น การปฏิบัติและดำเนินงาน

ในการประเมิน ผู้ประเมินต้องพิจารณาข้อมูลเพื่อการบรรยายและต้องมีการศึกษาความสอดคล้องระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเบื้องต้น การปฏิบัติ และผลลัพธ์ เมื่อได้ผลอย่างไรแล้วจึงเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ และมาตรฐานที่คาดว่าจะเกิดขึ้นแล้วตัดสินใจ

แนวคิดของสเตคแตกต่างไปจากแนวคิดของคนอื่น ๆ ตรงที่ถ้าพบว่า ผลลัพธ์ยังไม่ดีไม่ได้หมายความว่า การวางแผนไม่ดีหรือหลักสูตรไม่ดี แต่อาจบกพร่องที่องค์ประกอบอื่น ๆ เช่น การจัดเวลาสภาพแวดล้อม ผู้สอน ผู้บริหาร ผู้เรียน หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ก็ได้

6. รูปแบบการประเมินของ เคริก แพตทริก (Kirkpatrick)

โดนัลด์ แอล เคริกแพตทริก (Donald L. Kirkpatrick, 1975) แห่งมหาวิทยาลัยวิสคอนซิน สหรัฐอเมริกา อดีตประธาน ASTD (The American Society for Training and Development) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการฝึกอบรมและการประเมินผลการฝึกอบรมว่า “การฝึกอบรมเป็นการ

ช่วยเหลือบุคลากรให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการฝึกอบรมใดๆ ควรจะจัดให้มีการประเมินผลการฝึกอบรมซึ่งถือเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้รู้ว่าการจัดโปรแกรมการฝึกอบรมมีประสิทธิภาพเพียงใด”

การฝึกอบรมเป็นกิจกรรมปกติ ที่เกิดขึ้นในทุกโครงการ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาบุคลากรในหน่วยงาน โดยมุ่งหวังให้ผู้ผ่านการอบรมได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแนวทางการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เคริก แพตทริค เห็นว่าการประเมินผลการอบรมจะทำให้ได้ความรู้อย่างน้อย 3 ประการ คือ

- 1) การฝึกอบรมนั้นได้ทำอะไร หรือเกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานในลักษณะใดบ้าง
- 2) ควรยุติโครงการชั่วคราวก่อน หรือควรดำเนินการต่อไปเรื่อยๆ
- 3) ควรปรับปรุงหรือพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมในส่วนใดบ้างอย่างไร

ในการประเมินผลโครงการฝึกอบรม เคริกแพตทริค เสนอไว้ว่า ควรดำเนินการประเมินประสิทธิผลของการอบรม 4 ลักษณะ คือ

- 1) ประเมินปฏิกิริยาตอบสนอง (Reaction Evaluation) เป็นการตรวจสอบความรู้สึกหรือความพอใจของผู้เข้ารับการอบรม
- 2) ประเมินการเรียนรู้ (Learning Evaluation) เป็นการตรวจสอบผลการเรียนโดยตรวจสอบให้ครอบคลุม ทั้งด้านความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และเจตคติ (Attitude)
- 3) ประเมินพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปหลังการอบรม (Behavior Evaluation) เป็นการตรวจสอบว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมได้เปลี่ยนพฤติกรรมไปตามคาดหวังของโครงการหรือไม่
- 4) ประเมินผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นต่อองค์กร (Results Evaluation) เป็นการตรวจสอบว่าผลจากการอบรมได้เกิดผลดีต่อองค์กรหรือเกิดผลกระทบต่อองค์กรในลักษณะใดบ้าง คุณภาพขององค์กรดีขึ้นหรือมีคุณภาพขึ้นหรือไม่

รายละเอียดแนวทางการดำเนินการประเมินแต่ละรายการเป็นดังนี้

1. การประเมินปฏิกิริยาตอบสนอง การประเมินขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้รู้ว่าผู้ที่จะเข้ารับการฝึกอบรมนั้น มีความรู้สึกอย่างไรต่อการฝึกอบรม เช่น ผู้เข้ารับการอบรมพอใจหรือไม่ต่อสิ่งที่ได้รับจากการฝึกอบรมและมากน้อยเพียงใด การประเมินปฏิกิริยาตอบสนองนั้น ต้องการได้รับข้อมูลที่เป็นปฏิกิริยาตอบสนองของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ที่มีความหมายและความเป็นจริง เพราะข้อมูลเหล่านี้จะเป็นตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของการฝึกอบรมอันดับแรก เคริก แพตทริค กล่าวว่า มีอยู่บ่อยครั้งที่ผู้บริหารตัดสินใจให้ล้มเลิกโปรแกรมการฝึกอบรมเสีย หรือไม่ก็ตัดสินใจให้ดำเนินการฝึกอบรมต่อไป โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการประเมินปฏิกิริยาตอบสนองเป็นพื้นฐาน

วิธีการที่จะช่วยให้ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับปฏิริยาตอบสนองที่มีความหมาย / และตรงตามความจริงจากผู้เข้ารับการฝึกอบรม ได้แก่

1) กำหนดให้แน่นอนชัดเจนลงไปว่าต้องการได้รับข้อมูลอะไร เช่น ปฏิริยาตอบสนองของเนื้อหาหลักสูตร วิธีการฝึกอบรม วิทยากร สถานที่ฝึกอบรม ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม บรรยากาศฝึกอบรม ฯลฯ

2) ออกแบบของเครื่องมือหรือแบบสอบถามที่จะใช้เก็บข้อมูล

3) ข้อคำถามที่ใช้ ควรเป็นชนิดที่เมื่อได้รับข้อมูลหรือได้คำตอบแล้วสามารถนำมาแปลงเป็นตัวเลขแจกแจงความถี่และวิเคราะห์ในเชิงปริมาณได้

4) กระตุ้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ได้เขียนแสดงความคิดเห็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในข้อคำถามต่าง ๆ

5) เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแสดงปฏิริยาตอบสนองผ่านแบบสอบถาม ตามความเป็นจริงจึงสมควรให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเขียนชื่อตนเองไปในแบบสอบถาม

อนึ่งในการแจกแบบสอบถามเพื่อประเมินปฏิริยาตอบสนองนี้ ผู้ประเมินต้องแน่ใจว่าได้ใช้เวลาผู้เข้ารับการฝึกอบรมอย่างเพียงพอที่จะให้คำตอบทุกข้อ ควรอธิบายก่อนที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะออกจากห้องฝึกอบรมเมื่อสิ้นสุดโปรแกรม พึงหลีกเลี่ยงการปล่อยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมนำแบบสอบถามติดตัวออกไป และส่งคืนกลับมาในภายหลัง

2. การประเมินการเรียนรู้ (Learning Evaluation) การประเมินผลในขั้นนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะให้รู้ว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความรู้และทักษะอะไรบ้าง และมีเจตคติอะไรบ้างที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ทั้งนี้เพราะความรู้ ทักษะ เจตคติ ล้วนเป็นองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานของผู้เข้ารับการฝึกอบรมในอนาคตต่อไป เคริก แพตทริก ได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับการประเมินการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1) ต้องการวัดความรู้ ทักษะและเจตคติ ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมทั้งก่อนและหลัง

2) วิเคราะห์ทั้งคะแนนรายข้อและคะแนนรวมโดยเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรม

3) ถ้าเป็นไปได้ควรใช้กลุ่มควบคุม ซึ่งเป็นกลุ่มของผู้ที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมแล้ว เปรียบเทียบคะแนนความรู้ ทักษะ และเจตคติของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นกลุ่มของผู้เข้ารับการฝึกอบรมว่าแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

สำหรับเครื่องมือที่ใช้วัดความรู้ ทักษะ และเจตคติมี 2 แบบคือ

1) ใช้แบบสอบวัดความรู้ ทักษะ และเจตคติ ที่เป็นแบบวัดมาตรฐาน

2) สร้างแบบสอบถามขึ้นใช้เอง แบบสอบถามวัดความรู้ ทักษะ และเจตคติที่สร้างขึ้นเองนี้อาจจะใช้รูปแบบอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง หรือทุกอย่างต่อไปนี้ได้ เช่น

- แบบ “ถูก” หรือ “ผิด”
- แบบ “เห็นด้วย” หรือ “ไม่เห็นด้วย” ซึ่งอาจเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 หรือ 5 หรือ 6 สเกลก็ได้
- แบบเลือกคำตอบที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด
- แบบเติมคำ / ข้อความลงในช่องว่าง

3. การประเมินพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปหลังการอบรม (Behavior Evaluation) การประเมินผลในขั้นนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อตรวจสอบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรม ได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการทำงานไปในทิศทางที่พึงประสงค์หรือไม่

การประเมินผลในขั้นนี้นับว่ายากและใช้เวลามากกว่าการประเมินผลในสองขั้นแรก เพราะจะต้องออกไปติดตามประเมินผลในสถานที่ทำงานจริง ๆ ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งจะมีคำถามอยู่หลายข้อ ที่ผู้ประเมินต้องตอบให้ได้เสียก่อน เช่น

- ควรจะออกไปประเมินผลเมื่อไร (1 เดือน หรือ 3 เดือน หรือครึ่งปี หรือ 1 ปี ภายหลังจากการฝึกอบรม)
- จะเก็บข้อมูลจากใครจึงจะเชื่อถือได้มากที่สุด (จากผู้บังคับบัญชา จากเพื่อนร่วมงานจากผู้ใต้บังคับบัญชาหรือจากผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมเอง)

1) ควรจะได้วัดพฤติกรรมการทำงานของผู้เข้ารับการฝึกอบรมทั้งก่อนและหลังการฝึกอบรม

2) ระยะเวลาระหว่างการฝึกอบรมกับการประเมินผลหลังการฝึกอบรมนั้นควรจะให้ห่างกันพอสมควร เพื่อให้แน่ใจว่าการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานได้เกิดขึ้นจริง ๆ ทางที่ดีควรจะประเมินหลาย ๆ ครั้งเป็นระยะ ๆ ไป เช่น ประเมินทุก 3 เดือน เป็นต้น

3) ควรจะได้เก็บข้อมูลจากหลาย ๆ แหล่ง เช่น จากผู้บังคับบัญชาจากเพื่อนร่วมงาน และจากกลุ่มผู้ที่ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติ เห็นว่าการประเมินผลในขั้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานตามข้อเสนอที่กล่าวมานั้นจะนำไปใช้จริง ๆ จะต้องใช้เวลา และอาศัยความชำนาญของผู้ประเมินผลเป็นอย่างมาก เขาจึงได้เสนอให้ทำกับโปรแกรมการฝึกอบรมขนาดใหญ่ และโปรแกรมที่จำเป็นต้องจัดหลาย ๆ ครั้งต่อไปในอนาคตเท่านั้น ส่วนโปรแกรมการฝึกอบรมขนาดเล็กทั่ว ๆ ไปอาจใช้วิธีการง่าย ๆ ดังนี้

- กำหนดว่ามีพฤติกรรมการทำงานอะไรบ้าง ที่คาดหวังจะให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
- เตรียมคำถามที่จะใช้สำหรับการสัมภาษณ์

- ทำการสัมภาษณ์บุคคลหลาย ๆ กลุ่มภายหลังการฝึกอบรมสักระยะหนึ่ง เพื่อให้รู้ว่าพฤติกรรมที่คาดหวังเอาไว้เหล่านั้น ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงจริง ๆ หรือไม่
  - ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ควรจะได้นำมาทำการวิเคราะห์เนื้อหา
- อนึ่งถ้าเป็นการสัมภาษณ์ผู้ใต้บังคับบัญชาของผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะต้องแน่ใจว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะไม่มีอิทธิพลต่อการตอบหรือสัมภาษณ์ของผู้ใต้บังคับบัญชา

4. การประเมินผลลัพธ์ที่เกิดต่อองค์กร (Results Evaluation)

การประเมินผลในขั้นนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะให้รู้ว่าการฝึกอบรมได้ก่อให้เกิดผลดีต่อหน่วยงานอย่างไรบ้าง เป็นการประเมินผลที่ต้องการจะให้เกิดขึ้นกับหน่วยงาน เช่น การลดค่าใช้จ่าย การปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน การเพิ่มปริมาณการขายและการผลิตอัตราการลาออกลดลง เป็นต้น ซึ่งนับว่าเป็นการประเมินผลที่ยากที่สุด เพราะในความเป็นจริงนั้น มีตัวแปรอื่น ๆ อีกมากมาย นอกจากการฝึกอบรมที่มีผลกระทบต่อหน่วยงานและตัวแปร “เหล่านั้น” บางทีก็ยากต่อการควบคุม ฉะนั้นอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นแก่หน่วยงานในทางที่ดีจึงสรุปได้ยากว่าเป็นผลจากโปรแกรมการฝึกอบรม เคริกแพตริก ได้ให้ข้อเสนอแนะในการประเมินผลขั้นนี้ไว้ ดังนี้

- 1) ควรวัดสภาวะการณ์หรือเงื่อนไขต่าง ๆ ก่อนการฝึกอบรมเอาไว้แล้วนำไปเปรียบเทียบกับสภาวะการณ์ภายหลังการฝึกอบรม โดยใช้ข้อมูลที่สังเกตได้หรือวัดได้
- 2) พยายามหาทางควบคุมตัวแปรอื่น ๆ ซึ่งคาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในผลที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับหน่วยงาน วิธีหนึ่งที่จะทำได้คือการใช้กลุ่มควบคุมหรือกลุ่มทดลอง

7. รูปแบบการประเมินของแพตตัน (Patton)

เอ็ม คิว แพตตัน (M.Q. Patton, 1978) ได้เสนอแนวคิดและรูปแบบการประเมินที่ยึดประโยชน์ใช้สอย (Utilization-Focused Evaluation) เพื่อแก้ปัญหาของงานประเมิน โดยเฉพาะในประเด็นที่มักจะได้รับการวิจารณ์ว่าประเมินแล้วไม่ได้ผลการประเมินไปใช้ หรือผู้บริหารมองว่าผลการประเมินไม่ตรงกับข้อมูลที่ต้องการใช้ประกอบการตัดสินใจแพตตัน จึงได้เสนอแนวคิดและแนวทางในการประเมิน ดังนี้

- 1) หลักการในการประเมิน การประเมินโครงการ นักประเมินควรให้ความสำคัญกับผู้บริหาร หรือกลุ่มลูกค้าที่จะใช้ผลการประเมินนั้น ๆ คำถามเพื่อการประเมินหรือตรวจสอบควรเกิดจากกลุ่มผู้เกี่ยวข้องเหล่านั้น หรือต้องเป็นความอยากรู้อยากเห็น หรืออยากใช้ข้อมูลผลการประเมินของผู้เกี่ยวข้อง ไม่ใช่ใช้ความอยากรู้อยากเห็นของนักประเมินเป็นกรอบในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน ซึ่งการประเมินตามแนวคิดนี้ จะทำให้ผลการประเมินมีโอกาสถูกนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนามากขึ้น

2) ขั้นตอนการดำเนินการประเมิน แพตตัน ได้เสนอแนวทางในการประเมินโดยเฉพาะ การดำเนินการ เพื่อให้ได้วัตถุประสงค์ของการประเมิน โดยแบ่งกิจกรรมเป็น 3 ขั้นตอน คือ

(1) จำแนกประเภทหรือกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ในขั้นตอนนี้ นักประเมิน จะต้องพิจารณาว่า มีใครบ้างที่เกี่ยวข้องกับโครงการที่จะประเมิน หรือเป็นผู้ที่ต้องการใช้ผลประเมิน เช่น ผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบโครงการ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการคนอื่น ๆ

(2) สัมภาษณ์ / สอบถามผู้เกี่ยวข้องที่ได้จากข้อ (1) เพื่อรวบรวมความเห็น หรือความต้องการว่ากลุ่มบุคคลเหล่านั้นต้องการทราบผลการดำเนินงานโครงการในลักษณะใดบ้าง ต้องการใช้อะไรในการประเมินในเรื่องใด หรืออยากรู้อะไร

(3) จัดหมวดหมู่คำถาม หรือความอยากรู้อยากเห็น หรือความต้องการใช้อะไรของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับโครงการ แล้วกำหนดเป็นรายการ คำถามหลัก ๆ เพื่อการประเมิน เช่น การดำเนินงานโครงการทำได้ตามแผนเพียงใด เกิดปัญหาในลักษณะใดบ้าง ผลการดำเนินงานของโครงการทำได้บรรลุวัตถุประสงค์เพียงใด ผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจการอบรมครั้งนี้หรือไม่ ผู้เข้าอบรมมีความรู้และเจตคติเพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงใด หรือการดำเนินโครงการก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนมากน้อยเพียงใด เป็นต้น

หลังจากดำเนินการทั้ง 3 ขั้นตอนแล้ว นักประเมินจึงกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินที่ครอบคลุมประเมินคำถามการประเมินของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ส่วนการดำเนินการในขั้นตอนต่อไป ก็ดำเนินการตามกระบวนการประเมินตามปกติ

8. รูปแบบการประเมินของเดวิด เฟตเทอร์แมน (David Fetterman)

เดวิด เฟตเทอร์แมน (David Fetterman, 1994) ได้เสนอแนวทางการประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment) ซึ่งอยู่บนพื้นฐานความคิดของการประเมินแบบสร้างความร่วมมือจากทุกฝ่าย การประเมินแบบเสริมพลังเป็นการใช้โมทัศน์ของการประเมิน เทคนิคการประเมินและข้อค้นพบจากการประเมินไปกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาปรับปรุง การกำกับตนเอง โดยใช้วิธีการทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในการดำเนินงาน เป็นกระบวนการที่กระทำเพื่อช่วยให้กลุ่มบุคคลต่าง ๆ ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมเรียนรู้ ช่วยตนเองพัฒนาตนเองโดยใช้วิธีการประเมินตนเอง และสะท้อนผลแก่ตนเอง กลุ่มคนที่เกี่ยวข้องในการประเมินแบบเสริมพลังจึงประกอบด้วยบุคคลภายในที่ทำการประเมินผลด้วยตนเอง และนักประเมินแบบเสริมพลังจึงประกอบด้วยบุคคลภายในที่ทำการประเมินผลด้วยตนเอง และนักประเมินภายนอกที่ทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำ (Coach) หรือผู้อำนวยการความสะดวกในการประเมิน (Facilitator) การประเมินแบบเสริมพลังเป็นการนำผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อเพิ่มการใช้ประโยชน์ของผลการประเมิน มีการร่วมมือกันระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อเพิ่มการใช้ประโยชน์ของผลการประเมิน มีการให้ความรู้ในการประเมินแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือผู้มีส่วนร่วม

ผู้ประเมินมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกหรือผู้ให้คำแนะนำ ไม่ใช่ผู้ตัดสินเกี่ยวกับการประเมิน เป็นการตัดสินใจร่วมกันระหว่างผู้ประเมินและผู้มีส่วนร่วม ผู้ประเมินมีหน้าที่แนะนำช่วยเหลือเทคนิค และสร้างพลังการประเมินร่วมกันของผู้เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง การประเมินแบบนี้มิได้จบลงแค่การทราบคุณค่าของการประเมินเหมือนการประเมินแบบเก่า แต่การประเมินต้องเป็นกระบวนการทำงานที่ต่อเนื่องดำเนินต่อไปตลอดระยะเวลาของการพัฒนาโครงการ

ขั้นตอนการประเมิน

เฟคเธอร์แมนได้เสนอขั้นตอนการประเมินแบบเสริมพลังเพื่อพัฒนาบุคลากรในโครงการให้สามารถประเมินได้ด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนการประเมิน 4 ขั้นตอน คือ

1) การรวบรวมข้อมูล (Taking Stock) เป็นการตรวจสอบสถานะภาพของโครงการว่าอยู่ ณ จุดใด รวมถึงการวิเคราะห์จุดอ่อนและจุดแข็งของโครงการ

2) การกำหนดเป้าหมายที่ต้องการบรรลุ (Setting Goals) เป้าหมายที่กำหนดนั้นต้องมีความท้าทาย แสดงถึงศักยภาพ ความเป็นไปได้ ลักษณะสัมพันธ์กับกิจกรรมโครงการแหล่งทรัพยากร ในขั้นตอนนี้ผู้มีส่วนร่วมในโครงการร่วมกันกำหนดเป้าหมาย อาจจะใช้วิธีการระดมสมอง โดยจัดบรรยากาศให้มีลักษณะแบบประชาธิปไตย มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน จนได้เป้าหมายที่ทุกคนเห็นสอดคล้องกันหรือเป็นเป้าหมายสำคัญที่ต้องการบรรลุ

3) การพัฒนากลยุทธ์เพื่อปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย (Developing Strategies) ขั้นตอนนี้ผู้มีส่วนร่วมในโครงการร่วมกันรับผิดชอบและพัฒนากลยุทธ์เพื่อให้กิจกรรมในโครงการดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จ การพัฒนากลยุทธ์อาจใช้การระดมสมอง การพิจารณาทบทวนอย่างรอบคอบ การตกลงร่วมกันฉันทามติ (Consensual Agreement) กลยุทธ์ที่พัฒนาจะถูกนำไปปฏิบัติแล้วมีการทบทวน ตรวจสอบเกี่ยวกับประสิทธิผล และความเหมาะสม

4) การจัดหาหลักฐานที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน (Documenting Progress) ในขั้นนี้ผู้มีส่วนร่วมในโครงการพิจารณาถึงหลักฐานที่จะแสดงให้เห็นถึงหลักฐานที่จะแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้า ความสัมพันธ์กับเป้าหมายของโครงการ และหลักฐานต้องมีความน่าเชื่อถือ

ในแต่ละขั้นตอนที่กล่าวข้างต้นนักประเมินภายนอกและผู้มีส่วนร่วม (นักประเมินภายใน) ในโครงการจะทำงานร่วมกัน โดยตัวนักประเมินภายนอกมีบทบาทเป็นที่ปรึกษาของการทำงานมากกว่าที่จะทำบทบาทของผู้ประเมิน ทั้งนี้บทบาทของนักประเมินภายนอกอาจเกี่ยวข้องกับการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการให้ข้อมูลป้อนกลับ

ลักษณะของการประเมินแบบเสริมพลัง

จุดเน้นของการประเมินแบบเสริมพลัง คือ การพัฒนาปรับปรุงโครงการ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ในบริบทของการประเมินแบบเสริมพลัง นักประเมินภายนอกจะมีบทบาทในการพัฒนาบุคลากรหลายลักษณะดังนี้

1) การฝึกอบรม (Training) เป็นกระบวนการพัฒนาบุคลากรภายในให้สามารถทำการประเมินตนเองได้ โดยการให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการประเมิน เทคนิคการประเมินทำให้บุคลากรภายในเกิดการเรียนรู้ทุกขั้นตอนของการทำงานมุ่งให้บุคลากรเกิดความรู้ความเข้าใจในวิธีการมากกว่าให้ความรู้ต่าง ๆ ดังที่ เพทเธอร์แมน ได้กล่าวในเชิงเปรียบเทียบว่า “ถ้าสอนวิธีจับปลาแก่เขา เขาจะสามารถเลี้ยงชีพได้ตลอดชีวิต”

2) การอำนวยความสะดวก (Facilitation) โดยบทบาทนักประเมินเป็นผู้ชี้แนะแนวทางในการประเมิน กระตุ้นกำกับการทำงาน พยายามขจัดอุปสรรคปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้ข้อเสนอแนะเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่ากระบวนการประเมินไม่ล้มเหลว

3) การได้รับการสนับสนุน (Advocacy) เป็นขั้นตอนของการนำผลการประเมินตนเองไปใช้ประโยชน์ โดยการนำผลการประเมินสนองผู้เกี่ยวข้องโดยเฉพาะผู้บริหาร หรือแหล่งทุนสนับสนุนเพื่อขอรับการสนับสนุนด้านทรัพยากรในการดำเนินงาน โดยผลที่ได้จากการประเมินอาจจะเป็นไปทางบวก คือ บรรลุผลตามที่ต้องการก็สามารถของการสนับสนุนเพื่อปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ

4) การสร้างความกระจ่าง (Illumination) เป็นการสร้างความกระจ่างให้เกิดกับบุคลากรภายในที่ผ่านประสบการณ์การทำงานประเมินผลตนเอง ผลที่ได้จากการประเมินแบบเสริมพลังเป็นกระบวนการที่ช่วยเปิดหูเปิดตา ทำให้เกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้ กระบวนการนี้ถือว่าเป็นการพัฒนาบุคลากรให้เกิดความชัดเจนในตนเอง ทำให้เกิดการสร้างชุมชนของผู้รู้ขึ้น

5) การมีเสรีภาพในการกำหนดอนาคตของตนเอง (Liberation) เกิดขึ้นหลังจากที่กระบวนการประเมินแบบเสริมพลังช่วยทำให้บุคลากรเกิดการพัฒนา และทำให้เขาเหล่านั้นสามารถมองเห็นอนาคตของตนเองว่าควรพัฒนาไปในทิศทางใดถือเป็นการให้เสรีภาพกับคณะทำงานในการกำหนดแนวทางการดำเนินงานและพัฒนางานของตนเอง กล่าวคือ เป็นการทำให้บุคลากรสามารถใช้ความคิดที่อิสระจากกรอบความคิดแบบเดิมสามารถสร้างและกำหนดแนวทางของตนเองได้

9. รูปแบบการวิเคราะห์ระบบ (System Analysis Approach)

นิตา ชูโต (2552: 20-22) กล่าวถึงการประเมินรูปแบบการวิเคราะห์ระบบไว้ว่า ในการวิเคราะห์นั้นจะต้องมุ่งถึงผลที่ได้จากโครงการ และพยายามหาความเกี่ยวข้องของรูปแบบของแผนงานที่วางในโครงการกับตัวบ่งชี้ต่าง ๆ ข้อมูลต่าง ๆ และผลที่จะเกิดจากโครงการต้องวัดในเชิงปริมาณ และสาเหตุที่เป็นเรื่องของเหตุและผลได้ ใช้การวิเคราะห์ทางสถิติและวิธีการประเมินส่วนใหญ่มักจะ

เป็นเทคนิคการทดลองเพื่อดูผลของการวางแผนแบบต่าง ๆ ในสภาพการณ์ทางธรรมชาติ รูปแบบนี้ได้นำแนวคิดและเทคนิคของการวางแผนการจัดการให้สอดคล้องกับการกำหนดงบประมาณ เทคนิคนี้เรียกว่า PPB (Planning Programming and Budgeting) เพื่อการสร้างผลผลิตสูงสุด โดยมีความเชื่อที่ว่าปัจจัยเบื้องต้น (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Output) มีความสัมพันธ์กันในลักษณะฟังก์ชันการผลิตที่สม่ำเสมอและมั่นคง การประเมินตามแนวคิดนี้นิยมใช้การทดลอง มีการออกแบบกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม เพื่อหาข้อสรุประหว่างปัจจัยเบื้องต้นและผลผลิต พร้อมทั้งสรุปผลที่ได้ว่าบรรลุเป้าหมายหรือไม่ รูปแบบการวิเคราะห์ระบบสามารถประเมินได้ 3 ด้าน ได้แก่

1) การประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input) เป็นการประเมินว่า ปัจจัยที่ต้องการมีอะไรบ้างพอเพียงหรือไม่ ภายใต้ปัจจัยนี้มีทางเลือกใดหรือโปรแกรมใดที่เราควรดำเนินการเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของโครงการ การประเมินปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ บุคลากร เงิน วัสดุอุปกรณ์ จะช่วยให้ผู้ดำเนินโครงการเลือกแผนจัดโปรแกรมได้อย่างเหมาะสม หรือถ้าประเมินโครงการที่ดำเนินไปแล้ว ผลจากการประเมินปัจจัยก็จะให้คำตอบว่าการดำเนินโครงการที่ทำไปนั้นได้ดำเนินไปตามแผนที่วางไว้หรือไม่

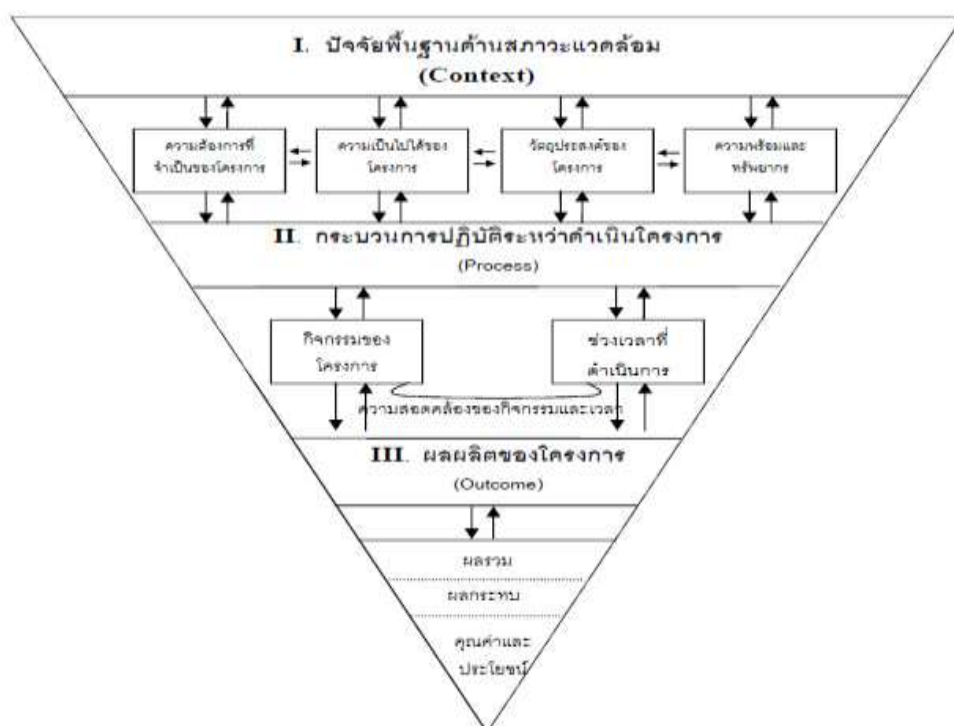
2) การประเมินกระบวนการ (Process) เป็นการประเมินว่า ได้นำโครงการไปปฏิบัติตามแผนที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ การประเมินกระบวนการสามารถทำได้ 2 ลักษณะ คือ มีการประเมินก่อนการนำไปปฏิบัติจริง ลักษณะที่สอง คือการประเมินกระบวนการขณะปฏิบัติอยู่โดยการสังเกตอย่างมีส่วนร่วมจะช่วยให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่คณะกรรมการดำเนินโครงการอย่างมาก

3) การประเมินผลผลิต (Output) เป็นการประเมินผลว่าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของโครงการหรือไม่ ซึ่งอาจทำได้ทันทีที่โครงการสิ้นสุด และมีการติดตามผลการปฏิบัติงานต่อมาอีกภายหลังในช่วง 6 เดือน เป็นต้น การประเมินช่วยให้การตัดสินใจการรับรอง ล้มเลิก หรือปรับขยายโครงการ

10. รูปแบบการประเมิน “CPO” ของเยาวตี รางชัยกุล วิบูลย์ศรี

เยาวตี รางชัยกุล วิบูลย์ศรี (2550: 187-189) ได้ชี้ให้เห็นว่า “การประเมิน” เป็นกระบวนการอย่างหนึ่งของสังคม ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักคือการตัดสินคุณค่าของสิ่งที่มุ่งจะประเมิน ซึ่งอาจจะเป็นทรัพยากรและความพร้อม กิจกรรม โครงการและแผนปฏิบัติการของหน่วยงาน สถาบันองค์กร หรือสังคมนั้น ๆ เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายของการปรับปรุงหรือพัฒนาคุณค่าของสิ่งที่มุ่งจะประเมินดังกล่าว รวมทั้งการพัฒนาสังคมโดยรวม “การประเมินโครงการ” นั้น เป็นกระบวนการรวบรวมข้อมูล และสารสนเทศที่จำเป็นอันจะนำไปสู่การตัดสินความสำเร็จ รวมทั้งการแก้ไข ปรับปรุงพัฒนา ตลอดจนการสร้างและการกำหนดทางเลือกใหม่ในการดำเนินโครงการ ดังนั้น กิจกรรมการประเมินโครงการ จึงเป็นกระบวนการรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศที่จำเป็นเกี่ยวกับปัจจัยขั้นพื้นฐาน

ของโครงการ ตลอดจนกระบวนการปฏิบัติระหว่างดำเนินการ และผลผลิตของโครงการ ภายใต้กิจกรรมและช่วงเวลาที่ได้กำหนดหรือวางแผนไว้ ดังนั้นเพื่อช่วยให้เห็นความสัมพันธ์ของกระบวนการต่างๆ ดังกล่าวได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เยาวดี วิบูลย์ศรี จึงได้พัฒนาเป็นรูปแบบหรือแบบจำลองของการประเมินโครงการขึ้น ซึ่งคิดว่าน่าจะเหมาะที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในประเทศไทยโดยตรง ดังปรากฏในภาพที่ 3

ภาพที่ 3 แบบจำลองการประเมิน “CPO” (CPO’S Evaluation Model)

หมายเหตุ : สัญลักษณ์ที่ใช้มีดังนี้

1. ----- หมายถึง เส้นแบ่งระหว่างองค์ประกอบ ซึ่งแยกกันไม่เด็ดขาด
2. —————> หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างแต่ละองค์ประกอบในลักษณะของ
 <----- การสื่อสารแบบสองทางอย่างครบวงจร
3. C หมายถึง Context
4. P หมายถึง Process
5. O หมายถึง Outcome

ตัวแบบ CPO ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วนใหญ่ ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่องตามลำดับ คือ

1. ปัจจัยพื้นฐานด้านสถานะแวดล้อมของโครงการ (Context) ปัจจัยด้านนี้หมายถึง “บริบท” ต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวกับโครงการทั้งหมด เช่น ปัจจัยทางการเมือง ทางสังคม ทางวัฒนธรรม รวมทั้งปัจจัยทางกายภาพ และทางด้านจิตใจ เป็นต้น การประเมินในส่วนนี้ เป็นการประเมินสถานะแวดล้อมหรือ “บริบท” ต่าง ๆ ของโครงการนั้น ๆ ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร โดยพิจารณาถึง

1.1 ความต้องการของโครงการ (Needs Assessment) เพื่อให้ทราบถึงความจำเป็น หรือความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อโครงการ

1.2 ความเป็นไปได้ของโครงการ (Feasibility) เพื่อให้ทราบถึงโอกาสในการจัดทำโครงการ

1.3 การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการเพื่อระบุถึงสิ่งที่ต้องการจะเกิดขึ้นจากโครงการ

1.4 ความพร้อมและทรัพยากรในด้านต่าง ๆ เช่น เงินทุนหรืองบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากร เป็นต้น

2. กระบวนการปฏิบัติระหว่างดำเนินโครงการ (Process) คำว่า “กระบวนการ” หมายถึง ขั้นตอนหรือกรรมวิธีที่จะต้องปฏิบัติตามลำดับก่อนหลังอย่างเป็นระบบ และครบวงจรในระหว่างดำเนินโครงการ กระบวนการดังกล่าวอาจจะแตกต่างกันไปตามเป้าหมายในเชิงปรัชญาของแต่ละโครงการ เช่น โครงการธุรกิจ เป้าหมายหลักก็คือ การแสวงหากำไรจากการดำเนินธุรกิจนั้น ๆ ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยลดต้นทุนการดำเนินงานให้เหลือน้อยที่สุด ส่วนโครงการทางการศึกษาของรัฐ เป้าหมายหลักก็คือ การปลูกฝังความรู้ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งเด็กเยาวชน และบุคคลทั่วไป โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติในระยะยาว โครงการบางประเภทนี้จะไม่มุ่งแสวงหากำไรสูงสุดเป็นหลัก เป็นต้น ถึงแม้ว่ากระบวนการปฏิบัติระหว่างดำเนินโครงการอาจจะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับเป้าหมายในเชิงปรัชญาของแต่ละโครงการนั้น ๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว แต่สำหรับการประเมินโครงการโดยทั่วไปมีองค์ประกอบสำคัญที่ต้องพิจารณาเป็นพิเศษ ก็คือ ความสอดคล้องของกิจกรรมและช่วงเวลา โดยพิจารณาถึง

2.1 กิจกรรม (Activity) เพื่อให้ทราบว่า กิจกรรมนั้น ๆ มีความสอดคล้องหรือตรงกับวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ และมีการจัดลำดับที่เหมาะสมต่อเนื่องกันมากน้อยเพียงใด

2.2 ช่วงเวลา (Timing) เพื่อให้ทราบว่า ช่วงเวลาที่จะดำเนินโครงการทางด้านกิจกรรมนั้น มีความเหมาะสมเพียงไร มีข้อจำกัดประการใด และเวลาที่กำหนดไว้นั้น สามารถจะปรับเปลี่ยนไปจากเดิมได้ตามความจำเป็นหรือไม่ และเพราะเหตุใด

3. ผลผลิตของโครงการ (Outcome) คำว่า “ผลผลิต” (Outcome) นั้น นักประเมินบางท่านใช้คำว่า “ผลผลิต” (Product) ซึ่งหมายถึง ผลที่ได้รับจากการกระทำใด ๆ แต่บางท่านใช้คำว่า

“ผลลัพธ์” (Output) ซึ่งหมายถึง ผลงานหรือสิ่งที่ปรากฏออกมาภายหลัง ดังนั้น คำว่า “ผลผลิต” ที่ใช้นี้ จึงมีความหมายครอบคลุมคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้ง 3 คำ ดังที่กล่าวมาแล้ว ด้วยเหตุนี้ คำว่า “ผลผลิตของโครงการ” จึงหมายถึง ผลงานหรือผลที่ได้รับจากการกระทำกิจกรรมใด ๆ ของแต่ละโครงการ โดยสามารถแบ่งผลงานดังกล่าวเป็น 3 ประเภท คือ ผลรวม (Overall) ผลกระทบ (Impact) และคุณค่าหรือประโยชน์ (Utility) ตามลำดับ

3.1 ผลรวม (Overall) เพื่อให้ทราบถึงผลที่เกิดขึ้นทั้งหมดจากกิจกรรมของโครงการ ทั้งโดยตรงและทางอ้อม

3.2 ผลกระทบ (Impact) เพื่อให้ทราบถึงผลที่ตามมาจากการดำเนินโครงการนั้น ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งจากที่คาดหวังไว้ และมีได้คาดหวังไว้ด้วยคุณค่าหรือประโยชน์ (Utility) เพื่อให้ทราบถึงคุณค่าหรือความสำคัญของผลที่ได้มาจากการประเมิน ทั้งนี้เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจ หรือเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมต่อไป

ในขณะที่ สมถวิล วิจิตรวรรณและคณะ (2556: 23-25) ได้อธิบายถึงรูปแบบการประเมินโครงการไว้ว่า โมเดลการประเมินหรือรูปแบบการประเมินคือ กรอบความคิดในการประเมินที่เสนอโดยนักประเมินที่มีชื่อเสียง มีผู้เสนอรูปแบบการประเมินหลากหลาย ในที่นี้จะนำเสนอเฉพาะรูปแบบที่นิยมใช้จำนวน 7 รูปแบบ มีแต่ละรูปแบบการประเมินมีลักษณะเฉพาะแตกต่างกัน รูปแบบการประเมินโครงการตั้งแต่ 1 ถึง 5 เป็นรูปแบบการประเมินดั้งเดิมก่อน ค.ศ.1989 ต่อมาการประเมินตั้งแต่ ค.ศ.1989 พัฒนาไปในแนวทางการเน้นการใช้ประโยชน์จากผลการประเมิน การประเมินแบบมีส่วนร่วม และการประเมินที่ให้ความสำคัญกับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับการประเมิน (Stakeholder) ทำให้เกิดรูปแบบการประเมิน 6 ถึง 7 ในที่นี้จะกล่าวสรุป ทั้ง 7 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบการประเมินที่ยึดจุดมุ่งหมาย (Objective model หรือรูปแบบ Tyler) นิยามการประเมินรูปแบบนี้ คือ การเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานกับจุดมุ่งหมายของโครงการ โครงการที่ประสบผลสำเร็จ คือ โครงการที่บรรลุจุดมุ่งหมายของโครงการการเลือกรูปแบบนี้ จุดมุ่งหมายของโครงการ ต้องเขียนอย่างชัดเจน ครอบคลุม และสามารถทำการวัดได้

2. รูปแบบการประเมินแบบชิป (CIPP model) นำเสนอโดยสตีฟเฟิลปิม นิยามการประเมินรูปแบบนี้ คือ กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพื่อใช้เป็นทางเลือกในการตัดสินใจ มีรูปแบบการประเมิน 4 ด้าน คือ

2.1 การประเมินสภาวะแวดล้อม (context Evaluation : C) เป็นการประเมินสภาวะแวดล้อมก่อนการกำหนดโครงการ เช่น ประเมินสภาพสังคม เศรษฐกิจ ความต้องการจำเป็น เพื่อกำหนดโครงการขึ้นมา

2.2 การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation : I) เป็นการประเมินก่อนเริ่มการปฏิบัติงาน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมพอเพียงของทรัพยากร เพื่อให้ นำทรัพยากรมาใช้ เพื่อให้โครงการบรรลุผล

2.3 การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation : P) เป็นการประเมินในระหว่างดำเนินโครงการ เพื่อหาข้อบกพร่องของการปฏิบัติการทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้จะได้นำไปปรับปรุงพัฒนาแก้ไขการดำเนินการในแต่ละช่วงให้ทันเวลาต่อไป

2.4 การประเมินผลผลิต (Product Evaluation : P) เป็นการประเมินเพื่อเปรียบเทียบผลผลิตที่เกิดขึ้นบรรลุจุดประสงค์โครงการเพียงใด การประเมินจะต้องปรับปรุงหรือขยาย หรือยกเลิกในเรื่องใดบ้าง

3. รูปแบบการประเมินเชิงระบบ (System Approach) คือ การประเมินปัจจัยนำเข้ากระบวนการและผลผลิต การประเมินปัจจัยนำเข้าเป็นการประเมินทรัพยากรที่ใช้ในโครงการ เช่น งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ เนื้อหา หลักสูตร เป็นต้น กระบวนการเป็นการประเมินการดำเนินงาน เช่น ความถูกต้อง รวดเร็วของการดำเนินงาน การประสานงาน การให้บริการ เป็นต้น สำหรับผลผลิตเป็นการประเมินผลที่ได้จากการดำเนินงาน

4. รูปแบบการประเมินการฝึกอบรมแบบเคิร์กแพททริก (Kirkpatrick model) เป็นรูปแบบที่ออกแบบเพื่อประเมินการอบรม ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ

4.1 ประเมินปฏิกิริยา ความพึงพอใจด้านบริการต่าง ๆ ของผู้รับการอบรม

4.2 ประเมินความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมผู้รับการอบรม

4.3 ประเมินพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปของผู้รับการอบรม

4.4 ประเมินผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กรของผู้รับการอบรม อาทิ การเพิ่มคุณภาพการผลิต การลดค่าใช้จ่าย การลดความผิดพลาด เป็นต้น

5. รูปแบบการประเมินแบบเคาน์ตีแนนซ์ของสเตค (Stake's Countenance Model) การประเมินประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 2 ประการ คือ การบรรยายและการตัดสิน ประกอบด้วย

5.1 บรรยายลักษณะตัวแปร 3 ด้าน (สิ่งที่มีอยู่ก่อน กระบวนการ ผลผลิต) ของโครงการบรรยายความสัมพันธ์ (เชิงเหตุผล) ในสิ่งที่วัดระหว่างตัวแปรทั้ง 3 ด้าน บรรยายความสัมพันธ์ (เชิงประจักษ์) ที่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงระหว่างตัวแปร บรรยาย ความสอดคล้องระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงของแต่ละตัวแปร

5.2 ตัดสินคุณค่าจากข้อมูลของตัวแปรที่เป็นมาตรฐานกับข้อมูลส่วนที่เป็นการตัดสิน

6. รูปแบบการประเมินแบบมีส่วนร่วม (Collaborative Evaluation) เป็นรูปแบบที่ผู้วิจัยเปลี่ยนบทบาทจากผู้ควบคุมการประเมินมาเป็นผู้ให้ความร่วมมือให้คำปรึกษาหารือที่สร้างสรรค์

ให้ความรู้วิธีที่จะปรับปรุงโครงการแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทำงานประเมินร่วมกัน และมีส่วนสำคัญในการตัดสินใจ (เดิมผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นเพียงแหล่งข้อมูลการประเมิน) ทำให้ผู้มีส่วนร่วมเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของทั้งในกระบวนการประเมิน และข้อค้นพบจากการประเมิน ซึ่งมีประโยชน์ระยะยาวแก่ผู้มีส่วนร่วมมากกว่าการใช้ผลการประเมินเท่านั้น นอกจากนี้ผู้วิจัยมีบทบาทเป็นตัวกลางในกระบวนการเจรจาต่อรองระหว่างกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ แต่ทั้งนี้ ระดับของการมีส่วนร่วมแตกต่างกัน มีตั้งแต่มีส่วนร่วมเพียงเล็กน้อย จนถึงระดับที่เข้ามามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ทุกขั้นตอน

7. รูปแบบการประเมินของแพตตันที่มุ่งใช้ประโยชน์จากการประเมิน (Patton's Utilization model) การประเมินโครงการที่ใช้วิธีการวิจัยเชิงประเมินแบบเดิมที่ใช้รูปแบบหรือแบบจำลองต่าง ๆ เช่น CIPP มักมีข้อจำกัดว่าไม่นำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์เท่าที่ควร แต่เป็นการประเมินตามหน้าที่เท่านั้น ดังนั้น Patton จึงเกิดแนวคิดที่ว่า ถ้าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการประเมิน (Stakeholder) ได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการประเมินตั้งแต่ต้น ก็จะทำให้ผลการประเมินเป็นที่ยอมรับและมีการนำผลไปใช้ และผู้วิจัยควรเปลี่ยนบทบาทจากการดำเนินการประเมินอย่างเข้มงวดเหมือนการจับผิดมาเป็นบทบาทในบรรยากาศที่สนับสนุน แนะนำประสานงานกับผู้ดำเนินโครงการ มีการแลกเปลี่ยนความเห็น ปรึกษานำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาโครงการเป็นระยะ การประเมินในรูปแบบนี้มีลักษณะโน้มเอียงเป็นการประเมินเชิงคุณภาพ (Qualitative)

กล่าวโดยสรุป จากการศึกษาารูปแบบการประเมินโครงการดังกล่าวข้างต้น รูปแบบการประเมินหรือโมเดลการประเมิน คือ กรอบความคิด แนวความคิดในการประเมินที่เสนอโดยนักประเมินที่มีความรู้และมีชื่อเสียง ซึ่งมีหลากหลายรูปแบบ มีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับข้อตกลงเบื้องต้น โดยมีนักวิชาการทางด้านประเมินได้เสนอกรอบความคิดให้นักประเมินได้เลือกใช้ สรุปโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) รูปแบบการประเมินที่เน้นจุดมุ่งหมาย (Objective Based Model) ได้แก่ รูปแบบการประเมินของไทเลอร์ (Ralph W. Tyler : 1943) ครอนบาค (Cronbach : 1984) และเคริกแพตทริก (Kirkpatrick : 1975) 2) รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจคุณค่า (Judemental Evaluation Model) ได้แก่รูปแบบการประเมินของสเตค (Stake : 1967) สคริฟเวน (Scriven : 1967) โพรวัส (Provus : 1971) 3) รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจ (Decision – Oriented Evaluation Model) ได้แก่ รูปแบบการประเมิน ของเวลช์ (Welch : 1967) สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam : CIPP : 1968) อัลคิน (Alkin : 1969)

2. รูปแบบการประเมินแบบชิป (CIPP Model)

รูปแบบการประเมินแบบชิป (CIPP Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจ (Decision – Oriented Evaluation) ซึ่งผู้ประเมินได้นำมาใช้ในการประเมินโครงการครั้งนี้ โดยแดเนียล แอล สตัฟเฟิลบีม (Daneil L. Stufflebeam, et.al., 1983) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ

การประเมินแบบซิปปโมเดล (CIPP Model) ว่าเป็นการประเมินด้วยกระบวนการต่อเนื่อง โดยมีจุดเน้นที่สำคัญคือใช้ควบคู่กับการบริหารโครงการเพื่อหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา วัตถุประสงค์ของการประเมินคือการให้สารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ คำว่า CIPP เป็นคำย่อมาจาก คำว่า Context, Input, Process และ Product สตีฟเฟิลปีม ได้ให้ความหมายว่า การประเมินเป็นกระบวนการของการบรรยายการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ข่าวสาร เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ ในการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสม ซึ่งการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศที่สำคัญมุ่งประเมิน 4 ด้าน ดังนี้

1) การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญ เพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการเป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ เช่น

- เป็นโครงการที่สนองปัญหาหรือความต้องการจำเป็นที่แท้จริงหรือไม่
- วัตถุประสงค์ของโครงการชัดเจน เหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายขององค์กรหรือนโยบายหน่วยเหนือหรือไม่
- เป็นโครงการที่เป็นไปได้ในแง่ของโอกาส ที่จะได้รับการสนับสนุนจากองค์กรต่างๆหรือไม่

2) การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อใช้ข้อมูลตัดสินใจปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการเหมาะสมหรือไม่ โดยดูว่าปัจจัยที่ใช้จะมีส่วนช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายของโครงการหรือไม่ เป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามที่สำคัญ เช่น

- ปัจจัยที่กำหนดไว้ในโครงการ มีความเหมาะสมเพียงพอหรือไม่
- กิจกรรมที่ได้เลือกสรรแล้ว ที่กำหนดไว้ในโครงการมีความเป็นไปได้เพียงใด

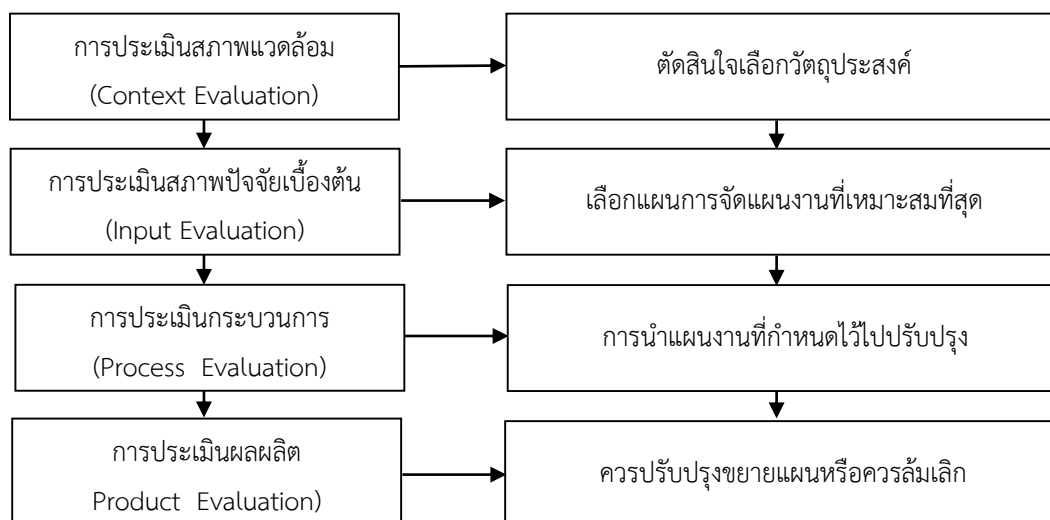
3) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินระหว่างดำเนินการดำเนินโครงการ เพื่อหาข้อดีและข้อบกพร่องของการดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่กำหนดไว้และเป็นการรายงานผลการปฏิบัติงานของโครงการนั้นด้วย ซึ่งเป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามที่สำคัญ เช่น

- การปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่
- เกิดปัญหา อุปสรรค ไม่ราบรื่น ไม่คล่องตัว หรือไม่อย่างไร
- มีการแก้ไขปัญหาอย่างไร

4) การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อดูว่าผลที่เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ หรือตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ โดยอาศัยข้อมูลจากรายงานผลที่ได้จากการประเมินสภาพแวดล้อม ปัจจัยเบื้องต้น และกระบวนการร่วมด้วย ซึ่งเป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามที่สำคัญ ๆ เช่น

- เกิดผล / ได้ผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่
- คุณภาพของผลลัพธ์เป็นอย่างไร
- เกิดผลกระทบอื่นใดบ้างหรือไม่

สรุปกรอบความคิดของรูปแบบการประเมินแบบซิป แสดงได้ในแผนภาพ ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 4 แสดงประเภทของการประเมินและการตัดสินใจของสตีฟเฟิลบีม

ที่มา: ธีรศักดิ์ อุ๋นอารมณเลิศ, 2557: 95

รัตนะ บัวสนธ์ (2556: 10-17) กล่าวว่า รูปแบบการประเมิน CIPP เป็นการนำตัวอักษรตัวแรกของมิติการประเมิน 4 ด้านมาประกอบกัน ได้แก่ การประเมินบริบท (Context) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Product) ซึ่งสตีฟเฟิลบีม พัฒนานำเสนอขึ้นโดยมีพื้นฐานมาจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์การทำการประเมินโครงการทางการศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่กลางปี 1960 โดยต้องการที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดหรือข้อจำกัดของรูปแบบการประเมินแบบดั้งเดิม รูปแบบการประเมิน CIPP ปรากฏขึ้นเป็นลายลักษณ์ชัดเจนในหนังสือชื่อ Educational Evaluation and Decision Making ซึ่งตีพิมพ์ในปี 1971 และปรับปรุงอีกครั้งในปี 2007 ในหนังสือ Evaluation Theory Models and Applications โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) การประเมินบริบท (Context Evaluation) หมายถึง การประเมินเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น ปัญหา และโอกาสที่จะเกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขแวดล้อมหนึ่งที่กำหนด การประเมินบริบทอาจจะประเมินได้ทั้งก่อน ระหว่าง หรือแม้กระทั่งหลังการดำเนินโครงการ แผนงาน หรือสิ่งแทรกแซงอื่น ๆ ในกรณีประเมินบริบทก่อนการดำเนินโครงการ องค์กรหรือหน่วยงานจะใช้ผลจากการประเมินบริบทเพื่อช่วยจัดลำดับความสำคัญและกำหนดเป้าหมายสำหรับโครงการนั้น แต่ถ้าเป็นการประเมิน

บริบทระหว่างหรือหลังดำเนินโครงการ องค์กรและหน่วยงานมักจะดำเนินการและจัดทำรายงานการประเมินบริบทควบรวมไปกับการประเมินปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต กรณีนี้การประเมินบริบทจึงมีประโยชน์สำหรับการตัดสินใจกำหนดเป้าหมายของโครงการและช่วยให้ผู้รับบริการได้ประเมินว่าโครงการหรือสิ่งแทรกแซงดังกล่าวมีคุณประโยชน์ตอบสนองหรือเป็นไปตามความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้ใช้ประโยชน์หรือไม่เพียงไร เทคนิควิธีการที่ใช้ในการประเมินบริบทควรใช้วิธีการเก็บรวบรวมสารสนเทศอย่างหลากหลาย ครอบคลุมสมาชิกที่เป็นประชากรเป้าหมาย รวมทั้งสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ของโครงการหรือสิ่งแทรกแซงนั้น ซึ่งโดยปกติมักเริ่มจากการซักถามผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อช่วยระบุขอบข่ายการศึกษา หลังจากนั้นนักประเมินอาจจะทำการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการรับบริการหรือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการให้บริการ ผลการประเมินบริบทสามารถนำมาใช้ได้อย่างกว้างขวางยกตัวอย่างเช่น ผู้บริหารสามารถนำผลการประเมินที่ได้ไปใช้สื่อสารกับสมาชิกในองค์กรเพื่อแลกเปลี่ยนระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับ จุดแข็ง จุดอ่อน ความต้องการจำเป็น แต่สำหรับนักพัฒนาโครงการก็สามารถที่จะนำผลการประเมินบริบทไปใช้เพื่อสนับสนุนขอรับทุนหรือจัดทำสัญญาต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงการ สำหรับโรงเรียนนั้นก็อาจใช้การประเมินบริบทเพื่อให้ความช่วยเหลือนักเรียนและผู้ปกครองในการชี้แนะและพัฒนาความก้าวหน้าทางการเรียนให้ดียิ่งขึ้น ในส่วนของนักประเมินก็ต้องใช้ผลการประเมินบริบทเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ได้อย่างเหมาะสมและมีความสัมพันธ์กับแผนงานโครงการหรือสิ่งแทรกแซงนั้น ๆ

2) การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) จุดมุ่งเน้นหลักของการประเมินปัจจัยนำเข้า ก็เพื่อช่วยจัดลำดับโครงการที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความต้องการจำเป็น โดยการศึกษาและตรวจสอบอย่างถี่ถ้วนเกี่ยวกับแนวทางต่าง ๆ ที่มีศักยภาพหรือมีความเป็นไปได้มากที่สุด ในอันที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การประเมินปัจจัยนำเข้าจะเป็นตัวบ่งบอกล่วงหน้าถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวหรือประสิทธิผลของความพยายามเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่โครงการหรือสิ่งแทรกแซงนั้น ๆ ต้องการให้เกิด จุดมุ่งเน้นประการที่สองของการประเมินปัจจัยนำเข้า ก็เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับแนวทางที่เป็นทางเลือกต่าง ๆ และเพราะเหตุใดจึงเลือกแนวทางนั้น ในกรณีเช่นนี้สารสนเทศที่ได้จากการประเมินปัจจัยนำเข้าจะมีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับบ่งบอกให้เห็นถึงความรับผิดชอบใด ๆ ของผู้พัฒนาโครงการที่พยายามออกแบบและปรับปรุงงบประมาณใด ๆ ของโครงการหรือสิ่งแทรกแซงดังกล่าว นอกจากนี้แล้วการประเมินปัจจัยนำเข้า ก็จะช่วยจำแนกและจัดลำดับแนวทางที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้มีหน้าที่ตัดสินใจได้ใช้เป็นทางเลือกสำหรับการดำเนินงานต่อไป โดยสรุปการประเมินปัจจัยนำเข้า ก็เพื่อช่วยผู้ทำหน้าที่ตัดสินใจเลือกกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้บรรลุเป้าหมายตอบสนองความต้องการจำเป็นให้แก่ผู้รับประโยชน์ ก่อให้เกิดแผนงานที่ปฏิบัติได้จริงและใช้งบประมาณได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งการบันทึกและสร้างสำเนารับผิดชอบเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพยากรและวิธีการดำเนินงานใน

แผนงานนั้น ๆ นอกจากนี้แล้วหน้าที่สำคัญอีกประการหนึ่งของการประเมินปัจจัยนำเข้าก็เพื่อช่วยให้ผู้นำโครงการหลีกเลี่ยงความสูญเสียเปล่าใด ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นจากการใช้นวัตกรรมหรือโครงการที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าถึงทรัพยากรที่จะต้องสูญเสียไป

3) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการตรวจสอบการนำแผนงานหรือโครงการไปใช้หรือตรวจสอบการดำเนินงานการใช้แผนงาน โครงการ วัตถุประสงค์ที่สำคัญประการหนึ่งของการประเมินกระบวนการก็คือ การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้จัดการและผู้ปฏิบัติงานในโครงการนั้น ๆ เกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการว่าเป็นตามตารางเวลาที่กำหนดหรือไม่ การใช้งบประมาณและประสิทธิภาพเป็นอย่างไร สำหรับวัตถุประสงค์อีกประการหนึ่งก็เพื่อชี้แนะแนวทางให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ในการปรับปรุงการใช้งบประมาณและแนวทางการดำเนินงานของโครงการให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เพราะโดยปกติแล้วเมื่อมีการเริ่มต้นการดำเนินงานของโครงการหรือแผนงาน ผู้ปฏิบัติงานย่อมไม่สามารถที่จะกำหนดสิ่งต่าง ๆ ได้ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการจัดกิจกรรม การใช้บุคลากร งบประมาณ หรืออื่น ๆ ดังนั้น การได้รับสารสนเทศจากการประเมินกระบวนการ ก็สามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ในโครงการให้สามารถดำเนินการต่อไปและมีความเป็นไปได้ที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ ในการประเมินกระบวนการนั้น ควรทำการเปรียบเทียบระหว่างกิจกรรมและค่าใช้จ่ายจริงกับกิจกรรมในแผนงานโครงการ และงบประมาณที่กำหนดไว้ว่ามีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงไร รวมทั้งบรรยายให้เห็นถึงปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการนำโครงการไปใช้และท้ายที่สุดก็ควรจัดทำรายงานที่ผู้ร่วมโครงการหรือผู้ทำการสังเกตได้ตัดสินใจคุณภาพของกระบวนการใช้โครงการ แผนงานดังกล่าว

4) การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) วัตถุประสงค์หลักของการประเมินผลผลิตก็เพื่อสอบวัด ความสำเร็จ และตัดสินใจผลสัมฤทธิ์ของโครงการ แผนงานหรือสิ่งแทรกแซงว่าตอบสนองบรรลุความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้รับประโยชน์หรือไม่ นอกจากนี้การประเมินผลผลิตก็ยังคงประเมินผลลัพธ์ (Outcomes) ทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ ทั้งที่เป็นไปในทางบวกและทางลบอีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้นบ่อยครั้งที่นักประเมินยังขยายขอบเขตการประเมินผลผลิตไปสู่การประเมินในสิ่งที่เรียกว่า ผลลัพธ์ระยะยาวอีกด้วย การประเมินผลผลิตควรดำเนินการโดยอาศัยการรวบรวมและวิเคราะห์การตัดสินใจของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อโครงการหรือสิ่งที่ได้รับการประเมินนั้น ในบางครั้งก็อาจทำการเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับโครงการหรือสิ่งที่ได้รับการประเมินอื่นซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกันและก็มีอยู่บ่อย ๆ ที่ผู้รับบริการจากโครงการต้องการจะรู้ว่าโครงการดังกล่าวได้ผลสัมฤทธิ์เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ และมีประโยชน์คุ้มค่ากับการลงทุนดำเนินการเพียงไร ดังนั้นในทางที่เหมาะสมแล้วนักประเมินก็ควรที่วิเคราะห์ตีความให้เห็นว่าจุดอ่อนของการใช้โครงการหรือแผนปฏิบัติงานส่วนใดที่เป็นสาเหตุทำให้ได้ผลลัพธ์อ่อนด้อยลงไปด้วย เทคนิควิธีการที่ใช้ประเมินผลผลิตมิได้กำหนด

ไว้อย่างเป็นทางการแบบแผนตายตัว แต่นักประเมินอาจต้องใช้วิธีการอย่างหลากหลายร่วมกันเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในการศึกษาผลลัพธ์ทั้งหมดของสิ่งที่ได้รับการประเมิน รวมทั้งยังช่วยในการตรวจสอบข้ามกันไปมาระหว่างข้อค้นพบที่หลากหลายอีกด้วย

ในการประเมินผลการปฏิบัติที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ที่กำหนดนั้น นักประเมินจำเป็นต้องศึกษา ค้นหาผลลัพธ์ในเชิงบวกและเชิงลบโดยการรับฟังความคิดเห็นหรือสัมภาษณ์กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับสิ่งที่ได้รับ เป็นการประเมินเพื่อที่จะทำการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับผลลัพธ์ให้ครอบคลุมทุก ๆ ด้าน และสืบหาข้อเท็จจริงอย่างรอบคอบสำหรับยืนยันหรือไม่ยืนยันสมมติฐานเกี่ยวกับผลลัพธ์ดังกล่าว ประเด็นสำคัญที่ต้องพึงระวังในการจัดทำรายงานการประเมินผลลัพธ์ก็คือ นักประเมินไม่ควรเร่งรีบประเมินผลผลิตและจัดทำรายงานสู่สาธารณะอย่างทันทีทันใด เพราะเหตุว่าการดำเนินโครงการต้องการระยะเวลาพอสมควรที่จะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์บรรลุตามความรับผิดชอบที่ระบุไว้ การจัดทำรายงานการประเมินผลผลิตที่ยังไม่มีวุฒิภาวะสุกงอม (Premature) อย่างเพียงพอ อาจไม่สามารถตัดสินใจได้เกี่ยวกับความต่อเนื่องของโครงการเพราะเหตุว่าทำให้ไม่พบผลลัพธ์ใด ๆ เกิดขึ้นเลยเนื่องจากผลลัพธ์ของโครงการต้องใช้ระยะเวลายาวพอสมควรในการศึกษา ติดตาม ดังนั้น ถ้าหากการจัดทำรายงานการประเมินผลผลิตสู่สาธารณะได้มีการหน่วงเวลาอย่างสมเหตุสมผลแล้ว นักประเมินอาจจะพบผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นภายหลังและสำคัญสำหรับใช้สนับสนุนการดำเนินงานโครงการอย่างต่อเนื่องต่อไป

ข้อดีและข้อจำกัดของการประเมินแบบชิปปี้ รูปแบบของการประเมินโครงการโดยทั่วไปจะวางให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และการดำเนินโครงการนั้น จำเนียร สุขหลาย และคณะ (2554: 183) ดังนั้นในการใช้รูปแบบการประเมินนั้นควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ด้วย

1. วัตถุประสงค์ของการประเมิน คือการให้สารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีรายละเอียดที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ
2. ชนิดของการตัดสินใจที่แตกต่างกัน ต้องการออกแบบการประเมินที่แตกต่างกันและการใช้รูปแบบการประเมินที่มีประสิทธิผลและเป็นรูปแบบทั่วไป
3. ในกรณีที่รูปแบบการประเมินมีความแตกต่างกันในด้านเนื้อหา ควรใช้ขั้นตอนของการติดตามผล ดังนี้ การวิเคราะห์ การรวบรวม และการนำเสนอ
4. การตัดสินใจประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้ คือ ขั้นตอนวิเคราะห์การออกแบบเลือกและปฏิบัติจึงจำเป็นที่จะต้องอาศัยข้อมูลจากการประเมิน ดังนั้น จึงต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างนักประเมินและผู้ตัดสินใจ
5. เพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งคำตอบในการตัดสินใจ การออกแบบการประเมินจึงควรคำนึงถึงเกณฑ์ที่มีความตรงภายใน ความตรงภายนอก ความเที่ยงและความเป็นปรนัย

6. การประเมินทำเป็นกระบวนการต่อเนื่องเป็นวัฏจักร (Cycle) ต้องใช้กับโครงการที่เป็นระบบ ข้อดีคือทำให้เกิดความเข้าใจในบริบทของการตัดสินใจและสารสนเทศที่ต้องการ เพื่อการตัดสินใจในการบริหารจัดการโครงการหรือโปรแกรมต่าง ๆ ทำให้มั่นใจว่าข้อมูลที่ต้องการมีข้อมูลอะไรบ้างที่ตรงกับความต้องการในการตัดสินใจและมีกระบวนการกระตุ้นให้มีการวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจที่สำคัญและมีข้อจำกัด คือ ระบบการประเมินมักเปลี่ยนแปลงไม่ทันกับความต้องการสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจในสภาพที่เป็นพลวัต และมีความเปลี่ยนแปลงรวดเร็วมักเป็นระบบที่ขาดความยืดหยุ่น

นอกจากนี้ กูบา (Guba, 1981: 13-15) ได้กล่าวถึงจุดเด่นและจุดด้อยของรูปแบบ การประเมินแบบชิปปี้ ไว้ดังนี้

จุดเด่นของรูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ คือ

1. เป็นรูปแบบแรกที่ขยายขอบเขตของการประเมินให้กว้างขวางออกไปมากกว่าการใช้จุดประสงค์
2. ตอบสนองต่อความต้องการใหม่ๆสำหรับผู้ประเมินและได้รับการพิสูจน์แล้วว่า เป็นประโยชน์ต่อโครงการที่มีขอบเขตกว้างและซับซ้อน
3. รูปแบบนี้เหมาะสมอย่างยิ่งกับความตื่นตัวในทฤษฎีเชิงระบบ (Systems theory)
4. วิธีการของรูปแบบนี้สมเหตุสมผลและเป็นระบบ
5. นำไปใช้ปฏิบัติการได้เป็นอย่างดี

จุดด้อยของรูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ มีดังนี้

1. รูปแบบนี้สร้างจากข้อตกลงเบื้องต้นที่ปราศจากเหตุผลที่ดีเกี่ยวกับการตัดสินใจอย่างมีเหตุผลของผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการเปิดกว้างของกระบวนการตัดสินใจ
2. รูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ สรุปลักษณะของกระบวนการตัดสินใจในขณะที่ละเลยรูปแบบอื่นๆ
3. รูปแบบนี้ล้มเหลวที่จะตอบคำถามเกี่ยวกับ “คุณค่า” และ “มาตรฐาน”
4. เมื่อทดลองแล้วปรากฏว่ายากต่อการนำไปปฏิบัติการ หนักต่อการปฏิบัติและการดำเนินการพอๆ กับความสิ้นเปลืองในการดำเนินงานต่อไป

กล่าวโดยสรุป รูปแบบของการประเมินโครงการมีหลากหลายรูปแบบ การนำรูปแบบใดไปใช้เป็นแนวทางในการประเมินโครงการ ผู้ประเมินต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์และลักษณะของโครงการที่ดำเนินการ ซึ่งแต่ละรูปแบบมีข้อดีและข้อจำกัดอยู่ในตัวเอง ดังที่มีการกล่าวกันไว้ว่า ไม่มีรูปแบบ

การประเมินผลโครงการใดที่ตีและเหมาะสมสามารถนำไปใช้ประเมินได้ทุกโครงการ ในการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ผู้ประเมินเลือกใช้รูปแบบการประเมินเชิงระบบรูปแบบชิป (CIPP Model: Context-Input-Process-Product) ด้วยเหตุผลคือ ทำให้ได้รับรู้ถึงข้อมูลต่าง ๆ ในการดำเนินโครงการอย่างเป็นระบบ คือ สภาพที่เกี่ยวข้องกับบริบทของโครงการ (Context) ปัจจัยที่ใช้ในการดำเนินงาน (Input) กระบวนการในการดำเนินงาน (Process) และผลผลิตที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ (Product)

บริบทของวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เป็นสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้รับการประกาศจัดตั้งเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2539 ด้วยเงินงบประมาณ 36 ล้านบาท เป็นที่ดินของราชพัสดุ กรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของสนามบินเก่าอุทัยธานี ตำบลน้ำซึม อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี โดยแยกจากถนน อุทัย-หนองฉาง (ข้างสำนักงานขนส่งจังหวัดอุทัยธานี) เข้าไปเป็นระยะทาง 2 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 20 ไร่

พ.ศ. 2541 กรมอาชีวศึกษา มีคำสั่งแต่งตั้ง นายไชยยันต์ ถาวรสุวรรณ ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี ให้ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เมื่อวันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2541 และได้จัดการเรียนการสอนโดยในระยะแรกเปิดรับนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นเพียงอย่างเดียว ต่อมาในปี พ.ศ. 2542 เปิดรับนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

การจัดการศึกษา

วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ปัจจุบันได้เปิดสอนหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยมีการจัดการศึกษาตามกระทรวงศึกษาธิการกำหนด ทั้งหมด 4 แผนกวิชา คือ แผนกวิชาช่างยนต์ แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง แผนกวิชาการบัญชี และแผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

สภาพชุมชน

วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ตั้งอยู่ที่จังหวัดอุทัยธานี ในเขตภาคเหนือห่างจากกรุงเทพฯ 222 กิโลเมตร มีอาณาเขต ทิศเหนือติดกับจังหวัดนครสวรรค์ ทิศตะวันออกติดต่อกับจังหวัดนครสวรรค์และจังหวัดชัยนาท ทิศใต้ติดต่อกับจังหวัดชัยนาทและจังหวัดสุพรรณบุรี ทิศตะวันตกติดต่อกับจังหวัดตากและจังหวัดกาญจนบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานีเป็นสถานศึกษา

หนึ่งใน 293 แห่งของจังหวัด จัดการศึกษาในรูปแบบอาชีวศึกษา ซึ่งในจังหวัดอุทัยธานีมี 3 แห่ง คือ วิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุทัยธานี และวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

สภาพเศรษฐกิจ

จากการทำยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการส่งผลต่อแนวคิดในการปรับแผนการจัดการศึกษาให้สอดคล้องต่อสภาพเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด ซึ่งจังหวัดอุทัยธานีอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วย จังหวัดนครสวรรค์ อุทัยธานี กำแพงเพชรและพิจิตร วิสัยทัศน์ของกลุ่มจังหวัด ส่วนใหญ่ประชากรในจังหวัดอุทัยธานีประกอบอาชีพทำนา ทำไร่ เลี้ยงสัตว์ และประมงน้ำจืด ซึ่งจังหวัดอุทัยธานีเป็นศูนย์ธุรกิจข้าวชั้นนำของประเทศไทย (Rice Hub of Thailand) มีพันธกิจ คือส่งข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าวออกสู่ตลาดภายในประเทศและตลาดโลก วิสัยทัศน์จังหวัดอุทัยธานี “อุทัยธานี เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกษตรปลอดภัย สังคมอุทัย ผาสุก” โดยจังหวัดอุทัยธานีได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการให้หัวหน้าส่วนราชการปรับแผนพัฒนามาร่วมกับจังหวัด (ปัจจุบันมีรายได้เฉลี่ย 45,636 บาท/คน/ปี) และประชาชนมีคุณภาพชีวิต ผ่านเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ที่กำหนด 37 ตัวชี้วัด จึงเป็นภารกิจที่มีอิทธิพลต่อการจัดการอาชีวศึกษาที่ต้องจัดให้สอดคล้องตามยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดซึ่งเป็นไปตามเป้าประสงค์ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

สภาพสังคม

วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานีเป็นหนึ่งในสามวิทยาลัยฯ ที่มีการจัดรูปแบบอาชีวศึกษา โดยมีส่วนร่วมในโครงการจังหวัดเคลื่อนที่, โครงการร่วมด้วยช่วยประชาชน, โครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน, รวมทั้งให้บริการต่าง ๆ ตามที่จังหวัดหรือหน่วยงานต่าง ๆ ขอความร่วมมือในภาพรวม ประชาชนทั่วไปมีความตื่นตัวต่อการศึกษาของบุตรหลาน และชนวนขยายที่จะศึกษาหลักสูตรวิชาชีพต่างๆเพิ่มเติม เพื่อเป็นอาชีพสำรองและอาชีพหลักให้แก่ตนเอง

ข้อมูลผู้เรียน

ตารางที่ 7 ข้อมูลผู้เรียนระดับชั้น ปวช. และ ระดับชั้น ปวส. ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ประเภทวิชา/สาขา	ภาคเรียนที่ 1/2562							รวมทั้งสิ้น
	ระดับ ปวช.				ระดับ ปวส.			
	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	รวม	ปีที่ 1	ปีที่ 2	รวม	
1. ประเภทวิชา อุตสาหกรรม								
- สาขาวิชา/งาน ยานยนต์	40	37	29	106	10	-	10	116

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ประเภทวิชา/สาขา	ภาคเรียนที่ 1/2562							รวม ทั้งสิ้น
	ระดับ ปวช.				ระดับ ปวส.			
	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	รวม	ปีที่ 1	ปีที่ 2	รวม	
- สาขาวิชา/งาน ยานยนต์ (ทวิศึกษา)	20	26	22	68	-	-	-	68
- สาขาวิชา/งาน ไฟฟ้ากำลัง	20	16	11	47	10	-	10	57
- สาขาวิชา/งาน ไฟฟ้ากำลัง (เรือนจำ)	20	13	14	47	-	-	-	47
- สาขาวิชา/งาน ไฟฟ้ากำลัง (ทวิศึกษา)	20	7	22	49	-	-	-	49
2. ประเภทวิชา พาณิชยกรรม								
- สาขาวิชา/งาน การบัญชี	20	18	10	48	10	-	10	58
- สาขาวิชา/งาน การบัญชี (ทวิศึกษา)	20	17	-	37	-	-	-	37
- สาขาวิชา/งาน คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	20	16	13	49	-	-	-	49
- สาขาวิชา/งาน คอมพิวเตอร์ (เรือนจำ)	20	13	14	47	-	-	-	47
- สาขาวิชา/งาน คอมพิวเตอร์ (ทวิศึกษา)	40	-	48	88	-	-	-	88
รวมทั้งสิ้น	240	163	183	586	30	-	30	616

ข้อมูลบุคลากร

ตารางที่ 8 อัตรากำลัง ปี 2562 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

	อัตรากำลัง	จำนวน/คน
ข้าราชการ		
	1. ผู้บริหาร	3
	2. ข้าราชการครู	9
	3. ข้าราชการพลเรือน	-
ลูกจ้างประจำ		
	1. ทำหน้าที่สอน	-
	2. ทัวไป/สนับสนุน	-
พนักงานราชการ		
	1. ทำหน้าที่สอน	13
	2. ทัวไป/สนับสนุน	-
ลูกจ้างชั่วคราว		
	1. ทำหน้าที่สอน	9
	2. ทัวไป/สนับสนุน	16
	รวมทั้งสิ้น	50

ทิศทางการพัฒนาสถานศึกษา

ปรัชญา : ความรู้ คู่คุณธรรม นำสู่อาชีพ

อัตลักษณ์ : สุภาพชน จิตอาสา

เอกลักษณ์ : บริการวิชาชีพพระยาสันสุ่มชน

วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

วิสัยทัศน์

วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เป็นองค์กรเรียนรู้เพื่อพัฒนาคนให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะวิชาชีพ มีคุณธรรม นำสู่การพัฒนาตนเองในการประกอบอาชีพได้

พันธกิจ

วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี มุ่งจัดการศึกษาด้านวิชาชีพและฝึกอบรมอาชีพระยะสั้น เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนอย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐาน สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยีสามารถตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพอิสระในด้านต่าง ๆ ดังนี้

พันธกิจที่ 1 มุ่งมั่นพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ เชี่ยวชาญในทุกสาขาที่เปิดสอน

พันธกิจที่ 2 พัฒนาระบบการเรียนการสอนให้หลักสูตรวิชาชีพ หลักสูตรระยะสั้น หลักสูตรเสริม วิชาชีพแกนมัธยมศึกษาโดยเน้นการใช้แผนการสอนแบบอิงสมรรถนะ

พันธกิจที่ 3 ปลูกฝังให้นักศึกษา ตระหนักในคุณค่าของคนที่ต้องประกอบด้วยคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ความสามารถและความมีวัฒนธรรมไทยควบคู่กันไป

พันธกิจที่ 4 ส่งเสริมและขยายขีดความสามารถด้านการค้นคว้าวิจัย การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาสู่การเรียนการสอนในทุกระดับการศึกษา

พันธกิจที่ 5 พัฒนาระบบการบริหารงาน ระบบประกันคุณภาพภายในให้เป็นส่วนหนึ่งของงานประจำ

พันธกิจที่ 6 จัดสภาพบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม ที่เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนและบุคลากร

พันธกิจที่ 7 ให้ความร่วมมือกับองค์กรต่างๆของจังหวัด บูรณาการให้แผนการปฏิบัติการของสถานศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษามีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด และชุมชนท้องถิ่น

เป้าประสงค์

พันธกิจที่ 1 มุ่งมั่นพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ เชี่ยวชาญในทุกสาขาที่เปิดสอน

เป้าประสงค์ที่ 1 ผู้เรียนแต่ละระดับผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

เป้าประสงค์ที่ 2 ผู้เรียนผ่านเกณฑ์การทดสอบการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา

เป้าประสงค์ที่ 3 ผู้เรียนผ่านเกณฑ์ทดสอบมาตรฐานวิชาชีพของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ

เป้าประสงค์ที่ 4 จัดอบรมเพื่อพัฒนาครูให้มีความชำนาญและเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชา

เป้าประสงค์ที่ 5 ครูผู้สอนเชี่ยวชาญในการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการสอน

เป้าประสงค์ที่ 6 การประชาสัมพันธ์หลักสูตรเทียบโอนประสบการณ์

เป้าประสงค์ที่ 7 ร่วมกับโรงเรียนที่ทำ MOU หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. สาขาวิชาการระดับ ปวช. ที่เปิด เพื่อรองรับผู้เรียนที่ทำ MOU

เป้าประสงค์ที่ 8 มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสถานวิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์และมีสถานที่ติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์ของสถานศึกษา

เป้าประสงค์ที่ 9 ประชาสัมพันธ์ความเป็นเลิศและเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ตามสื่อต่างๆ

พันธกิจที่ 2 พัฒนาระบบการเรียนการสอนให้หลักสูตรวิชาชีพ หลักสูตรระยะสั้น

เป้าประสงค์ที่ 1 มีหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนาหลักสูตร

เป้าประสงค์ที่ 2 มีผลงานทางวิชาการของครูผู้สอนที่ได้รับการประเมินตามแผนการเรียนรู้ มีการจัดการอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและจัดทำแผนการเรียนรู้ให้กับครูบุคลากรทางการศึกษา

เป้าประสงค์ที่ 3 มีสถานประกอบการที่ร่วมจัดทำหลักสูตรฐานสมรรถนะ

เป้าประสงค์ที่ 4 มีแผนการเรียนรู้ที่มีการบูรณาการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์ที่ 5 ผู้บริหารที่มานิเทศการสอนของครู

เป้าประสงค์ที่ 6 การจัดการอบรมกระบวนการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน

เป้าประสงค์ที่ 7 มีสถานประกอบการที่ร่วมมือกับสถานศึกษาในการจัดตั้งสถานประกอบการในสถานศึกษา

เป้าประสงค์ที่ 8 ผู้เรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ 2 ขึ้นไป

เป้าประสงค์ที่ 9 งานวิจัยที่สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาเรียนได้จริง

พันธกิจที่ 3 ปลูกฝังให้นักศึกษา ตระหนักในคุณค่าของคนที่ต้องประกอบด้วยคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ความสามารถและความมีวัฒนธรรมไทยควบคู่ไปกับสมรรถนะ

เป้าประสงค์ที่ 1 ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย

เป้าประสงค์ที่ 2 ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรม ประเพณี วัฒนธรรมไทย ละวันสำคัญ

เป้าประสงค์ที่ 3 ผู้เรียน คณะลูกเสือ-เนตรนารี ออกไปบำเพ็ญประโยชน์

เป้าประสงค์ที่ 4 ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรม ดนตรี กีฬา และนันทนาการ

เป้าประสงค์ที่ 5 ผู้เรียนเข้ารับการอบรมแบบบูรณาการหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์ที่ 6 ครูและนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ

เป้าประสงค์ที่ 7 บอร์ดประชาสัมพันธ์การศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ของอาเซียน

เป้าประสงค์ที่ 8 ครูและนักเรียนที่ได้แลกเปลี่ยนระหว่างกลุ่มประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน

พันธกิจที่ 4 ส่งเสริมและขยายขีดความสามารถด้านการค้นคว้าวิจัย การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาสู่การเรียนการสอนในทุกระดับการศึกษาเป้าประสงค์ ครูและนักเรียนที่ได้แลกเปลี่ยนระหว่างกลุ่ม ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน

เป้าประสงค์ที่ 1 สิ่งประดิษฐ์ของคนรุ่นใหม่ที่ได้รับการส่งเสริม ต่อยอดจากสถานศึกษา ครูที่มีผลงานวิจัยหรือจัดทำนวัตกรรม หรือสิ่งประดิษฐ์

เป้าประสงค์ที่ 2 มีผลงานนวัตกรรม/สิ่งประดิษฐ์, โครงการวิทยาศาสตร์/งานวิจัยของนักเรียน นักศึกษาและของครู

เป้าประสงค์ที่ 3 สัมมนาแลกเปลี่ยนและประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความเป็นเลิศ

พันธกิจที่ 5 พัฒนาระบบการบริหารงาน ระบบประกันคุณภาพภายในให้เป็นส่วนหนึ่งของงานประจำ

เป้าประสงค์ที่ 1 การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ครบทุกตัวบ่งชี้

เป้าประสงค์ที่ 2 จัดทำแผนการประเมินผลและติดตามผลการปฏิบัติตามแผนพัฒนาการจัดการของสถานศึกษาตามมาตรฐานการประกันคุณภาพในสถานศึกษา คลอบคลุมทุกตัวบ่งชี้

เป้าประสงค์ที่ 3 ครู หัวหน้าแผนก หัวหน้างาน จัดทำ SAR ตามตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้อง

เป้าประสงค์ที่ 4 ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาและแผนการประเมินผล และติดตามผลการประกันคุณภาพภายใน คลอบคลุมทุกตัวบ่งชี้

เป้าประสงค์ที่ 5 ครูจัดทำเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลแต่ละตัวบ่งชี้

เป้าประสงค์ที่ 6 ครูสามารถส่งถ่ายข้อมูลแต่ละตัวบ่งชี้ด้วยระบบ ICT

เป้าประสงค์ที่ 7 การนำจากการประกันคุณภาพภายในและภายนอกมาพัฒนาสถานศึกษา

พันธกิจที่ 6 จัดสภาพบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม ที่เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนและบุคลากร

เป้าประสงค์ที่ 1 การปรับปรุงสภาพแวดล้อมภูมิทัศน์ของสถานศึกษา

เป้าประสงค์ที่ 2 มีห้องเรียนทฤษฎีประจำสาขาวิชาที่มีสภาพสมบูรณ์

เป้าประสงค์ที่ 3 มีการพัฒนาและจัดหาศูนย์วิทยบริการ

เป้าประสงค์ที่ 4 จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และคอมพิวเตอร์

พันธกิจที่ 7 ให้ความร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ ของจังหวัด บูรณาการให้แผนการปฏิบัติการของสถานศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษามีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดและชุมชนท้องถิ่น

เป้าประสงค์ที่ 1 สำรวจความต้องการรับบริการวิชาการและวิชาชีพเฉพาะของชุมชน

เป้าประสงค์ที่ 2 ออกหน่วยบริการชุมชนท้องถิ่น

เป้าประสงค์ที่ 3 การอบรมให้กลุ่มอาชีพในชุมชน

เป้าประสงค์ที่ 4 มีศูนย์ฝึกอบรมยานยนต์เคลื่อนที่บริการวิชาการและวิชาชีพเฉพาะ

ให้กับชุมชน

ยุทธศาสตร์

1. ปฏิรูปด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา
2. ปฏิรูปด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา
3. ปฏิรูปด้านการบริหารจัดการอาชีวศึกษา
4. ปฏิรูปด้านการบริการและวิชาชีพ
5. สนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาและสร้างนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ การประกอบอาชีพอิสระ และงานวิจัย
6. สนับสนุนส่งเสริมการปลูกฝังจิตสำนึกและเสริมสร้างความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก
7. ปฏิรูปการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

กลยุทธ์

พันธกิจที่ 1 มุ่งมั่นพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ เชี่ยวชาญในทุกสาขาที่เปิดสอน

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาผู้เรียนผ่านเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาผู้เรียนผ่านเกณฑ์การทดสอบการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาผู้เรียนผ่านเกณฑ์ทดสอบมาตรฐานวิชาชีพของสถาบันคุณวุฒิ

วิชาชีพ

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาคู่มือให้มีความชำนาญและเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชา

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาระบบการเรียนการสอนที่ทันสมัย เช่น E-Learning และ Module

พันธกิจที่ 2 พัฒนาระบบการเรียนการสอนให้หลักสูตรวิชาชีพ หลักสูตรระยะสั้น

กลยุทธ์ที่ 1 สำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการในการพัฒนาหลักสูตร

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาคู่มือและบุคลากรทางการศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรและจัดทำ

แผนการเรียนรู้

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาร่วมกับเครือข่าย

กลยุทธ์ที่ 4 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาสอดคล้องกับความต้องการของ

สถานประกอบการและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจที่ 3 ปลูกฝังให้นักศึกษา ตระหนักในคุณค่าของคนที่ต้องประกอบด้วยคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ความสามารถและความมีวัฒนธรรมไทยควบคู่ไปกับสมรรถนะ

กลยุทธ์ที่ 1 ปลูกจิตสำนึกด้านการรักษาดี เทิดทูลพระมหากษัตริย์และส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

กลยุทธ์ที่ 2 ทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมนิเทศการสอนของครู

กลยุทธ์ที่ 3 ปลูกจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ 4 ปลุกจิตสำนึกด้านปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาครูและนักเรียน นักศึกษา การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษและไอที

พันธกิจที่ 4 ส่งเสริมและขยายขีดความสามารถด้านการค้นคว้าวิจัย การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาสู่การเรียนการสอนในทุกระดับการศึกษาตามเป้าประสงค์ ครูและนักเรียนที่ได้แลกเปลี่ยนระหว่างกลุ่มประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบกลไกการบริหารจัดการสร้างนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ วิศวกรรมวิทยาศาสตร์และงานวิจัย

กลยุทธ์ที่ 2 สนับสนุนการสร้างและพัฒนาคุณภาพ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ วิศวกรรม วิทยาศาสตร์และงานวิจัย

กลยุทธ์ที่ 3 จักสัมมนาแลกเปลี่ยนละประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความเป็นเลิศ

พันธกิจที่ 5 พัฒนากระบวนการบริหารงาน ระบบประกันคุณภาพภายในให้เป็นส่วนหนึ่งของงานประจำ

กลยุทธ์ที่ 1 กำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

กลยุทธ์ที่ 2 จัดทำแผนพัฒนาการจัดการของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐาน โดยการมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย

กลยุทธ์ที่ 3 จัดทำแผนการประเมินและติดตามผลการประกันคุณภาพภายใน

พันธกิจที่ 6 จัดสภาพบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม ที่เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนและบุคลากร

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาสภาพแวดล้อมภูมิทัศน์ของสถานศึกษา

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาอาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงานของสถานศึกษา

กลยุทธ์ที่ 3 บริการ พัฒนาและจัดหาศูนย์วิทยบริการ

กลยุทธ์ที่ 4 เร่งจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์และคอมพิวเตอร์

พันธกิจที่ 7 ให้ความร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ ของจังหวัด บูรณาการให้แผนการปฏิบัติการของสถานศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษามีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด และชุมชนท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 1 วิเคราะห์ความต้องการรับบริการวิชาการและวิชาชีพเฉพาะของชุมชน

กลยุทธ์ที่ 2 จัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ ในการบริการวิชาการและวิชาชีพเฉพาะให้กับชุมชน

กลยุทธ์ที่ 3 ร่วมมือกับเครือข่ายในการบริการวิชาการและวิชาชีพเฉพาะให้กับชุมชน

กลยุทธ์ที่ 4 จัดหาศูนย์ฝึกอบรมยานยนต์เคลื่อนที่บริการวิชาการและวิชาชีพให้กับชุมชน

มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

มาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ประกอบด้วย 3 มาตรฐาน 11 ประเด็น ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

การจัดการอาชีวศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาให้มีความรู้ มีทักษะ และการประยุกต์ใช้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา และมีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ประกอบด้วยประเด็นการประเมิน ดังนี้

1.1 ด้านความรู้

ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง ตามหลักการ ทฤษฎี และแนวปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียน หรือทำงาน โดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎี และหรือข้อเท็จจริง เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา

1.2 ด้านทักษะและการประยุกต์ใช้

ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ทักษะวิชาชีพ และทักษะชีวิตเป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา สามารถประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน และการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และมีสุขภาวะที่ดี

1.3 ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติ และกิริยาที่ดี ภูมิใจและรักษาเอกลักษณ์ของชาติไทย เคารพกฎหมาย เคารพสิทธิของผู้อื่น มีความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ของตนเองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสาธารณะ และมีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม

มาตรฐานที่ 2 การจัดการอาชีวศึกษา

สถานศึกษามีครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาและจำนวนตามกฎเกณฑ์ที่กำหนด ใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และบริหารจัดการทรัพยากรของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสำเร็จในการดำเนินการตามนโยบายสำคัญของหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษา ประกอบด้วยประเด็นการประเมิน ดังนี้

2.1 ด้านหลักสูตรอาชีวศึกษา

สถานศึกษาใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สถานประกอบการ ตลาดแรงงาน มีการปรับปรุงรายวิชาเดิม หรือกำหนดรายวิชาใหม่ หรือ

กลุ่มวิชาเพิ่มเติมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและความต้องการของตลาดแรงงาน โดยความร่วมมือกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา

สถานศึกษามีครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาและมีจำนวนตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง เพื่อเป็นผู้พร้อมทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรมและความเข้มแข็งทางวิชาการและวิชาชีพ จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ทั้งวัยเรียนและวัยทำงาน จามหลักสูตรมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา ตามระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดการทางการศึกษาและการประเมินผลการเรียนของแต่ละหลักสูตร ส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ดูแลให้ครูจัดการเรียนการสอนรายวิชาให้ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์

2.3 ด้านการบริหารจัดการ

สถานศึกษาบริหารจัดการบุคลากร สภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ศูนย์วิทยบริการ สื่อ แหล่งเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ ครุภัณฑ์ และงบประมาณของสถานศึกษาที่มีอยู่อย่างเต็มศักยภาพและมีประสิทธิภาพ

2.4 ด้านการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

สถานศึกษามีความสำเร็จในการดำเนินการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามนโยบายสำคัญที่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลศึกษามอบหมาย โดยความร่วมมือของผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและผู้เรียน รวมทั้งการช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน จากผู้ปกครอง ชุมชน สถานประกอบการละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

2.5 ด้านส่งเสริมการจัดการเรียนรู้อาชีวศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส

สถานศึกษามีความสำเร็จในการดำเนินการจัดการการเรียนการสอนและฝึกอาชีพให้กับผู้ด้อยโอกาสในเรือนจำโดยความร่วมมือกับเรือนจำจังหวัดอุทัยธานีกรมราชทัณฑ์ เพื่อให้ผู้ด้อยโอกาสมีวุฒิการศึกษาหลังพ้นโทษ และสามารถนำไปประกอบอาชีพสุจริตได้

มาตรฐานที่ 3 การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

สถานศึกษาร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กรต่าง ๆ เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ มีการจัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย ประกอบด้วยประเด็นการประเมิน ดังนี้

3.1 ด้านความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

สถานศึกษามีการสร้างความร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กรต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศในการจัดการศึกษา การจัดการทรัพยากรทางการศึกษา กระบวนการเรียนรู้อ การบริการทางวิชาการและวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาผู้เรียนและคนในชุมชนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้

3.2 ด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย

สถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย โดยผู้บริหารครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้เรียน หรือร่วมกับบุคคล ชุมชน องค์กรต่าง ๆ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามวัตถุประสงค์ และเผยแพร่สู่สาธารณชน

3.3 ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้นสู่ชุมชน

สถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้มีการฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้นให้กับประชาชนทั่วไป ทหาร ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐและเอกชน เพื่อให้สามารถนำความรู้และทักษะไปประกอบอาชีพตามความถนัดและความสนใจ

กล่าวโดยสรุป วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้รับการประกาศจัดตั้งเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2539 ด้วยเงินงบประมาณ 36 ล้านบาท เป็นที่ดินของราชพัสดุ กรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของสนามบินเก่าอุทัยธานี ตำบลน้ำซึม อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี โดยแยกจากถนน อุทัย-หนองฉาง (ข้างสำนักงานขนส่งจังหวัดอุทัยธานี) เข้าไปเป็นระยะทาง 2 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 20 ไร่ ปัจจุบันได้เปิดสอนหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยมีการจัดการศึกษาตามกระทรวงศึกษาธิการกำหนด ทั้งหมด 4 แผนกวิชา คือ แผนกวิชาช่างยนต์ แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง แผนกวิชาการบัญชี และแผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ตั้งอยู่ที่จังหวัดอุทัยธานี ในเขตภาคเหนือห่างจากกรุงเทพฯ 222 กิโลเมตร มีอาณาเขต ทิศเหนือติดกับจังหวัดนครสวรรค์ ทิศตะวันออกติดต่อกับจังหวัดนครสวรรค์และจังหวัดชัยนาท ทิศใต้ติดต่อกับจังหวัดชัยนาทและจังหวัดสุพรรณบุรี ทิศตะวันตกติดต่อกับจังหวัดตากและจังหวัดกาญจนบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานีเป็นสถานศึกษาหนึ่งใน 293 แห่งของจังหวัด จัดการศึกษาในรูปแบบอาชีวศึกษา ซึ่งในจังหวัดอุทัยธานีมี 3 แห่ง คือ วิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุทัยธานี และวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี มีดังนี้

1. งานวิจัยในประเทศ

นิภา ทองก้อน (2557) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิตสินค้า OTOP ในเขตพื้นที่จังหวัดราชบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสำเร็จ และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

ของผู้ผลิตสินค้า OTOP ในเขตพื้นที่จังหวัดราชบุรี รวมทั้งปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิตสินค้า OTOP โดยใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 123 คน

ผลการวิจัยพบว่า ความสำเร็จของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ของผู้ผลิตสินค้า OTOP ในเขตพื้นที่จังหวัดราชบุรี อยู่ในระดับสูงทั้งโดยภาพรวม และรายด้าน คือด้านการสร้างรายได้ พันธุ์สายความยากจนตามเกณฑ์ จปฐ. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต และด้านการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ชุดตัวแปรอิสระทั้ง 7 ตัว คือ ประสบการณ์ในการผลิตสินค้า สื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของเครือข่าย แหล่งจำหน่ายสินค้าประจำ การได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ การได้รับการฝึกอบรม และมาตรฐานสินค้าที่ได้รับ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ในระดับค่อนข้างต่ำ ตัวแปรที่สามารถทำนายตัวแปรความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ได้ดีที่สุดคือการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของเครือข่าย ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการดำเนินงานโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ คือตลาดเพื่อจำหน่าย การประชาสัมพันธ์ และเงินทุน

วิรุฒิ พิหุสูตร (2558) ได้ศึกษาวิจัย การประเมินโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ในจังหวัดร้อยเอ็ด มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อประเมินสภาพแวดล้อมการดำเนินการโครงการ 2) เพื่อประเมินด้านปัจจัยการนำเข้าเกี่ยวกับทรัพยากรที่นำมาใช้ในการดำเนินโครงการ 3) เพื่อประเมินด้านกระบวนการดำเนินโครงการ และ 4) เพื่อประเมินผลการดำเนินโครงการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ กลุ่มผลิตภัณฑ์ดอกไม้จากรังไหม จำนวน 13 คน กลุ่มปลูกหน่อไม้ฝรั่ง จำนวน 8 คน กลุ่มทำฟืมทอผ้า จำนวน 5 คน กลุ่มทอผ้าไหม จำนวน 12 คน กลุ่มปั้นหม้อดิน จำนวน 9 คน รวม 47 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ผลการวิจัยพบว่า 1. กลุ่มผลิตภัณฑ์ดอกไม้จากรังไหม ผลประเมินบริบทอยู่ในระดับมาก ด้านปัจจัยการนำเข้าอยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการอยู่ในระดับปานกลาง ด้านผลผลิตอยู่ในระดับมาก ทุกด้านผ่านเกณฑ์การตัดสิน 2. กลุ่มปลูกหน่อไม้ฝรั่ง ผลการประเมินด้านบริบทอยู่ในระดับปานกลาง ด้านปัจจัยการนำเข้าอยู่ในระดับปานกลาง ด้านกระบวนการอยู่ในระดับมาก ด้านผลผลิตอยู่ในระดับมาก ทุกด้านผ่านเกณฑ์การตัดสิน 3. กลุ่มทำฟืมทอผ้า ผลการประเมินด้านบริบทอยู่ในระดับมาก ด้านปัจจัยการนำเข้าอยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านผลผลิตอยู่ในระดับมาก ทุกด้านผ่านเกณฑ์การตัดสิน 4. กลุ่มทอผ้าไหม ผลการประเมินด้านบริบทอยู่ในระดับปานกลาง ด้านปัจจัยการนำเข้า อยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านผลผลิตอยู่ในระดับมาก ทุกด้านผ่านเกณฑ์การตัดสิน 5. กลุ่มปั้นหม้อดิน ผลการประเมินด้านบริบทอยู่ใน

ระดับปานกลาง ด้านปัจจัยการนำเข้าอยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการอยู่ในระดับมาก ด้านผลผลิตอยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้านผ่านเกณฑ์การตัดสิน

ศรัณญา เชื้อมั่ง (2558) ได้วิจัยเรื่อง กลยุทธ์การดำเนินธุรกิจขนาดย่อมของไทยที่ประสบความสำเร็จในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ศึกษาเฉพาะกรณีธุรกิจขนาดย่อมที่ได้รับเชิญจากรายการวิทยุเล่าธุรกิจ SMEs มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลยุทธ์การดำเนินงานในธุรกิจขนาดย่อมของไทย รวมทั้งศึกษาสภาพทั่วไปทางธุรกิจ ผลกระทบที่ได้รับจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ และปัจจัยที่ทำให้ประสบความสำเร็จ โดยการสัมภาษณ์แบบกำหนดแนวคำถามไว้ล่วงหน้า กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นธุรกิจขนาดย่อมที่ได้รับคัดเลือกกว่าเป็นผู้ประสบความสำเร็จ จากรายการวิทยุเล่าธุรกิจ SMEs จำนวน 10 ราย

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ทำให้ประสบความสำเร็จ ได้แก่ การทำสิ่งที่ตนเองถนัด ความสามารถในการปรับตัว ความสามารถในการวางแผนและแก้ปัญหา การให้ความสำคัญกับบุคลากร ลูกค้า ตลอดจนคุณภาพของสินค้าและบริการ การไม่ลอกเลียนแบบผู้อื่น และความมุ่งมั่น โดยพบว่าธุรกิจขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จเลือกใช้กลยุทธ์การวางแผนเฉพาะสิ่งสำคัญเป็นอันดับแรก รองลงมาคือกลยุทธ์การวางแผนล่วงหน้าอย่างสมบูรณ์ และไม่เลือกใช้กลยุทธ์การแสวงหาโอกาส และกลยุทธ์การตั้งรับ

กฤติดา ฟองจันทร์และวีร์สุตา ล้อมเวียง (2558) ได้ศึกษาวิจัย การประเมินความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นของการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ที่จะนำไปสู่จัดทำแบบแผนการจัดการคุณภาพวิสาหกิจชุมชนภายใต้ทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชน จำนวน 110 แห่ง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกือบทั้งหมดทำการผลิตสินค้าประเภทอาหารและประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก สมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ระหว่าง 51-60 ปี ส่วนใหญ่มีความต้องการจำเป็นเร่งด่วนในการจัดการคุณภาพของการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า โดยเห็นว่าควรมีกระบวนการส่งเสริมสุขภาวะของบุคลากรให้มีสุขภาพแข็งแรง ตลอดจนอบรมให้มีความรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน และด้านผลผลิต เห็นว่าควรมีการประเมินคุณภาพการใช้วัตถุดิบต่อปริมาณการผลิต รสชาติ สรรพคุณ ความทนทานของผลิตภัณฑ์ ตลอดจนความพึงพอใจลูกค้า

สมบูรณ์ ชันธิโชติ (2559) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาศักยภาพด้านการตลาดกลุ่ม OTOP จังหวัดนนทบุรี กรณีศึกษากลุ่มสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาการพัฒนาศักยภาพด้านการตลาดกลุ่ม OTOP จังหวัด นนทบุรี: กรณีศึกษา กลุ่มสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร

เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการศึกษาจากเอกสาร (Documentary Study) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์แบบสังเกต ผู้ให้ข้อมูล (Key Informants) ประกอบด้วย ผู้ประกอบการ OTOP กลุ่มสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร จังหวัดนนทบุรี จำนวน 8 คน

ผลการวิจัยพบว่า ผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร จังหวัดนนทบุรีส่วนใหญ่เป็น ประเภทแชมพูครีมอาบน้ำ เป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไปทั้งภายในจังหวัดและต่างจังหวัด ปัญหาที่พบ คือผู้ประกอบการ OTOP ขาดความรู้ความเข้าใจการพัฒนาผลิตภัณฑ์-บรรจุภัณฑ์และการสร้างแบรนด์ ขาดความรู้ความเข้าใจ ด้านการตลาด เครือข่าย OTOP ไม่เข้มแข็ง ขาดความร่วมมือของบุคคลในเครือข่าย ขาดเงินทุนในการดำเนินงาน การได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากรัฐบาล หน่วยงานภาครัฐ และเอกชนจากส่วนกลางและภายในจังหวัดยังไม่ต่อเนื่อง

บุญสม หรรษาศิริพจน์ (2559) ได้ศึกษาวิจัย การประเมินโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์: แนวคิด 3 P มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อเสนอปัจจัยความสำเร็จของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ 2) เพื่อเปรียบเทียบ แนวคิด 3 P ที่นำไปสู่ปัจจัยของความสำเร็จของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงเปรียบเทียบ โดยมีระเบียบวิธีวิจัย คือ ศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิ และข้อมูลจากการสำรวจภาคสนาม ในกลุ่มตัวอย่างที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) 3 กลุ่ม คือ ผู้ผลิต ผู้ประกอบการ (Produce) กลุ่มข้าราชการและพนักงานเจ้าหน้าที่รัฐ (Public Authority and Government Officer) และ กลุ่มประชาชน (People)

ผลการศึกษาพบว่า โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นโครงการที่มีความสำเร็จ ในระดับมาก เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยในมิติทางด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์พบว่า บรรลุในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพการประเมินโครงการบรรลุตามเป้าหมาย ของโครงการ คือ สร้างงานให้ประชาชน ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ชุมชนมีความเข้มแข็ง มีการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมทรัพยากรมนุษย์ เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติในการประเมินความสำเร็จทั้ง 3 กลุ่ม (Public official, Producer, People: 3 P) มีแนวคิดสอดคล้องกัน คือ โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ มีความสำเร็จในระดับมาก โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ 3 ระดับคือ ระดับนโยบาย ระดับการแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติและระดับกลุ่มเป้าหมายผู้ได้รับประโยชน์

ฉันทนา บุญจรัส (2560) ได้วิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการจัดการศึกษาตามหลักสูตรระยะสั้นของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดตาก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางพัฒนาการจัดการศึกษาตามหลักสูตรระยะสั้นของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดตาก กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร

สถานศึกษาและครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดตาก จำนวนทั้งสิ้น 149 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการศึกษาสภาพการจัดการศึกษาหลักสูตรระยะสั้นของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดตาก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการวางแผนการจัดการศึกษา หลักสูตรระยะสั้น รองลงมาคือ ด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตรระยะสั้น และด้านการปรับปรุงหลักสูตรระยะสั้น 2. ผลการศึกษาปัญหาการจัดการศึกษาหลักสูตรระยะสั้นของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดตาก ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการวางแผน การจัดการศึกษาหลักสูตรระยะสั้น รองลงมา คือ ด้านการดำเนินงานจัดการศึกษาหลักสูตรระยะสั้น และด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตรระยะสั้นและด้านการปรับปรุงหลักสูตรระยะสั้น

เมธา ณ พิกุล (2560) ได้วิจัยประเมินโครงการฝึกวิชาชีพสำหรับทหารกองประจำการ มณฑลทหารบกที่ 32 ค่ายสุรศักดิ์มนตรีจังหวัดลำปาง มีวัตถุประสงค์เพื่อ ประเมินโครงการฝึกวิชาชีพสำหรับทหารกองประจำการ มณฑลทหารบกที่ 32 ค่ายสุรศักดิ์มนตรีจังหวัดลำปาง โดยใช้รูปแบบ ชิปปี้ (CIPP Model) ผู้ศึกษาได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งประกอบด้วย ทหารกองประจำการ สังกัดกองบังคับการมณฑลทหารบกที่ 32 และผู้บริหารโครงการ จำนวนทั้งสิ้น 120 คน โดยใช้การสัมภาษณ์ (Interview) ร่วมกับเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณที่เป็นแบบสอบถาม

ผลการประเมินพบว่า ด้านสภาวะแวดล้อม (Context) โครงการมีหลักการและวัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกัน สามารถตอบสนองนโยบายของกระทรวงกลาโหม บรรลุวัตถุประสงค์ทุกอาชีพ มีการกำหนดเป้าหมาย วิธีการดำเนินงานเหมาะสม สามารถปฏิบัติได้จริง เล็งเห็นความต้องการของผู้ฝึกวิชาชีพ ผู้ฝึกอาชีพมีความรู้มีทักษะในการประกอบอาชีพ และผู้ฝึกอาชีพสามารถนำความรู้ทักษะไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและครอบครัว มีความคิดเห็นเห็นด้วยมาก ด้านปัจจัยเบื้องต้นหรือปัจจัยนำเข้า (Input) ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอน วัสดุอุปกรณ์ที่มียังไม่ค่อยเพียงพอต่อความต้องการของทหารที่เข้าร่วมโครงการ อาคารสถานที่ที่มีความเหมาะสมต่อการฝึกวิชาชีพ มีสื่อการเรียนการสอนเกี่ยวกับการฝึกอาชีพ มีความคิดเห็นเห็นด้วยมาก ด้านกระบวนการ (Process) ผลการศึกษาพบว่า การสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามโครงการ ประชุมวางแผนก่อนดำเนินโครงการ ดำเนินการตามองค์ประกอบอย่างต่อเนื่อง และครบทุกองค์ประกอบ นิเทศ กำกับ ติดตามการดำเนินงานตามแผน มีการประเมินผลและสรุปผลการดำเนินงานตามโครงการ ทำการประเมินโครงการหลังจากการสิ้นสุดการฝึกอาชีพเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ จากการสำรวจมีความคิดเห็นเห็นด้วยมาก ด้านผลผลิต (Product) ผลการศึกษาพบว่า

ผู้ฝึกอาชีพนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพได้ ผู้ฝึกอาชีพมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นสามารถนำความรู้ที่ได้ไปฝึกทำให้เกิดชำนาญจนสามารถไปประกอบอาชีพได้ ผู้ฝึกอาชีพนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้ผู้อื่นนำความรู้ที่ได้ไปช่วยเหลือประชาชน นำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาหน่วยงาน

เรื่องชัย ทรัพย์นิรันดร์ (2560) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ประสิทธิภาพของการฝึกอาชีพพระยะสั้น สำหรับประชาชนของโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินประสิทธิผลของการฝึกอาชีพพระยะสั้นของโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อประสิทธิผลของการฝึกอาชีพพระยะสั้นของโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร และเพื่อเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของการฝึกอาชีพพระยะสั้นของโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร ดำเนินวิจัยโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียน ฝึกอาชีพทั้ง 10 แห่ง มีกลุ่มตัวอย่าง 120 คน และโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการ ฝึกอาชีพพระยะสั้น

ผลการวิจัยพบว่า การฝึกอาชีพมีประสิทธิผลต่อผู้รับการฝึกอาชีพ กล่าวคือ มีการพัฒนาคุณลักษณะของตนเอง มีความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน มีการปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ต่อสังคม และ หน่วยงานและการบริหารจัดการฝึกอาชีพของโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานครในด้านสถาบัน ด้านบุคลากร และด้านวัสดุอุปกรณ์ มีผลต่อประสิทธิผลในการฝึกอาชีพพระยะสั้น ผู้วิจัยเสนอแนะว่ารัฐควรจัด อบรมหลักสูตรอาชีพพระยะสั้น เน้นหลักสูตรอาชีพสำคัญ และหลักสูตรอาชีพด้านบริหารจัดการและบริการ ทุกภาคส่วนยึดถือมาตรฐานแรงงานฝีมือเดียวกัน ทดสอบมาตรฐานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสามารถปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีประกาศนียบัตรรองรับให้ และ โรงเรียนฝึกอาชีพ กรุงเทพมหานครควรปรับเพื่อ รองรับ “ประเทศไทย 4.0” โดยเฉพาะด้านดิจิทัล เพื่อให้ผู้ฝึกอาชีพนำไปประกอบอาชีพ และติดตามความก้าวหน้าได้ทันเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

ศิริวิช วรโชติชนากานต์ (2560) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพพระยะสั้น สำหรับผู้ประกอบการอาหารปรุงสำเร็จเพื่อสุขภาพ มีวัตถุประสงค์การวิจัยทั้งหมด 5 ข้อ คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพความต้องการด้านอาชีพ 2) เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมพระยะสั้น เรื่องหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพพระยะสั้น สำหรับผู้ประกอบการอาหารปรุงสำเร็จเพื่อสุขภาพ 3) เพื่อศึกษาผลการรับรู้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม 4) เพื่อศึกษาทักษะการประกอบอาหารปรุงสำเร็จเพื่อสุขภาพ 5) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมพระยะสั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ ประชาชนทั่วไปในเขตพื้นที่นครปฐมที่มีความสนใจเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพพระยะสั้น โดยใช้การคัดเลือกแบบสมัครใจ/อาสาสมัคร (Voluntary Selection) โดยใช้วิธีการสมัครใจจำนวนประมาณการ 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ แบบสอบถามความต้องการ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานพบว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องเห็นความสำคัญ และมีความต้องการในการจัดฝึกอบรมฝึกอบรมอาชีพพระยะสั้นอาหารปรุงสำเร็จเพื่อสุขภาพ คาดหวังให้ผู้ที่มีความสนใจได้ใช้เป็นอาชีพทางเลือกสร้างรายได้ให้กับตนเอง และลดภาวะโภชนาการผิดปกติ 2) ผลการพัฒนาหลักสูตร พบว่า หลักสูตรประกอบไปด้วยหลักการ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ฝึกอบรม โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร รูปแบบกิจกรรมการฝึกอบรม สื่อประกอบการฝึกอบรม ระยะเวลาในการฝึกอบรม และ การวัดประเมินผลการฝึกอบรม 3) ผลการดำเนินการใช้หลักสูตรกับ ผู้เข้าร่วมฝึกอบรม จำนวน 14 ท่าน พบว่า ผู้เข้าร่วมฝึกอบรมมีผลการรับรู้หลังการเข้ารับการฝึกอบรม สูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ผลการประเมินทักษะการ ประกอบอาหารปรุงสำเร็จเพื่อสุขภาพในภาพรวมอยู่ในระดับดี 5) ผลการประเมินความพึงพอใจ ผู้เข้าร่วมฝึกอบรมมีความพึงพอใจในภาพรวมในระดับมากที่สุด

พรทิพย์ มีสัจย์ (2561) ได้วิจัยเรื่อง การประเมินประสิทธิผลและประสิทธิภาพการฝึก อาชีพพระยะสั้น ศึกษาเฉพาะกรณีวิทยาลัยสารพัดช่าง มีวัตถุประสงค์เพื่อ วิเคราะห์และประเมิน ประสิทธิผลและประสิทธิภาพการฝึกอาชีพพระยะสั้นของหน่วยงานจัดฝึกอาชีพพระยะสั้นของรัฐ ในแง่ ของความสำเร็จของการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการจัดฝึกอาชีพพระยะสั้น และการ พิจารณาเปรียบเทียบค่าใช้จ่าย อัตราประสิทธิภาพในการจัดการฝึกอาชีพพระหว่างวิทยาลัยสารพัดช่าง แต่ละแห่ง รวมทั้งเสนอข้อพิจารณาปรับปรุงการฝึกอาชีพพระยะสั้น

ผลการวิจัยพบว่า วิทยาลัยสารพัดช่างส่วนใหญ่จัดการฝึกอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ อัตราการว่างงานของผู้สำเร็จการฝึกที่ติดตามได้นี้อยู่ในระดับที่ไม่สูงเกินไป และมีแนวโน้มลดลง ผู้สำเร็จการฝึกส่วนใหญ่มีงานทำตามสาขาวิชาที่ได้รับการฝึกถึง 2 ใน 3 ของผู้เข้ารับการฝึกที่ ติดตามได้ และผู้เข้ารับการฝึกสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ได้มากกว่า 75% ในอัตราที่ เพิ่มขึ้นทุกปี

พิมพ์พิสุทธิ์ อ้วนล้ำ (2561) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาศักยภาพการดำเนินงานกลุ่มหนึ่ง ตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (โอท็อป) ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาศักยภาพการ ดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรค เงื่อนไขสู่ความสำเร็จของกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (โอท็อป) ประเภท สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร และ พฤติกรรมและความต้องการของผู้บริโภคและเพื่อพัฒนาศักยภาพการ ดำเนินงานของกลุ่มโอท็อป ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คัดเลือกโดยวิธีการเลือก แบบเจาะจง เป็นตัวแทนกลุ่มโอท็อปที่ประสบความสำเร็จจากทั่วประเทศ จำนวน 33 คน และ กรรมการกลุ่มโอท็อปในจังหวัดอุบลราชธานีที่ประสบผลสำเร็จ จำนวน 8 คน ใช้แบบสอบถามและ การสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า ศักยภาพการดำเนินงานกลุ่มโอท็อป ที่ควรได้รับการพัฒนามี 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการองค์กร ด้านการบริหารการผลิต ด้านการบริหารการตลาด และด้านการบริหารการเงิน ปัญหาอุปสรรคที่สำคัญ คือ กลุ่มโอท็อปขาดองค์ความรู้ในการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและพึงพิงหน่วยงานภาครัฐ เงื่อนไขสู่ความสำเร็จคือ กลุ่มโอท็อปมีความรู้การบริหารจัดการกลุ่มการผลิตสินค้าโอท็อปให้มีคุณภาพและมาตรฐานตามหลักเกณฑ์วิธีการที่ดีในการผลิตอาหาร (GMP – Good Manufacturing Practice) และสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคที่ตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์มีองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านผู้ผลิตชุมชน ด้านกระบวนการผลิต ด้านความเชื่อ และด้านเทคโนโลยีในการผลิต ด้านความรู้หลังการเข้ารับการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการเข้ารับการฝึกอบรม สำหรับผลการประเมินคู่มือ พบว่า คู่มือที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการฝึกอบรมมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และการนำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน และความพึงพอใจต่อรูปแบบการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มเป้าหมายอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

นางลักษณ์ จีวจู (2561) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าของกลุ่มโอท็อป (OTOP) และการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนขนาดย่อม มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ และการบริหารจัดการ ของกลุ่มโอท็อป (OTOP) วิสาหกิจชุมชนขนาดย่อม กลุ่มไม้กวาดเปลญวน บ้านบ่อแก้ว ตำบลพานทอง อำเภไทรทอง จังหวัดกำแพงเพชร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีทั้งหมด 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 คือ สมาชิกกลุ่มไม้กวาดเปลญวน บ้านบ่อแก้ว ตำบลพานทองอำเภไทรทอง จังหวัดกำแพงเพชร จำนวนทั้งหมด 20 คน กลุ่มที่ 2 คือ ประชาชน ในเขตพื้นที่จังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงเลือกการสุ่มตัวอย่างตามแบบไม่ใช้ความ น่าจะเป็น จำนวน 400 ตัวอย่าง เครื่องมือ คือ แบบประเมินความพึงพอใจ

ผลการวิจัยการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ของกลุ่มโอท็อป (OTOP) วิสาหกิจชุมชนขนาดย่อม กลุ่มไม้ กวาดเปลญวน พบว่า ความพึงพอใจในด้านประโยชน์ของบรรจุภัณฑ์ อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือความพึงพอใจ ด้านรูปแบบและความสวยงาม อยู่ในระดับมาก และด้านอัตลักษณ์และการเพิ่มมูลค่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ผลการตอบรับการผลิตภัณฑ์ทดลองจำหน่าย มีจำนวน 2 ร้าน ได้แก่ ร้าน OTOP และร้านขายของฝากของที่ระลึก ได้ให้ความสนใจและตอบรับการวางสินค้า จำหน่าย การติดตามผลสำเร็จหรือปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวผลิตภัณฑ์ พบว่า ลูกค้ามีความพึงพอใจรูปแบบบรรจุภัณฑ์ อีกทางหนึ่งยังเป็นการเพิ่มช่องทางการจำหน่าย ซึ่งมีร้านจำหน่ายสินค้าของกลุ่มฯ เพิ่มมากขึ้น

กศิพัชญ์ ทองแกม (2562) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางการแก้ไขสินค้าโอท็อปตามหลักพุทธวิธีในจังหวัดอุดรธานี มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาองค์ความรู้และความเป็นมาของสินค้าโอท็อป ในจังหวัดอุดรธานี 2) เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาปัจจุบันของสินค้าโอท็อปจังหวัดอุดรธานี

3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสินค้าโอท็อปตามหลักพุทธวิธีเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนในจังหวัดอุดรธานี โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลจากเอกสารและข้อมูลจากภาคสนาม โดยใช้แบบสังเกต สัมภาษณ์ สันทนาการ และแนวทางประชุมเชิงปฏิบัติการ กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากกลุ่มผู้รู้ 25 คน กลุ่มผู้ปฏิบัติ 50 คน และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั่วไป 25 คน รวม 100 คน

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันและปัญหาของสินค้าโอท็อปในจังหวัดอุดรธานี พบว่า ยอดจำหน่าย สินค้าโอท็อป ส่วนใหญ่ยังกระจุกตัว อยู่ในกิจการบางกลุ่มหรือบางชุมชน เช่น ร้านวีที แหนมเนือง ร้านผ้านาข้าวและแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดบางแห่ง ไม่ได้เกิดการกระจายรายได้ไปสู่ชุมชนอื่น ๆ ทั้งจังหวัดอย่างแท้จริง ทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถยื่นหยัดทำธุรกิจได้ด้วยตนเอง ตามหลักการของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) แนวทางการแก้ไขปัญหาและแนวทางการพัฒนาสินค้าโอท็อปตามหลักพุทธวิธีเพื่อส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนในจังหวัดอุดรธานี ควรมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้ 1) สร้างมาตรฐานในกระบวนการและขั้นตอนการผลิตสินค้าและการควบคุมคุณภาพการผลิตให้ได้มาตรฐาน 2) การสร้างและพัฒนาส่งเสริมผู้ประกอบการโอท็อปรุ่นใหม่ เพื่อสร้างความยั่งยืนให้กับผู้ประกอบการโอท็อป 3) การบริหารจัดการด้านวัตถุดิบโดยเริ่มตั้งแต่การเตรียมพื้นที่ การปลูก การบำรุงรักษา เพื่อลดการพึ่งพาวัตถุดิบภายนอกชุมชน ลดการขึ้นราคาของพ่อค้าคนกลาง เพื่อทำให้กลุ่มมีวัตถุดิบในการผลิตอย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพ

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Matz (1981) ได้ประเมินโครงการการศึกษาด้านโภชนศาสตร์ในโรงเรียนชนบทของรัฐเพนซิลวาเนีย สหรัฐอเมริกา โดยใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model ผลการประเมิน พบว่า ด้านบริบท นักเรียนมีความต้องการที่จะศึกษาด้านโภชนศาสตร์ในระดับมาก ด้านปัจจัยเบื้องต้น การพัฒนาโครงการได้รับความร่วมมือและสนับสนุนจากผู้ปกครอง ชาวบ้าน ครู ผู้บริหาร และบุคลากรที่อยู่ในหน่วยบริการ ตามลำดับ ด้านกระบวนการ ครูอาจารย์มีความพึงพอใจในรูปแบบการเรียนการสอนในระดับมาก ส่วนนักเรียนมีความพึงพอใจในรูปแบบการเรียนการสอนในระดับมากที่สุด และด้านผลผลิต นักเรียนมีความรู้ด้านโภชนศาสตร์ในระดับสูง.

Singer (1982: 43-03A) ได้ประเมินศึกษาความก้าวหน้าและประเมินผลสรุปโครงการบูรณาการการใช้คอมพิวเตอร์กับการเรียนการสอนวิชาพีชคณิต ของโรงเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการประเมินความก้าวหน้า (Formative Evalyation) ซึ่งเป็นการประเมินระหว่างดำเนินการโครงการและการประเมินสรุปผล (Summative Evaluation) ซึ่งเป็นการประเมินเมื่อสิ้นสุดโครงการ ผลการประเมินความก้าวหน้าของโครงการ พบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพีชคณิตของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2. เจตคติของนักเรียนกลุ่ม

ทดลองและกลุ่มควบคุมที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์ และรูปแบบการสอน แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และ 3. ครู อาจารย์ ผู้ใช้คอมพิวเตอร์บูรณาการในการสอนมีความเห็นว่า การสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์บูรณาการในการสอนไม่แตกต่างจากการสอนโดยวิธีปกติ

Keyser Kruif & Michael Frese (2000: 31) ศึกษาผู้ประกอบการขนาดย่อมในประเทศแซมเบีย พบว่า การวางแผนล่วงหน้าอย่างสมบูรณ์และการแสวงหาโอกาส มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างสูงกับความสำเร็จ และในทางตรงกันข้าม พบว่ากลยุทธ์การตั้งรับมีความสัมพันธ์ทางลบกับความสำเร็จ

Krauss & Federich (2007: 104-130) ได้ศึกษาผู้ประกอบการขนาดย่อมในประเทศซิมบับเว พบว่า การวางแผนและการปฏิบัติเชิงรุก (Proactiveness) เป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ ผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์การวางแผนอย่างสมบูรณ์ และวางแผนเฉพาะสิ่งสำคัญ รวมถึงการแสวงหาโอกาส มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในทางตรงกันข้าม พบว่าผู้ประกอบการที่ใช้กลยุทธ์ตั้งรับมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จสูง

Stekelenburg (2010) ทำการศึกษาผู้ประกอบการขนาดย่อมในประเทศอิตาลี พบว่า การวางแผนเฉพาะสิ่งสำคัญมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จ และในทางตรงกันข้าม พบว่า กลยุทธ์การตั้งรับมีความสัมพันธ์ทางลบกับความสำเร็จ

Andreas Rauch (2017) ได้ทำการวิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนและความสำเร็จของผู้ประกอบการขนาดย่อมในประเทศเยอรมนี และไอซ์แลนด์ ในช่วง ค.ศ. 1993-1995 และพบว่า การวางแผนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จของผู้ประกอบการในเยอรมนี แต่ไม่พบความสัมพันธ์นี้กับผู้ประกอบการในไอซ์แลนด์

จากการศึกษาผลงานวิจัยและประเมินโครงการทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า ผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ปัญหาที่พบคือ ผู้ประกอบการขาดความรู้ความเข้าใจการพัฒนาผลิตภัณฑ์-บรรจุภัณฑ์และการสร้างแบรนด์ ขาดความรู้ความเข้าใจด้านการตลาด เครือข่ายไม่เข้มแข็ง ขาดความร่วมมือของบุคคลในเครือข่าย ขาดเงินทุนในการดำเนินงาน ด้านยอดจำหน่ายสินค้าโอท็อป ส่วนใหญ่ยังกระจุกตัวอยู่ในกิจการบางกลุ่มหรือบางชุมชน แนวทางการแก้ไขปัญหาและแนวทางการพัฒนาสินค้าโอท็อป คือ สร้างมาตรฐานในกระบวนการและขั้นตอนการผลิตสินค้าและการควบคุมคุณภาพการผลิตให้ได้มาตรฐาน และการสร้างและพัฒนาส่งเสริมผู้ประกอบการโอท็อปรุ่นใหม่ เพื่อสร้างความยั่งยืนให้กับผู้ประกอบการโอท็อป ผลงานวิจัยเกี่ยวกับการฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้น ส่วนใหญ่เป็นการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมซึ่งพบว่า หลักสูตรประกอบไปด้วยหลักการ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรม โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร รูปแบบกิจกรรม การฝึกอบรม สื่อประกอบการฝึกอบรม ระยะเวลาในการฝึกอบรม และการวัดประเมินผลการ

ฝึกอบรม ในส่วนของการประเมินโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นการประเมินโดยใช้รูปแบบชิปปี้ (CIPP Model) เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณเป็นแบบสอบถาม

กรอบแนวคิดการประเมินโครงการ

จากที่ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่าการส่งเสริมวิชาชีพพระยาส์กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 เป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นจะต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วนและต่อเนื่องเพื่อช่วยส่งเสริมวิชาชีพพระยาส์ของกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 ดังนั้นผู้ประเมินจึงสนใจที่จะประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาส์กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี โดยประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดการประเมินโครงการแบบชิปปี้ (CIPP Model: Context-Input-Process-Product) มาใช้ในการประเมินโครงการ เนื่องจากเป็นการประเมินอย่างมีระบบ มีกระบวนการรวบรวมและสกัดข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจได้ถูกต้อง เป็นการประเมินโครงการที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งทำการประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ การประเมินบริบท (Context) เป็นการประเมินความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ และความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input) เป็นการประเมินความเหมาะสมและความเพียงพอของปัจจัยเบื้องต้นของโครงการที่จะอำนวยความสะดวกให้โครงการดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ การประเมินกระบวนการ (Process) เป็นการประเมินที่ค้นหาข้อบกพร่องแนวทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ระหว่างดำเนินการ และการประเมินผลผลิต (Product) เป็นการประเมินเปรียบเทียบผลผลิตที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ของโครงการ เพื่อให้การประเมินโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้ประเมินได้กำหนดกรอบแนวคิดในการประเมินโครงการ ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 กรอบแนวคิดการประเมินโครงการ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการประเมิน

การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ครั้งนี้ เป็นการประเมินโดยใช้รูปแบบการประเมินแบบชิป (CIPP Model) ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. รูปแบบการประเมินโครงการและขั้นตอนการประเมินโครงการ
2. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการประเมินโครงการและขั้นตอนการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี แสดงการดำเนินการเป็น 2 ตอน คือ รูปแบบการประเมินโครงการ และขั้นตอนการประเมินโครงการ มีรายละเอียด ดังนี้

รูปแบบการประเมินโครงการ

โครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ครั้งนี้ ใช้รูปแบบการประเมินแบบชิป (CIPP Model) ของ สตัฟเฟิลบีม (Strufflebeam, D.L., 1983: 123) ซึ่งประเมินใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท (Context Evaluation) ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) ด้านกระบวนการ (Process Evaluation) และ ด้านผลผลิต (Product Evaluation)

ดังนั้นการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ประกอบด้วยกระบวนการ 4 ด้าน ได้แก่

1. การประเมินบริบท (Context Evaluation: C)
2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation: I)
3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation: P)
4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation: P)

จากกระบวนการทั้ง 4 ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ ส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ผู้ประเมินได้กำหนดกรอบแนวทางการประเมินโครงการ ดังแสดงใน ตารางที่ 9

ตารางที่ 9 กรอบแนวทางการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

วัตถุประสงค์ การประเมิน	ตัวชี้วัด/ตัวแปร ที่มุ่งศึกษา	แหล่งข้อมูล/กลุ่ม ผู้ให้ข้อมูล	วิธีการเก็บข้อมูล/ เครื่องมือ	วิธีการวิเคราะห์ ข้อมูล	เกณฑ์การ ประเมิน
1. เพื่อประเมิน ด้านบริบท	1.1 ความต้องการของ การทำโครงการ	- ผู้บริหาร สถานศึกษา	- แบบสอบถาม	$\bar{X}$, S.D.	$\bar{X} \geq 3.50$ S.D. ≤ 1
	1.2 ความสอดคล้อง ของวัตถุประสงค์	และครูผู้สอน			
	1.3 ความเหมาะสมของ วัตถุประสงค์ของ โครงการ				
2. เพื่อประเมิน ด้านปัจจัย เบื้องต้น	2.1 ความเหมาะสมของ บุคลากร	- ผู้บริหาร สถานศึกษา	- แบบสอบถาม	$\bar{X}$, S.D.	$\bar{X} \geq 3.50$ S.D. ≤ 1
	2.2 ความเหมาะสม เพียงพอของ งบประมาณ	และครูผู้สอน			
	2.3 ความเหมาะสมของ อาคาร/สถานที่				
	2.4 ความเหมาะสมของ วัสดุ และอุปกรณ์				
3. เพื่อประเมิน ด้าน กระบวนการ	3.1 การวางแผน (Plan)	- ผู้บริหาร	- แบบสอบถาม	$\bar{X}$, S.D.	$\bar{X} \geq 3.50$
	3.2 การดำเนินการ (Do)	สถานศึกษา			S.D. ≤ 1
	3.3 การติดตามและ ประเมินผล (Check)	และครูผู้สอน			
	3.4 การปรับปรุงและแก้ไข (Act)				

ตารางที่ 9 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ ของการประเมิน	ตัวชี้วัด/ตัวแปร ที่มุ่งศึกษา	แหล่งข้อมูล/ กลุ่มเป้าหมาย	วิธีการเก็บ ข้อมูล/เครื่องมือ	วิธีการวิเคราะห์ ข้อมูล	เกณฑ์การ ประเมิน
4. เพื่อประเมิน ด้านผลผลิต	4.1 ความรู้ ความเข้าใจของ ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับ การเป็นผู้ประกอบการ สู่ SME 4.0	- ผู้เรียนกลุ่มหนึ่ง ตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์	- แบบสอบถาม	$\bar{X}$, S.D.	$\bar{X} \geq 3.50$ S.D. ≤ 1
	4.2 จำนวนผู้เรียนกลุ่มหนึ่ง ตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ที่ ประสบผลสำเร็จเข้าสู่ SME 4.0	- เอกสารงานศูนย์ ข้อมูลและ สารสนเทศ	- แบบรายงาน	ค่าความถี่	อย่างน้อย 10 คน
	4.3 ความคิดเห็นของ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนต่อ โครงการส่งเสริม วิชาชีพระยะสั้นกลุ่ม หนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัย สารพัดช่างอุทัยธานี	- ผู้บริหารสถานศึกษา - ครูผู้สอน	- แบบสอบถาม ความคิดเห็น	$\bar{X}$, S.D.	$\bar{X} \geq 3.50$ S.D. ≤ 1
	4.4 ความพึงพอใจของ ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ต่อ การเข้าร่วมโครงการ ส่งเสริมวิชาชีพระยะ สั้นกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพ แรงงาน สู่ SME 4.0	- ผู้เรียนกลุ่ม หนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์	- แบบสอบถาม ความพึงพอใจ	$\bar{X}$, S.D.	$\bar{X} \geq 3.50$ S.D. ≤ 1

ตารางที่ 9 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของการประเมิน	ตัวชี้วัด/ตัวแปรที่มุ่งศึกษา	แหล่งข้อมูล/กลุ่มเป้าหมาย	วิธีการเก็บข้อมูล/เครื่องมือ	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	เกณฑ์การประเมิน
	4.5 จำนวนผลิตภัณฑ์และสินค้า ที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสัน กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0	- เอกสารงาน ศูนย์ข้อมูลและสารสนเทศ	- แบบรายงาน	ค่าความถี่	อย่างน้อย 10 ชิ้น
	4.6 จำนวนเครือข่าย กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ที่เพิ่มขึ้น หลังดำเนินโครงการส่งเสริมวิชาชีพ ระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0	- เอกสารงาน ศูนย์ข้อมูลและสารสนเทศ	- แบบรายงาน	ค่าความถี่	อย่างน้อย 15 กลุ่ม

รายละเอียดของการประเมินแต่ละด้าน ดังนี้

1. การประเมินด้านบริบท เป็นการตรวจสอบประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เกี่ยวกับความเหมาะสมของความต้องการที่จำเป็นของการทำโครงการ ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น เป็นการประเมินเกี่ยวกับปัจจัยที่ใช้ในการดำเนินงานโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงของปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ซึ่ง

จะทำให้โครงการนั้นบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ อาคาร/สถานที่ และวัสดุ และอุปกรณ์

3. การประเมินกระบวนการ เป็นการตรวจสอบประเมินของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงานของโครงการ สำหรับการประเมินโครงการครั้งนี้ เป็นการตรวจสอบประเมินเกี่ยวกับความพร้อมในการวางแผน การดำเนินงาน การติดตามและประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไขโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

4. การประเมินผลผลิต เป็นการตรวจสอบผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ประเมินเกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดโครงการ ได้แก่ 1) ความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการสู่ SME 4.0 2) จำนวนผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ประสบผลสำเร็จเข้าสู่ SME 4.0 3) ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี 4) ความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ต่อการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 5) จำนวนผลิตภัณฑ์และสินค้า ที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 และ 6) จำนวนเครือข่ายกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ที่เพิ่มขึ้นหลังดำเนินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0

ขั้นตอนการประเมินโครงการ

ผู้ประเมินได้ดำเนินการประเมินโครงการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ของการประเมินโครงการ คือ ประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ตามรูปแบบการประเมินโครงการแบบชิป (CIPP Model) ของ สตีฟเฟิลบีม (Strufflebeam, D.L., 1983: 123) ที่ประเมินในด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

3. กำหนดโครงสร้างของการประเมิน โดยแสดงสิ่งที่จะศึกษาหรือตัวแปร แหล่งข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ประเมิน การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และเกณฑ์ที่ใช้การประเมิน โดยใช้รูปแบบการประเมินโครงการแบบชิป (CIPP Model) เป็นกรอบการประเมิน

4. กำหนดขอบเขตและหัวข้อการประเมิน โดยกำหนดมิติที่ประเมิน ข้อคำถาม และผู้ให้ข้อมูล ตามความเหมาะสม
5. สร้างแบบสอบถาม ตามโครงสร้างของการประเมิน ที่กำหนดไว้แล้วมาขยายรายละเอียดของข้อคำถามตามมิติที่ประเมิน และสิ่งที่ประเมิน
6. นำแบบสอบถาม ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและปรับปรุงแก้ไข
7. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น
8. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจริง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่ง ตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ประกอบด้วย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการประเมินครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรของวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ในปีการศึกษา 2562 ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน ครูผู้สอน จำนวน 31 รวม 33 คน และกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จำนวน 265 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 298 คน ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 แสดงประชากรและจำนวนที่ใช้ในการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่ง ตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ประชากร	จำนวน
1. ผู้บริหารสถานศึกษา	2
2. ครูผู้สอน	31
3. ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์	265
รวม	298

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรของวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ในปีการศึกษา 2562 ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน ครูผู้สอน จำนวน 29 รวม 31 คน และกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จำนวน 158 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 189 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติที่ 95%

บุญชม ศรีสะอาด (2554: 42-43) ดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และทำการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แสดงกลุ่มตัวอย่างและจำนวนที่ใช้ในการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน
1. ผู้บริหารสถานศึกษา	2
2. ครูผู้สอน	29
3. ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์	158
รวม	189

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี คือ แบบสอบถามและแบบรายงาน โดยใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ตารางที่ 12 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ด้วยแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่าง	ประเด็นที่ประเมิน
1. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน	<p>ด้านบริบท (Context)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความต้องการจำเป็นของโครงการ ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ และความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ <p>ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเหมาะสมของบุคลากร ความเหมาะสมเพียงพอของงบประมาณ ความเหมาะสมของอาคาร/สถานที่ และความเหมาะสมเพียงพอของวัสดุ และอุปกรณ์

ตารางที่ 12 (ต่อ)

กลุ่มตัวอย่าง	ประเด็นที่ประเมิน
	<p>ด้านกระบวนการ (Process)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความพร้อมในการวางแผน การดำเนินการตามแผน การติดตามและประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไข <p>ด้านผลผลิต (Product)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
2. ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์	<p>ด้านผลผลิต (Product)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการสู่ SME 4.0

รายละเอียดของเครื่องมือประเมินโครงการ

รายละเอียดของเครื่องมือประเมินโครงการ มีดังนี้

1. แบบสอบถามใช้สำหรับประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ตามรูปแบบการประเมินแบบซิป (CIPP Model) โดยการประเมินบริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ และผลผลิต จำนวน 6 ฉบับ ดังนี้

1.1 การประเมินด้านบริบท มีแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ ได้แก่

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามด้านบริบทของโครงการ สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

1.2 การประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น มีแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ ได้แก่

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

1.3 การประเมินด้านกระบวนการ มีแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ ได้แก่

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามด้านกระบวนการของโครงการ สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

1.4 การประเมินด้านผลผลิต มีแบบสอบถาม จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่

ฉบับที่ 4 แบบสอบถามความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการสู่ SME 4.0

ฉบับที่ 5 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต่อการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0

ฉบับที่ 6 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

รายละเอียดของแบบสอบถามแต่ละฉบับ

1. การประเมินด้านบริบทของโครงการ

ฉบับที่ 1 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นการประเมินความเหมาะสมของโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เกี่ยวกับบริบทของโครงการ ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของความต้องการจำเป็นของโครงการ ความเหมาะสมในความสะดวกคล่อง และเหมาะสมของวัตถุประสงค์โครงการ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

2. การประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ

ฉบับที่ 2 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นระดับความเหมาะสมของโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ ความเหมาะสมของบุคลากร ความเหมาะสมเพียงพอของงบประมาณ ความเหมาะสมของอาคาร/สถานที่ ความเหมาะสมเพียงพอของวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับโครงการ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

3. การประเมินด้านกระบวนการ

ฉบับที่ 3 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นระดับความเหมาะสมของโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยະສິນຄຸ່ມໜຶ່ງຕໍາບຸລໜຶ່ງຜູ້ເພີ່ມປະສິດທິພາບແຮງງານສູ່ SME 4.0 ວິທະຍາລັຍສາຣພັດຂ່າງອຸທັຍຮານີ ເຖິງກັບກະບວນການຂອງໂຄຣງການ ປະກອບດ້ວຍຄໍາຄາມເຖິງກັບການວາງແຜນ ການດໍາເນີນການ ການຕິດຕາມແລະປະເມີນຜລ ແລະການປັບປຸງແກ້ໄຂ ມີລັກຊະນະເປັນແບບມາຕຣາສ່ວນປະມານຄ່າ 5 ຣະດັບ

4. ການປະເມີນດ້ານຜລຜລິດ

ລະດັບທີ່ 4 ສໍາຫຼັບຜູ້ເຮືອນຄຸ່ມໜຶ່ງຕໍາບຸລໜຶ່ງຜູ້ຜິດກັດຊັດ ເປັນແບບສອບຄາມຄວາມຮູ້ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຜູ້ເຮືອນຄຸ່ມໜຶ່ງຕໍາບຸລໜຶ່ງຜູ້ຜິດກັດຊັດ ເຖິງກັບການເປັນຜູ້ປະກອບການສູ່ SME 4.0 ແບ່ງເປັນ 2 ຕອນ ຄື

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นระดับความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งຕໍາບຸລໜຶ່ງຜູ້ຜິດກັດຊັດ ເຖິງກັບການເປັນຜູ້ປະກອບການສູ່ SME 4.0 ມີລັກຊະນະເປັນແບບມາຕຣາສ່ວນປະມານຄ່າ 5 ຣະດັບ

ລະດັບທີ່ 5 ສໍາຫຼັບຜູ້ເຮືອນຄຸ່ມໜຶ່ງຕໍາບຸລໜຶ່ງຜູ້ຜິດກັດຊັດ ເປັນແບບສອບຄາມຄວາມພິ່ງພອໃຈຂອງຜູ້ເຮືອນຄຸ່ມໜຶ່ງຕໍາບຸລໜຶ່ງຜູ້ຜິດກັດຊັດຕໍ່ການເຂົ້າຮ່ວມໂຄຣງການສ່ຽງເສີມວິຊາຊີພະຍະສິນຄຸ່ມໜຶ່ງຕໍາບຸລໜຶ່ງຜູ້ຜິດກັດຊັດເພີ່ມປະສິດທິພາບແຮງງານສູ່ SME 4.0 ແບ່ງເປັນ 2 ຕອນ ຄື

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นระดับความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งຕໍາບຸລໜຶ່ງຜູ້ຜິດກັດຊັດຕໍ່ການເຂົ້າຮ່ວມໂຄຣງການສ່ຽງເສີມວິຊາຊີພະຍະສິນຄຸ່ມໜຶ່ງຕໍາບຸລໜຶ່ງຜູ້ຜິດກັດຊັດເພີ່ມປະສິດທິພາບແຮງງານສູ່ SME 4.0 ມີລັກຊະນະເປັນແບບມາຕຣາສ່ວນປະມານຄ່າ 5 ຣະດັບ

ລະດັບທີ່ 6 ສໍາຫຼັບຜູ້ບຸຣິຫາຣສຸດາສິກຊາແລະຄຣູຜູ້ສອນ ເປັນແບບສອບຄາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜູ້ບຸຣິຫາຣສຸດາສິກຊາແລະຄຣູຜູ້ສອນຕໍ່ໂຄຣງການສ່ຽງເສີມວິຊາຊີພະຍະສິນຄຸ່ມໜຶ່ງຕໍາບຸລໜຶ່ງຜູ້ຜິດກັດຊັດເພີ່ມປະສິດທິພາບແຮງງານສູ່ SME 4.0 ວິທະຍາລັຍສາຣພັດຂ່າງອຸທັຍຮານີ ແບ່ງເປັນ 2 ຕອນ ຄື

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นระดับความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนຕໍ່ໂຄຣງການສ່ຽງເສີມວິຊາຊີພະຍະສິນຄຸ່ມໜຶ່ງຕໍາບຸລໜຶ່ງຜູ້ຜິດກັດຊັດເພີ່ມປະສິດທິພາບແຮງງານສູ່ SME 4.0 ວິທະຍາລັຍສາຣພັດຂ່າງອຸທັຍຮານີ ມີລັກຊະນະເປັນແບບມາຕຣາສ່ວນປະມານຄ່າ 5 ຣະດັບ

2. ແບບຮາຍງານ ໄດ້ແກ່

- ແບບຮາຍງານຈໍານວນຜູ້ເຮືອນຄຸ່ມໜຶ່ງຕໍາບຸລໜຶ່ງຜູ້ຜິດກັດຊັດທີ່ປະສບຜລສໍາເຣັດເຂົ້າສູ່ SME 4.0

- แบบรายงานจำนวนผลิตภัณฑ์และสินค้า ที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0
- แบบรายงานจำนวนเครือข่ายกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ที่เพิ่มขึ้น

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

การสร้างแบบสอบถาม ผู้ประเมินสร้างแบบสอบถาม จำนวน 6 ฉบับ โดยแต่ละฉบับมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาวัตถุประสงค์ในการประเมิน
  2. ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
  3. กำหนดโครงสร้างของการประเมิน โดยแสดงถึงสิ่งที่จะศึกษา แหล่งข้อมูล และเครื่องมือที่ใช้ จำแนกตามโครงสร้างของการประเมิน ตามรูปแบบของแบบประเมินบริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ และผลผลิต
  4. กำหนดขอบเขตและประเด็นการประเมิน สร้างแบบสอบถามตามโครงสร้างของการประเมินที่กำหนดไว้ แล้วขยายรายละเอียดของข้อความตามมิติที่ประเมิน และสิ่งที่ประเมิน
  5. ผู้ประเมินนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการบริหารสถานศึกษา หรือด้านการจัดการเรียนการสอน จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ด้านความสอดคล้อง ความถูกต้องเหมาะสม และความครบถ้วนของรายการที่ถามในสิ่งที่ต้องการจะวัด (รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในภาคผนวก ก)
  6. นำผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามมาคำนวณหาค่า IOC (Index of Objective Congruence) โดยใช้เกณฑ์ IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปที่แสดงว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ต้องการ บุญชม ศรีสะอาด (2554 : 71) ซึ่งรายการคำถามในแบบสอบถามทุกฉบับใช้ได้ทุกข้อ โดยมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00 แต่มีคำถามบางข้อต้องปรับปรุงด้านสำนวนภาษา ผู้ประเมินได้ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
- หลังจากนั้นนำแบบสอบถามแต่ละฉบับไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ดังนี้
- 1) แบบสอบถามฉบับที่ 1 ฉบับที่ 2 ฉบับที่ 3 และฉบับที่ 6 นำไป Try out กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 30 คน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ของวิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบูรณ์ จากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient Method หรือ α - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค บุญชม ศรีสะอาด (2554:

116-117) ได้ค่าความเชื่อมั่น ฉบับที่ 1 เท่ากับ 0.953 ฉบับที่ 2 เท่ากับ 0.889 ฉบับที่ 3 เท่ากับ 0.939 และฉบับที่ 6 เท่ากับ 0.831

2) แบบสอบถามฉบับที่ 4 และ ฉบับที่ 5 นำไป Try out กับผู้เรียนของวิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบูรณ์ จำนวน 30 คน จากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient Method หรือ α - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค บุญชม ศรีสะอาด (2554: 116-117) ได้ค่าความเชื่อมั่น ฉบับที่ 4 เท่ากับ 0.889 และฉบับที่ 5 เท่ากับ 0.918

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ประเมินดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบสอบถามและแบบรายงาน โดยกำหนดระยะเวลาในการประเมินเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ประเมินก่อนเริ่มดำเนินโครงการ ระหว่างสิงหาคม – กันยายน 2561 ใช้แบบสอบถาม ฉบับที่ 1 และ ฉบับที่ 2 ให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน เป็นผู้ตอบ

ระยะที่ 2 ประเมินระหว่างดำเนินโครงการ ในช่วงเดือนตุลาคม 2561 – กันยายน 2562 ใช้แบบสอบถาม ฉบับที่ 3 ให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน เป็นผู้ตอบ

ระยะที่ 3 ประเมินหลังเสร็จสิ้นโครงการ ผู้ประเมินได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ในช่วงเดือนตุลาคม – ธันวาคม 2562 ใช้แบบสอบถาม ฉบับที่ 4 ฉบับที่ 5 ให้ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นผู้ตอบ และฉบับที่ 6 ให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน เป็นผู้ตอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการดังนี้

1. แบบสอบถาม สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ผู้ประเมินเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง

2. ผู้ประเมินติดตามและรวบรวมแบบสอบถามที่เป็นของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 ฉบับ ครูผู้สอน จำนวน 29 ฉบับ และผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จำนวน 158 ฉบับ ได้ครบตามจำนวนที่ต้องการ แล้วนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ความครบถ้วนถูกต้อง พบว่ามีความสมบูรณ์ ร้อยละ 100 และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดทำข้อมูล

ผู้ประเมินนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาจัดกระทำ ดังนี้

1. กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนจากแบบสอบถาม ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังต่อไปนี้

1.1 การประเมินด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น และด้านกระบวนการของโครงการ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

1.2 การประเมินด้านผลผลิตของโครงการ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง	มีความคิดเห็น/ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคิดเห็น/ความพึงพอใจในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็น/ความพึงพอใจในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็น/ความพึงพอใจในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความคิดเห็น/ความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ การแปลความหมายค่าเฉลี่ยโดยการกำหนดเกณฑ์การประเมินความคิดเห็น 5 ระดับของ ชูศรี วงศ์รัตนะ (2553: 69) มีความหมาย ดังนี้

2.1 การประเมินด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น และด้านกระบวนการของโครงการ แปลความหมายค่าเฉลี่ยโดยการกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง	ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง	ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	ความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง	ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง	ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.2 การประเมินด้านผลผลิตของโครงการ แปลความหมายค่าเฉลี่ยโดยการกำหนดเกณฑ์

ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็น/ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความคิดเห็น/ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
 ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความคิดเห็น/ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความคิดเห็น/ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความคิดเห็น/ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. กำหนดเกณฑ์การตัดสินคุณค่าของโครงการโดยรวม ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น และด้านกระบวนการ ใช้เกณฑ์ของ รัตนะ บัวสนธ์ (2556 : 71) กำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป ถือว่าผลการประเมินเหมาะสม โดยมีเกณฑ์ดังนี้

3.1 ด้านบริบท

ใช้เกณฑ์การประเมิน ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป ผลการประเมินเหมาะสม

3.2 ด้านปัจจัยเบื้องต้น

ใช้เกณฑ์การประเมิน ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป ผลการประเมินเหมาะสม

3.3 ด้านกระบวนการ

ใช้เกณฑ์การประเมิน ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป ผลการประเมินเหมาะสม

3.4 ด้านผลผลิต

3.4.1 ความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการสู่ SME 4.0 ใช้เกณฑ์การประเมิน ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป ผลการประเมิน ผ่าน

3.4.2 จำนวนผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ประสบผลสำเร็จเข้าสู่ SME 4.0 จำนวน 10 คนขึ้นไป ผลการประเมิน ผ่าน

3.4.3 ความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต่อการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 ใช้เกณฑ์การประเมิน ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป ผลการประเมิน ผ่าน

3.4.4 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป ผลการประเมิน ผ่าน

3.4.5 จำนวนผลิตภัณฑ์และสินค้า ที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 ใช้เกณฑ์การประเมิน จำนวน 10 ผลงานขึ้นไป ผลการประเมิน ผ่าน

3.4.6 จำนวนเครือข่ายกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ที่เพิ่มขึ้นหลังดำเนินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 ใช้เกณฑ์การประเมิน จำนวน 15 คนขึ้นไป ผลการประเมิน ผ่าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลการประเมินโครงการจากแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามมาจัดระบบ และทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อคำนวณค่าสถิติ ดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้คำร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

2) วิเคราะห์ระดับความเหมาะสม ระดับความคิดเห็น และระดับความพึงพอใจ จาก การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี โดยวิธีการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ผู้ประเมินดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติ ดังนี้

1. คำร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ โดยใช้สูตรของ ชูศรี วงศ์รัตน์ (2553: 34-35)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ = แทนค่าเฉลี่ยของประชากร

$\sum X$ = แทนผลรวมทั้งหมดของข้อมูล

N = แทนจำนวนข้อมูลทั้งหมดของประชากร

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของ ชูศรี วงศ์รัตน์ (2553: 60-61)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

n = จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X$ = ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

$(\sum X)^2$ = ผลรวมของข้อมูลแต่ละตัวยกกำลังสอง

4. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence = IOC) ของแบบสอบถาม โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณา โดย ศิริชัย พงษ์วิชัย (2554: 141-142) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน คะแนนรวมที่ผู้เชี่ยวชาญทุกคนให้

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

คะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญกำหนดเป็น +1 หรือ 0 หรือ -1 ดังนี้
+1 หมายถึง แน่ใจว่าจุดประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหาหรือแบบสอบถามนั้น
สอดคล้องกับจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าจุดประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหาหรือแบบสอบถามนั้น
สอดคล้องกับจุดประสงค์

-1 หมายถึง แน่ใจว่าจุดประสงค์ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาหรือแบบสอบถามนั้นไม่
สอดคล้องกับจุดประสงค์

5. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค โดย บุญชม ศรีสะอาด (2554: 117)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α = ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n = จำนวนข้อของแบบสอบถาม

S_i^2 = ความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ

S^2 = ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ผู้ประเมินได้วิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม และแบบรายงาน ดังต่อไปนี้

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ครั้งนี้ ผู้ประเมินขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการประเมินด้านบริบทของโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ตอนที่ 3 ผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ตอนที่ 4 ผลการประเมินด้านกระบวนการของโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ตอนที่ 5 ผลการประเมินด้านผลผลิตของโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

5.1 ความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการสู่ SME 4.0

5.2 จำนวนผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ประสบผลสำเร็จเข้าสู่ SME 4.0

5.3 ความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต่อการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0

5.4 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

5.5 จำนวนผลิตภัณฑ์และสินค้า ที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0

5.6 จำนวนเครือข่ายกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ที่เพิ่มขึ้นหลังดำเนินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ประเมินได้นำแบบสอบถามจำนวน 6 ฉบับ ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง ที่ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน และครูผู้สอน จำนวน 29 คน รวมจำนวน 31 คน และ ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จำนวน 158 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 189 คน แล้วนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์สถานภาพโดยค่าสถิติพื้นฐาน แยกตามสถานภาพ ปรากฏผลดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน (n=31)		
1. เพศ		
ชาย	20	64.52
หญิง	11	35.48
รวม	31	100
2. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	20	64.52
ปริญญาโท	9	29.03
ปริญญาเอก	2	6.45
รวม	31	100
3. ปฏิบัติหน้าที่		
ผู้บริหารสถานศึกษา	2	6.45
ครูผู้สอน	29	93.55
รวม	31	100
4. ประสบการณ์การทำงาน		
ต่ำกว่า 10 ปี	3	9.68
10 – 19 ปี	7	22.58

ตารางที่ 13 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20 – 29 ปี	16	51.61
30 ปีขึ้นไป	5	16.13
รวม	31	100
ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (n=158)		
1. เพศ		
ชาย	90	56.96
หญิง	68	43.04
รวม	158	100
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	12	7.59
30 – 39 ปี	84	53.16
40 – 49 ปี	58	36.71
50 – ปี ขึ้นไป	4	2.53
รวม	158	100

จากตารางที่ 13 ข้อมูลสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 64.52) เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 35.48) ระดับการศึกษาปริญญาตรี (ร้อยละ 64.52) รองลงมาปริญญาโท (ร้อยละ 29.03) ปฏิบัติหน้าที่ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอน (ร้อยละ 93.55) เป็นผู้บริหารสถานศึกษา (ร้อยละ 6.45) และส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน 20 - 29 ปี (ร้อยละ 51.61) รองลงมาคือ 10 - 19 ปี (ร้อยละ 22.58) ส่วนผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 56.96) เพศหญิง (ร้อยละ 43.04) และส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30 – 39 ปี (ร้อยละ 53.16) รองลงมา คือ 40 – 49 ปี (ร้อยละ 36.71)

ตอนที่ 2 ผลการประเมินด้านบริบท

การประเมินด้านบริบทของโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี มีรายละเอียดการวิเคราะห์ ข้อมูลแสดงดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านบริบทของโครงการ (n = 31)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับ ความคิดเห็น		แปล ผล	เกณฑ์การ ประเมิน	ผลการ ประเมิน
		$\bar{X}$	S.D.			
ความต้องการของการทำโครงการ						
1.	ต้องการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศน์กลุ่มหนึ่ง ตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ แรงงานสู่ SME 4.0	4.05	0.73	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
2.	ต้องการให้ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการฝึกอบรมไปต่อยอด ประกอบอาชีพประสบความสำเร็จ	4.45	0.84	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
3.	ต้องการให้ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์พัฒนานวัตกรรมแปลกใหม่ที่เกิด จากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์โดย ประยุกต์ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเพื่อ รองรับการพัฒนาสู่ SME 4.0	4.14	0.71	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
4.	ต้องการเพิ่มจำนวนเครือข่ายกลุ่มอาชีพ หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของวิทยาลัย สารพัดช่างอุทัยธานี	4.43	0.78	มาก	≥ 3.50	ผ่าน
เฉลี่ยรวม		4.27	0.27	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์						
5.	วัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	3.95	0.72	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
6.	วัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับ พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551	4.41	0.91	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
7.	วัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับนโยบาย การสร้างเศรษฐกิจฐานรากของรัฐบาล	4.28	0.68	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับ		แปล ผล	เกณฑ์การ ประเมิน	ผลการ ประเมิน
		ความคิดเห็น				
		$\bar{X}$	S.D.			
8.	วัตถุประสงค์สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	4.39	0.65	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
9.	วัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับ วิสัยทัศน์และพันธกิจของสถานศึกษา	3.84	0.94	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
10.	วัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับกิจกรรม ที่กำหนดภายใต้โครงการ	3.82	0.82	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
เฉลี่ยรวม		4.12	0.64	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของ โครงการ						
11.	วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อเพิ่มความรู้ ความ เข้าใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการสู่ SME 4.0	4.32	1.19	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
12.	วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเพิ่มจำนวนผู้เรียน กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ประสบ ผลสำเร็จเข้าสู่ SME 4.0	4.35	1.08	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
13.	วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต่อ การเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0	4.48	1.13	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับ ความคิดเห็น		แปล ผล	เกณฑ์การ ประเมิน	ผลการ ประเมิน
14.	วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อศึกษาความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อ โครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่ง ตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ แรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่าง อุทัยธานี	4.52	0.99	มาก ที่สุด	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
15.	วัตถุประสงค์ข้อที่ 5 เพื่อเพิ่มจำนวน ผลิตภัณฑ์และสินค้า ที่เกิดจากการเข้าร่วม โครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่ง ตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ แรงงานสู่ SME 4.0	4.55	0.85	มาก ที่สุด	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
16.	วัตถุประสงค์ข้อที่ 6 เพื่อเพิ่มจำนวน เครือข่ายกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ เพิ่มขึ้น หลังดำเนินโครงการส่งเสริมวิชาชีพ ระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0	4.26	1.29	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
เฉลี่ยรวม		4.41	0.91	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
เฉลี่ยรวมด้านบริบท		4.26	0.11	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน

จากตารางที่ 14 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในการประเมินด้านบริบทของโครงการ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.11) เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.91) รองลงมา คือ ความต้องการของการทำโครงการ ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.27) ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.64) ตามลำดับ ซึ่งทุกประเด็นผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

พิจารณาประเด็นความต้องการของการทำโครงการ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ต้องการให้ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการฝึกอบรมไปต่อยอด

ประกอบอาชีพประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.84) รองลงมา คือ ต้องการเพิ่มจำนวนเครือข่ายกลุ่มอาชีพ หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.71) และต้องการให้ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์พัฒนานวัตกรรมแปลกใหม่ที่เกิดจากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์โดยประยุกต์ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเพื่อรองรับการพัฒนาสู่ SME 4.0 ($\bar{X} = 3.14$, S.D. = 0.71) ตามลำดับ

ประเด็นความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ วัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับ พ.ร.บ.การอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.91) รองลงมาคือ วัตถุประสงค์สอดคล้องกับยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.65) และวัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับนโยบายการสร้างเศรษฐกิจฐานรากของรัฐบาล ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.68) ตามลำดับ

ประเด็นความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ วัตถุประสงค์ข้อที่ 5 เพื่อเพิ่มจำนวนผลิตภัณฑ์และสินค้า ที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.85) รองลงมา คือ วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.99) และ วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต่อการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 1.13) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น

การประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี มีรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลแสดง ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ (n = 31)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับ		แปล ผล	เกณฑ์การ ประเมิน	ผลการ ประเมิน
		ความคิดเห็น				
		$\bar{X}$	S.D.			
ความเหมาะสมของบุคลากร						
1.	ความเหมาะสมของครูผู้สอนที่รับผิดชอบ โครงการ	4.45	0.68	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
2.	ความเหมาะสมด้านความรู้ความสามารถใน การดำเนินงานของบุคลากร	4.10	0.87	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
3.	ความเหมาะสมของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ร่วมโครงการ	4.35	0.87	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
เฉลี่ยรวม		4.20	0.41	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
ความเหมาะสมเพียงพอของงบประมาณ						
4.	งบประมาณมีความเหมาะสมและเพียงพอ สำหรับการบริหารโครงการ	4.25	0.61	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
5.	งบประมาณมีความเหมาะสมเพื่อการ ดำเนินการกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.45	0.71	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
เฉลี่ยรวม		4.35	0.54	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
ความเหมาะสมของอาคาร/สถานที่						
6.	อาคาร/สถานที่ภายในสถานศึกษามีความ เหมาะสมในการจัดกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.31	0.89	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
7.	สถานที่ภายนอกสถานศึกษามีความ เหมาะสมในการจัดกิจกรรมตามโครงการ	4.15	0.72	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
เฉลี่ยรวม		4.23	0.56	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
ความเหมาะสมของวัสดุ และอุปกรณ์						
8.	วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือ มีความ เหมาะสมและเพียงพอสำหรับการ ดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ	3.75	0.74	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับ		แปลผล	เกณฑ์การประเมิน	ผลการประเมิน
		ความคิดเห็น				
		$\bar{X}$	S.D.			
9.	วัสดุ/อุปกรณ์ และเครื่องมือ ที่สนับสนุนการจัดกิจกรรมภายใต้โครงการ มีความเหมาะสมกับความต้องการ	4.31	0.85	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
10.	อุปกรณ์และสื่อการเรียนรู้ มีความเหมาะสมและเพียงพอสำหรับการดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.49	0.67	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
เฉลี่ยรวม		4.18	0.46	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
เฉลี่ยรวมปัจจัยเบื้องต้น		4.24	0.28	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน

จากตารางที่ 15 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.28) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความเหมาะสมเพียงพอของงบประมาณ ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.54) รองลงมา คือ ความเหมาะสมของอาคารสถานที่ ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.56) ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความเหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์ ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.46) ตามลำดับ ซึ่งทุกประเด็นผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาประเด็นความเหมาะสมของบุคลากร พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความเหมาะสมของครูผู้สอนที่รับผิดชอบโครงการ ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.68) รองลงมา คือ ความเหมาะสมของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ร่วมโครงการ ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.87) และความเหมาะสมด้านความรู้ความสามารถในการดำเนินงานของบุคลากร ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.57) ตามลำดับ

ประเด็นความเหมาะสมเพียงพอของงบประมาณ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ งบประมาณมีความเหมาะสมเพื่อการดำเนินการกิจกรรมภายใต้โครงการ ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.71) รองลงมา คือ งบประมาณมีความเหมาะสมและเพียงพอสำหรับการบริหารโครงการ ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.61) ตามลำดับ

ประเด็นความเหมาะสมของอาคารสถานที่ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คืออาคาร/สถานที่ภายในสถานมีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมภายใต้โครงการ ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.89) รองลงมา คือสถานที่ภายนอกสถานศึกษามีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมตามโครงการ ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.72) ตามลำดับ

ประเด็นความเหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ อุปกรณ์และสื่อการเรียนรู้ มีความเหมาะสมและเพียงพอสำหรับการดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.67) รองลงมา คือ วัสดุ/อุปกรณ์ และเครื่องมือ ที่สนับสนุนการจัดกิจกรรมภายใต้โครงการ มีความเหมาะสมกับความต้องการ ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.85) และวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือ มีความเหมาะสมและเพียงพอสำหรับการดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.74) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการประเมินด้านกระบวนการ

การประเมินด้านกระบวนการของโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี มีรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านกระบวนการของโครงการ (n = 31)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับ		แปลผล	เกณฑ์การประเมิน	ผลการประเมิน
		ความคิดเห็น				
		$\bar{X}$	S.D.			
การวางแผน (Plan)						
1.	การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อร่วมกันวางแผนการดำเนินงานของโครงการ	4.48	0.65	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
2.	การประชุมคณะกรรมการเพื่อวางแผนการดำเนินงานของโครงการ	4.45	0.55	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
3.	การกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้รับผิดชอบและผู้ที่เกี่ยวข้อง	3.99	0.77	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
4.	การจัดทำแผนการดำเนินงานในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ	4.15	0.74	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
เฉลี่ยรวม		4.26	0.44	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับ		แปลผล	เกณฑ์การประเมิน	ผลการประเมิน
		ความคิดเห็น				
		$\bar{X}$	S.D.			
การดำเนินการ (Do)						
5.	การปฏิบัติงานหรือกิจกรรมเป็นไปตาม ปฏิทินปฏิบัติงาน	4.05	0.58	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
6.	การประสานงานและขอความร่วมมือ ระหว่างผู้รับผิดชอบ	4.25	0.68	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
7.	ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรใน สถานศึกษาเกิดความมุ่งมั่นในการ ดำเนินงานตามกิจกรรมของโครงการ	4.35	0.64	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
8.	จัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่เอื้อต่อ การดำเนินงานตามกิจกรรมของโครงการ	4.15	0.67	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
เฉลี่ยรวม		4.20	0.41	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
การติดตามและประเมินผล (Check)						
9.	การแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและ ประเมินผลตามกิจกรรมของโครงการ	4.41	0.73	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
10.	การประชุมวางแผนติดตามและประเมินผล ตามกิจกรรมของโครงการ	4.15	0.87	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
11.	การประเมินผลระหว่างดำเนินกิจกรรม	4.45	0.71	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
12.	การประเมินผลหลังการจัดกิจกรรม	4.27	0.85	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
13.	การสรุป และรายงานการจัดกิจกรรม	4.38	0.88	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
เฉลี่ยรวม		4.33	0.21	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
การปรับปรุงและแก้ไข (Act)						
14.	การนำเอาปัญหาและอุปสรรคจากการ ติดตามผลการดำเนินโครงการเข้าที่ประชุม เพื่อหาทางแก้ไข	4.11	0.84	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับ		แปลผล	เกณฑ์การประเมิน	ผลการประเมิน
		ความคิดเห็น				
		$\bar{X}$	S.D.			
15.	การระดมความคิดจากทุกฝ่ายเพื่อหาทางแก้ปัญหาในการดำเนินงานตามโครงการ	4.35	0.77	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
16.	มีการดำเนินการแก้ปัญหาและอุปสรรคให้เหมาะสมและสอดคล้องกับโครงการ	4.17	0.84	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
17.	จัดให้มีรายงานผลการดำเนินการแก้ปัญหาและอุปสรรคให้ทุกฝ่ายได้รับทราบ	4.24	0.73	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
เฉลี่ยรวม		4.21	0.34	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
เฉลี่ยรวมกระบวนการ		4.25	0.27	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน

จากตารางที่ 16 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในด้านกระบวนการ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.27) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การติดตามและประเมินผล ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.20) รองลงมา คือ การวางแผน ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.44) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การดำเนินการ ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.41) ตามลำดับ ซึ่งทุกประเด็นผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณารายประเด็น ประเด็นการวางแผน พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อร่วมกันวางแผนการดำเนินงานของโครงการ ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.65) รองลงมาคือ การประชุมคณะกรรมการเพื่อวางแผนการดำเนินงานของโครงการ ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.55) และ การจัดทำแผนการดำเนินงานในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.74) ตามลำดับ

ประเด็นการดำเนินการ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในสถานศึกษาเกิดความมุ่งมั่นในการดำเนินงานตามกิจกรรมของโครงการ ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.64) รองลงมา คือ การประสานงานและขอความร่วมมือระหว่างผู้รับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.68) และจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่เอื้อต่อการดำเนินงานตามกิจกรรมของโครงการ ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.67) ตามลำดับ

ประเด็นการติดตามและประเมินผล พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การประเมินผลระหว่างดำเนินกิจกรรม ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.71) รองลงมา คือ การแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลตามกิจกรรมของโครงการ ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.73) และการสรุป และรายงานการจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.88) ตามลำดับ

ประเด็นการปรับปรุงแก้ไข พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การระดมความคิดจากทุกฝ่ายเพื่อหาทางแก้ปัญหาในการดำเนินงานตามโครงการ ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.77) รองลงมา คือ จัดให้มีรายงานผลการดำเนินการแก้ปัญหาและอุปสรรคให้ทุกฝ่ายได้รับทราบ ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.73) และการสรุป และมีการดำเนินการแก้ปัญหาและอุปสรรคให้สอดคล้อง เหมาะสมกับ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.84) ตามลำดับ

ตอนที่ 5 ผลการประเมินด้านผลผลิต

การประเมินด้านผลผลิตของโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี มีรายละเอียดการวิเคราะห์ ข้อมูลแสดงดังตารางที่ 17-22

5.1 ผลการศึกษาความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการสู่ SME 4.0 ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียน กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการสู่ SME 4.0 (n = 158)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความรู้ ความเข้าใจ		แปล ผล	เกณฑ์การ ประเมิน	ผลการ ประเมิน
		$\bar{X}$	S.D.			
1.	การใช้นวัตกรรมโดยนำเอาแนวความคิดใหม่หรือการนำประโยชน์จากสิ่งที่มีอยู่เดิมมาใช้ในรูปแบบใหม่	4.41	0.83	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
2.	ความรู้ความเข้าใจในการคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการคิดประดิษฐ์ค้นสิ่งใหม่ ๆ	4.49	0.88	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
3.	ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ	4.32	0.87	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความรู้ ความเข้าใจ		แปล ผล	เกณฑ์การ ประเมิน	ผลการ ประเมิน
		$\bar{X}$	S.D.			
4.	การวางแผนเรื่องเกี่ยวกับการเงินและการทำ บัญชี	4.08	0.84	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
5.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำแผนธุรกิจ	3.98	0.77	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
6.	การวิเคราะห์เพื่อกำหนดแนวคิดและวางแผนโดย ใช้กลยุทธ์ในการวิเคราะห์ที่เรียกว่า SWOT Analysis	4.35	0.78	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
7.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของกิจการ และแหล่งการเงินของผู้ประกอบการ	4.29	0.85	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
8.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารการเงิน การตลาด และการแข่งขัน	4.25	0.78	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
9.	การจัดหาทรัพยากรบุคคล ด้านจำนวน คุณภาพ และความเหมาะสมกับตำแหน่ง	4.11	0.71	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
10.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับส่วนประสมทาง การตลาด กำไร และการเพิ่มประสิทธิภาพ ของการผลิต	4.05	0.87	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
ค่าเฉลี่ยรวม		4.23	0.35	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน

จากตารางที่ 17 พบว่า ผลการศึกษา ความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการสู่ SME 4.0 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในการคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการคิดประดิษฐ์ค้นสิ่งใหม่ ๆ ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.88) รองลงมา ได้แก่ การใช้นวัตกรรมโดยนำเอาแนวความคิดใหม่หรือการนำประโยชน์จากสิ่งที่มีอยู่เดิมมาใช้ในรูปแบบใหม่ ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.83) และการวิเคราะห์เพื่อกำหนดแนวคิดและวางแผนโดยใช้กลยุทธ์ในการวิเคราะห์ที่เรียกว่า SWOT Analysis ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.78) ตามลำดับ ซึ่งพบว่าทุกข้อผ่านเกณฑ์การประเมิน

5.2 จำนวนผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ประสบผลสำเร็จเข้าสู่ SME 4.0 ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 จำนวนผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ประสบผลสำเร็จเข้าสู่ SME 4.0 (n = 12)

ที่	ชื่อ-สถานที่อยู่	ผลิตภัณฑ์ที่ประสบผลสำเร็จ
1	นางวรรณมา จันทร์ที	ผลิตภัณฑ์ขนมแปรรูปจากกล้วย
2	นางสมพร วงษ์ภา	ผลิตภัณฑ์ขนมแปรรูปจากปลา
3	นางกุหลาบ ขุนพิลึก	ผลิตภัณฑ์ผักตบชวา
4	นางสาวจันทร์จิรา สุระดม	ผลิตภัณฑ์กระเป๋าผ้าทำมือ
5	นางอัญชัน ชวดเปี้ย	ผลิตภัณฑ์ดอกไม้จันทน์
6	นางนิตยา จันทรานุสรณ์	ผลิตภัณฑ์เศษวัสดุจากผ้า
7	นางสมหมาย รัตนวงศ์	ผลิตภัณฑ์จากกาบตาล
8	นางประมวล เขิตวงษ์สูง	ผลิตภัณฑ์จักสาน
9	นางนาฏน้อย เชื้อฉ่ำหลวง	ผลิตภัณฑ์ผ้าทอ
10	นางทองลา นัทศรี	ผลิตภัณฑ์งานใบตองเรียนแบบธรรมชาติ
11	นายนิทัศน์ จันทร์	ผลิตภัณฑ์ผ้าทอมือบ้านไร่
12	นางบุญช่วย ลิ้มทอง	ผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรส้มซ่า

จากตารางที่ 18 แสดงจำนวนผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ประสบผลสำเร็จเข้าสู่ SME 4.0 จากแบบรายงาน พบว่า มีจำนวน 12 คน โดยเกณฑ์การประเมินโครงการครั้งนี้กำหนดไว้จำนวน 10 คน จึงสรุปว่าผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

5.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต่อการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 ดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต่อการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 (n = 158)

ข้อที่	ความพึงพอใจของผู้เรียน กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์	ระดับ		แปล ผล	เกณฑ์การ ประเมิน	ผลการ ประเมิน
		ความพึงพอใจ				
		$\bar{X}$	S.D.			
1.	การส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ แรงงานสู่ SME 4.0	4.31	0.78	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
2.	การส่งเสริมการใช้นวัตกรรมโดยนำเอา แนวความคิดใหม่หรือการนำประโยชน์จาก สิ่งที่มีอยู่เดิมมาใช้ในรูปแบบใหม่	3.50	0.82	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
3.	มีความรู้ความเข้าใจในการคิดริเริ่ม สร้างสรรค์และการคิดประดิษฐ์ค้นสิ่งใหม่ ๆ	3.60	0.78	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
4.	มีความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการทำงาน อย่างเป็นระบบ	4.35	0.77	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
5.	ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ได้รับ ประโยชน์จากการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงการ	3.80	0.83	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
6.	ครูผู้สอนวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นผู้มีความรู้และทักษะ เกี่ยวกับเรื่องที่ได้รับผิดชอบเป็นอย่างดี	3.75	0.78	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
7.	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนให้ คำปรึกษาและให้กำลังใจเป็นอย่างดีต่อการ เรียน/ฝึกอบรมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่ง ตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์	3.60	0.75	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
8.	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนด แนวคิด การวางแผน และการทำ แผนธุรกิจ	3.85	0.75	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ข้อที่	ความพึงพอใจของผู้เรียน กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์	ระดับ		แปล ผล	เกณฑ์การ ประเมิน	ผลการ ประเมิน
		ความพึงพอใจ				
		$\bar{X}$	S.D.			
9.	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของ กิจการและแหล่งการเงินของผู้ประกอบการ	3.88	0.65	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
10.	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหาร การเงิน การตลาด และการแข่งขัน	4.25	0.87	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
ค่าเฉลี่ยรวม		3.89	0.47	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน

จากตารางที่ 19 แสดงว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต่อการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.77) รองลงมา ได้แก่ การส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.78) และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารการเงิน การตลาด และการแข่งขัน ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.87) ตามลำดับ ซึ่งพบว่าทุกข้อผ่านเกณฑ์การประเมิน

5.4 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ดังแสดงในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษาและครูผู้สอนต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยະສິນกลุ่มหนึ่งตำบล
หนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
(n = 31)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับ		แปล ผล	เกณฑ์การ ประเมิน	ผลการ ประเมิน
		ความคิดเห็น				
		$\bar{X}$	S.D.			
1.	มีการจัดทำแผนงานและกิจกรรมภายใต้ โครงการอย่างเป็นระบบ	4.41	0.78	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
2.	กิจกรรมของโครงการแต่ละกิจกรรมมีความ ชัดเจนในการปฏิบัติ	4.48	0.62	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
3.	กิจกรรมของโครงการมีความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของโครงการ	4.30	0.58	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
4.	วัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนรู้ สิ่งอำนวยความสะดวก มีความเหมาะสม เพียงพอต่อการ ดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.35	0.77	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
5.	ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ได้รับ ประโยชน์จากการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงการ	3.89	0.83	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
6.	ครูผู้สอนวิชาชีพพระยະສິນกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นผู้มีความรู้และทักษะ เกี่ยวกับเรื่องที่รับผิดชอบเป็นอย่างดี	4.35	0.68	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
7.	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนให้ คำปรึกษาและให้กำลังใจเป็นอย่างดีต่อการ เรียน/ฝึกอบรมวิชาชีพพระยະສິນกลุ่มหนึ่ง ตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์	4.17	0.75	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
8.	คำสั่งมอบหมายหน้าที่ในการปฏิบัติ กิจกรรมภายใต้โครงการ ครอบคลุม ชัดเจน สามารถปฏิบัติได้ให้มีประสิทธิภาพ	4.26	0.75	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับ		แปลผล	เกณฑ์การประเมิน	ผลการประเมิน
		ความคิดเห็น				
		$\bar{X}$	S.D.			
9.	การประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจการดำเนินงานกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการอย่างต่อเนื่อง	4.38	0.65	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
10.	การนิเทศติดตามและประเมินผลโครงการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	4.25	0.87	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน
ค่าเฉลี่ยรวม		4.28	0.19	มาก	$\bar{X} \geq 3.50$	ผ่าน

จากตารางที่ 20 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.19) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ กิจกรรมของโครงการแต่ละกิจกรรมมีความชัดเจนในการปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.62) รองลงมา ได้แก่ มีการจัดทำแผนงานและกิจกรรมภายใต้โครงการอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.78) และการประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจการดำเนินงานกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.65) ตามลำดับ ซึ่งพบว่าทุกข้อผ่านเกณฑ์การประเมิน

5.5 จำนวนผลิตภัณฑ์และสินค้า ที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0

ผลจากแบบรายงานจำนวนผลิตภัณฑ์และสินค้า ที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนผลิตภัณฑ์และสินค้า ที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสัน
กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0

ที่	ผลิตภัณฑ์และสินค้า	กลุ่มหนึ่งผลิตภัณฑ์ หนึ่งตำบล	สถานที่จำหน่าย
1.	ขนมกล้วยแชบสมุนไพโร	กลุ่มแม่บ้านน้ำรอบ	กลุ่มแม่บ้านน้ำรอบ กลุ่มอำเภอลานสัก
2.	กล้วยอบเนย, กล้วยปรุงรส	กลุ่มแม่บ้านน้ำรอบ	กลุ่มแม่บ้านน้ำรอบ กลุ่มอำเภอลานสัก
3.	ปลาแรดยอ, ปลาแรดเส้น, ข้าว เกรียบปลาเส้น	กลุ่มแม่บ้านสะแกกรัง	กลุ่มแม่บ้านสะแกกรัง OTOP อำเภอเมืองอุทัยธานี
4.	กระเป๋าผักตบชวาบุผ้า	กลุ่มแม่บ้านท่าชะอม	บ้านท่าชะอม
5.	กระเป๋าผ้าทำมือ	กลุ่มแม่บ้านตำบล บ้านเก่า	ตลาดถนนคนเดิน จังหวัด อุทัยธานี, กลุ่มแม่บ้าน ตำบลบ้านเก่า
6.	พวงหรีดดอกไม้จันทร์	กลุ่มผู้สูงอายุ	ที่ว่าการอำเภอหนองขาหย่าง
7.	พรมปูรถยนต์จากเศษผ้า	กลุ่มแม่บ้านดงขวาง	กลุ่มแม่บ้านดงขวาง OTOP อำเภอเมืองอุทัยธานี
8.	โซฟา กาบตาล	กลุ่มจักสานบ้านดงพระ พระธาตุ	กลุ่มหมู่บ้านดงพระธาตุ OTOP อำเภอทัพทัน
9.	เปลจากไม้ไผ่	กลุ่มจักสานบ้านดงพระ พระธาตุ	กลุ่มหมู่บ้านดงพระธาตุ OTOP อำเภอทัพทัน
10.	นาฬิกาผ้าทอ	กลุ่มแปรรูปผ้าทอบ้านไร่	OTOP อำเภอบ้านไร่
11.	แจกันดินเผาประดับผ้าทอมือ	กลุ่มแปรรูปผ้าทอบ้านไร่	OTOP อำเภอบ้านไร่
12.	งานบายศรีเรียนแบบธรรมชาติ ใบตอง	กลุ่มแม่บ้านวังทอง	ตำบลบ้านบึง อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี
13.	เครื่องแต่งกายจากผ้าทอมือ	กลุ่มผ้าทอมือบ้านไร่	OTOP อำเภอบ้านไร่
14.	ยาต้มสมุนไพโรจากส้มซ่า, ลูก ประคบจากส้มซ่า	กลุ่มบ้านเนื้อร้อน	ตลาดถนนคนเดิน จังหวัด อุทัยธานี, กลุ่มแม่บ้านเนื้อร้อน

จากตารางที่ 21 พบว่า จำนวนผลิตภัณฑ์และสินค้า ที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 มีจำนวน 14 รายการ โดยเกณฑ์การประเมินโครงการครั้งนี้กำหนดไว้ จำนวน 10 รายการ จึงสรุปว่าผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

5.6 จำนวนเครือข่ายกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มขึ้น หลังดำเนินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 ดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนเครือข่ายกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มขึ้น หลังดำเนินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0

ที่	ชื่อกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์	ที่อยู่
1	กลุ่มแม่บ้านน้ำรอบขนมแปรรูปจากกล้วย	ตำบลน้ำรอบ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี
2	กลุ่มแม่บ้านสะแกกรังอาหารแปรรูปจากปลาแรด	ตำบลสะแกกรัง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี
3	กลุ่มแม่บ้านท่าชะอมผลิตภัณฑ์ผักตบชวา	ตำบลเขาขวางทอง อำเภอหนองฉาง จังหวัดอุทัยธานี
4	กลุ่มแม่บ้านตำบลบ้านเก่ากระเป๋าผ้าทำมือ	ตำบลบ้านเก่า อำเภอหนองฉาง จังหวัดอุทัยธานี
5	กลุ่มผลิตภัณฑ์ดอกไม้จันทน์	ตำบลหนองขาหย่าง อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี
6	กลุ่มแม่บ้านดงขวางผลิตภัณฑ์เศษวัสดุจากผ้า	ตำบลดงขวาง อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี
7	กลุ่มจักรสานดงพระธาตุ	ตำบลหนองกระทุ่ม อำเภอทัพทัน จังหวัดอุทัยธานี
8	กลุ่มแปรรูปผ้าทอบ้านไร่	ตำบลสะนา อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี
9	กลุ่มแม่บ้านวังทองงานใบตองเรียนแบบธรรมชาติ	ตำบลบ้านบึง อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี
10	กลุ่มผ้าทอมือบ้านไร่	ตำบลสะนา อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี
11	กลุ่มบ้านเนื้อร้อนผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรส้มซ่า	ตำบลหนองพังค่า อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี
12	กลุ่มบ้านหลังเขาผลิตภัณฑ์หมูร้า	ตำบลห้วยคต อำเภอห้วยคต จังหวัดอุทัยธานี

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ที่	ชื่อกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์	ที่อยู่
13	กลุ่มแม่บ้านห้วยขาแข้งผลิตภัณฑ์หมูฝอย	ตำบลห้วยขาแข้ง อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี
14	กลุ่มแม่บ้านเขาปฐวี ผลิตภัณฑ์จากผ้าบาติก	ตำบลตลุกคู่ อำเภอกัทพทัน จังหวัดอุทัยธานี
15	กลุ่มแม่บ้านตำบลทัพทันน้ำพริกแมงดา	ตำบลทัพทัน อำเภอกัทพทัน จังหวัดอุทัยธานี
16	กลุ่มผลิตภัณฑ์สมุนไพรผู้สูงอายุ	ตำบลหนองกระทุ่ม อำเภอกัทพทัน จังหวัดอุทัยธานี
17	กลุ่มแม่บ้านพลวงสองนางผลิตภัณฑ์น้ำยาล้างจาน	ตำบลพลวงสองนาง อำเภอกัทพทัน จังหวัดอุทัยธานี
18	กลุ่มแม่บ้านหลังเขาผลิตภัณฑ์แปรรูปจากมะขาม	ตำบลห้วยคต อำเภอกัทพทัน จังหวัดอุทัยธานี

จากตารางที่ 22 พบว่า จำนวนเครือข่ายกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น หลังดำเนินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 มีจำนวนเพิ่มขึ้น 18 กลุ่ม โดยเกณฑ์การประเมินโครงการครั้งนี้กำหนดไว้ จำนวน 15 กลุ่ม จึงสรุปว่าผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

สรุปผลการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี โดยภาพรวมทั้งโครงการ

สรุปผลการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี โดยภาพรวมทั้งโครงการ ดังแสดงในตารางที่ 23

ตารางที่ 23 แสดงสรุปผลการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0

ข้อที่	การประเมินผลรายด้าน	ผลการวัด	การแปลผล	ผล การประเมิน	เกณฑ์ การประเมิน
1	ด้านบริบท	$\bar{X} = 4.26$ S.D. = 0.11	มาก	ผ่าน	$\bar{X} \geq 3.50$
2	ด้านปัจจัยเบื้องต้น	$\bar{X} = 4.24$ S.D. = 0.28	มาก	ผ่าน	$\bar{X} \geq 3.50$

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ข้อที่	การประเมินผลรายด้าน	ผลการวัด	การ แปลผล	ผล การประเมิน	เกณฑ์ การประเมิน
3	ด้านกระบวนการ	$\bar{X} = 4.25$ S.D. = 0.27	มาก	ผ่าน	$\bar{X} \geq 3.50$
4	ด้านผลผลิต				
	4.1 ความรู้ ความเข้าใจของ ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์	$\bar{X} = 4.23$ S.D. = 0.35	มาก	ผ่าน	$\bar{X} \geq 3.50$
	4.2 จำนวนผู้เรียนกลุ่ม หนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์ที่ประสบ ผลสำเร็จเข้าสู่ SME 4.0	จำนวน 12 คน	สูงกว่า เกณฑ์	ผ่าน	เกณฑ์การผ่าน จำนวน 10 คน
	4.3 ความพึงพอใจของ ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ที่มีต่อ การเข้าร่วมโครงการ	$\bar{X} = 3.89$ S.D. = 0.47	มาก	ผ่าน	$\bar{X} \geq 3.50$
	4.4 ความคิดเห็นของ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนต่อ โครงการส่งเสริม วิชาชีพพระยาสันกลุ่ม หนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์	$\bar{X} = 4.28$ S.D. = 0.19	มาก	ผ่าน	$\bar{X} \geq 3.50$
	4.5 จำนวนผลิตภัณฑ์และ สินค้า ที่เกิดจากการ เข้าร่วมโครงการ ส่งเสริมวิชาชีพพระยาสัน กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์	จำนวน 14 รายการ	สูงกว่า เกณฑ์	ผ่าน	เกณฑ์การผ่าน 10 รายการ

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ข้อที่	การประเมินผลรายด้าน	ผลการวัด	การ แปลผล	ผล การประเมิน	เกณฑ์ การประเมิน
4.6	จำนวนเครือข่ายกลุ่มหนึ่ง ตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ที่ เพิ่มขึ้น หลังดำเนิน โครงการ	จำนวน 18 กลุ่ม	สูงกว่า เกณฑ์	ผ่าน	เกณฑ์การผ่าน 15 กลุ่ม
ภาพรวมผลการประเมิน			ผ่านทุกด้าน		

จากตารางที่ 23 สรุปผลการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี จากแบบสอบถามทั้ง 4 ด้าน พบว่า โดยภาพรวมผลการประเมินผ่านการประเมินทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านบริบท ($\bar{X} = 4.28$, S.D.= 0.11) รองลงมาได้แก่ ด้านกระบวนการ ($\bar{X} = 4.25$, S.D.= 0.27) และด้านปัจจัยเบื้องต้น ($\bar{X} = 4.24$, S.D.= 0.28) ตามลำดับ และผลการประเมินจากแบบรายงาน พบว่า ทุกด้านสูงกว่าเกณฑ์ ดังนั้นผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ประเมินบริบทของโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี 2) ประเมินปัจจัยเบื้องต้นของโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี 3) ประเมินกระบวนการของโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี 4) ประเมินผลผลิตของโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี 4.1) ความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการสู่ SME 4.0 4.2) จำนวนผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ประสบผลสำเร็จเข้าสู่ SME 4.0 4.3) ความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต่อการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 4.4) ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี 4.5) จำนวนผลิตภัณฑ์และสินค้า ที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 4.6) จำนวนเครือข่ายกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น หลังดำเนินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 ใช้รูปแบบการประเมินแบบซิป (CIPP Model) ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน ครูผู้สอน จำนวน 31 คน กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จำนวน 265 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษา 2 คน ครูผู้สอน 29 คน กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จำนวน 158 คน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินเป็นแบบสอบถาม จำนวน 6 ฉบับ และแบบรายงาน จำนวน 2 ฉบับ การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ระยะเวลาในการประเมินโครงการด้วยแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ประเมินก่อนเริ่มดำเนินโครงการ ระหว่างเดือนสิงหาคม – กันยายน 2561 ระยะที่ 2 ประเมินระหว่างดำเนินโครงการ ในช่วงเดือนตุลาคม 2561 – กันยายน 2562 ระยะที่ 3 ประเมินหลังเสร็จสิ้นโครงการ ในช่วงเดือนตุลาคม – ธันวาคม 2562

สรุปผลการประเมิน

ผลการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศน์กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ตามรูปแบบการประเมินแบบซิปป (CIPP Model) โดยมีผลการประเมินตามวัตถุประสงค์ สรุปได้ดังนี้

1. ผลการประเมินด้านบริบท จากแบบสอบถามโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ รองลงมา คือ ความต้องการของการทำโครงการ ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ ทุกประเด็นผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

2. ผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความเหมาะสมเพียงพอของงบประมาณ รองลงมา คือ ความเหมาะสมของอาคารสถานที่ และความเหมาะสมของบุคลากร ทุกประเด็นผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

3. ผลการประเมินด้านกระบวนการ จากแบบสอบถามโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การติดตามและประเมินผล รองลงมาเป็นการวางแผน ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การดำเนินการ ทุกประเด็นผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

4. ผลการประเมินด้านผลผลิตของโครงการ มีดังนี้

4.1 ผลการศึกษา ความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการสู่ SME 4.0 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในการคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการคิดประดิษฐ์ค้นสิ่งใหม่ ๆ รองลงมา ได้แก่ การใช้นวัตกรรมโดยนำเอาแนวความคิดใหม่หรือการนำประโยชน์จากสิ่งที่มีอยู่เดิมมาใช้ในรูปแบบใหม่ และการวิเคราะห์เพื่อกำหนดแนวคิดและวางแผนโดยใช้กลยุทธ์ในการวิเคราะห์ที่เรียกว่า SWOT Analysis ตามลำดับ ทุกข้อผ่านเกณฑ์การประเมิน

4.2 ผลจากแบบรายงานจำนวนผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ประสบผลสำเร็จเข้าสู่ SME 4.0 พบว่า มีจำนวน 12 คน โดยเกณฑ์การประเมินโครงการครั้งนี้กำหนดไว้ จำนวน 10 คน จึงสรุปว่าผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

4.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต่อการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศน์กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ รองลงมา ได้แก่ การส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารการเงิน การตลาด และการแข่งขัน ตามลำดับ ซึ่งพบว่าทุกข้อผ่านเกณฑ์การประเมิน

4.4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ กิจกรรมของโครงการแต่ละกิจกรรมมีความชัดเจนในการปฏิบัติ รองลงมา ได้แก่ มีการจัดทำแผนงานและกิจกรรมภายใต้โครงการอย่างเป็นระบบ และการประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจการดำเนินงานกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับ ซึ่งพบว่าทุกข้อผ่านเกณฑ์การประเมิน

4.5 จำนวนผลิตภัณฑ์และสินค้า ที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 มีจำนวน 14 รายการ โดยเกณฑ์การประเมินโครงการครั้งนี้กำหนดไว้ จำนวน 10 รายการ จึงสรุปว่าผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

4.6 จำนวนเครือข่ายกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น หลังดำเนินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 มีจำนวนเพิ่มขึ้น 18 กลุ่ม โดยเกณฑ์การประเมินโครงการครั้งนี้กำหนดไว้ จำนวน 15 กลุ่ม จึงสรุปว่าผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

สรุปผลการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี จากแบบสอบถาม ทั้ง 4 ด้าน พบว่า โดยภาพรวมผลการประเมินผ่านการประเมินทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านผลผลิต เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ รองลงมา ได้แก่ ด้านบริบท ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัยเบื้องต้น ตามลำดับ และผลการประเมินจากแบบรายงาน พบว่า ทุกด้านสูงกว่าเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

อภิปรายผล

การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ในครั้งนี้ ได้ข้อค้นพบสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการประเมินความเหมาะสมด้านบริบท จากแบบสอบถามโดยภาพรวมความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การดำเนินงานตามโครงการนี้ ผู้รับผิดชอบโครงการและผู้เกี่ยวข้องในการจัดทำโครงการ ได้ศึกษาข้อมูลความต้องการ ก่อนจัดทำโครงการและกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และนโยบายทางการศึกษา พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา รวมทั้งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของสถานศึกษา จึงทำให้ผลการประเมินโครงการด้านบริบทมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวคิดของ แดเนียล แอล สตัฟเฟิลบีม และคณะ (Stufflebeam, et.al., 1983) ที่กล่าวว่า การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญ เพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการเป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ เช่นเป็นโครงการที่สนองปัญหาหรือความต้องการจำเป็นที่แท้จริงหรือไม่ วัตถุประสงค์ของโครงการชัดเจน เหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายขององค์กรหรือนโยบายหน่วยเหนือหรือไม่ และเป็นโครงการที่เป็นไปได้ในแง่ของโอกาส ที่จะได้รับการสนับสนุนจากองค์กรต่าง ๆ หรือไม่ ผลการประเมินด้านบริบทดังกล่าวมีความสอดคล้องกับการประเมินโครงการของ วิรุฒิมิ พิหูสูตร (2558) ที่ได้ประเมินโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ในจังหวัดร้อยเอ็ดพบว่า 1. กลุ่มผลิตภัณฑ์ดอกไม้จากรังไหม ผลประเมินบริบทอยู่ในระดับมาก 2. กลุ่มปลูกหน่อไม้ฝรั่ง ผลการประเมินด้านบริบทอยู่ในระดับปานกลาง 3. กลุ่มทำมือทอผ้า ผลการประเมินด้านบริบทอยู่ในระดับมาก 4. กลุ่มทอผ้าไหม ผลการประเมินด้านบริบทอยู่ในระดับปานกลาง และ 5. กลุ่มปั้นหม้อดิน ผลการประเมินด้านบริบทอยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้านผ่านเกณฑ์การตัดสิน และผลการประเมินโครงการของ เมธา ณ พิกุล (2560) ที่ได้ประเมินโครงการฝึกวิชาชีพสำหรับทหารกองประจำการมณฑลทหารบกที่ 32 ค่ายสุรศักดิ์มนตรีจังหวัดลำปาง พบว่า ด้านสภาวะแวดล้อม (Context) โครงการมีหลักการและวัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกัน สามารถตอบสนองนโยบายของกระทรวงกลาโหม บรรลุวัตถุประสงค์ทุกอาชีพ มีการกำหนดเป้าหมาย วิธีการดำเนินงานเหมาะสม สามารถปฏิบัติได้จริง เล็งเห็นความต้องการของผู้ฝึกวิชาชีพ ผู้ฝึกอาชีพมีความรู้มีทักษะในการประกอบอาชีพ และผู้ฝึกอาชีพสามารถนำความรู้ทักษะไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและครอบครัว มีความคิดเห็นเห็นด้วยมาก

2. ผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การดำเนินงานตามโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ในครั้งนี้ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานีได้จัดวางแผนเตรียมการด้านบุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ และวัสดุ อุปกรณ์ ในการดำเนินงานอย่างเหมาะสม ผู้รับผิดชอบโครงการและกิจกรรมย่อยภายใต้โครงการมีความรู้ ความสามารถ และความรับผิดชอบ รวมทั้งการ

จัดเตรียมด้านงบประมาณและอาคารสถานที่ที่มีความพร้อม ดังนั้นผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นจึงอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวคิดของ สมคิด พรหมจ้อย (2552: 38-40) ที่ได้อธิบายไว้ว่า การประเมินก่อนเริ่มโครงการ (Pre – Evaluation) เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อตัดสินใจเลือกโครงการ ตรวจสอบความเหมาะสม ความสมเหตุสมผลของการวางแผนดำเนินโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการในการนำโครงการไปปฏิบัติ การประเมินก่อนเริ่มโครงการมีความเชื่อบนพื้นฐานที่ว่า ถ้าตัวโครงการนั้นได้รับการประเมินว่ามีความเหมาะสม สมเหตุสมผล ความเป็นไปได้ ความพร้อมในการสนับสนุนทางด้านทรัพยากร โดยเฉพาะความเป็นไปได้ทางการเงิน กำลังคน วัสดุและการจัดการ โอกาสที่โครงการจะประสบความสำเร็จก็ย่อมสูง เสมือนว่าโครงการนั้นได้บรรลุผลสำเร็จไปแล้วครั้งหนึ่ง ซึ่งผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิภา ทองก้อน (2551) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิตสินค้า OTOP ในเขตพื้นที่จังหวัดราชบุรี พบว่า ตัวแปรที่สามารถทำนายตัวแปรความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ได้ดีที่สุดคือการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของเครือข่าย ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการดำเนินงานโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ คือตลาดเพื่อจำหน่าย การประชาสัมพันธ์ และเงินทุน และยังสอดคล้องกับผลการประเมินโครงการของ กฤติดา พงษ์จันทร์และวีร์สุดา ล้อมเวียง (2558) ที่ได้ศึกษา การประเมินความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี พบว่า กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกือบทั้งหมดทำการผลิตสินค้าประเภทอาหารและประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก สมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ระหว่าง 51-60 ปี ส่วนใหญ่มีความต้องการจำเป็นเร่งด่วนในการจัดการคุณภาพของการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า โดยเห็นว่า ควรมีกระบวนการส่งเสริมสุขภาพของบุคลากรให้มีสุขภาพแข็งแรง ตลอดจนอบรมให้มีความรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน

3. ผลการประเมินด้านกระบวนการ จากแบบสอบถามโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากระบวนการดำเนินงานตามโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนเน้นการวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์หรือแผนที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับแนวคิดของ รัตนะ บัวสนธ์ (2556: 10-17) ที่กล่าวว่า การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการตรวจสอบการนำแผนงานหรือโครงการไปใช้หรือตรวจสอบการดำเนินงานการใช้แผนงาน โครงการ วัตถุประสงค์ที่สำคัญประการหนึ่งของการประเมินกระบวนการก็คือ การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้จัดการและผู้ปฏิบัติงานในโครงการนั้น ๆ เกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการว่าเป็นตามตารางเวลาที่กำหนดหรือไม่ บรรยายให้เห็นถึงปัญหา

ต่าง ๆ เกี่ยวกับการนำโครงการไปใช้และท้ายที่สุดก็ควรจัดทำรายงานที่ผู้ร่วมโครงการหรือผู้ทำการสังเกตได้ตัดสินคุณภาพของกระบวนการใช้โครงการ แผนงานดังกล่าว โดยผลการประเมินด้านกระบวนการสอดคล้องกับ การประเมินโครงการของ เมธา ฌ พิกุล (2560) ที่ได้ประเมินโครงการฝึกวิชาชีพสำหรับทหารกองประจำการมณฑลทหารบกที่ 32 ค่ายสุรศักดิ์มนตรีจังหวัดลำปาง ด้านกระบวนการ (Process) ผลการศึกษาพบว่า การสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามโครงการ ประชุมวางแผนก่อนดำเนินโครงการ ดำเนินการตามองค์ประกอบอย่างต่อเนื่อง และครบทุกองค์ประกอบ นิเทศ กำกับ ติดตามการดำเนินงานตามแผน มีการประเมินผลและสรุปผลการดำเนินงานตามโครงการ ทำการประเมินโครงการหลังจากการสิ้นสุดการฝึกอาชีพเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ จากการสำรวจมีความคิดเห็นเห็นด้วยมาก

4. การประเมินผลผลิตของโครงการ ประกอบด้วย

4.1 ผลการศึกษา ความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการสู่ SME 4.0 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในการคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการคิดประดิษฐ์ค้นสิ่งใหม่ ๆ รองลงมา ได้แก่ การใช้นวัตกรรมโดยนำเอาแนวความคิดใหม่หรือการนำประโยชน์จากสิ่งที่มีอยู่เดิมมาใช้ในรูปแบบใหม่ และการวิเคราะห์เพื่อกำหนดแนวคิดและวางแผนโดยใช้กลยุทธ์ในการวิเคราะห์ที่เรียกว่า SWOT Analysis ตามลำดับ ทุกข้อผ่านเกณฑ์การประเมิน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เป็นโครงการที่ให้ความรู้และทักษะประกอบการปฏิบัติงาน โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ได้ปรับตัวสู่ SME 4.0 ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับธุรกิจที่เข้าสู่รูปแบบดิจิทัล มีการใช้เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ต สอดคล้องกับแนวคิดของ สุวิทย์ เมษินทรีย์ (2561) ที่กล่าวว่า การขับเคลื่อนเศรษฐกิจประเทศไทยให้เป็นไปตามกลไก ที่เหมาะสมเข้ากับยุคสมัย SME ผู้ประกอบการ หรือประชาชนคนไทย ต้องเตรียมตัวให้พร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้นได้ คือ 1) เรื่องของเทคโนโลยีที่ควรใช้ให้เป็น เพราะในโลกปัจจุบันเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว 2) เรื่องของการไปเยี่ยมชมงานที่ต่างประเทศ เพราะลูกค้าในอนาคตอาจมาจากหลากหลายประเทศทั่วโลก 3) เรื่องของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพราะคนในสมัยนี้ใส่ใจในสิ่งแวดล้อมมากขึ้น หากมีสินค้าที่คุณสมบัติเหมือนกัน ราคาใกล้เคียงกัน สินค้าที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจะสามารถจับใจลูกค้าได้มากกว่า และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เมธา ฌ พิกุล (2560) ที่ได้ประเมินโครงการฝึกวิชาชีพสำหรับทหารกองประจำการมณฑลทหารบกที่ 32 ค่ายสุรศักดิ์มนตรีจังหวัดลำปาง พบว่า ด้านผลผลิต (Product) ผู้ฝึกอาชีพนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพได้ ผู้ฝึกอาชีพมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นสามารถนำความรู้ที่ได้ไปฝึกทำให้เกิดชำนาญจนสามารถไป

ประกอบอาชีพได้ ผู้ฝึกอาชีพนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้ผู้อื่นนำความรู้ที่ได้ไปช่วยเหลือประชาชน นำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาหน่วยงาน

4.2 ผลจากแบบรายงานจำนวนผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ประสบผลสำเร็จเข้าสู่ SME 4.0 พบว่า มีจำนวน 12 คน โดยเกณฑ์การประเมินโครงการครั้งนี้กำหนดไว้ จำนวน 10 คน จึงสรุปว่าผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่สำเร็จการศึกษาได้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันในหลากหลายประเภทวิชาตามความต้องการของสถานประกอบการและตลาดแรงงาน รวมทั้งตามความต้องการของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2560) ที่กล่าวถึงการสร้างโอกาสทางการศึกษาให้ประชาชนทุกกลุ่มได้เข้าถึงองค์ความรู้ได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันในรายวิชาซีพีที่ขาดแคลนกำลังคน มีการจัดทำโครงการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันฐานสมรรถนะ “Education to Employment: Vocational Boot Camp” เปิดสอนในประเภทวิชาที่หลากหลาย เป็นการเสริมสร้างศักยภาพกำลังคนอาชีวศึกษา ยกระดับทักษะฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการและสอดคล้องกับกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหรือ New Engine of Growth ในยุคไทยแลนด์ 4.0 และยังสอดคล้องกับโครงการสานพลังประชารัฐ โดยภาคเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่าย ตั้งแต่การพัฒนาหลักสูตรและการฝึกอบรม เน้นพัฒนา “สมรรถนะหลัก” ควบคู่กับ “คุณธรรม” โดยเรียกว่า “SEE: Skills, English, Ethics” และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุญสม หาราชศิริพจน์ (2559) ที่ได้ศึกษาการประเมินโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์: แนวคิด 3 P พบว่า โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นโครงการที่มีความสำเร็จ ในระดับมาก โครงการบรรลุตามเป้าหมายของโครงการ คือ สร้างงานให้ประชาชน ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ชุมชนมีความเข้มแข็ง มีการส่งเสริม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมทรัพยากรมนุษย์

4.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต่อการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์และสินค้ากลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์สู่ SME 4.0 ซึ่งตรงกับความต้องการของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ที่ต้องการปรับตัวยกระดับผลิตภัณฑ์หรือธุรกิจให้ทันต่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยี สอดคล้องกับแนวคิดของ บมจ.ธนาคารกรุงไทย (2558) ที่กล่าวว่า ตามที่รัฐบาลมีนโยบายในการผลักดัน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้ทันกระแสการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของประเทศ และเศรษฐกิจโลกตามแผนนโยบาย ประเทศไทย 4.0 ซึ่งเกิดจากภาครัฐได้มองเห็นผลกระทบที่เกิดขึ้น หากเหล่า SMEs ที่ไม่มีการปรับตัวให้ทันตามเทคโนโลยี ก็จะทำให้เกิดปัญหาที่ทำให้ SME ของเรา

ไม่สามารถต่อสู้แข่งในตลาดได้ และอาจต้องปิดตัวลง เพราะฉะนั้นเหล่า SME ก็ต้องมีการตื่นตัว และพร้อมปรับตัวให้ทันยุคทันสมัยอยู่เสมอ โดย SME 4.0 มีหลักการแนวปฏิบัติ ได้แก่ 1) ขับเคลื่อนธุรกิจ SMEs ด้วยนวัตกรรม 2) บริหารจัดการระบบแบบสมัยใหม่ 3) เรียนรู้และเข้าใจ ผู้บริโภคให้มากพอ และ 4) เลือกรับบริหารการเงินที่ฉลาดขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิมพ์พิสุทธิ อ้วนล้ำ (2561) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาศักยภาพการดำเนินงานกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (โอท็อป) ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร พบว่า ด้านความรู้ของผู้เข้ารับการศึกษาหลัง การเข้ารับการศึกษาสูงกว่าก่อนการเข้ารับการศึกษา ด้านการนำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน และความพึงพอใจต่อรูปแบบการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มเป้าหมายอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน และยังคงสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริวิช วรโชติชนากานต์ (2560) ที่ได้ศึกษาการพัฒนา หลักสูตรฝึกอบรมอาชีพระยะสั้นสำหรับผู้ประกอบการอาหารปรุงสำเร็จเพื่อสุขภาพ พบว่า ผลการ ประเมินทักษะการประกอบอาหารปรุงสำเร็จเพื่อสุขภาพในภาพรวมอยู่ในระดับดี และผลการประเมิน ความพึงพอใจ ผู้เข้าร่วมฝึกอบรมมีความพึงพอใจในภาพรวมในระดับมากที่สุด

4.4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อโครงการส่งเสริม วิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัด ช่างอุทัยธานี โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระดับมาก ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน เห็นว่าโครงการนี้เป็นโครงการที่ดี มีความเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ และบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการ สอดคล้องกับแนวคิดของ พิสนุ พงศ์ศรี (2551: 38) ที่กล่าวว่า โครงการที่ดีจะเอื้อประโยชน์แก่บุคคล หน่วยงาน ให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่า ซึ่ง ลักษณะของโครงการที่ดี 9 ประการ ได้แก่ 1) มีพื้นฐานมาจากข้อมูลที่เป็นจริงและผ่านการวิเคราะห์ แล้ว 2)สนองตอบความต้องการของประชากรหรือผู้รับบริการ 3) สามารถแก้ปัญหา พัฒนาองค์การ หรือหน่วยงานได้ 4) มีรายละเอียดของวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างชัดเจน และมีความเป็นไปได้สูง 5) สารระของโครงการมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน เช่น วัตถุประสงค์สอดคล้องกับปัญหา กิจกรรม หรือวิธีการดำเนินการ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เป็นต้น 6) มีรายละเอียดโครงการเพียงพอ เข้าใจ ง่าย และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้สะดวก 7) มีระยะเวลาแน่นอนในการดำเนินงานทั้งเริ่มต้นและ สิ้นสุด 8) ได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร และ 9) สามารถติดตามประเมินผลได้ และสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ บุญสม ทรราชศิริพจน์ (2559) ที่ได้ศึกษาการประเมินโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์: แนวคิด 3 P พบว่า โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นโครงการที่มีความสำเร็จ ในระดับมาก เมื่อ พิจารณาถึงค่าเฉลี่ยในมิติทางด้าน การบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์พบว่า บรรลุในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ และเปรียบเทียบทัศนคติในการประเมินความสำเร็จทั้ง 3 กลุ่ม (Public official, Producer, People: 3 P) มีแนวคิดสอดคล้องกัน คือ โครงการหนึ่งตำบลหนึ่ง

ผลิตภัณฑ์ มีความสำเร็จในระดับมาก โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ 3 ระดับคือ ระดับนโยบาย ระดับการแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติและระดับกลุ่มเป้าหมายผู้ได้รับประโยชน์

4.5 จำนวนผลิตภัณฑ์และสินค้า ที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสัน กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 มีจำนวน 14 รายการ โดยเกณฑ์การประเมินโครงการครั้งนี้กำหนดไว้ จำนวน 10 รายการ จึงสรุปว่าผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ส่วนหนึ่งเกิดจากการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันที่ดำเนินการอย่างเป็นระบบและมีขั้นตอนที่ชัดเจน ทำให้ผู้ผ่านการเรียนรู้หรือการฝึกอบรมสามารถคิดและจัดทำผลิตภัณฑ์และสินค้าได้อย่างหลากหลายชนิด สอดคล้องกับ สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ (2549: 6-25) ที่ได้กำหนดการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน เป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเลือกแผนการเรียนและวิธีการศึกษาตามศักยภาพ ความสนใจ และความถนัดของตนเอง ซึ่งหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันนั้น มีความแตกต่างไปจากการพัฒนาหลักสูตรทั่วไป จะต้องมีการกำหนดแนวทางการพัฒนาหลักสูตร 7 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นแรกคือสำรวจความต้องการอาชีพในท้องถิ่น ขั้นที่สอง กำหนดคุณลักษณะอาชีพที่ต้องการ ขั้นที่สาม วิเคราะห์อาชีพและเขียนรายการงานเฉพาะด้านทักษะ ขั้นที่สี่ วิเคราะห์งานเฉพาะและเขียนรายการงานเฉพาะด้านความรู้ ขั้นที่ห้า เขียนพฤติกรรมปลายทางและพฤติกรรมย่อย ขั้นที่หก กำหนดคำอธิบายและมาตรฐานรายวิชา ขั้นที่เจ็ด กำหนดมาตรฐานสมรรถนะและขั้นสุดท้ายขั้นที่แปดคือ ขออนุมัติหลักสูตร และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นงลักษณ์ จิวจุ (2561) ที่ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าของกลุ่มโอท็อป (OTOP) และการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนขนาดย่อม พบว่า การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ของกลุ่มโอท็อป (OTOP) วิสาหกิจชุมชนขนาดย่อม กลุ่มไม้กวาดเปลงยวน พบว่า ความพึงพอใจในด้านประโยชน์ของบรรจุภัณฑ์ อยู่ในระดับมาก รองลงมามีความพึงพอใจด้านรูปแบบและความสวยงาม อยู่ในระดับมาก และด้านอัตลักษณ์และการเพิ่มมูลค่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

4.6 จำนวนเครือข่ายกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น หลังดำเนินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 มีจำนวนเพิ่มขึ้น 18 กลุ่ม โดยเกณฑ์การประเมินโครงการครั้งนี้กำหนดไว้ จำนวน 15 กลุ่ม จึงสรุปว่าผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 เป็นโครงการที่นำโครงการ OTOP ของรัฐบาลมาฝึกอาชีพพระยะสันในหลักสูตรต่าง ๆ ตามความต้องการของตลาดหรือของผู้เรียน มีรัฐบาลให้การส่งเสริม สนับสนุน และประชาสัมพันธ์โครงการ ทำให้เครือข่ายกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์สนใจมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ สุมาลี สันติพลุดมและคนอื่นๆ (2554: 7-8) ที่กล่าวถึงข้อดีของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ได้แก่ 1) โครงการ OTOP ได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาลในเรื่อง

ของคุณภาพของสินค้าให้ได้มาตรฐานตามหลักสากล 2) โครงการ OTOP ได้รับการสนับสนุนในเรื่องงบประมาณของรัฐบาลเพื่อให้ประชาชนนำเงินไปลงทุนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ เช่น การประชาสัมพันธ์ในโครงการของในแต่ละตำบล 3) จากการที่ภาครัฐบาลประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรู้จักโครงการ OTOP ทำให้ภาคเอกชน มีความเชื่อถือในการให้แหล่งเงินกู้อัตราดอกเบี้ยต่ำ เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถแสวงหาเงินทุนสะดวกขึ้นในการผลิตสินค้าในโครงการ 4) ลดระดับการว่างงาน เพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ทำให้เกิดการหมุนเวียนเศรษฐกิจในท้องถิ่น อีกทั้งยังสร้างความสามัคคีในท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิภา ทองก้อน (2551) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิตสินค้า OTOP ในเขตพื้นที่จังหวัดราชบุรี พบว่า ความสำเร็จของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ของผู้ผลิตสินค้า OTOP ในเขตพื้นที่จังหวัดราชบุรี อยู่ในระดับสูงทั้งโดยภาพรวม และรายด้าน คือด้านการสร้างรายได้เพิ่มเส้นความยากจนตามเกณฑ์ จปฐ. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต และด้านการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ข้อเสนอแนะ

ในการประเมินโครงการครั้งนี้มีข้อเสนอแนะไว้ 2 ประเด็น คือ ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการประเมินไปใช้ และข้อเสนอแนะเพื่อการประเมินครั้งต่อไป โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการประเมินไปใช้

1.1 ผลการประเมินด้านบริบท พบว่า ในภาพรวมและรายตัวชี้วัด มีความเหมาะสมในระดับมาก ในส่วนของตัวชี้วัดด้านความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นควรวางแผนปรับวัตถุประสงค์ของโครงการให้สอดคล้องมากขึ้น

1.2 ผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น พบว่า ในภาพรวมและรายตัวชี้วัด มีความเหมาะสมในระดับมาก ในส่วนของตัวชี้วัดด้านความเหมาะสมของวัสดุและอุปกรณ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นควรวางแผนการเตรียมความพร้อมด้านวัสดุและอุปกรณ์ ให้เหมาะสม เพียงพอ และมีคุณภาพ

1.3 ผลการประเมินด้านกระบวนการ พบว่า ในภาพรวมและรายตัวชี้วัด มีความเหมาะสมในระดับมาก ในส่วนของตัวชี้วัดด้านการดำเนินการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นควรวางแผนการพัฒนาและให้ความสำคัญกับกระบวนการดำเนินงานโครงการ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.4 ผลการประเมินด้านผลผลิตของโครงการ พบว่า ในภาพรวมและรายตัวชี้วัด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และจากการรายงานผลเชิงปริมาณมีผลผลิตบรรลุตามเป้าหมายของโครงการ มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการนำผลการประเมินไปใช้ ควรเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 เน้นการขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เรียนรู้และเข้าใจผู้บริโภคให้มากขึ้น และเลือกการบริหารการเงินที่ฉลาดขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการประเมินโครงการครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการประเมินโครงการส่งเสริมผู้ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ของวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

2.2 ควรมีการประเมินโครงการพัฒนาศักยภาพด้านการตลาดของกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จังหวัดอุทัยธานี

2.3 ควรมีการประเมินโครงการเพิ่มประสิทธิผลและประสิทธิภาพการฝึกอาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ศึกษาเฉพาะกรณีวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กศิพัทธ์ ทองแถม. (2562). ปัญหาและแนวทางการแก้ไขสินค้าโอท็อปตามหลักพุทธวิธีใน
จังหวัดอุดรธานี. วารสารมหาจุฬานาครธรรม. 6(7): 3469-3470.
- กรมการพัฒนาชุมชน. (2553). “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์”. กรุงเทพฯ : กระทรวงมหาดไทย.
- กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ. (2552). “โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์”.
กรุงเทพฯ : กระทรวงการต่างประเทศ
- กฤติดา ฟองจันทร์และวีร์สุดา ล้อมเวียง. (2558). การประเมินความต้องการจำเป็นการจัดการ
คุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน
ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี. การศึกษาในรายวิชา 761 430 จุฬนิพนธ์ สาขาวิชาการธุรกิจ
ทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- คณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ. (2551). **ความเป็นมาโครงการ
หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์**. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 120 ตอนพิเศษ 2 ง. 25-28.
- คณะอำนวยการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย และคณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบล
หนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ. (2551). **แนวทางการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์
ไทย (OTOP Product Champion) ป พ.ศ.2547**. กรุงเทพฯ: บางกอกบล็อก
- งานหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี. (2561). **รายงานการศึกษาความต้องการ
ช่วยเหลือและส่งเสริมด้านความรู้และทักษะอาชีพ**. วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี:
งานหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี สำนักงานคณะกรรมการการ
อาชีวศึกษา
- จำเนียร สุขหลาย และคณะ. (2554). **รวมบทความทางการประเมินโครงการ แบบจำลอง CIPP**.
(พิมพ์ครั้งที่ 6 ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม). กรุงเทพฯ : ศูนย์การศึกษานโยบายสาธารณสุข
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ฉันทนา บุญจริง. (2556). **แนวทางการจัดการศึกษาตามหลักสูตรระยะสั้นของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดตาก**. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- เชาว์ อินโย. (2553). **การประเมินโครงการ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรศักดิ์ อุ่ณอารมย์เลิศ. (2557). **การประเมินโครงการ**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

- นงลักษณ์ จีวจุ. (2561). การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าของกลุ่มโอท็อป (OTOP) และการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนขนาดย่อม. **วารสารการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 3**. 173. กำแพงเพชร : มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- นิภา ทองก้อน. (2551). **ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิตสินค้า OTOP ในเขตพื้นที่จังหวัดราชบุรี**. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- นิตา ชูโต. (2552). **การประเมินโครงการ**. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: พี. เอ็น.
- บมจ.ธนาคารกรุงไทย. (2558). **ตามติด SMEs ไทย ทำอย่างไรถึงจะได้เป็น SME 4.0**. [Online]. Available: <https://sme.ktb.co.th/sme/productListAction.action?command=getDetail&cateMenu=KNOWLEDGE&catelId=42&itemId=213>. 12 มิถุนายน 2562.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). **การวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญสม ธรรมชาติวิพนธ์. (2559, กันยายน – ธันวาคม). **การประเมินโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์: แนวคิด 3 P. วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย**. 6(3).
- ประชุม รอดประเสริฐ. (2550). **นโยบายและการวางแผน หลักการและทฤษฎี**. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: เนติกุล.
- ผดุงศักดิ์ อ่างทอง (2550) “**การประเมินโครงการหนึ่งอำเภอ หนึ่งโรงเรียนในฝัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย เขต 2**”. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- พรทิพย์ มีสัตย์. (2561). **การประเมินประสิทธิผลและประสิทธิภาพการฝึกอาชีพระยะสั้น ศึกษาเฉพาะกรณีวิทยาลัยสารพัดช่าง**. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์พิสุทธิ์ อ้วนล้ำ. (2561, มกราคม – มีนาคม). **การพัฒนาศักยภาพการดำเนินงานกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (โอท็อป) ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร**. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**. 8(2)., 207-208.
- พิสนุ พองศรี. (2551). **เทคนิควิธีประเมินโครงการ**. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : ด่านสุทธาการพิมพ์.
- เมธา ณ พิกุล. (2558, พฤษภาคม – สิงหาคม). **การประเมินโครงการฝึกวิชาชีพสำหรับทหารกองประจำการมณฑลทหารบกที่ 32 ค่ายสุรศักดิ์มนตรีจังหวัดลำปาง**. **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง**. สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง 4(2): 13.
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2550). **การประเมินโครงการแนวคิดและแนวปฏิบัติ**. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- รัตน์ะ บัวสนธ์. (2551). การประเมินผลโครงการ: การวิจัยเชิงประเมิน. กรุงเทพฯ : ต้นอ่อนแถมมี.
- _____. (2556). **วิจัยเชิงคุณภาพการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เรืองชัย ทรัพย์นิรันดร์. (2559, เมษายน – มิถุนายน). การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ประสิทธิภาพของการฝึกอาชีพพระยะสัน สำหรับประชาชนของโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร. **วารสารเกษมบัณฑิต**. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. 17(2): 26.
- รุจน์จิณี สุภวิริย์. (2561). **เพิ่มผลิตภาพแรงงาน สู่ SME 4.0**. เชียงใหม่ : สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน 19 เชียงใหม่.
- วิรุฒ พิหูสูตร. (2558). **การประเมินโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในจังหวัดร้อยเอ็ด**. วิทยานิพนธ์ศึกษบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ.
- วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ และสุรียา วีรวงศ์. (2551). **การประเมินผลโครงการ**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภา อยู่ทอง. (2558). **การพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- ศรัณญา เชื้อมั่ง. (2551). **กลยุทธ์การดำเนินธุรกิจขนาดย่อมของไทยที่ประสบความสำเร็จในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ศึกษาเฉพาะกรณีธุรกิจขนาดย่อมที่ได้รับเชิญจากรายการวิทยุสู่ธุรกิจ SMEs**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ศิริวิช วรโชติชนากานต์. (2560). **การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพพระยะสั้นสำหรับผู้ประกอบการอาหารปรุงสำเร็จเพื่อสุขภาพ**. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร**. 15(2).
- ศิริชัย กาญจนวาสิ. (2553). **ทฤษฎีการประเมิน**. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. (2554). **การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์**. (พิมพ์ครั้งที่ 22). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมเกียรติ วันทะนะ. (2558). **นโยบายสังคมสำหรับประเทศไทย**. กรุงเทพฯ : กระทรวงมหาดไทย.
- สมคิด พรหมจ้อย. (2552). **เทคนิคการประเมินโครงการ**. (พิมพ์ครั้งที่ 6). นนทบุรี: จตุพร ดีไซน์.
- สมถวิล วิจิตรวรรณ และคณะ. (2556). **การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: บริษัทเจริญดีมั่นคงการพิมพ์.
- สมบูรณ์ ชันธิโชติ. (2555). **การพัฒนาศักยภาพด้านการตลาดกลุ่ม OTOP จังหวัดนนทบุรี กรณีศึกษากลุ่มสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร**. **วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์**. 10(1).

- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2552). **การวิจัยประเมินโครงการด้านการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุชาดา อรุณรัถถาวร. (2554). **หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์. ผู้ส่งออก**. 15(176): 50-51.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2551) **การประเมินผลโครงการ:หลักการและการประยุกต์**. กรุงเทพฯ: **เฟื่องฟ้า พรินต์ติ้ง**.
- สุภาพร พรหมมะเริง. (2561). **แนวทางการยกระดับสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประเภทอาหารของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มแม่บ้านริมร่อง ตำบลมะเขือแจ้ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน. วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปีที่ 21. 248-249.**
- สุมาลี สันติพลวุฒิ และคนอื่นๆ. (2554). **แนวทางการพัฒนา OTOP ในเขตภาคกลาง**. รายงานวิจัย ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุวิทย์ เมษินทรีย์. **ประเทศไทย4.0 สร้างเศรษฐกิจใหม่**. กรุงเทพฯ : กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ.
- เสนอ ภิรมจิตร์ผ่อง. (2553). **เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการประเมินโครงการ**. อุบลราชธานี: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2560). **แผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560-2579**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานพัฒนาชุมชน. (2554). **คัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์**. กรุงเทพฯ: ศรีสวัสดิ์การพิมพ์.
- สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. (2551). **แนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นตามกรอบมาตรฐานหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น**. กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. (2557). **คำแถลงนโยบายรัฐบาล พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.
- สำราญ มีแจ้ง. (2550). **การประเมินโครงการทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : นิธิแอดเวอร์ไทซิงกรุ๊ป.
- อัญชัญ จงเจริญ. (2558). **พัฒนารูปแบบและมาตรฐานการจัดการธุรกิจร้านจำหน่ายสินค้า OTOP และของฝากชุมชน จังหวัดระนอง**. งานวิจัย ศูนย์การศึกษาวิจัยด้านสุขภาพ การท่องเที่ยว และการโรงแรม และที่พำนักระยะยาว วิทยาเขตระนอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- Alkin, Marvin C. (1969). "Evaluation Theory Development." UCLA CSE Evaluation Comment No.2. , P. 2-7.

- Andreas Rauch. (2000). Who becomes a small scale entrepreneur in a post-socialist environment: On the differences between entrepreneurs and managers in East Germany. **Journal of Small Business Management** 37 (3). 31.
- Conbach, L. Joseph. (1984). **Essential of Psychology and Education**. New York: Mc-Graw Hill.
- Guba, G. and Lincoln S. (1981). **Effective evaluation**. Sanfrancisco California: Jessey Bass Inc.
- Keyser, M.,Kruif. Michelin D. & Frese, M. (2000). **The Psychological strategy process and socioeconomic variables as predictors of success for micro and small scale business owners in Africa**. In Success and Failure of Micro Business Owners in Africa. London : Westport.
- Kirkpatrick, D. L. (1975). **Techniques For Evaluating, Training Program. Evaluating Training Program**. San Francisco: American Society For Training and Development
- Krauss & Friedrich C. (2000). **Microenterprises in Zimbabwe : the Function of sociodemographic Factors, psychological, personal initiatives and Goal setting**. In Success and Failure of Micro Business Owners in Africa. London : Westport.
- Krejcie, R. V., and Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activity. **Journal of Education and Psychological Measurement**. 30, 607-610.
- Matz, Gary Lee. (1981). **A Formative of a nutrition, Education and Training Program in Selected Rural Pensylvania School (Abstract)**. Ph.D.Dissertation in Education. Pennsylvania: Pennsylvania University
- Patton, M.Q. (2004). The roots of utilization-focused evaluation. In Alkin, M.C. (Ed.) **Evaluation roots : tracing theorist's views and influences**. London : SAGE.
- Provus, M.N. (1971). **Discrepancy Evaluation**. Berkeley. California : McCutcheon Publishing., Co.
- Royse, David D., et al. (2001). **Program evaluation: An introduction**. Belmont. Wadsworth.

- Rutman, Leonard. (1982). **Evaluation research methods : a basic guide**. 7 th ed. California : Sage Plubi.
- Scriven, Michael. (1967). **The Methodology of Evaluation**. In **curriculum evaluation**. (pp.60-75). Chicago: American Educational Research Association.
- Singer, Barbara Renee. (1982). **A Formative and Summative Evaluation Study of A Project Integrating the Microcomputer with Second Year High School Algebra Instruction**. Ph.D.Dissertation in Education. University of South Florida.
- Stake, R.E. (1967). **“The Countenance of Educational Evaluation”**. Teacher College Record,68, pp. 523 – 540.
- Stekelenburg. (2000). The Relation between Sustainability Performance and Stock Market Returns : An Empirical Analysis of the Doe Jones Sustainability Index Europe. **Internetonal Journal of Econopmics and Finance**. 7(7). 74-88.
- Stufflebeam, Daniel L. (1968). **Evaluation as Enlightenment for Decision – Making**. Ohio : Ohio State University Evaluation Center, 1968, (mimeographed).
- _____. (1983). **Education Evaluation and Decision-Making**. Illinois: Peacock Publishers. Inc.
- Tyler Ralph W (1949). **Basic Principia of Curriculum and Instruction**. Chicago : the University of Chicago press.
- Welch, Wayne W. (1967). The Process of Evaluation. **Journal of research on science Teaching**. 11 (2): 175-183

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือและหนังสือราชการที่ใช้ประกอบการพัฒนาเครื่องมือ

1. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ
2. หนังสือเชิญและแบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ
3. หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อทดลองใช้เครื่องมือและหนังสือตอบรับ

2. หนังสือเชิญและแบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ ๐๖๕๑.๐๖/ว ๐๓๐๔

วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

๔๕ หมู่ ๓ ต.น้ำซึม

อ.เมือง จ.อุทัยธานี๒๑๐๐๐

๓๑ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.อัศวรัตน์ พูลกระจำง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถามการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี จำนวน ๓ ชุด
๒. แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายสุชาติ จินดาแจ้ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เพื่อใช้ประกอบการเลื่อนวิทยฐานะ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ นั้น

ในกรณีนี้ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการเก็บข้อมูลการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ จินดาแจ้ง)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ฝ่ายบริหารทรัพยากร/งานบริหารทั่วไป

โทร:๐ ๕๖๓๗ ๐๐๗๗

โทรสาร:๐ ๕๖๓๗ ๐๐๕๖

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

การตรวจสอบเครื่องมือ และนวัตกรรม ผลงานทางวิชาการ
การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะลีน กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน
สู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ชื่อ-สกุล ผู้เชี่ยวชาญ รศ.ดร.อัศวรัตน์ พูลกระจาง
ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมศาสตร์และอุตสาหกรรมวิจัย
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ

- ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ
 ขัดข้องในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจาก.....

ลงชื่อ
(รศ.ดร.อัศวรัตน์ พูลกระจาง)

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมศาสตร์และอุตสาหกรรมวิจัย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ที่ ศธ ๐๖๕๓.๐๖/ว ๐๓๐๙

วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
๔๕ หมู่ ๓ ต.น้ำซึม
อ.เมือง จ.อุทัยธานี ๖๑๐๐๐

๑๑ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประยูร สุรินทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถามการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายสุชาติ จินดาแจ้ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เพื่อให้ประกอบการเลื่อนวิทยฐานะ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ นั้น

ในการนี้ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการเก็บข้อมูลการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ จินดาแจ้ง)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ฝ่ายบริหารทรัพยากร/งานบริหารทั่วไป

โทร: ๐ ๕๖๙๗ ๐๐๙๗

โทรสาร: ๐ ๕๖๙๗ ๐๐๙๖

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

การตรวจสอบเครื่องมือ และนวัตกรรม ผลงานทางวิชาการ
การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะลีน กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน
สู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ชื่อ-สกุล ผู้เชี่ยวชาญ	ผศ.ดร.ประยูร สุรินทร์
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ประจำคณะวิศวกรรมศาสตร์
สถานที่ทำงาน	สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ

- ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ
- ขัดข้องในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....
(ผศ.ดร.ประยูร สุรินทร์)
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะวิศวกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

ที่ ศธ ๐๖๕๑.๐๖/ว ๐๓๐๔

วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
๔๕ หมู่ ๓ ต.น้ำซึม
อ.เมือง จ.อุทัยธานี ๖๑๑๐๐

๑๑ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิเชษฐ์ พิณิจ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถามการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะล้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี จำนวน ๓ ชุด
๒. แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายสุชาติ จินดาแจ้ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะล้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เพื่อใช้ประกอบการเลื่อนวิทยฐานะ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ นั้น

ในกรณีนี้ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการเก็บข้อมูลการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะล้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ จินดาแจ้ง)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ฝ่ายบริหารทรัพยากร/งานบริหารทั่วไป

โทร: ๐ ๕๖๔๗ ๐๐๔๗

โทรสาร: ๐ ๕๖๔๗ ๐๐๔๖

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

การตรวจสอบเครื่องมือ และนวัตกรรม ผลงานทางวิชาการ
การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาลิ้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน
สู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ชื่อ-สกุล ผู้เชี่ยวชาญ	ผศ.ดร.พิเชษฐ์ พิณิจ
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ประจำคณะวิศวกรรมศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ

- ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ
- ขัดข้องในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจาก.....

ลงชื่อ

(ผศ.ดร.พิเชษฐ์ พิณิจ)

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะวิศวกรรมศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ที่ ศธ ๐๖๕๑.๐๖/ว ๐๓๐๙

วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
๔๕ หมู่ ๓ ต.น้ำซึม
อ.เมือง จ.อุทัยธานี๑๐๐๐๐

๑๑ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริพจน์ แนบเนียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถามการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสัน กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายสุชาติ จินดาแจ้ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสัน กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เพื่อใช้ประกอบการเลื่อนวิทยฐานะ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ นั้น

ในการนี้ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการเก็บข้อมูลการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสัน กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ จินดาแจ้ง)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ฝ่ายบริหารทรัพยากร/งานบริหารทั่วไป

โทร:๐ ๕๖๕๗ ๐๐๕๗

โทรสาร:๐ ๕๖๕๗ ๐๐๕๖

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

การตรวจสอบเครื่องมือ และนวัตกรรม ผลงานทางวิชาการ
 การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาลิ้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน
 ผู้ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ชื่อ-สกุล ผู้เชี่ยวชาญ	ผศ.ดร.ธีรพจน์ แนนเนียน
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ

- ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ
- ขัดข้องในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(ผศ.ดร.ธีรพจน์ แนนเนียน)

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีการเกษตร
 และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ที่ ศธ ๐๖๕๓.๐๖/ว ๐๓๐๔

วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
๔๕ หมู่ ๓ ต.น้ำซึม
อ.เมือง จ.อุทัยธานี ๖๓๐๐๐

๓๓ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ดร.อภิชาติ เนินพรหม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถามการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะล้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี จำนวน ๓ ชุด
๒. แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายสุชาติ จินดาแจ้ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะล้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เพื่อใช้ประกอบการเลื่อนวิทยฐานะ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ นั้น

ในการนี้ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ขอบความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการเก็บข้อมูลการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะล้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ จินดาแจ้ง)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ฝ่ายบริหารทรัพยากร/งานบริหารทั่วไป

โทร: ๐ ๕๖๔๗ ๐๐๗๗

โทรสาร: ๐ ๕๖๔๗ ๐๐๘๖

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ
การตรวจสอบเครื่องมือ และนวัตกรรม ผลงานทางวิชาการ
การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระสงฆ์ กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน
สู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ชื่อ-สกุล ผู้เชี่ยวชาญ   ดร.อภิชาติ เนินพรม.....
ตำแหน่ง   ศึกษาพิเศษศึกษาวชิรญาณอุทัยธานี.....
สถานที่ทำงาน   ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพศึกษาศาสตร์.....

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ

- ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ
 ขัดข้องในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจาก .....

ลงชื่อ

(ดร.อภิชาติ เนินพรม)

ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพศึกษาศาสตร์

3. หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อทดลองใช้เครื่องมือ และหนังสือตอบรับ

ที่ ศธ ๐๖๕๓.๐๖/ว ๐๓๖๖

วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
๔๕ หมู่ ๓ ต.น้ำซึม
อ.เมือง จ.อุทัยธานี
๖๑๐๐๐

๓๘ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบล
หนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างสุโขทัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการประเมินโครงการ

จำนวน ๓ ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นายสุชาติ จินดาแจ้ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ได้จัดทำผลงาน
ทางวิชาการ การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ
แรงงานสู่ SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เพื่อใช้ประกอบการเลื่อนวิทยฐานะ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ นั้น

ในกรณีนี้ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการประเมิน
โครงการดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ จินดาแจ้ง)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ฝ่ายบริหารทรัพยากร

โทร:๐ ๕๖๓๗ ๐๐๓๗

โทรสาร:๐ ๕๖๓๗ ๐๐๓๖

วิทยาลัยการพัชังอุทัยธานี
เลขที่รับ..... 1916
วันที่ 25 ก.ย. 2561
เวลา.....

ที่ ศธ ๐๖๒๓.๐๔/๖๑๒

วิทยาลัยการพัชังสุโขทัย
ถนนจรดวิถีถ่อง อำเภอเมือง
จ.สุโขทัย ๖๔๐๐๐

๒๕ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง การทดลองใช้เครื่องมือการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME ๔.๐ วิทยาลัยการพัชังอุทัยธานี

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการพัชังอุทัยธานี

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยการพัชังอุทัยธานี ที่ ศธ ๐๖๕๑.๐๖/ว ๐๓๖๒ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยการพัชังอุทัยธานี ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME ๔.๐ วิทยาลัยการพัชังอุทัยธานี ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

วิทยาลัยการพัชังสุโขทัย ได้ทดลองใช้เครื่องมือการประเมินโครงการดังกล่าวข้างต้น เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

เรียน ผู้อำนวยการ จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ศ.สุโขทัย) ๒๕ ก.ย. ๒๕๖๑
นางสาวเนน โสภณกิจ (รองคณบดี)
1. เพื่อโปรด...
2. เห็นควร...
 บริหาร
 แผนงานฯ
25 ก.ย. 2561

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมใจ รอดคง)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการพัชังสุโขทัย

ฝ่ายบริหารทรัพยากร (งานบริหารงานทั่วไป)

โทรศัพท์ ๐ ๕๕๖๑ ๓๓๔๓

โทรสาร ๐ ๕๕๖๑ ๒๐๔๓

www.sukhothai.ac.th

E-mail : sukhothai@gover.comail.go.th

คุณ นวรัตน์

- เพื่อโปรดทราบ

- เก็บมอบคุณนวรัตน์

- นรพ

- นวรัตน์ นวรัตน์

25 ก.ย. 61

เอกลักษณ์ของวิทยาลัยการพัชังสุโขทัย : บริการวิชาชีพหลักสูตรหลากหลาย

อัตลักษณ์ของวิทยาลัยการพัชังสุโขทัย : หักกะเยียม เบียมคุณธรรม

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการ
และการหาคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถาม
การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
ด้านบริบท

ฉบับที่ 1 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ

ตอนที่ 2 เป็นระดับความคิดเห็นที่มีต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เกี่ยวกับด้านบริบท ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของการทำโครงการ ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ และความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ มีลักษณะเป็นแบบตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ซึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามประการใด จึงขอความกรุณาตอบแบบประเมินตามสภาพความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

นายสุชาติ จินดาแจ้ง

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ
  - ชาย
  - หญิง
2. ระดับการศึกษา
  - ปริญญาตรี
  - ปริญญาโท
  - ปริญญาเอก
3. ปฏิบัติหน้าที่
  - ผู้บริหารสถานศึกษา
  - ครูผู้สอน
4. ประสบการณ์การทำงาน
  - ต่ำกว่า 10 ปี
  - 10 - 19 ปี
  - 20 - 29 ปี
  - 30 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

คำชี้แจง โปรดพิจารณา และเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อบริบทของโครงการ ซึ่งคะแนนในช่องมีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	ความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	ความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	ความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	ความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	ความเหมาะสมน้อยที่สุด

ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ที่มีต่อด้านบริบท	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ความต้องการของการทำโครงการ					
1. ต้องการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0..	.....	.....	.....	.....	.....
2. ต้องการให้ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ ผ่านการฝึกอบรมไปต่อยอดประกอบอาชีพประสบ ความสำเร็จ.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. ต้องการให้ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ พัฒนานวัตกรรมแปลกใหม่ที่เกิดจากความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์โดยประยุกต์ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี เพื่อรองรับการพัฒนาสู่ SME 4.0.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. ต้องการเพิ่มจำนวนเครือข่ายกลุ่มอาชีพ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ของวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี.....	.....	.....	.....	.....	.....
ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์					
5. วัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.....	.....	.....	.....	.....	.....
6. วัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับ พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551.....	.....	.....	.....	.....	.....
7. วัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับนโยบายการ สร้างเศรษฐกิจฐานรากของรัฐบาล.....	.....	.....	.....	.....	.....
8. วัตถุประสงค์สอดคล้องกับยุทธศาสตร์สำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา.....	.....	.....	.....	.....	.....
9. วัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และ พันธกิจของสถานศึกษา.....	.....	.....	.....	.....	.....
10. วัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับกิจกรรม ที่กำหนดภายใต้โครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....

ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ที่มีต่อด้านบริบท	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ					
11. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อยกระดับผลิตภัณ์และ สินค้ากลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณ์.....	.....	.....	.....	.....	.....
12. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณ์สู่ SME 4.0.....	.....	.....	.....	.....	.....
13. วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของ ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณ์ต่อการเข้าร่วม โครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0.....	.....	.....	.....	.....	.....
14. วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อโครงการ ส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี.....	.....	.....	.....	.....	.....
15. วัตถุประสงค์ข้อที่ 5 เพื่อเพิ่มจำนวนผลิตภัณ์และ สินค้า ที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริม วิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณ์เพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0.....	.....	.....	.....	.....	.....
16. วัตถุประสงค์ข้อที่ 6 เพื่อเพิ่มจำนวนเครือข่ายกลุ่ม หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณ์ที่เพิ่มขึ้น หลังดำเนิน โครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0.....	.....	.....	.....	.....	.....

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ
โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
ของแบบสอบถามการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

*****

ด้านบริบท

ฉบับที่ 1 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
10.	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
11.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
14.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ด้านบริบท เท่ากับ 0.953

Reliability**Scale: ALL VARIABLES****Reliability Statistics**

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.953	.954	16

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance
Item Means	4.594	4.467	4.733	.267	1.060	.008

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
b1	69.03	70.585	.874	.	.946
b2	69.00	75.310	.690	.	.950
b3	68.77	75.495	.783	.	.949
b4	68.87	73.844	.774	.	.949
b5	68.87	76.809	.578	.	.953
b6	68.87	77.706	.672	.	.951
b7	69.03	71.275	.867	.	.947
b8	68.83	74.971	.741	.	.949
b9	68.90	74.024	.754	.	.949
b10	68.93	73.720	.623	.	.953
b11	69.03	70.585	.874	.	.946
b12	69.00	75.310	.690	.	.950
b13	68.77	75.495	.783	.	.949
b14	68.87	73.844	.774	.	.949
b15	68.87	76.809	.578	.	.953
b16	68.87	77.706	.672	.	.951

แบบสอบถาม
การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
ด้านปัจจัยเบื้องต้น

ฉบับที่ 2 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ

ตอนที่ 2 เป็นระดับความคิดเห็นที่มีต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เกี่ยวกับด้านปัจจัยเบื้องต้น ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของบุคลากร ความเหมาะสมเพียงพอของงบประมาณ ความเหมาะสมของอาคารสถานที่ และความเหมาะสมเพียงพอของวัสดุ อุปกรณ์ มีลักษณะเป็นแบบตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ซึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามประการใด จึงขอความกรุณาตอบแบบประเมินตามสภาพความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

นายสุชาติ จินดาแจ้ง

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ
  - ชาย
  - หญิง
2. ระดับการศึกษา
  - ปริญญาตรี
  - ปริญญาโท
  - ปริญญาเอก
3. ปฏิบัติหน้าที่
  - ผู้บริหารสถานศึกษา
  - ครูผู้สอน
4. ประสบการณ์การทำงาน
  - ต่ำกว่า 10 ปี
  - 10 - 19 ปี
  - 20 - 29 ปี
  - 30 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

คำชี้แจง โปรดพิจารณา และเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อ ปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ ซึ่งคะแนนในช่องมีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	ความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	ความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	ความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	ความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	ความเหมาะสมน้อยที่สุด

ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ที่มีต่อด้านปัจจัยเบื้องต้น	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ความเหมาะสมของบุคลากร					
1. ความเหมาะสมของครูผู้สอนที่รับผิดชอบโครงการ....	.....	.....	.....	.....	.....
2. ความเหมาะสมด้านความรู้ความสามารถในการ ดำเนินงานของบุคลากร.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. ความเหมาะสมของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์ที่ร่วมโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
ความเหมาะสมเพียงพอของงบประมาณ					
4. งบประมาณมีความเหมาะสมและเพียงพอสำหรับ การบริหารโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
5. งบประมาณมีความเหมาะสมเพื่อการดำเนินการ กิจกรรมภายใต้โครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
ความเหมาะสมของอาคาร/สถานที่					
6. อาคาร/สถานที่ภายในสถานศึกษามีความเหมาะสม ในการจัดกิจกรรมภายใต้โครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
7. สถานที่ภายนอกสถานศึกษามีความเหมาะสมในการ จัดกิจกรรมภายใต้โครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
ความเหมาะสมเพียงพอของวัสดุ และอุปกรณ์					
8. วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือ มีความเหมาะสมและ เพียงพอสำหรับการดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ	.....	.....	.....	.....	.....
9. วัสดุ/อุปกรณ์ และเครื่องมือ ที่สนับสนุนการจัด กิจกรรมภายใต้โครงการ มีความเหมาะสมกับความต้องการ	.....	.....	.....	.....	.....
10. อุปกรณ์และสื่อการเรียนรู้ มีความเหมาะสมและ เพียงพอสำหรับการดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ	.....	.....	.....	.....	.....

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ
โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
ของแบบสอบถามการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

*****

ด้านปัจจัยเบื้องต้น
ฉบับที่ 2 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ด้านปัจจัยเบื้องต้นเท่ากับ 0.889

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.889	.889	10

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance
Item Means	3.490	3.300	3.867	.567	1.172	.030

Summary Item Statistics

	N of Items
Item Means	10

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
b1	31.40	37.834	.339	.	.900
b2	31.03	36.033	.423	.	.891
b3	31.23	35.289	.724	.	.872
b4	31.47	33.706	.840	.	.863
b5	31.37	36.378	.483	.	.889
b6	31.60	32.869	.869	.	.860
b7	31.50	33.155	.861	.	.861
b8	31.60	32.869	.869	.	.860
b9	31.50	33.155	.861	.	.861
b10	31.40	41.490	.093	.	.910

แบบสอบถาม

การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยະสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
ด้านกระบวนการ

*****

ฉบับที่ 3 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นระดับความคิดเห็นที่มีต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยະสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เกี่ยวกับกระบวนการของโครงการ ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับการวางแผน การดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ การติดตามและประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไข มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยະสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ซึ่งจะไม่มีการเก็บชื่อผู้ตอบแบบสอบถามประการใด จึงขอความกรุณาตอบแบบประเมินตามสภาพความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

นายสุชาติ จินดาแจ้ง

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ
  - ชาย
  - หญิง
2. ระดับการศึกษา
  - ปริญญาตรี
  - ปริญญาโท
  - ปริญญาเอก
3. ปฏิบัติหน้าที่
  - ผู้บริหารสถานศึกษา
  - ครูผู้สอน
4. ประสบการณ์การทำงาน
  - ต่ำกว่า 10 ปี
  - 10 - 19 ปี
  - 20 - 29 ปี
  - 30 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

คำชี้แจง โปรดพิจารณาและเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อ กระบวนการของโครงการ ซึ่งคะแนนในช่องมีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสม มากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสม มาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสม ปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสม น้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสม น้อยที่สุด

ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ที่มีต่อกระบวนการของโครงการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านการวางแผน (Plan)					
1. การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อร่วมกันวางแผนการดำเนินงานของโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. การประชุมคณะกรรมการเพื่อวางแผนการดำเนินงานของโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. การกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้รับผิดชอบและผู้ที่เกี่ยวข้อง.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. การจัดทำแผนการดำเนินงานในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ.....	.....	.....	.....	.....	.....
การดำเนินการ (Do)					
5. การปฏิบัติงานหรือกิจกรรมเป็นไปตามปฏิทินปฏิบัติงาน.....	.....	.....	.....	.....	.....
6. การประสานงานและขอความร่วมมือระหว่างผู้รับผิดชอบ.....	.....	.....	.....	.....	.....
7. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในสถานศึกษาเกิดความมุ่งมั่นในการดำเนินงานตามกิจกรรมของโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
8. จัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่เอื้อต่อการดำเนินงานตามกิจกรรมของโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
การติดตามและประเมินผล (Check)					
9. การแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลตามกิจกรรมของโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
10. การประชุมวางแผนติดตามและประเมินผลตามกิจกรรมของโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
11. การประเมินผลระหว่างดำเนินกิจกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....

ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ที่มีต่อกระบวนการของโครงการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
12. การประเมินผลหลังการจัดกิจกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
13. การสรุป และรายงานการจัดกิจกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
การปรับปรุงและแก้ไข (Act)					
14. การนำเอาปัญหาและอุปสรรคจากการติดตามผล การดำเนินโครงการเข้าที่ประชุมเพื่อหาทางแก้ไข.....	.....	.....	.....	.....	.....
15. การระดมความคิดจากทุกฝ่ายเพื่อหาทางแก้ปัญหา ในการดำเนินงานตามโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
16. มีการดำเนินการแก้ปัญหาและอุปสรรคให้เหมาะสม และสอดคล้องกับโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
17. จัดให้มีรายงานผลการดำเนินการแก้ปัญหาและ อุปสรรคให้ทุกฝ่ายได้รับทราบ.....	.....	.....	.....	.....	.....

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ
โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
ของแบบสอบถามการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

*****

ด้านกระบวนการ
ฉบับที่ 3 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
12.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
15.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของของแบบสอบถามการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ด้านกระบวนการ เท่ากับ 0.939

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.939	.941	17

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
b1	56.10	117.128	.420	.	.942
b2	55.73	117.582	.502	.	.939
b3	55.93	113.168	.769	.	.934
b4	56.17	110.626	.861	.	.932
b5	56.07	115.099	.535	.	.939
b6	56.30	109.252	.881	.	.931
b7	56.20	110.028	.859	.	.932
b8	56.30	109.252	.881	.	.931
b9	56.20	110.028	.859	.	.932
b10	56.10	125.197	.091	.	.947
b11	56.10	117.128	.420	.	.942
b12	55.73	117.582	.502	.	.939
b13	55.93	113.168	.769	.	.934
b14	56.17	110.626	.861	.	.932
b15	56.07	115.099	.535	.	.939
b16	56.30	109.252	.881	.	.931
b17	56.20	110.028	.859	.	.932

แบบสอบถาม

ความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับการเป็น
ผู้ประกอบการสู่ SME 4.0 ด้านผลผลิตของโครงการ

ฉบับที่ 4 สำหรับผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจ
รายการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับการ
การเป็นผู้ประกอบการสู่ SME 4.0 ที่มีต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า 5 ระดับ

ข้อมูลที่ได้อาจเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และการประเมินโครงการส่งเสริม
วิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัด
ช่างอุทัยธานี ซึ่งจะไม่มีการเก็บชื่อผู้ตอบแบบสอบถามประการใด จึงขอความกรุณาตอบแบบ
ประเมินตามสภาพความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

นายสุชาติ จินดาแจ้ง

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

ต่ำกว่า 30 ปี

30 - 39 ปี

40 - 49 ปี

50 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ สู่ SME 4.0 ที่มีต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ด้านผลผลิตของโครงการ

คำชี้แจง โปรดพิจารณา และเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความรู้ความเข้าใจของท่านที่มีต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ซึ่งคะแนนในช่องมีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	มีความรู้/ความเข้าใจอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความรู้/ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความรู้/ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความรู้/ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความรู้/ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ความคิดเห็นของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์	ระดับความรู้ความเข้าใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1. มีการใช้นวัตกรรมโดยนำเอาแนวความคิดใหม่หรือ การนำประโยชน์จากสิ่งที่มีอยู่เดิมมาใช้ในรูปแบบใหม่	.....	.....	.....	.....	.....
2. ความรู้ความเข้าใจในการคิดริเริ่มสร้างสรรค์และ การคิดประดิษฐ์ค้นสิ่งใหม่ ๆ.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการทำงาน อย่างเป็นระบบ.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. การวางแผนเรื่องเกี่ยวกับการเงินและการทำบัญชี..	.....	.....	.....	.....	.....
5. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำแผนธุรกิจ.....	.....	.....	.....	.....	.....
6. การวิเคราะห์เพื่อกำหนดแนวคิดและวางแผนโดยใช้ กลยุทธ์ในการวิเคราะห์ที่เรียกว่า SWOT Analysis.....	.....	.....	.....	.....	.....
7. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของกิจการและ แหล่งการเงินของผู้ประกอบการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
8. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารการเงิน การตลาด และการแข่งขัน.....	.....	.....	.....	.....	.....
9. การจัดหาทรัพยากรบุคคล ด้านจำนวน คุณภาพและ ความเหมาะสมกับตำแหน่ง.....	.....	.....	.....	.....	.....
10. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับส่วนประสมทาง การตลาด กำไร และการเพิ่มประสิทธิภาพ ของการผลิต.	.....	.....	.....	.....	.....

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ
โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
ของแบบสอบถามความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการสู่ SME 4.0 ด้านผลผลิตของโครงการ

*****

ฉบับที่ 4 สำหรับผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
2.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการสู่ SME 4.0 ด้านผลผลิตของโครงการ เท่ากับ 0.889

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.889	.889	10

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance
Item Means	3.490	3.300	3.867	.567	1.172	.030

Summary Item Statistics

	N of Items
Item Means	10

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
b1	31.47	33.706	.840	.	.863
b2	31.37	36.378	.483	.	.889
b3	31.60	32.869	.869	.	.860
b4	31.50	33.155	.861	.	.861
b5	31.60	32.869	.869	.	.860
b6	31.50	33.155	.861	.	.861
b7	31.40	41.490	.093	.	.910
b8	31.40	37.834	.339	.	.900
b9	31.03	38.033	.423	.	.891
b10	31.23	35.289	.724	.	.872

แบบสอบถาม

ความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต่อการเข้าร่วมโครงการ
ส่งเสริมวิชาชีพพระยาศน์กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME

4.0 ด้านผลผลิตของโครงการ

*****

ฉบับที่ 5 สำหรับผู้เรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจ
รายการ

ตอนที่ 2 เป็นระดับความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต่อการเข้าร่วม
โครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศน์กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME
4.0 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และการประเมินโครงการส่งเสริม
วิชาชีพพระยาศน์กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัด
ช่างอุทัยธานี ซึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามประการใด จึงขอความกรุณาตอบแบบ
ประเมินตามสภาพความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

นายสุชาติ จินดาแจ้ง

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

ต่ำกว่า 30 ปี

30 - 39 ปี

40 - 49 ปี

50 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 สอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต่อการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 ด้านผลผลิตของโครงการ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาและเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความพึงพอใจของท่าน โดยมีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. การส่งเสริมวิชาชีพพระยະສັນกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. การส่งเสริมการใช้นวัตกรรมโดยนำเอาแนวความคิดใหม่หรือการนำประโยชน์จากสิ่งที่มีอยู่เดิมมาใช้ในรูปแบบใหม่..	.....	.....	.....	.....	.....
3. มีความรู้ความเข้าใจในการคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการคิดประดิษฐ์ค้นสิ่งใหม่ ๆ.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. มีความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ..	.....	.....	.....	.....	.....
5. ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ได้รับประโยชน์จากการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
6. ครูผู้สอนวิชาชีพพระยະສັນกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เป็นผู้มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับเรื่องที่รับผิดชอบเป็นอย่างดี.....	.....	.....	.....	.....	.....
7. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนให้คำปรึกษาและให้กำลังใจเป็นอย่างดีต่อการเรียน/ฝึกอบรมวิชาชีพพระยະສັນกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์.....	.....	.....	.....	.....	.....
8. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดแนวคิด การวางแผน และการทำแผนธุรกิจ.....	.....	.....	.....	.....	.....
9. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของกิจการและแหล่งการเงินของผู้ประกอบการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
10. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารการเงิน การตลาด และการแข่งขัน.....	.....	.....	.....	.....	.....

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ
โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
ของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ต่อการเข้าร่วม
โครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่
SME 4.0

*****

ด้านผลผลิตของโครงการ
ฉบับที่ 5 สำหรับผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต่อการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 เท่ากับ 0.918

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.918	.921	10

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance
Item Means	3.653	3.433	3.867	.433	1.126	.028

Summary Item Statistics

	N of Items
Item Means	10

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
b1	33.03	38.792	.656	.	.912
b2	32.67	40.092	.694	.	.909
b3	32.87	39.430	.778	.	.905
b4	33.10	40.645	.607	.	.914
b5	33.03	38.792	.656	.	.912
b6	32.67	40.092	.694	.	.909
b7	32.87	39.430	.778	.	.905
b8	33.03	38.792	.656	.	.912
b9	32.67	40.092	.694	.	.909
b10	32.87	39.430	.778	.	.905

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสัน
กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0

วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ด้านผลผลิตของโครงการ

*****

ฉบับที่ 6 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

คำชี้แจง แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนฉบับนี้ แบ่งเป็น
2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจ
รายการ

ตอนที่ 2 เป็นระดับความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต่อการเข้าร่วม
โครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME
4.0 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และการประเมินโครงการส่งเสริม
วิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัด
ช่างอุทัยธานี ซึ่งจะไม่มีการเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการประเมินโครงการใด จึงขอความกรุณาตอบแบบ
ประเมินตามสภาพความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

นายสุชาติ จินดาแจ้ง

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

ต่ำกว่า 30 ปี

30 - 39 ปี

40 - 49 ปี

50 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 สอบถามเพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ด้านผลผลิตของโครงการ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาและเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. มีการจัดทำแผนงานและกิจกรรมภายใต้โครงการอย่างเป็นระบบ.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. กิจกรรมของโครงการแต่ละกิจกรรมมีความชัดเจนในการปฏิบัติ.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. กิจกรรมของโครงการมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. วัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนรู้ สิ่งอำนวยความสะดวก มีความเหมาะสม เพียงพอต่อการดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
5. ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ได้รับประโยชน์จากการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
6. ครูผู้สอนวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เป็นผู้มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับเรื่องที่รับผิดชอบเป็นอย่างดี.....	.....	.....	.....	.....	.....
7. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนให้คำปรึกษาและให้กำลังใจเป็นอย่างดีต่อการเรียน/ฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์.....	.....	.....	.....	.....	.....
8. คำสั่งมอบหมายหน้าที่ในการปฏิบัติกิจกรรมภายใต้โครงการ ครอบคลุม ชัดเจนสามารถปฏิบัติได้ให้มีประสิทธิภาพ.....	.....	.....	.....	.....	.....
9. การประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจการดำเนินงานกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการอย่างต่อเนื่อง.....	.....	.....	.....	.....	.....
10. การนิเทศติดตามและประเมินผลโครงการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง.....	.....	.....	.....	.....	.....

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ
โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
ของแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพ
ระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0
วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

*****

ด้านผลผลิตของโครงการ
ฉบับที่ 5 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานีเท่ากับ 0.831

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.831	.819	10

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance
Item Means	3.667	3.500	3.933	.433	1.124	.015

Summary Item Statistics

	N of Items
Item Means	10

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
b1	32.97	42.654	.392	.538	.826
b2	33.03	39.275	.446	.602	.825
b3	33.00	36.414	.628	.718	.803
b4	33.03	33.895	.849	.832	.775
b5	33.17	36.420	.654	.757	.800
b6	32.73	41.582	.545	.697	.814
b7	32.80	38.576	.680	.853	.800
b8	33.00	38.345	.739	.886	.795
b9	33.13	45.016	.189	.505	.843
b10	33.03	47.551	.029	.464	.849

ภาคผนวก ค

ภาพประกอบการดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ

ภาพประกอบการดำเนินกิจกรรม

1. ภาพกิจกรรมฝึกอบรมวิชาพัฒนาผลิตภัณฑ์ผักตบชวาสู่ SME 4.0

2. ภาพกิจกรรมฝึกอบรมวิชาการงานดอกไม้ประดิษฐ์จากธรรมชาติและงานประดิษฐ์ตามสมัยนิยมสู่ SME 4.0

3. กิจกรรมฝึกอบรมวิชาเครื่องดื่มสมุนไพรและขนมไทยยอดนิยมสู่ SME 4.0

4. ภาพกิจกรรมฝึกอบรมทำขนมปังขนาดมือสตรีญี่ปุ่น

5. ภาพกิจกรรมฝึกอบรณงานบายศรีวิจิตรปากชาม

ภาคผนวก ง

การเผยแพร่ผลงานวิชาการการประเมินโครงการ

**เอกสารและรูปที่เกี่ยวข้องในการเผยแพร่ผลงานวิชาการ
การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่ม
ประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี**

.....

1. การเผยแพร่ผลงานวิชาการ ในเว็บไซต์ <http://www.uthaipoly.ac.th>
2. การเผยแพร่ผลงานวิชาการโดยนำเสนอผลการประเมินโครงการ ในการอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนามาตรฐานการบริหารสถานศึกษาและการวิจัยเป็นฐาน ณ วิทยาลัยเทคนิคพะเยา จังหวัดพะเยา วันที่ 5 – 8 กุมภาพันธ์ 2563
3. การเผยแพร่ผลงานวิชาการโดยนำเสนอผลการประเมินโครงการ ในโครงการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพใน เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการการทำงานแบบมีส่วนร่วม และการเตรียมความพร้อมก่อนขอมือหรือเลื่อนวิทยฐานะ” ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2563
4. การเผยแพร่ผลงานวิชาการโดยนำเสนอผลการประเมินโครงการ ในการอบรมเชิงปฏิบัติการการใช้งานวิจัยในการพัฒนาสถานศึกษา ณ วิทยาลัยการอาชีพวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ วันที่ 22 - 23 พฤษภาคม 2563
5. การเผยแพร่ผลงานวิชาการโดยนำเสนอผลการประเมินโครงการ ในโครงการการทำผลงานวิชาการ เพื่อเลื่อนวิทยฐานะ ของครูและบุคลากรทางการศึกษา ณ วิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย ระหว่างวันที่ 2 – 5 สิงหาคม 2563
6. การเผยแพร่ผลงานวิชาการโดยนำเสนอผลการประเมินโครงการ ในโครงการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ก่อนแต่งตั้งให้มีและเลื่อนวิทยฐานะเชี่ยวชาญ สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2563 ณ สำนักพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษา วันที่ 17 -22 สิงหาคม 2563
7. การเผยแพร่ผลงานวิชาการโดยนำเสนอผลการประเมินโครงการ ในการประชุมวิชาการเทคโนโลยีและนวัตกรรมอาชีวศึกษา ระดับชาติ ครั้งที่ 4 ณ สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 3 วันที่ 4 - 5 กันยายน 2563
8. ตอรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
9. รูปที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ผลงานวิชาการเรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

1. เอกสารการเผยแพร่ผลการประเมินโครงการทางเว็บไซต์
วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี <http://www.uthaipoly.ac.th>

2. การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ นำเสนอผลการประเมินโครงการ ในการอบรมเชิงปฏิบัติการ
พัฒนามาตรฐานการบริหารสถานศึกษาและการวิจัยเป็นฐาน ณ วิทยาลัยเทคนิคพะเยา
ระหว่างวันที่ 5 - 8 กุมภาพันธ์ 2563

วิทยาลัยสารพัดช่างสุโขทัย
เลขที่..... 0187
วันที่ ๒๙ มี.ค. ๒๕๖๓
เวลา.....

ที่ ศธ ๐๖๓๐.๕/๑ 304

วิทยาลัยเทคนิคพะเยา
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๒
อำเภอเมืองพะเยา
จังหวัดพะเยา ๕๖๐๐๐

๒๘ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญประชุมอบรมเชิงปฏิบัติการการบริหารสถานศึกษาด้วยวิจัยเป็นฐาน

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างสุโขทัย

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑.โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ จำนวน ๑ ชุด
๒.แบบตอบรับการอบรม จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย วิทยาลัยเทคนิคพะเยา ได้ดำเนินโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการการบริหารสถานศึกษาด้วย
วิจัยเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพ ตอบสนองผู้เรียนตามนโยบายของสำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ระหว่างวันที่ ๕-๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ณ ห้องโสตทัศนศึกษา วิทยาลัยเทคนิค
พะเยา

วิทยาลัยเทคนิคพะเยา จึงขอเชิญท่านและบุคลากรที่สนใจ เข้าร่วมตามโครงการดังกล่าว
ทั้งนี้ให้ท่านเตรียมคณะทำงาน หัวข้องานวิจัยหรือโครงร่างงานวิจัย ตลอดจนข้อมูลด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวกับ
การบริหารสถานศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนระหว่างอบรม และขอความอนุเคราะห์เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ
จากงบประมาณของสถานศึกษาของท่านตามสิทธิ์

เรียน ผู้อำนวยการ จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

๑๓ พ.ค. ๒๕๖๓

นายสมชาย ใจดี

1.เพื่อโปรด ดิฉัน

2.เพื่อทราบ

อธิการบดี

ผอ.วิทยาลัย

๒๙ มี.ค. ๒๕๖๓

งานบริหารงานทั่วไป

โทร. ๐๕๔ - ๘๘๗๗๗๗ - ๒๐๐

โทรสาร ๐๕๔ - ๘๘๗๗๗๘

ขอแสดงความนับถือ

(นายสถิตย์ บริบูรณ์การ)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพะเยา
- ผอ.วิทยาลัยเทคนิคพะเยา
- ผอ.วิทยาลัยสารพัดช่างสุโขทัย
29 มี.ค. 63

- นสพ/นสพ
- นสพ/นสพ
29 มี.ค. 63

สรุปการประเมินผลการเผยแพร่ผลงานวิชาการ ในการนำเสนอผลการประเมินโครงการในการอบรม
เชิงปฏิบัติการพัฒนามาตรฐานการบริหารสถานศึกษาและการวิจัยเป็นฐาน
ณ วิทยาลัยเทคนิคพะเยา ระหว่างวันที่ 5 – 8 กุมภาพันธ์ 2563

1. ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานวิชาการเรื่อง
หนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 ปรากฏผลดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา และปฏิบัติ
หน้าที่ (n = 13)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	9	69.23
หญิง	4	30.77
รวม	13	100
2. วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรี	3	23.08
สูงกว่าปริญญาตรี	10	76.92
รวม	13	100
3. ปฏิบัติหน้าที่		
ผู้บริหารสถานศึกษา	5	38.46
ครูผู้สอน	8	61.54
รวม	13	100

จากตารางที่ 24 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 69.23) เป็น
เพศหญิง (ร้อยละ 30.77) วุฒิการศึกษาส่วนใหญ่สูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 76.92) ปฏิบัติหน้าที่ส่วน
ใหญ่เป็นครูผู้สอน (ร้อยละ 61.54) และผู้บริหารสถานศึกษา (ร้อยละ 38.46)

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับผลงานวิชาการ เรื่องการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม นำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดค่าเฉลี่ยดังนี้

- 4.50 – 5.00 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.50 – 4.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมาก
- 2.50 – 3.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.50 – 2.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับน้อย
- 1.00 – 1.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อ ผลงานวิชาการเรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี (n = 13)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1	หัวข้อเรื่องการประเมินมีความน่าสนใจ	4.85	0.37	มากที่สุด
2	ความชัดเจนของการกำหนดปัญหา วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิจัย	4.46	0.66	มาก
3	การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4.69	0.63	มากที่สุด
4	ความเหมาะสมของวิธีการเก็บข้อมูลและ ความน่าเชื่อถือของข้อมูล	4.77	0.59	มากที่สุด
5	ความสอดคล้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา	4.54	0.66	มากที่สุด
6	ประโยชน์และคุณค่าทางวิชาการ (เสนอแนวความคิด ใหม่ในการหาความรู้หรือให้ความรู้ใหม่)	4.62	0.50	มากที่สุด
7	ประโยชน์และคุณค่าในการนำผลการประเมินไปใช้ต่อ สถานศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	4.54	0.66	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		4.63	0.36	มากที่สุด

จากตารางที่ 25 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อผลงานวิชาการเรื่องการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศ์นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D.= 0.36) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ หัวข้อเรื่องการประเมินมีความน่าสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$, S.D.= 0.37) รองลงมา ได้แก่ ความเหมาะสมของวิธีการเก็บข้อมูลและความน่าเชื่อถือของข้อมูล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$, S.D.= 0.59) และ การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$, S.D.= 0.63) ตามลำดับ

3. การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ในโครงการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเพิ่ม
 ประสิทธิภาพใน เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการการทำงานแบบมีส่วนร่วม และการเตรียม
 ความพร้อมก่อนขอมติหรือเลื่อนวิทยฐานะ” ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต
 วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2563

วิทยาลัยสารพัดช่างภูเก็ต
 ยานที่รับ: 0167
 วันที่: ๑๖ ก.พ. ๒๕๖๓
 เวลา: .....

ที่ ศธ ๐๒๖๑.๔ / ๓๕๖๓

วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต
 สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๒
 อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเข้าร่วมโครงการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างภูเก็ต

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กำหนดการ จำนวน ๓ ฉบับ
- ๒. ใบตอบรับ จำนวน ๓ ฉบับ

ด้วยวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ดำเนินโครงการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ
 ในเรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการการทำงานแบบมีส่วนร่วม และการเตรียมความพร้อมก่อนขอมติหรือเลื่อน
 วิทยฐานะ” เพื่อเป็นการพัฒนาบุคลากรในองค์กรและเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจ อันเป็นแรงขับเคลื่อนให้ครู
 และบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓
 ณ ห้องประชุมราวีไรย์ อาคารอาชีวะเทส วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต

ในการนี้ วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต จึงได้ขอเรียนท่านเข้าร่วมโครงการดังกล่าวตามข้างต้น
 ในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. ณ ห้องประชุมราวีไรย์ อาคารอาชีวะเทส
 วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ตั้งกำหนดการที่แนบมาพร้อมนี้ และส่งใบตอบรับภายในวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิทยา เกตุชู)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคคลอง วิชาการในด้านหนึ่ง

ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต

ฝ่ายบริหารทรัพยากร งานบริหารงานทั่วไป
 โทรศัพท์ ๐ - ๗๖๒๓ - ๕๕๑๔ ถึง ๕๕๑๖
 โทรสาร ๐ - ๗๖๒๓ - ๓๐๐๐
 Website : www.phuketvc.ac.th
 E-mail : Etbuket@msc.spc.thailand.go.th
 AMS E-office : วิทยาลัยสารพัดช่างภูเก็ต

- นว/นงนลิน
 - นอน นนทวิโร
 11 ก.พ. 63

เรียน ผู้อำนวยการ
 ๑. ลุงตุ๊ก ขอร่วมเรื่องกิจกรรมในสถานศึกษา
 ๒. เพื่อโปรด. อิมมอส
 2. เห็นด้วยหรือไม่
 บบริหาร
 แผนงาน
 ๑๖ ก.พ. ๒๕๖๓

Handwritten signatures and initials, including 'นงนลิน' and 'นอน นนทวิโร', with the date '6/2/63'.

สรุปการประเมินผลการเผยแพร่ผลงานวิชาการ ในการนำเสนอผลการประเมินโครงการในโครงการ
พัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพใน เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการการ
ทำงานแบบมีส่วนร่วม และการเตรียมความพร้อมก่อนขอมือหรือเลื่อนวิทยฐานะ”
ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2563

1. ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงาน
วิชาการเรื่องการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่ม
ประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ปรากฏผลดังตารางที่ 26

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา และปฏิบัติ
หน้าที่ (n = 64)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	40	62.50
หญิง	24	37.50
รวม	64	100
2. วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรี	51	79.69
สูงกว่าปริญญาตรี	13	20.31
รวม	64	100
3. ปฏิบัติหน้าที่		
ผู้บริหารสถานศึกษา	9	14.06
ครูผู้สอน	37	57.81
อื่น ๆ	18	28.13
รวม	64	100

จากตารางที่ 26 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 62.50) เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 37.50) วุฒิการศึกษาส่วนใหญ่ปริญญาตรี (ร้อยละ 79.69) ปฏิบัติหน้าที่ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอน (ร้อยละ 57.81) และอื่น ๆ (ร้อยละ 28.13)

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับผลงานวิชาการ เรื่องการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศรีสุนทรรัตนกุลหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดค่าเฉลี่ยดังนี้

- 4.50 – 5.00 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.50 – 4.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมาก
- 2.50 – 3.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.50 – 2.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับน้อย
- 1.00 – 1.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อผลงานวิชาการเรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศรีสุนทรรัตนกุลหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี (n = 64)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1	หัวข้อเรื่องการประเมินมีความน่าสนใจ	4.56	0.79	มาก
2	ความชัดเจนของการกำหนดปัญหา วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิจัย	4.58	0.68	มาก
3	การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4.75	0.59	มากที่สุด
4	ความเหมาะสมของวิธีการเก็บข้อมูลและ ความน่าเชื่อถือของข้อมูล	4.61	0.86	มากที่สุด
5	ความเหมาะสมและความถูกต้องของขั้นตอน วิธี วิเคราะห์ข้อมูล การแปลความหมาย การสรุปผล และ การอภิปรายผล	4.59	0.68	มากที่สุด
6	ความสอดคล้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา	4.62	0.60	มากที่สุด

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
7	ประโยชน์และคุณค่าในการนำผลการประเมินไปใช้ต่อ สถานศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	4.42	0.88	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		4.60	0.52	มากที่สุด

จากตารางที่ 27 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อผลงานวิชาการเรื่องการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D.= 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D.= 0.59) รองลงมา ได้แก่ ประโยชน์และคุณค่าในการนำผลการประเมินไปใช้ต่อสถานศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D.= 0.79) และ ความสอดคล้องของเนื้อหาและการใช้ภาษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D.= 0.60) ตามลำดับ

4. การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ เนื่องในการประชุมเชิงปฏิบัติการ
เรื่อง การใช้งานวิจัยในการพัฒนาสถานศึกษา

ณ วิทยาลัยการอาชีพวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ระหว่างวันที่ 22 - 23 พฤษภาคม 2563

วิทยาลัยการศึกษาด้านอุตสาหกรรม
เลขที่รับ.....0326
วันที่ 15 พค. 2563
เวลา.....

ที่ ศธ ๐๖๒๔.๕๘/ว ๐๓๖

วิทยาลัยการอาชีพวิเชียรบุรี
๓๐๐ หมู่ ๕ ต.สระประดู่
อ. วิเชียรบุรี จ. เพชรบูรณ์
๒๕๖๓๐

๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการใช้งานวิจัยในการพัฒนาสถานศึกษา

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการศึกษาด้านอุตสาหกรรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ตารางการประชุม จำนวน ๑ ฉบับ

๒. แบบตอบรับเข้าร่วมประชุม จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยวิทยาลัยการอาชีพวิเชียรบุรี จะจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการใช้งานวิจัยในการพัฒนาสถานศึกษา ให้กับผู้บริหารสังกัดอาชีวศึกษา ในระหว่างวันที่ ๒๒ - ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ณ วิทยาลัยการอาชีพวิเชียรบุรี

ในการนี้ วิทยาลัยฯ ขอเชิญท่านผู้อำนวยการวิทยาลัยการศึกษาด้านอุตสาหกรรม เข้าร่วมการประชุมตามวันและเวลา ดังสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้ ทั้งนี้ขอให้จัดส่งแบบตอบรับกลับมายังวิทยาลัยฯ ภายในวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ทางสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ E-Office ของวิทยาลัยการอาชีพวิเชียรบุรี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

เรียน ผู้อำนวยการ
๓๐๐ หมู่ ๕ ต.สระประดู่
อ. วิเชียรบุรี จ. เพชรบูรณ์
1.เพื่อโปรด.....
2.เห็นควร.....
 บริหารฯ อื่นๆ
 แผนงานฯ พิเศษฯ
15 พค. 2563

ขอแสดงความนับถือ

ราชที ร้อยศรี
(ผู้อำนวยการ) (สนอ.อ.บ.ค.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพวิเชียรบุรี

งานบุคลากร/ฝ่ายบริหารทรัพยากร
โทรศัพท์ ๐ ๕๖๒๕ ๓๐๐๔ , ๐๘ ๐๕๒๗ ๕๔๕๓
โทรสาร ๐ ๕๖๒๕ ๓๐๐๔
สารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ : วิทยาลัยการอาชีพวิเชียรบุรี
E-mail address : wicec-wiceca@hotmail.com

- นรพ/นสรรม
- นรพ/นสรรม/นสรรม

- นรพ
- นรพ/นสรรม
15/5/63

15 พค. 63

**สรุปการประเมินผลการเผยแพร่ผลงานวิชาการ ในการนำเสนอผลการประเมินโครงการ
โครงการการประชุมเชิงปฏิบัติการ การใช้งานวิจัยในการพัฒนาสถานศึกษา
ณ วิทยาลัยการอาชีพวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ระหว่าง วันที่ 22 - 23 พฤษภาคม 2563**

.....

1. ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานวิชาการเรื่องความชัดเจนของการกำหนดปัญหา วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิจัย ปรากฏผลดังตารางที่ 28

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา และปฏิบัติหน้าที่ (n = 48)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	32	66.67
หญิง	16	33.33
รวม	48	100
2. วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรี	38	79.17
สูงกว่าปริญญาตรี	10	20.83
รวม	48	100
3. ปฏิบัติหน้าที่		
ผู้บริหารสถานศึกษา	6	12.50
ครูผู้สอน	30	62.50
อื่น ๆ	12	25.00
รวม	48	100

จากตารางที่ 45 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 66.67) เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 33.33) วุฒิการศึกษาส่วนใหญ่ปริญญาตรี (ร้อยละ 79.17) ปฏิบัติหน้าที่ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอน (ร้อยละ 62.50) และอื่น ๆ (ร้อยละ 25.00)

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับผลงานวิชาการ เรื่องการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศน์กลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม นำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดค่าเฉลี่ยดังนี้

- 4.50 – 5.00 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.50 – 4.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมาก
- 2.50 – 3.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.50 – 2.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับน้อย
- 1.00 – 1.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 29 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อผลงานวิชาการเรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศน์กลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี (n = 48)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1	หัวข้อเรื่องการประเมินมีความน่าสนใจ	4.41	0.53	มาก
2	ความชัดเจนของการกำหนดปัญหา วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิจัย	4.72	0.57	มากที่สุด
3	การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	4.47	0.61	มาก
4	ความเหมาะสมของวิธีการเก็บข้อมูลและ ความน่าเชื่อถือของข้อมูล	4.68	0.65	มากที่สุด
5	ความสอดคล้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา	4.72	0.64	มากที่สุด

ตารางที่ 29 (ต่อ)

6	ประโยชน์และคุณค่าทางวิชาการ (เสนอแนวความคิดใหม่ในการหาความรู้หรือให้ความรู้ใหม่)	4.75	0.66	มากที่สุด
7	ประโยชน์และคุณค่าในการนำผลการประเมินไปใช้ต่อสถานศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	4.70	0.61	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		4.64	0.31	มากที่สุด

จากตารางที่ 29 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อผลงานวิชาการเรื่องการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศ์นกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.31) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ประโยชน์และคุณค่าทางวิชาการ (เสนอแนวความคิดใหม่ในการหาความรู้หรือให้ความรู้ใหม่) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.66) รองลงมา ได้แก่ ความชัดเจนของการกำหนดปัญหา วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิจัย และความสอดคล้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.57) และ ประโยชน์และคุณค่าในการนำผลการประเมินไปใช้ต่อสถานศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.61) ตามลำดับ

5. การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ในโครงการการทำผลงานวิชาการ เพื่อเลื่อนวิทยฐานะ
 ของครูและบุคลากรทางการศึกษา ณ วิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย
 ระหว่างวันที่ 2 - 5 สิงหาคม 2563

วิทยาลัยสารพัดช่างอุ้งถ้ง
 เลขที่.....1471
 วันที่ 24 ก.ค. 2563
 เวลา.....

ที่ ศธ ๐๖๒๒๒.๐๘/๗๖๔

วิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า
 ต.ป่าจี่ อ.เวียงป่าเป้า
 จ.เชียงราย ๕๗๓๗๐

๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง เชิญเข้าร่วมประชุม

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุ้งถ้ง

ด้วยวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ การทำผลงานวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ ของครูและบุคลากรทางการศึกษา ระหว่างวันที่ ๒ - ๕ สิงหาคม ๒๕๖๓ นี้

ในการนี้ วิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า จึงขอเชิญท่านและบุคลากรของท่านเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ การทำผลงานวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ ของครูและบุคลากรทางการศึกษา ระหว่างวันที่ ๒ - ๕ สิงหาคม ๒๕๖๓ ณ ห้องประชุม วิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายเววีตร แก้วทองงู)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า

เรียน ผู้อำนวยการ

วท. เวียงป่าเป้า

เพื่อ เป็นเวลาประชุม

1. เพื่อโปรดพิจารณา

2. เห็นควรเรื่อง

บริหาร วิชาการ

แผนงาน พัฒนา

24 ก.ค. 2563

ฝ่ายบริหารทรัพยากร (งานบริหารงานทั่วไป)

โทรศัพท์ ๐-๕๓๔๕-๒๐๑๔

โทรสาร ๐-๕๓๔๕-๒๐๑๔ ต่อ ๒๐๒

E-mail : chiangraioed@vec.mae.go.th

- นรพ / นอกร

- นอสนช. / นนท/กอน

24 ก.ค. 63

- นรพ
 - นนท/กอน

 24 ก.ค. 63

**สรุปการประเมินผลการเผยแพร่ผลงานวิชาการ ในการนำเสนอผลการประเมินโครงการ
โครงการการทำผลงานวิชาการ เพื่อเลื่อนวิทยฐานะ ของครูและบุคลากรทางการศึกษา
ณ วิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย ระหว่างวันที่ 2 – 5 สิงหาคม 2563**

.....

1. ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานวิชาการ เรื่องความชัดเจนของการกำหนดปัญหา วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิจัย ปรากฏผลดังตารางที่ 30

ตารางที่ 30 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา และปฏิบัติหน้าที่ (n=15)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	12	80.00
หญิง	3	20.00
รวม	15	100
2. วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรี	5	33.33
สูงกว่าปริญญาตรี	10	66.67
รวม	15	100
3. ปฏิบัติหน้าที่		
ผู้บริหารสถานศึกษา	7	46.67
ครูผู้สอน	8	53.33
รวม	15	100

จากตารางที่ 30 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 80.00) เป็น เพศหญิง (ร้อยละ 20.00) วุฒิการศึกษาส่วนใหญ่สูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 66.67) ปฏิบัติหน้าที่ส่วนใหญ่เป็น ครูผู้สอน (ร้อยละ 53.33) และผู้บริหารสถานศึกษา (ร้อยละ 46.67)

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับผลงานวิชาการ เรื่องการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม นำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดค่าเฉลี่ยดังนี้

- 4.50 – 5.00 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.50 – 4.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมาก
- 2.50 – 3.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.50 – 2.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับน้อย
- 1.00 – 1.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 31 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อผลงานวิชาการเรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี (n = 15)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1	หัวข้อเรื่องการประเมินมีความน่าสนใจ	4.67	0.61	มากที่สุด
2	ความชัดเจนของการกำหนดปัญหา วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิจัย	4.40	0.73	มาก
3	การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4.73	0.59	มากที่สุด
4	ความเหมาะสมของวิธีการเก็บข้อมูลและความน่าเชื่อถือของข้อมูล	4.87	0.35	มากที่สุด
5	ความสอดคล้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา	4.80	0.41	มากที่สุด
6	ประโยชน์และคุณค่าทางวิชาการ (เสนอแนวความคิดใหม่ในการหาความรู้หรือให้ความรู้ใหม่)	4.53	0.74	มากที่สุด
7	ประโยชน์และคุณค่าในการนำผลการประเมินไปใช้ต่อสถานศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	4.57	0.75	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		4.65	0.33	มากที่สุด

จากตารางที่ 31 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อผลงานวิชาการเรื่องการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศ์นกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.33) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความเหมาะสมของวิธีการเก็บข้อมูลและความน่าเชื่อถือของข้อมูล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.35) รองลงมา ได้แก่ ความสอดคล้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.41) และ การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.59) ตามลำดับ

6. การเผยแพร่ผลงานวิชาการ ในโครงการพัฒนาข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา
ก่อนแต่งตั้งให้มีและเลื่อนวิทยฐานะเชี่ยวชาญ สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา
ประจำปีงบประมาณ 2563 ณ สำนักพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษา
วันที่ 17 - 22 สิงหาคม 2563

วิทยาลัยการศึกษาระดับสูง
เลขที่ 31 กค 2563
1987

ที่ ศธ ๐๖๐๕/๒๖๓

สำนักพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษา
ถนนรามอินทรา กม. ๕ - ๖ แขวงท่าแร้ง
เขตบางเขน กรุงเทพฯ ๑๐๒๓๐

๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง การพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้มีและเลื่อนเป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญ
สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (ตามรายชื่อ đínhแนบ)

อ้างถึง หนังสือสำนักพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษา ที่ ศธ ๐๖๐๕/๑๙๖ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. รายชื่อผู้เข้ารับการพัฒนา จำนวน ๓ ชุด

๒. QR code รายละเอียดการพัฒนา จำนวน ๓ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษา ได้ขอให้ผู้สมัคร
ตรวจสอบคุณสมบัติพร้อมทั้งยืนยันข้อมูลการสมัครเข้าร่วมโครงการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้มีและเลื่อนเป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ นั้น

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้อนุมัติให้สำนักพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากร
อาชีวศึกษา ดำเนินโครงการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้มีและเลื่อนเป็น
วิทยฐานะเชี่ยวชาญ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๓ ณ สำนักพัฒนา
สมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษา รายละเอียดโครงการและตารางการพัฒนาดังที่ส่งมาด้วย ๒
ดังนี้ จึงขอแจ้งรายชื่อผู้ที่ได้รับการพัฒนาตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ ดังนี้

๑. ขอให้ผู้ที่มิใช่รายชื่อเข้าร่วมโครงการ ลงทะเบียนรายงานตัว ส่งรายงานการค้นคว้าด้วยตนเอง
พร้อมประวัติผู้เข้ารับการพัฒนาให้แก่ผู้บริหารโครงการของสำนักพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษา
ในวันจันทร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๓ เวลา ๑๙.๐๐ น. ณ สำนักพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษา
และขอให้นำคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลไปด้วยเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการแก้ไขชิ้นงานการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
๒. ค่าพาหนะและค่าเบี้ยเลี้ยง ให้เบิกได้ตามสิทธิจากสถานศึกษาต้นสังกัด ตามรายละเอียด
ในตารางการพัฒนา โดยในวันปฐมถึงกลางโครงการจัดหาอาหารเย็นให้ ๓ มื้อ วันที่เข้ารับการพัฒนาจัดหาอาหาร
ให้ทั้ง ๓ มื้อ และวันสุดท้ายของการพัฒนาจัดหาอาหารให้ ๒ มื้อ (เช้าและเที่ยง) และจัดที่พักให้แก่ผู้เข้ารับการพัฒนา
โดยต้องพักตามระเบียบของการอบรม ณ สำนักพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษา

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษา และศึกษานิเทศก์ที่เกี่ยวข้องและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปด้วย จะขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

๓๑ กค ๒๕๖๓

อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร

นายสุวิทย์ วิบุลยพัฒน์

31 กค 2563

Handwritten signature

(นายสมประสงค์ สิงห์สุวรรณ)

ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษา

กลุ่มพัฒนานักบริหารและข้าราชการพลเรือน
โทร. ๐-๒๕๐๓-๒๖๕๔ ต่อ ๓๐๒๖, ๓๐๒๓
โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๐๒๐

Handwritten signature and date 31 กค 63

Handwritten signature and date 31 กค 63

**สรุปการประเมินผลการเผยแพร่ผลงานวิชาการ ในการนำเสนอผลการประเมินโครงการ
โครงการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ก่อนแต่งตั้งให้มีและเลื่อนวิทยฐานะ
เชี่ยวชาญ สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2563
ณ สำนักพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษา วันที่ 17 -22 สิงหาคม 2563**

1. ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานวิชาการ เรื่องความชัดเจนของการกำหนดปัญหา วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิจัย ปรากฏผลดังตารางที่ 32

ตารางที่ 32 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา และปฏิบัติหน้าที่ (n=53)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	33	62.26
หญิง	20	37.74
รวม	53	100
2. วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรี	18	33.96
สูงกว่าปริญญาตรี	35	66.04
รวม	53	100
3. ปฏิบัติหน้าที่		
ผู้บริหารสถานศึกษา	53	100
ครูผู้สอน	0	0
รวม	53	100

จากตารางที่ 49 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 62.26) เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 37.74) วุฒิการศึกษาส่วนใหญ่สูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 66.04) ปฏิบัติหน้าที่ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอน (ร้อยละ 0) และผู้บริหารสถานศึกษา (ร้อยละ 100)

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับผลงานวิชาการ เรื่องการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม นำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดค่าเฉลี่ยดังนี้

- 4.50 – 5.00 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.50 – 4.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมาก
- 2.50 – 3.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.50 – 2.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับน้อย
- 1.00 – 1.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 33 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อผลงานวิชาการเรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี (n = 53)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1	หัวข้อเรื่องการประเมินมีความน่าสนใจ	4.70	0.57	มาก
2	ความชัดเจนของการกำหนดปัญหา วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิจัย	4.42	0.71	มากที่สุด
3	การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4.74	0.56	มาก
4	ความเหมาะสมของวิธีการเก็บข้อมูลและความน่าเชื่อถือของข้อมูล	4.87	0.34	มากที่สุด
5	ความสอดคล้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา	4.79	0.40	มากที่สุด
6	ประโยชน์และคุณค่าทางวิชาการ (เสนอแนวความคิดใหม่ในการหาความรู้หรือให้ความรู้ใหม่)	4.51	0.75	มากที่สุด
7	ประโยชน์และคุณค่าในการนำผลการประเมินไปใช้ต่อสถานศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	4.55	0.74	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		4.65	0.30	มากที่สุด

จากตารางที่ 33 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อผลงานวิชาการ เรื่องการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศ์นกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ แรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.30) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความเหมาะสมของวิธีการเก็บข้อมูลและความน่าเชื่อถือของ ข้อมูล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.34) รองลงมา ได้แก่ ความสอดคล้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.40) และ การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.56) ตามลำดับ

7. การเผยแพร่ผลงานวิชาการ ในการประชุมวิชาการเทคโนโลยีและนวัตกรรมอาชีวศึกษา
ระดับชาติ ครั้งที่ 4 ณ สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 3
วันที่ 4- 5 กันยายน 2563

ส.น. 0631/578
1781
วันที่ 27 ส.ค. 2563
เวลา.....

ที่ สร 0631/578

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 3
410 หมู่ 1 ตำบลบึงพระ
อำเภอเมืองพิษณุโลก
จังหวัดพิษณุโลก 65000

26 สิงหาคม 2563

เรื่อง แจ้งผลการคัดเลือกผลงานการประชุมวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย	1. ประกาศผลการคัดเลือกบทความวิจัย ครั้งที่ 2	จำนวน 1 ชุด
	2. กำหนดการ	จำนวน 1 แผ่น
	3. ตารางนำเสนอ	จำนวน 1 ชุด

ตามที่สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 3 ได้กำหนดการประชุมวิชาการเทคโนโลยีและนวัตกรรมอาชีวศึกษา ระดับชาติ ครั้งที่ 4 ภายใต้กรอบแนวคิด "การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านเทคโนโลยีนวัตกรรม การจัดการเรียนการสอน และการบริหารด้านอาชีวศึกษา" ระหว่างวันที่ 4 - 5 กันยายน 2563 ณ โรงแรมท็อบแลนด์ จ.พิษณุโลก นั้น

บัดนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณาและประเมินบทความวิจัยที่จะนำเสนอในการประชุมดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว จึงขอความอนุเคราะห์ สถาบันการอาชีวศึกษา/สถานศึกษา และหน่วยงานแห่งนี้ ได้พิจารณาอนุญาตให้บุคลากรในสังกัด ผู้เสนอผลงานที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิรายละเอียดสิ่งที่ส่งมาด้วย 1 และ 2 เดินทางไปราชการเพื่อเข้าร่วมการประชุมวิชาการ และนำเสนอผลงาน ตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าวข้างต้น ดังสิ่งที่

ส่งมาด้วย 3 และ 4
เรียน ผู้อำนวยการ

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 3 จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

และขอแสดงความยินดีแก่ผู้ส่งมาด้วย

1. ผู้ส่งมาด้วย 3

2. ผู้ส่งมาด้วย 4

ขออนุญาต

ไม่ขออนุญาต

27 ส.ค. 2563

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการอาชีวศึกษา
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 3
โทร 0-5533-7611
โทรสาร 0-5533-7612
สารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ : สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 3

ขอแสดงความนับถือ

(นายสงวน หอกคำ)

ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 3

นายสงวน หอกคำ
29 ส.ค. 63

- นพ. / 11801/11801
- มอ. / 11801/11801
27 ส.ค. 63

**สรุปการประเมินผลการเผยแพร่ผลงานวิชาการ ในการนำเสนอผลการประเมินโครงการ
การประชุมวิชาการเทคโนโลยีและนวัตกรรมอาชีวศึกษา ระดับชาติ ครั้งที่ 4
ณ สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 3 วันที่ 4 - 5 กันยายน 2563**

1. ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานวิชาการ เรื่องความชัดเจนของการกำหนดปัญหา วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิจัย ปรากฏผลดังตารางที่ 34

ตารางที่ 34 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา และปฏิบัติหน้าที่
(n = 60)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	48	80.00
หญิง	12	20.00
รวม	60	100
2. วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรี	20	33.33
สูงกว่าปริญญาตรี	40	66.67
รวม	60	100
3. ปฏิบัติหน้าที่		
ผู้บริหารสถานศึกษา	27	45.00
ครูผู้สอน	33	55.00
รวม	60	100

จากตารางที่ 34 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 80.00) เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 20.00) วุฒิการศึกษาส่วนใหญ่สูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 66.67) ปฏิบัติหน้าที่ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอน (ร้อยละ 55.00) และผู้บริหารสถานศึกษา (ร้อยละ 45.00)

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับผลงานวิชาการ เรื่องการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม นำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดค่าเฉลี่ยดังนี้

- 4.50 – 5.00 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.50 – 4.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมาก
- 2.50 – 3.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.50 – 2.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับน้อย
- 1.00 – 1.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 35 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อ ผลงานวิชาการเรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาสันกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี (n = 60)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1	หัวข้อเรื่องการประเมินมีความน่าสนใจ	4.70	0.56	มากที่สุด
2	ความชัดเจนของการกำหนดปัญหา วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิจัย	4.88	0.32	มากที่สุด
3	การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4.77	0.53	มากที่สุด
4	ความเหมาะสมของวิธีการเก็บข้อมูลและ ความน่าเชื่อถือของข้อมูล	4.43	0.69	มาก
5	ความสอดคล้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา	4.60	0.71	มากที่สุด
6	ประโยชน์และคุณค่าทางวิชาการ (เสนอแนวความคิด ใหม่ในการหาความรู้หรือให้ความรู้ใหม่)	4.53	0.72	มากที่สุด
7	ประโยชน์และคุณค่าในการนำผลการประเมินไปใช้ต่อ สถานศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	4.80	0.40	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		4.67	0.30	มากที่สุด

จากตารางที่ 33 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อผลงานวิชาการ เรื่องการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยาศ์นกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ แรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.30) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความชัดเจนของการกำหนดปัญหา วัตถุประสงค์ และขอบเขต ของการวิจัย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.32) รองลงมา ได้แก่ ประโยชน์และคุณค่าในการ นำผลการประเมินไปใช้ต่อสถานศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.40) และ การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.53) ตามลำดับ

8. ตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่ ศร ๐๖๑๖.๔/๐๕๙๗

วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี
เลขที่รับ 1392
วันที่ - 8 ก.ค. 2563
เวลา.....
วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี
อ.เมือง จ.สิงห์บุรี ๑๖๐๐๐

๓10 มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ที่ ศร ๐๖๕๓.๐๖/ว๐๒๑๑ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๓ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี โดย นายสุชาติ จินดาแจ้ง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ได้จัดทำเอกสารผลงานทางวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME ๔.๐ ของวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เพื่อเป็นผลงานทางวิชาการในการขอเลื่อนวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี ได้รับเอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการเรียบร้อยแล้ว พร้อมนี้ได้จัดส่งแบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๓ ชุด ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

เรียน ผู้อำนวยการ
จก. สิงห์บุรี ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ.....
1. อนุมัติไป..... กอช
2. อนุมัติ.....
3. อนุมัติ.....
 อนุมัติ.....
..... 2563

ขอแสดงความนับถือ

(นายชวลิต พึ่งโกคา)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี

ฝ่ายวิชาการ
โทรศัพท์ ๐ ๓๖๕๓ ๓๒๓๒
โทรสาร ๐ ๓๖๕๓ ๑๔๘๗
http://www.sbtc.ac.th
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : singbur01@vec.mail.go.th
8 กค 63

- นรพ
- นอว.ผ.ก. อนุทิน
13 กค. 63

แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ผู้วิจัย นายสุชาติ จินดาแจ้ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ข้าพเจ้า ดร.เดกกา พรหมพิริยะ ตำแหน่ง คณบดี

วิทยาลัย เทคโนโลยีปัญญา

ได้รับเอกสารผลงานทางวิชาการ การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี มีความคิดเห็น ดังนี้ (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด)

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. หัวข้อเรื่องการวิจัยมีความน่าสนใจ	✓				
๒. ความชัดเจนของการกำหนดปัญหา วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิจัย	✓				
๓. การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	✓				
๔. ความเหมาะสมของวิธีการเก็บข้อมูลและความน่าเชื่อถือของข้อมูล		✓			
๕. ความเหมาะสมและความถูกต้องของขั้นตอน วิเคราะห์ข้อมูล การแปลความหมาย การสรุปผล และการอภิปรายผล	✓				
๖. ความสอดคล้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา		✓			
๗. ประโยชน์และคุณค่าทางวิชาการ (เสนอแนวความคิดใหม่ ในการหาความรู้หรือให้ความรู้ใหม่)	✓				
๘. ประโยชน์และคุณค่าในการนำผลการวิจัยไปใช้ต่อสถานศึกษาและ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	✓				

ข้อเสนอแนะ ไม่มีในการที่ส่งประโยชน์ ตอบสนองตามต้องการของสมศ.
ให้เพิ่มเติมข้อมูลโครงการที่คิดค้นวิธีใหม่ ที่สังคมได้

ลงชื่อ [ลายเซ็น]
(ดร.เดกกา พรหมพิริยะ)
ตำแหน่ง คณบดี

วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
เลขที่รับ..... 1389.....
วันที่ 15 ก.ค. 2563.....
เวลา.....

ที่ ศธ ๐๖๓๓.๑๔/ ๕/๖๓

วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณภูมิ
๑๕๒ ถ.ปัทมาภรณ์ ต.หินกอง
อ.สุพรรณภูมิ จ.ร้อยเอ็ด ๔๕๑๓๐

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ที่ ศธ ๐๖๕๓.๐๖/ว ๐๒๑๑ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง นายสุชาติ จินดาแจ้ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ได้ดำเนินการจัดทำเอกสารผลงานทางวิชาการ ทางเว็บไซต์ www.uthaipoly.ac.th เรื่องการประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เพื่อใช้ประกอบในการขอเลื่อนวิทยฐานะ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ ความละเอียดครบถ้วน

บัดนี้ วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณภูมิ ได้รับเอกสารการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

เรียน ผู้อำนวยการ
พ.สุพรรณภูมิ..... ตอนรับทราบเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอำนาจ สังข์ทอง)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสุพรรณภูมิ

1.เพื่อโปรด..... ทศพ
2.เห็นควรแจ้งฝ่าย
 บริหารฯ วิชาการ
 แผนงานฯ พัฒนาฯ
15 ก.ค. 2563

- นรพ

- มอณพ/ กนกนกร

ฝ่ายวิชาการ/งานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน
โทร / โทรสาร.๐๔๓-๕๕๖๓๑๔
www.swtc.ac.th

- นรพ
- มอณพ/ กนกนกร
15 ก.ค. 63

15 ก.ค. 63

แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ผู้วิจัย นายสุชาติ จินดาแจ้ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ข้าพเจ้า นางสาวศุภจิตา อุ่นจันทร์ ตำแหน่ง หัวหน้างานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน

วิทยาลัย เทศมณฑลสุวรรณภูมิ

ได้รับเอกสารผลงานทางวิชาการ การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี มีความคิดเห็น ดังนี้ (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด)

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. หัวเรื่องการวิจัยมีความน่าสนใจ	✓				
๒. ความชัดเจนของการกำหนดปัญหา วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิจัย	✓				
๓. การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		✓			
๔. ความเหมาะสมของวิธีการเก็บข้อมูลและความน่าเชื่อถือของข้อมูล		✓			
๕. ความเหมาะสมและความถูกต้องของขั้นตอน วิธีวิเคราะห์ข้อมูล การแปลความหมาย การสรุปผล และการอภิปราย		✓			
๖. ความสอดคล้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา	✓				
๗. ประโยชน์และคุณค่าทางวิชาการ (เสนอแนวความคิดใหม่ ในการหาความรู้หรือให้ความรู้ใหม่)	✓				
๘. ประโยชน์และคุณค่าในการนำผลการวิจัยไปใช้ต่อสถานศึกษาและมีส่วนเกี่ยวข้อง	✓				

ข้อเสนอแนะ

ลงชื่อ

(นางสาวศุภจิตา อุ่นจันทร์)

หัวหน้างานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน

แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ผู้วิจัย นายสุชาติ จินตนาแจ้ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
 ข้าพเจ้า นายสมชาย สว่างวิทย์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ
 วิทยาลัย เทคโนโลยีศรีสะเกษ

ได้รับเอกสารผลงานทางวิชาการ การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี มีความคิดเห็น ดังนี้ (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด)

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. หัวข้อเรื่องการวิจัยมีความน่าสนใจ		✓			
๒. ความชัดเจนของการกำหนดปัญหา วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิจัย		✓			
๓. การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		✓			
๔. ความเหมาะสมของวิธีการเก็บข้อมูลและความน่าเชื่อถือของข้อมูล	✓				
๕. ความเหมาะสมและความถูกต้องของขั้นตอน วิเคราะห์ข้อมูล การแปลความหมาย การสรุปผล และการอภิปรายผล	✓				
๖. ความสอดคล้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา		✓			
๗. ประโยชน์และคุณค่าทางวิชาการ (เสนอแนวความคิดใหม่ ในการหาความรู้หรือให้ความรู้ใหม่)		✓			
๘. ประโยชน์และคุณค่าในการนำผลการวิจัยไปใช้ต่อสถานศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง		✓			

ชื่อเสนอแนะ .....

ลงชื่อ
 (นายสมชาย สว่างวิทย์)
 ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ผู้วิจัย นายสุชาติ จินตมาแจ้ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
 ข้าพเจ้า นายสมชาย วัฒนวิทย์ เป็น ตำแหน่ง วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
 วิทยาลัย วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ได้รับเอกสารผลงานทางวิชาการ การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี มีความคิดเห็น ดังนี้ (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด)

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. หัวข้อเรื่องการวิจัยมีความน่าสนใจ	✓				
๒. ความชัดเจนของการกำหนดปัญหา วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิจัย	✓				
๓. การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		✓			
๔. ความเหมาะสมของวิธีการเก็บข้อมูลและความน่าเชื่อถือของข้อมูล		✓			
๕. ความเหมาะสมและความถูกต้องของขั้นตอน วิธีวิเคราะห์ข้อมูล การแปลความหมาย การสรุปผล และการอภิปรายผล	✓				
๖. ความสอดคล้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา	✓				
๗. ประโยชน์และคุณค่าทางวิชาการ (เสนอแนวความคิดใหม่ ในการหาความรู้หรือให้ความรู้ใหม่)	✓				
๘. ประโยชน์และคุณค่าในการนำผลการวิจัยไปใช้ต่อสถานศึกษาและ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	✓				

ข้อเสนอแนะ .....

ลงชื่อ สมชาย วัฒนวิทย์
 (นายสมชาย วัฒนวิทย์) ๕๕๕
 ตำแหน่ง ค.ศ. ๒๐๑๓
 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ที่ ศธ ๐๖๓๓.๒/ ๖.๐๖๓๓.๒

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๓
วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ที่ ศธ ๐๖๕๓.๐๖/ว ๐๒๑๐ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง นายสุชาติ จินดาแจ้ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ เรื่อง รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะผู้เรียน กลุ่มอาชีพอาหารและโภชนาการ หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นเพื่อการเป็นผู้ประกอบการโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เพื่อใช้ประกอบในการขอเลื่อนวิทยฐานะ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ นั้น

ในการนี้ วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก ได้รับเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว และจะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป จึงขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายปราโมทย์ บุญเลิศล้ำ)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก

งานวิจัย พัฒนา นวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์

ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

โทร. ๐-๕๕๒๕-๘๕๗๐ ต่อ ๕๑๔

โทรสาร. ๐-๕๕๒๕-๑๓๔๖

แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน SME ๕๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ผู้วิจัย นายสุชาติ จินตนาแจ้ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ข้าพเจ้า น.ส.ศุภวิมล กวี ใจดี ตำแหน่ง ครู

วิทยาลัย อัสสัมชัญมหาวิทยาลัย

ได้รับเอกสารผลงานทางวิชาการ การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน SME ๕๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี มีความคิดเห็น ดังนี้ (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด)

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. หัวข้อเรื่องการวิจัยมีความน่าสนใจ		✓			
๒. ความชัดเจนของการกำหนดปัญหา วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิจัย		✓			
๓. การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		✓			
๔. ความเหมาะสมของวิธีการเก็บข้อมูลและความน่าเชื่อถือของข้อมูล		✓			
๕. ความเหมาะสมและความถูกต้องของขั้นตอน วิเคราะห์ข้อมูล การแปลความหมาย การสรุปผล และการอภิปรายผล		✓			
๖. ความสอดคล้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา		✓			
๗. ประโยชน์และคุณค่าทางวิชาการ (เสนอแนวความคิดใหม่ ในการหาความรู้หรือให้ความรู้ใหม่)		✓			
๘. ประโยชน์และคุณค่าในการนำผลการวิจัยไปใช้ต่อสถานศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	✓				

ข้อเสนอแนะ .....

ลงชื่อ ศุภวิมล กวี ใจดี
(น.ส.ศุภวิมล กวี ใจดี)
ตำแหน่ง ครู

วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
เลขที่รับ 1329
วันที่ - 3 ก.ค. 2563
เวลา.....

ที่ ศช ๐๖๕๕.๔/ ๒๓๓

วิทยาลัยการอาชีวศึกษาปทุมธานี
ตำบลบางขุน อำเภอเมือง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๐๐๐

๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

อ้างถึง หนังสือ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ที่ ศช ๐๖๕๕.๐๖/ ๖ ๐๒๑๓ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่ นายสุชาติ จินดาแจ้ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ได้ดำเนินการจัดทำเอกสารผลงานทางวิชาการ ทางเว็บไซต์ www.uthaipoly.ac.th เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เพื่อใช้ประกอบในการขอเลื่อนวิทยฐานะ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ นั้น

ในกรณีนี้ วิทยาลัยการอาชีวศึกษาปทุมธานี ได้รับเอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว และจะนำไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงมีสการมาเพื่อโปรดทราบ

เรียน ผู้อำนวยการ

ขอแสดงความนับถือ

ศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล วัฒนศิริ
คณบดี/รองคณบดี/ผู้อำนวยการ

1.เพื่อไปรับ 9/๗

(นางคันสนีย์ สายะสนธิ)

2.เพื่อไปตรวจเอกสาร

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีวศึกษาปทุมธานี

ไม่ตรงเวลา ตรงเวลา

๓
- 3 ก.ค. 2563

งานบริหารงานทั่วไป ฝ่ายบริหารทรัพยากร

โทรศัพท์ ๐ - ๒๕๖๗ - ๐๗๖๔

โทรสาร ๐ - ๒๕๖๗ - ๑๒๒๕

- นรพ
- มอณพม/วณบดินทร ๙
3 ก.ค. 63

แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยະสัน กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ผู้วิจัย นายสุชาติ จินดาแจ้ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ข้าพเจ้า นางศันสนีย์ สายะสนธิ์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ

วิทยาลัย การอาชีวศึกษาปทุมธานี

ได้รับเอกสารผลงานทางวิชาการ การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยະสัน กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี มีความคิดเห็น ดังนี้ (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด)

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. หัวข้อเรื่องการวิจัยมีความน่าสนใจ	✓				
๒. ความชัดเจนของการกำหนดปัญหา วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิจัย	✓				
๓. การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		✓			
๔. ความเหมาะสมของวิธีการเก็บข้อมูลและความน่าเชื่อถือของข้อมูล	✓				
๕. ความเหมาะสมและความถูกต้องของขั้นตอน วิเคราะห์ข้อมูล การแปลความหมาย การสรุปผล และการอภิปรายผล	✓				
๖. ความสอดคล้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา		✓			
๗. ประโยชน์และคุณค่าทางวิชาการ (เสนอแนวความคิดใหม่ ในการหาความรู้หรือให้ความรู้ใหม่)	✓				
๘. ประโยชน์และคุณค่าในการนำผลการวิจัยไปใช้ต่อสถานศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	✓				

ข้อเสนอแนะ .....

ลงชื่อ

(นางศันสนีย์ สายะสนธิ์)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีวศึกษาปทุมธานี

วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
 เลขที่รับ..... 1760
 วันที่ 31 ส.ค. 2563
 เวลา.....

แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน SME ๕๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ผู้วิจัย นายสุชาติ จันทาแจ้ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
 ข้าพเจ้า นายสุชาติ จันทาแจ้ง ตำแหน่ง ผู้บังคับการโรงเรียน
 วิทยาลัย โรงเรียนอุทัยวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี
 ได้รับเอกสารผลงานทางวิชาการ การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน SME ๕๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี มีความคิดเห็น ดังนี้ (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด)

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. หัวข้อเรื่องการประเมินมีความน่าสนใจ	✓				
๒. ความชัดเจนของการกำหนดปัญหา วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิจัย	✓				
๓. การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	✓				
๔. ความเหมาะสมของวิธีการเก็บข้อมูลและความน่าเชื่อถือของข้อมูล		✓			
๕. ความเหมาะสมและความถูกต้องของขั้นตอน วิเคราะห์ข้อมูล การแปลความหมาย การสรุปผล และการอภิปรายผล	✓				
๖. ความสอดคล้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา		✓			
๗. ประโยชน์และคุณค่าทางวิชาการ (เสนอแนวความคิดใหม่ ในการหาความรู้หรือให้ความรู้ใหม่)	✓				
๘. ประโยชน์และคุณค่าในการนำโครงการไปใช้ต่อสถานศึกษาและ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	✓				

ข้อเสนอแนะ .....

เรียน ผู้อำนวยการ
 อ.จ. สุชาติ จันทาแจ้ง
 ผู้อำนวยการโรงเรียนอุทัยวิทยาคม
 โรงเรียน.....
 31 ส.ค. 2563

นายสมบุญ ทิพรังศรี
 31 ส.ค. 63

นาง
 นายสมบุญ ทิพรังศรี
 31 ส.ค. 63
 ลงชื่อ
 (นายสมบุญ ทิพรังศรี)
 ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนอุทัยวิทยาคม
 ๒๔ ส.ค. ๒๕๖๓

วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
ลงวันที่ 17/6/2563
ที่ 1 กษ. 2563
เวลา.....

ที่ ศธ ๐๔๓๘๒.๐๔๖/๓๓๓

โรงเรียนวัดหนองระแหงเหนือ
ม.๖ ต.หนองไผ่ อ.หนองขาหย่าง
จ.อุทัยธานี ๖๑๑๓๐

๓๓ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ที่ ศธ ๐๔๓๘๒/ว๐๒๑๑ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี ได้ดำเนินการจัดทำเอกสารผลงานทางวิชาการ
เพื่อใช้ประกอบในการขอเลื่อนวิทยฐานะ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ นั้น

ในกรณี โรงเรียนวัดหนองระแหงเหนือ จึงขอส่งเอกสารแบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
ดังแนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

เรียน ผู้อำนวยการ
โรงเรียนวัดหนองระแหงเหนือ
ขอแสดงความนับถือ
1. เพื่อโปรดทราบ
2. เห็นควรแจ้งให้
ผู้บริหาร
ที่เกี่ยวข้อง
= 1 กษ. 2563

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวเพชรอารีย์ เอกอัครสหนันท์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหาดทอง รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองระแหงเหนือ

โรงเรียนวัดหนองระแหงเหนือ
๐๔๓-๓๓๖๒๓๐๓๓

- กษ
- นายทองสุข

1 กษ 63

- กษ
- นายทองสุข / รักษาการในตำแหน่ง

1 กษ 63

แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน SME ๔๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ผู้วิจัย นายสุชาติ จินดาแจ้ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
 ข้าพเจ้า ผอ.ชวเชิด ศรีพุทธาคม ตำแหน่ง ครูวิชาคณิตศาสตร์ หน่วยงานที่ ๑ (ดล. 3)
 วิทยาลัย วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ได้รับเอกสารผลงานทางวิชาการ การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน SME ๔๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี มีความคิดเห็น ดังนี้ (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด)

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. หัวข้อเรื่องการประเมินมีความน่าสนใจ	✓				
๒. ความชัดเจนของการกำหนดปัญหา วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิจัย	✓				
๓. การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	✓				
๔. ความเหมาะสมของวิธีการเก็บข้อมูลและความน่าเชื่อถือของข้อมูล					
๕. ความเหมาะสมและความถูกต้องของขั้นตอน วิเคราะห์และตีความผล การแปลความหมาย การสรุปผล และการอภิปรายผล	✓				
๖. ความสอดคล้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา	✓				
๗. ประโยชน์และคุณค่าทางวิชาการ (เสนอแนวความคิดใหม่ ในการหาความรู้หรือให้ความรู้ใหม่)	✓				
๘. ประโยชน์และคุณค่าในการนำโครงการไปใช้ต่อสถานศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	✓				

ข้อเสนอแนะ .....

.....

ลงชื่อ ชวเชิด ศรีพุทธาคม
 (ผอ.ชวเชิด ศรีพุทธาคม)
 ตำแหน่ง ครู

แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน SME ๔๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ผู้วิจัย นายสุชาติ จินตนาแจ้ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
 ข้าพเจ้า นาย อธิศกร ชัยนา ตำแหน่ง ผู้ช่วยคณบดีโรงเรียน
 วิทยาลัย สารพัดช่างอุทัยธานี

ได้รับเอกสารผลงานทางวิชาการ การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน SME ๔๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี มีความคิดเห็น ดังนี้ (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด)

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. หัวข้อเรื่องการประเมินมีความน่าสนใจ	✓				
๒. ความชัดเจนของการกำหนดปัญหา วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิจัย	✓				
๓. การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	✓				
๔. ความเหมาะสมของวิธีการเก็บข้อมูลและความน่าเชื่อถือของข้อมูล	✓				
๕. ความเหมาะสมและความถูกต้องของขั้นตอน วิธีวิเคราะห์ข้อมูล การแปลความหมาย การสรุปผล และการอภิปรายผล	✓				
๖. ความสอดคล้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา	✓				
๗. ประโยชน์และคุณค่าทางวิชาการ (เสนอแนวความคิดใหม่ ในการหาความรู้หรือให้ความรู้ใหม่)	✓				
๘. ประโยชน์และคุณค่าในการนำโครงการไปใช้ต่อสถานศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	✓				

ข้อเสนอแนะ .....

ลงชื่อ นาย อธิศกร ชัยนา
 ตำแหน่ง ผู้ช่วยคณบดีโรงเรียนสารพัดช่างอุทัยธานี

9. รูปที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ผลงานวิชาการเรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพ
ระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0
วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

การเผยแพร่ผลงานวิชาการโดยนำเสนอผลการประเมินโครงการในการอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนา
มาตรฐานการบริหารสถานศึกษาและการวิจัยเป็นฐาน ณ วิทยาลัยเทคนิคพะเยา จังหวัดพะเยา
วันที่ 5 - 8 กุมภาพันธ์ 2563

การเผยแพร่ผลงานวิชาการโดยนำเสนอผลการประเมินโครงการ ในโครงการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในเรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการการทำงานแบบมีส่วนร่วม และการเตรียมความพร้อมก่อนขอมือหรือเลื่อนวิทยฐานะ” ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2563

วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต
 Phuket Vocational College

ขอมอบเกียรติบัตรนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า
นายสุชาติ จินดาแจ้ง
 ได้ร่วมกิจกรรมตามโครงการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ
 ในเรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการการทำงานแบบมีส่วนร่วม และเตรียมความพร้อมก่อนสมัครเลื่อนวิทยฐานะ”
 เผยแพร่ผลงาน การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อ
 ประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่าง
 ณ ห้องประชุมราไวย์ อาคารอาชีวะเพลส วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต
 วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

ขอให้เจริญสุขสวัสดิ์ ประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงานสืบไป
 ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๓

 (นายมนูญ ไยบัวเทศ)
 กรรมการสถานศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่าง มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
 วิทยาการ

(นายวิทยา เกตุชู)
 ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต

การเผยแพร่ผลงานวิชาการโดยนำเสนอผลการประเมินโครงการ ในการอบรมเชิงปฏิบัติการ
การใช้งานวิจัยในการพัฒนาสถานศึกษา ณ วิทยาลัยการอาชีพวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์
วันที่ 22 - 23 พฤษภาคม 2563

ทะเบียนเลขที่ ๕๖๒๗๕๖๓

วิทยาลัยการอาชีพเวียงรุรี
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ขอมอบเกียรติบัตรฉบับนี้ให้เพื่อแสดงว่า

นายสุชาติ จันดาแจ่ม

ได้เข้าร่วมกิจกรรมตาม “โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการใช้งานวิจัยในการพัฒนาสถานศึกษา”
เผยแพร่ผลงาน การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพพระยะสันกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME ๔.๐ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ระหว่างวันที่ ๒๒ ถึงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

ณ วิทยาลัยการอาชีพเวียงรุรี อำเภอเวียงรุรี จังหวัดเพชรบูรณ์

ขอให้ความสุข ความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานสืบไป
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

(นายสมชาย เจนพานิช)
วิทยาการ

ว่าที่ ร้อยตรี

(อุติพงศ์ แสนอุบล)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพเวียงรุรี

ภาพการเผยแพร่ผลงานวิชาการโดยนำเสนอผลการประเมินโครงการในการประชุมเชิงปฏิบัติการ
การจัดทำผลงานทางวิชาการโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (R&D)
ณ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี จังหวัดอุทัยธานี ระหว่างวันที่ 3 - 4 กรกฎาคม 2563

ทะเบียนเลขที่ ๑๖๐/๒๕๖๓

วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
UTHAIRATHANI POLYTECHNIC COLLEGE

ขอมอบเกียรติบัตรฉบับนี้ไว้เพื่อแสดงว่า นายสุชาติ จินดาแจ้ง

ได้เข้าร่วมกิจกรรมตาม “โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ การจัดทำผลงานทางวิชาการโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (R&D)”
เผยแพร่ผลงาน การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ระหว่างวันที่ ๓ - ๔ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๓
ณ ห้องประชุมสะแกกรัง วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

ขอใจจรณสุขสวัสดิ์ ประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงานสืบไป
ไว้ไว้ ณ วันที่ ๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

(นายสนชัย จนพานิช)
วิทยากร

(นายสุชาติ จินดาแจ้ง)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

การเผยแพร่ผลงานวิชาการโดยนำเสนอผลการประเมินโครงการ ในการประชุมเชิงปฏิบัติการ
การทำผลงานวิชาการ เพื่อเลื่อนวิทยฐานะ ของครูและบุคลากรทางการศึกษา
ณ วิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย วันที่ 2 - 5 สิงหาคม 2563

อาชีพศึกษาจังหวัดเชียงใหม่

โดย วิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า

ขอขอบเกียรติบัตรฉบับนี้ไว้เพื่อแสดงว่า

พายุสุชาติ จิพตาแจ้ง
ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ได้นำเสนอผลงานวิจัย และผลงานวิชาการ

“การประสมเชิงปฏิบัติการจัดทำผลงานวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะของครูและบุคลากรทางการศึกษา”
เพยแพร่ผลงาน การประเมินโครงการส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสู่ SME 4.0 วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี

ณ วิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า ให้ ณ วันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายปรีชญ์ ไชยประเสริฐ)

ประธานกรรมการอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่

การเผยแพร่ผลงานวิชาการโดยนำเสนอผลการประเมินโครงการในโครงการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ก่อนแต่งตั้งให้มีและเลื่อนวิทยฐานะเชี่ยวชาญ สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2563 ณ สำนักพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษา วันที่ 17 -22 สิงหาคม 2563

การเผยแพร่ผลงานวิชาการโดยนำเสนอผลการประเมินโครงการในการประชุมวิชาการเทคโนโลยี
และนวัตกรรมอาชีวศึกษา ระดับชาติ ครั้งที่ 4 ณ สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 3
วันที่ 4 - 5 กันยายน 2563

ประวัติผู้ประเมิน

ชื่อ	นายสุชาติ จินดาแจ้ง
วัน เดือน ปีเกิด	26 มีนาคม 2517
ที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 45 หมู่ 3 ตำบลน้ำซึ่ม อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี รหัสไปรษณีย์ 61000
ที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี เลขที่ 45 หมู่ 3 ตำบลน้ำซึ่ม อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี รหัสไปรษณีย์ 61000
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
ประสบการณ์การทำงาน	
พ.ศ. 2539	ตำแหน่ง อาจารย์ 1 วิทยาลัยเทคนิคชัยนาท
พ.ศ. 2547	ตำแหน่ง อาจารย์ 2 วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์
พ.ศ. 2547	ตำแหน่ง ครู คศ.2 วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์
พ.ศ. 2555	ตำแหน่ง ครู คศ.3 วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์
พ.ศ. 2557	ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยการอาชีพอินทร์บุรี
พ.ศ. 2559	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยสารพัดช่างอุทัยธานี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2535	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาช่างกลโลหะ วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์
พ.ศ. 2537	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาเทคนิคการผลิต วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์
พ.ศ. 2539	ประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) สาขาวิชาเทคนิคการผลิต วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน
พ.ศ. 2543	ครุศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา (ค.อ.ม.) สาขาวิศวกรรมเครื่องกล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
พ.ศ. 2549	วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.) สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน
พ.ศ. 2551	ประกาศนียบัตรบัณฑิต (ป.บัณฑิต) สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์